Q6:52
M92

சர்வேசுவராயநம

பாவசங்கீர்த்தன விளக்கப் பிரசங்கம்.

இது,

ஒரு குருசுவாமியாரவர்களாலியற்றி,

கீழ்ச்சேரி பினேல்ஸ் தோட்டத்திலிருக்கும்

சங். சாமிநாதசுவாமிகளால்

பார்வையிடப்பட்டு,

சென்னை அதிமேற்றிராணியாரான

மகாகனம்பொருந்திய

குசைகால்கன் ஆண்டவர்

அளித்த உத்தாரப்படி

சா. இயாகப்பிள்ளை யவர்களால்

அச்சிடப்பட்டது.

MADRAS:

PRINTED AT ST. JOSEPH'S PRESS,

POPHAM'S BROADWAY.

1892

Copy Right Reserved.

PLACE'S GARDEN, *27th July 189*.

THE REV. FATHER J. HOUBAER,

St. Francis' Xavier's Church,

MADRAS.

MY DEAR REV. FATHER,

I am sending the Tamil book called "பாவசங்கீர்த்தன விளக்கப் பிரசங்கம்" you sent for examination. I examined the book; it is a very excellent book; it contains very good instructions to make a good confession. I hope and wish you to get the approbation from his Grace the Archbishop and publish the book; really it is a very useful book for Christians.

Pray for me,

I am your's sincerely.

S. DOMINIC.

IMPRIMATUR,

JOSEPH,

Archbishop of Madras.

Catholic Cathedral,
Madras,
th August 1892.

முகவுரை.

இப்புத்தகம் மணப்பாட்டிலுள்ள [illegible]-ஸ்ரீ (Laurence Fernandez) லாரென்ஸ் பெர்நானதெஸ் என்னும் ஒருவரால் 1885-ம் வருஷத்திலே நமக்கனுப்பப்பட்டது. அவரப்போதெழுதிய கடிதத்திலே "பாவசங்கீர்த்தன விளக்கப் பிரசங்கம் என்னும் இப்பிரபந்தமானது [illegible] அவர்கள் பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணுவதற்கேற்ற கருவியாக ஒரு குருப்பிரசாதியால் எழுதித் தரப்பட்டது." என்றும் "இதனை அகத்தியம் அச்சிடவேண்டும்." என்றும் வெகுவாய்க் கேட்டுக் கொண்டனர். நாமும் அவ்வாறே அது முதல் பிரயத்தனஞ் செய்து இப்போ தச்சிட்டுக் கீழ்ச்சேரி [illegible] பனேசேஸ் கார்டனி லெழுந்தருளி யிருக்கும் [illegible] பாவமில்லாம லுற்பவித்த அர்ச். தேவமாதாவின் சபைச் சிரேஷ்டரான சங். சாமிநாத [illegible]யிகளுக்கு சங். ஒபேயர் சுவாமிகளைக்கொண் டனுப்பினதில் அவர் பார்வையிட்டு இந்நூலைப்பற்றி யெழுதின கடிதமாவது:—"பரிசோதித்துத் தரும்படி நமக்கனுப்பப்பட்ட பாவசங்கீர்த்தன விளக்கப்பிரசங்க மென்னும் இந்நூலானது மிகவு மேலானது. இது[illegible]ல பாவசங்கீர்த்தனம் செய்வதற்குரிய அதிக மேலான அ[illegible]யாதனைகளடங்கி யிருக்கின்றன. இதை வெளிப்படுத்துவதற்கு [illegible]து அதிமேற்றிராணியார் [illegible]டவரவர்களின் உத்தாரம் பெற்றுத்தர மிக்க ஆவலுடன் கோருகிறோம். இது வெளிப்பட்டால் உடனடியே கிறீஸ்துவர்களனைவர்க்கும் அதிக பிரயோசனமுண்டு." என்றெழுதி யிருக்கின்றனர்.

ஆகையால் இந்நூலின் பெருமையை நாம் அதிகமாய் விஸ்தரிக்க வேண்டுவ தவசியமில்லை. மேற்காட்டிய கடிதமே இதன்பிரயோசனத்தை யுணர்த்தப் போதுமானது.

இங்ஙனம்,

ம. சா. இயாகப் பிள்ளை

கடவுள் துணை.

பாவசங்கீர்த்தன விளக்கப் பிரசங்கம்,

முதல் அதிகாரம்.

பாவசங்கீர்த்தனத்தின் விசேஷத்தையும், மகத்துவத்தையும் பற்றியது.

திருச்சபையில் மகா பூஜிதையுடன் அனுசரித்து வரும் ஏழு தேவத்திரவியானுமானங்களும் ஆண்டவரால் நியமிக்கப்பட்ட மகா உத்தமமானவைகளே யாம். அதெப்படி யென்றால்:—நமது திவ்விய இரட்சகராகிய சேசுக்கிறீஸ்துநாதர் பட்ட அரிய இடுக்கண்களினாலும், சிந்திய திருவிரத்த துளிகளாலும் நமக்காகச் சேகரித்து வைத்திருக்கும் பேறுபலன்களை நாமடையும்படி இவ்வேழும் ஏழு வாய்க்கால்களாக விருக்கின்றன வென்பதிற் சந்தேகமில்லை. அவ்வேழு தேவத்திரவியானுமானங்களுமாவன:—

1-வது:—ஞானஸ்நானம்.—
2-வது:—உறுதிப்பூசுதல்.—
3-வது:—நற்கருணை.—
4-வது:—பச்சாத்தாபம்.—
5-வது:—அவஸ்தைப்பூசுதல்.—
6-வது:—குருத்துவம்.—
7-வது:—மெய்விவாகம்.—

சொல்லப்பட்ட இவ்வேழு தேவத்திரவியானுமானங்களுள் உறுதிப் பூசுதலை ஒருவன் பெறு எதனில்

லவிடினும் இரக்ஷணியமடையலாம், அன்றியும் இவ்
வேளையில் மிகவும் அதி யுன்னத மேலான தேவத்தி
ரவியானமாகிய தேவ கற்கருணையை ஒருவன்
பெற சமய் பேதகம் நேரிட்டபோதிலும் இரக்ஷணிய
மடையத்தடையிராது, மரணவேளையில் அவன்
பூசுதல் அவசியம் வேண்டுமான தாயினும் அவை
யடையக்கூடாதபோதும் இரக்ஷிக்கப்படலாம். கூடி
யபோது அவைகளையடையாமையில்லாமல்மாத்திர
மிருக்கப்படாது. குருப்பட்டம் பெற்றுக்கொள்ள,
அல்லது விவாக மில்லாதவனு யிருக்க நேர்ந்தாலும்
இரக்ஷிக்கப்படலாம். ஆயினும் தேவஅழைப்புக்கு
விரோதஞ் செய்யாதிருத்தலே நித்திய பாக்கியமா
கும்; ... ஞானஸ்நானமும், பாவசங்கீர்த்தன
மு மின்றி எவனும் மோக்ஷ விராச்சியம் சேரக் கூ
டா தென்பது நிச்சயம். ஞானஸ்நானத்தைச் சிறு
பிள்ளைகளாயினும், பெரியோராயினும் அகத்தியம்
பெற வேண்டிய கடன். சுவிசேஷத்தில் ஆண்டவர்
அறிவித்திருக்கிறபடி. ஒருவன் ஜலத்தினாலும், இஸ்பி
ரீத்து சாந்து ...லும் மறு பிறப்புப் பெறாவிடில் அ
வன் வானராச்சியத்தில் பிரவேசியான். அதுபோல
வே ஞானஸ்நானம் பெற்றபின் ஒருவன் தன்னுயிசு
...ளவிலும் ஓரே ஒரு பாவத்தைக் கட்டிக்
கொண்டவனு யிருந்தாலும் அவனும் பாவசங்கீர்த்
தனம் பண்ண வேண்டும். ஆனால் இவ்வகை யாட்க
ளைக் காண்பது பிரயாசை. பூலோகத்தில் பிறந்தநாள்
முதல்சாகிறவரைக்கும் சொற்ப சிறுபாவங்களை யொ
ழிய கனத்த பாவங்களைக் கட்டிக்கொள்ளாத சில
ருண்டென்பது மெய்யே. ஆனால் இவ்வித நிலமை
யுள்ளவர்கள் மிகவுஞ் சொற்பப் பெயர். மற்றவர்க
ளோ எண்ணிறந்த பாவங்களைக் கட்டிக் கொள்ளுகி
றார்கள், இவர்கள் யாவரும் பாவசங்கீர்த்தனம் பண்
ணக் கடமை யுண்டு. (குரோசுமை) என்னுந் தபசு
காலத்தில் பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ண வேண்டியது

கடனையும், சாதாரணமான வழக்கமாயும் இருக்கின்
றது. குரோசுமை யென்கிற தபசு கால முதல் ...
ருதுவக்கு உயிர்த்த திருவிழாவுக்குள் குரோசுமைப்
பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ண வேண்டும். யாதோர்
... நிரந்தர நிமித்தம் குரோசுமை காலத்தில்
பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணக் கூடாதவர்கள் வருஷ
த்தில் ஒரு விசையாவது பாவசங்கீர்த்தனம் பண்
ணும்படி திருச்சபை கற்பித்திருக்கின்றது. சிலர் அ
டிக்கடி பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணினாலும் சரியாய்த்
தக்க விதமாய்ச் செய்யாமையால் அதன் பலனை
யடையாமற் போகிறார்கள்.

ஆகையாற் சரியாய்ப் பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணு
ம் விதத்தை யறிவது யாவருக்கும் அவசியமாமே.
ஒருவன் பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணக் கூட ...
யத்தில பயாதிக்க மனஸ்தாபம் அவனுக்கு இருக்க
வேண்டும். அதின்பிறகு கூடியபோது பாவசங்கீர்த்
தனம் பண்ண மனதிற் பொருந்திக்கொள்ள வேண்டி
யது. அப்படியே தன் பொருத்தனைக் கூடியபோது
நிறை வேற்றவேண்டும். பாவசங்கீர்த்தனம் ...
கிறவனுக்குத் தயாதிக்க மனஸ்தாப மிருக்க வேண்
டும். இதின்றிப் பலனில்லை. இதைப் பற்றியும், பயா
திக்க மனஸ்தாபத்தைப்பற்றியும், பின்பு விவரிக்கப்
படும். இரட்சணியத்திற்கு ஞானஸ்நானம் ...
வு அகத்தியமோ அவ்வளவு ஞானஸ்நானத்திற்கு
பின்பு பாவஞ் செய்தவனுக்குப் பாவசங்கீர்த்தன
மும் அகத்தியம். அதைச் செய்யக்கூடாத தருண
த்தில் முன் சொன்னது போல அவனுக்கு ...
திக்க மனஸ்தாப மிருக்க வேண்டும். பாவசங்கீர்த்
தனத்தை ஓர் தேவத்திரவிய அநுமானமாக ஆண்
டவர் நமக் களித் திருப்பது நமது அளவிறந்த அன்
பின் அத்தாட்சியாம். இதைக் கவனியாது அசட்
டையாய்ப் பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணாம லிருக்கிற
வர்கள் தேவனை நிந்திக்கிறார்கள்.

ஆண்டவர் பூலோகத்தி லிருக்கையில் எருசலேமில் அற்புதமான வோர் குளமிருந்ததாக நீங்கள் கேள்விப் பட்டிருப்பீர்கள். சுவிசேஷத்திற் காண்கிறபடி அக்குளத்தைச் சேர்ந்த ஐந்து மண்டபங்களிலே குருடர், சப்பாணிகள், சூம்பின உறுப்புள்ளவர்கள் முதலான பலவியாதிக்காரர் அநேகர் படுத்திருந்து தண்ணீர் எப்பொழுது கலங்குமென்று காத்துக்கொண் டிருப்பார்கள். ஏனெனிற் சில சமயங்களிலே தேவதூதன் ஒருவன் அக்குளத்திலிறங்கித் தண்ணீரைக் கலக்குவான். தண்ணீர் கலங்கினவுடனே எவன் முந்தி அதிலிறங்குவானோ அவன் எவ்வித வியாதியஸ்தனா யிருந்தாலும் சொஸ்தமாவான். முப்பத்தெட்டு வருஷம் வியாதியாயிருந்த ஓர் மனிதனைச் சேசுநாதர் அங்கே கண்டு அவனைச் சொஸ்தமாக்கினார். (அர்ச். அருளப்பர். 5ம். அதி.) அர்ச்சியசிஷ்டவர்கள் அந்தக் குளத்தைப் பாவசங்கீர்த்தனத்திற்காக ஒப்பிடுகிறார்கள். ஆகையால் அந்தக்குளம் மகா அற்புதமானதென்று எல்லோரும் பமகிபித்துச் சொல்வீர்கள்.

பாவசங்கீர்த்தனமோ அதிலுமேலானது. அதெப்படியென்றால்—அக்குளத்திற் சொஸ்தமடைய இருந்திருந்து சில வேளைகளில்மாத்திரம் தேவதூதன் வந்து ஜலத்தைக் கலக்கும் வேளையில் காத்திருக்க வேண்டும். இப்பாவசங்கீர்த்தனத்தையோ எந்நேரமும், விரும்பும்போதெல்லாம் பெற்றுக் கொள்ளலாம். மேலும் அதில் முந்தி யிறங்குகிற ஒருவன் மாத்திரம் சுகமடைவான். நூறுபேர் இறங்கினாலும் ஒருவனே குணப்படுவான். பாவசங்கீர்த்தனத்தைச் சகலரும் பெறலாம், சகலரும் தன்பலனை யடையலாம். இதுவுமன்றிக் குளத்தின் தண்ணீர் சரீரநோயை மாத்திரம் நீக்கும். பாவசங்கீர்த்தனம் ஆத்தும நோயை யொழிக்கும். ஆதலால் அது எவ்வளவோ மேலான உபகாரம். இதற்காக ஆண்டவரைத் தோத்திரிப்பது

கடமை யல்லவோ! ஆண்டவர் நம்மில வைத்த அன்பின் பிரமாணத்தை நிதானித்துப் பாருங்கள்.

நமது இரட்சண்யத்திற்காக ஆண்டவர்தாமே வந்து பாடுபடவும், மோட்சவிராச்சியத்தை நாம் சுதந்தரிக்கவும், மிகவும்சுலபமான மார்க்கமாகிய தேவத்திரவிய அநுமானத்தை ஏற்படுத்தவும் அவர்பேரிற் கடனில்லையே. ஆண்டவர் பாவசங்கீர்த்தனத்தை யேற்படுத்தாமல் அவருயிர்த்தெழுந்து பரலோகத்திற் கேகுமுன் தமது சீஷர்களை யழைத்து உங்களுடைய பாவங்கள் ஞானஸ்நானத்தினால் கழுவப் பட்டது. அதன்பின்பு பாவஞ்செய்யாதேயுங்கள். செய்தால் இரட்சிக்கப்பட மாட்டீர்கள், என்று மானிடருக்குப் பொதுவாய் ஓர் கட்டளையை விதித்திருந்தால், அவருக்கு விரோதமாய் நாமுறையிட முகாந்திரமுண்டோ? இல்லையே! அல்லது ஞானஸ்நானத்திற்குப்பின் ஒருவிசை, இரண்டுவிசை, மூன்று, நாலு, அல்லது ஐந்துவிசைமாத்திரம் பாவத்தைக் கட்டிக்கொள்ளுகிறவர்கட்கு மன்னிப்பையளிப்பேன். இத்தொகைக்கு அதிகமானால் மன்னிக்கமாட்டேன் என்று திருவுளம்பற்றி யிருந்தால் இதுவும் நியாயந்தானே. இதற்கு முறையிடக் கூடாதே. அல்லது நீங்கள் இன்னின்ன பாவங்களைச் செய்தால் மாத்திரம் மன்னிப்பைப்பெறுவீர்கள், இன்னின்ன பாவங்களை மன்னியேன் என்று சொல்லியிருந்தாலும் முறையிடலாகாதே. அல்லது இன்னபாவத்திற்கு இத்தனைவருஷகாலம் வனத்திற்போய்த் தபசுபண்ண வேண்டுமென்று கட்டளையிட்டிருந்தாலும், சதாகாலத்திற்கும் நரகத்திற்கிடந்து வேகிறதைவிட வனத்திற்போய்த் தபசு செய்வது எளிதென்றெண்ணலாகுமே. இப்படியெல்லாம் நமது இரக்கமுள்ள கர்த்தர் சொல்லாமல் மிகவும்சுலபமான மார்க்கமாகப் பாவசங்கீர்த்தனத்தை நியமித்து, மனஸ்தாபப்பட்டு இனிமேற் பாவஞ் செய்யேனென்று பிரதிக்கினை பண்ணிப் பாவசங்கீர்த்தனஞ் செய்,

அப்போது உன்பாவங்கள் மன்னிக்கப்படும் என்கிறார். இதைச்செய்யாதவர்கட்கு என்னசொல்வோம? அர்ச். தோமாஸ் சொல்லியிருக்கிறபடி தேவன் நமக்குச் செய்திருக்கிற சகல உபகாரங்களையும்விடப் பாவசங்கீர்த்தனத்தை யேற்படுத்தியது மேலான உபகாரம் ஆகையால் இந்த மேலான உபகாரத்திற்காகக் கர்த்தருக்கு நன்றியறிந்த தோத்திரம் பண்ணுங்கள்.

முதல் அதிகாரம்—முற்றிற்று.

இரண்டாம் அதிகாரம்.

பாவசங்கீர்த்தனத்திற்கு ஆயத்தம் பண்ணும்விதம்.

பாவசங்கீர்த்தனத்தின் மகத்துவத்தையும், அதை நியமித்ததில் ஆண்டவருடைய தயாளத்தையும், இரட்சிப்பின் இலகுவையும பற்றி முந்தின அதிகாரத்தில் வாசித்தீர்கள். இப்போது பாவசங்கீர்த்தனஞ் செய்யும் விதத்தைக் கவனிப்போமாக. பாவசங்கீர்த்தனத்திற்கு ஐந்துகாரியங்கள் அவசியம் வேண்டியதென்று அறிவீர்கள். அவையாவன.—

1-வது:—செய்த பாவங்களை நினைத்தல்.
2-வது:—அவைகட்காக மனஸ்தாபப்படுதல்.
3-வது:—பிரதிக்கினை செய்தல்.
4-வது:—ஒன்றும் ஒளியாமற் குருவுடனே சொல்லுதல்.
5-வது:—குருகட்டளையிட்ட அபராதந்தீர்த்தல்.

இவ்வைந்தும்தவிர இன்னுமொன்றுண்டு அதாவது:—செபஞ்செய்தல். இதுமிகவும அவசியமுள்ளது மற்றவைகளிலும் இது விசேஷித்தது. ஒருவன் பாவஞ்செய்ய ஆண்டவர் ஒருபோதும் உத்தாசைசெய்கி

றவரல்ல, மனிதன் தனது சுய இச்சையைக் கொண்டே பாவத்தைக் கட்டிக் கொள்ளுகிறான். ஆகிலும் பாவத்தைவிட்டு அதை ஜெயித்து விலகத் தேவ உத்தாசையின்றித் தானாகப் பலன் போதாது. இதற்கு உதாரணமாக மகா ஆழமான வோர் படுகுழியில் ஓர் மனிதன் தானாகத் தன் இச்சைப்படி விழுந்துவிடக் கூடுமானவனாயிருந்தாலும், அதினின் றெழும்புவதற்குத் தனக்கு வேறொருவனுடைய உத்தாசை வேண்டியிருக்கின்றது. அப்படியே தேவ உத்தாசையின்றிப் பாவத்தைவிட்டு நீங்கமுடியாது. ஆண்டவர் தமது கிருபையைக் கேளாத சிலருக்கும் சில தருணங்களில் கொடுத்துவருகையிலே கேட்பவர்கட்கு அகத்தியம் கொடுப்போமென்று அவர் தாமே வார்த்தைப்பாடு கொடுத்திருக்கிறபோது அதை நாம் கேட்டுப் பெற்றுக் கொள்ளாதிருந்தால் அது நமது குற்றமொழிய மற்றப்படியல்ல. ஆகையாற் பாவசங்கீர்த்தனத்துக்குமுன், ஆண்டவனையும், அர்ச். தேவமாதாவையும் காவலான சம்மனசானவனையும், மற்றும் அர்ச்சியசிஷ்டவர்களையும் மன்றாட வேண்டும். ஆசாரமும் பத்தியுமின்றி அநேக ஜெபங்களைப் பொழிவதைவிடச் சுருக்கமான சொற்பசெபங்களைப் பத்தியோடே வேண்டிக் கொள்ளுதல் மிக்கவுத்தமமாம்.

இப்போது மற்ற ஐந்து ஒழுங்குகளையும் விசாரிப்போமாக:—முதலாவது செய்தபாவங்களைக் குருவுடனே யுச்சரணம் பண்ணுமுன் அவைகளை நன்றாய் நினைப்பது அவசியந்தானே. பாவசங்கீர்த்தனம் அடிக்கடி பண்ணுகிறவர்கள் ஆத்தும சோதனையில் நெடுநேரம் செலவழிக்காவிட்டாலும், வருஷக்கணக்காய் வெகுகாலம் பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணாதவர்கள் தக்க ஆயத்தமின்றிக் குருவிடத்திற் பாவசங்கீர்த்தனத்திற்கு வருகிறார்கள். இது பாவசங்கீர்த்தனம் என்பவோ! அநியாயமான மென்பவோ! என்னென்று சொல்வோம்! இவ்விதமாய்ப் பாவ மன்னிப்பைப்

பெறலாமோ? சிலர் பாவசங்கீர்த்தனத் திற்குச் சற்
றும் ஆயத்தம் பண்ணுமற் குருவானவரிடத்திற்போ
ஞல் அவர் தூண்டிக் கேட்பார், அவர் கேள்விக்குப்
பிரதியுத்தரஞ் சொல்லலாம் என்று எண்ணிக் கொ
ண்டு போகிறதுண்டு. குருவானவர் வேறுபாவங்களு
ண்டாறுற்சொல்லென்கையில் இல்லைவாமீ! வேறென்ன
பாவமென்று விவரித்துக் கேட்டால் சொல்லுகிறே
னென்கிறுர்கள். இது மகா தப்பறை. பாவங்களைத்
தூண்டிக்கேட்பது குருவானவர்க்குரியதல்ல. அவசிய
நிமித்தம் விபரமறிய சிலது வேளையில் கேட்கிறதும்
உண்டு. அப்படிகேட்பதுக்குஉத்தரஞ்சொல்லவேண்
டும். இதுவுமன்றிப் பாவங்களுக்குக்கணக்குண்டோ?
இல்லியே ஏராளமான பாவங்க ளுண்டே. மேலும்
குருவானவரின் கருத்துப்படி அத்தொகையும் அதி
கரிக்கும். அவர் ஒவ்வொன்றையுஞ் சுட்டிக்கேட்டு
விசாரிப்பாராஞல் அந்தப் பாவசங்கீர்த்தனம் ஒரு
போதும் முடியாது. ஆகையால அவர் கேளாமுன்
னையாவுஞ் சொல்ல வேண்டும்.

வேறு சிலர் மறந்துபோன பாவங்களை ஆண்டவர்
மன்னிப்பாரோ என்கிறுர்கள். இது மெய்யே. ஆகி
லும் இதிற் கவனிக்க வேண்டியதாவது:—ஒருவன்
தன்னுற் கூடிய அளவுபிரமாணத்துக்குத்தக்க ஆயத்
தம்பண்ண முயற்சித்துத் தனது கடமைகளைத் தன்
னுலியன்றமட்டும் நிறைவேற்றியபின் யாதொரு அற்
பபாவத்தை மாத்திரமல்ல, கனத்த பாவங்களையுங்
கற்செயலாகவே மறந்து விட்டால் ஆண்டவர்க்கும்
பொறுத்தலை யடைவான். அத்துடன் மரித்தாலும்
அதினிமித்தம் யாதுந் தோஷமில்லை. அன்றி பின்பு
ஞாபகப்பட்டால் மறு பாவசங்கீர்த்தனத்தில் மூன
லாவது சொல்ல வேண்டும். இப்படியிருக்கத் தன்
அஜாக்கிரதையினுலும், வேண்டிய ஆத்தும சோத
னை பண்ணுததினுலும் யாதோர் பாவமறந்து போ
னுல், அது மன்னிக்கப் படாது. ஆகையாற் சகே

தரரே எச்சரிக்கையாயிருங்கள். இந்த மோசத்திற்
குத் தப்பிததுக் கொள்ளுங்கள். செய்வதை நன்று
ய்ச் செய்யுங்கள். மேலும் முன்கண்ட பிரகாரம்தன்
னுற்கூடிய அளவுக்குத்தக்க ஆயத்தம் பண்ணினவன்
சற்பிரசாதம் பெறப்போகையில் பாவசங்கீர்த்தனத்
தில் மறதியாய் விட்டு விட்ட யாதொரு பாவம் ஞா
பகப்பட்டால் அதின் பிரசித்தம் பின் வாங்காமல் சற்
பிரசாதத்தை யுட்கொள்ளலாம். ஞாபகப்பட்ட பா
வத்தை அடுத்த பாவசங்கீர்த்தனத்திற் சொல்லத்த
கும், அப்படியே முன்கண்ட பிரகாரம் ஆயத்தம் ப
ண்ணுத அசட்டைக் காரனுக்குச் சற்பிரசாதம்
பெறுமுன் யாதொரு பாவம் ஞாபகப்பட்டால் சற்
பிரசாதம் வாங்காதிருக்க வேண்டியது. அதை
உச்சாரணம் பண்ணிய பின்னே சற்பிரசாதம் பெற
த்தகும். இவனுடைய தப்பிதத்தினுல் அது மறந்து
போன படியால் இப்பொழுது தடையாச்சுது. நமக்
குக் கூடாததை ஆண்டவர் நம்மிடத்திற்கேளார். கூ
டிய அளவு பிரயாசிப்பது போதுமானது.

எந்தப் பாவங்களைப் பாவசங்கீர்த்தனத்திற் சொ
ல்லவேண்டும்? சாவான பாவங்களைச் சொல்லவே
கடன். இதற்காகவே பாவசங்கீர்த்தனம் நியமிக்கப்
பட்டது. அற்ப பாவங்களையும் உச்சரித்து மன்னி
ப்புப்பெறுதல் மிக்க நலமாயினும், அகத்தியமுங்கட
மையுமல்ல. ஏனெனில் நிரோத்தன்னுஞ் சங்க
த்தில் திருவுத்தபிரகாரம் அற்பப்பாவங்களுக்குப் பா
வசங்கீர்த்தன மின்றி வேறு வழியால் அதாவது ம
னஸ்தாபப்படுதலினுலும், பிச்சை யீவதினுலும், பர
மண்டல மந்திரத்தைப் பத்தியோடு செபிப்பதினு
லும், வேறுவகையாயும் மன்னிப்படையலாம்.
இவைதவிர தீர்த்தத்தினுலும் சிலுவை யடையா
ளத்தினுலும், சேசுவென்ற நாமத்தை யுச்சரிப்பதினு
லும், ஆசீர்வாதங்களைப் பெறுதலினுலும், மனைதக்
நாத்த சிடத்திற்கு உயர்த்துவதினுனும் மாங்கில்

நின்று இலைகளுந் திரும்மேயாய் அற்ப பாவங்களின் தோஷம் உதிர்ந்துபோமென்று பேபர் (Dv. Faber) என்னுஞ் சாஸ்திரியார் எண்பிக்கிறார். ஆயினும் அவற்றை யுச்சாரணம் பண்ணுவதினால் பொறுத்தலும், நன்மையும், ஞானப் பிரயோசனமுமுண்டு.

செய்த பாவங்களை நினைக்க என்ன முயற்சி செய்யவேண்டும்? இதைக் குறித்து ஒரு அர்ச்சியசிஷ்டவர் வசனித்திருக்கிறமேனையாவது:—ஒருவன் தன் வீட்டுக்குள் ஓர் விஷசர்ப்பம் வந்திருக்கிறதாகச் சந்தேகித்தால் மரணத்திற்குப் பயந்து வீடுமுழுதுஞ் சோதிப்பான், சாமான் தட்டுமுட்டுக்களை ஒதுக்குவான், இருட்டானால் விளக்கேற்றுவான், அங்குமுங் சாக்கிரதையோடு பரிட்சிப்பான். அவ்வண்ணமே பாவசங்கீர்த்தனத்திற்குப் போகிறவர்கள் தங்களைப் பரிட்சிக்க வேண்டுமென்கிறார். ஏனெனில் சர்ப்ப விஷத்தைச் சொஸ்த யாக்கலாம், இல்லாவிட்டாலும் அது சரீரத்தை மாத்திரந்தான் கொல்லும். ஆனால் தன்னுடைய அஜாக்கிரதையினாலேயும், குற்றத்தினாலேயும், ஒரு பாவம் மறந்துபோனால் சரீரமாத்திரமல்ல, ஆத்துமமும் கூட நாசமாய்ப்போம். ஆனதால் விஷ சர்ப்பத்தைவிட பாவம் கொடிய விஷமுள்ளதாகையால் எவ்வளவு ஜாக்கிரதையோடும், கவனத்தோடும் பரிசோதிக்க வேண்டுமென்று இதனால் அறியலாம்.

வேறொரு அர்ச்சியசிஷ்டவருடைய உதாரணம்:—விலையுயர்ந்த பொருளை யிழந்தவன் அத்தைத் தேடி, போனவழியெல்லாம் திரும்பத் திரும்பப்போய்ப்பார்ப்பான், அதைக் கண்டடையத் தனக்கு ஒத்தாசை செய்யும்படி அநேகரையும் வேண்டிக் கொள்வான். ஆத்தும சோதனையிலும் இப்படியேசெய்யவேண்டும், விசேஷமாய்ச் சாவான பாவங்களை மகா கவனத்தோடு பரிசோதிக்கவேண்டும். பலவகைப்பட்ட சாவான பாவங்களில் விழுந்து வருவது வாடிக்கையா

கையால் அதிக ஜாக்கிரதையோடு ஆராயவேண்டும். இதைக் கவனியாதவர்களுக்கு சேரும் மோசத்தை மேற்கண்ட வுதாரணங்கள் தெளிவாய்த் திருஷ்டாந்தப் படுத்துகின்றன, நம்மாற்கூடிய அளவு பிரயாசிக்க வேண்டுமென்று ஆண்டவர் கேட்கிறாரே யொழிய அதற்கு அதிகமல்ல, மேலும் ஒவ்வொருவனும் பாவத்தை யெத்தனை விசை கட்டிக்கொண்டா யென்றும் கவனிக்க வேண்டும். இத்தொகை சொல்ல வேண்டியது அவசியம். இதை நிதானிக்கச் சிலவேளை தன்னாலியன்றமட்டும் முயற்சித்தும் கூடாமற் போனால் சரியான தொகைக்குப் பதிலாக உத்தேசமாயாவது. 5, 10, 20, 30 - விசை யிருக்குமென்று சொல்லலாம். உன் டனச்சாக்ஷிப்படி இதுவுங் கூடாவிடில் தொகை தெரியாது, இத்தனைமுறை யிருக்குமென்று உத்தேசிக்கிறேன் என்னலாம். அல்லது நானிவ்வளவு காலம் பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணவில்லை, இன்னின்ன பாவத்திற் பழகினவன், ஏறக் குறைய இத்தனை விசை யிருக்கலாம் என்று சொல்லத்தகும். தன்னாற் கூடியமட்டும் பிரயாசித்து ஆத்தும சோதனை பண்ணியபின்பு மாத்திரம் இப்படி சொல்லத்தகும்.

இதுதவிர ஒரு பாவம் இரண்டு மூன்று யதிகரிப்பதும் உண்டு. ... எப்படி, எங்கே செய்ததென்றும் உடந்தை யானவர்கள் உயிரோடிருக்கிறார்களோ கிட்டின உறவோ, கல்யாணக்காரரோ வென்றும் விவரித் துரைக்க வேண்டும். இவ்விஷயங்களினாற் பாவத்தின் இலகுவும், கனமும் விளங்கும்படி அவற்றை விவரிக்க வேண்டியது அவசியம். ஒருவன் களவுசெய்தால் ஏழாங்கற்பனையை மீறுதலாகும். அக்களவு கோவிலிலே செய்தால் முதற் கற்பனைக்குங்கூட விரோதமாகும் ஒருவன் வேறொருவனைக் காயப்படுத்தினால் ஐந்தாங் கற்பனைப்படி குற்றவாளியாகிறான். ஆனால் அவன் கோவிலிலே ஒருவனைக்

காயப்படுத்தி, அங்கே யொரு துளி யிரத்தமாவது சிந்தப் பண்ணினால், அக்கோவிலிற் பூசைப் பலி நிறைவேற்றாமற் பூட்டி வைத்திருந்து மேற்பிராணியார் வந்து ஆசீர்வதிக்கு மளவில் அக்கோவிலுக் கா[illegible]வாதப் பலனில்லாதிருக்கு[illegible]மாகையால் கனத்த பாவங் கட்டிக் கொள்ளுகிறான். அப்படியே ஆறாங் கற்பனைக்குவிரோதமான கனத்த பாவத்தை யோர் கோவிலிற செய்கில் அது அசுத்தமாகிப் பூட்டி வைக்கப்பட வேண்டும்.

கல்யாணஞ் செய்யப்போகிறவர்கள் அதற்கு முன் தங்களுக்குள் ஏதேனுந் தப்பறை யிருந்தால் அதை முன்னே யறிவிக்க வேண்டும். அப்படி யறிவியாவிட்டால் அது மெய்யான கல்யாணமல்ல. பின்பு அக்குற்றம் வெளிப்பட்டால் கல்யாணத்தை உடைத்துத் திரும்பக் கட்டவேண்டும்.

ஒருவன் மற்றொருவனை யடித்த துண்டானால் ஐந்தாங் கற்பனையை மீறுகிறான். அக்குற்றத்தையே பெற்றோருக்குச் செய்யும் பொழுது நாலாங் கற்பனைக்கும் ஐந்தாங் கற்பனைக்கும் இரண்டிற்கும் விரோதமாகிக் கனத்த பாவமாகும்? ஆதலால் இவ்வித லகு, கனத்தைக் கவனித்து உரைக்க வேண்டும்.

கெட்டநினைவு நினைத்தேனென்று மாத்திரஞ் சொல்வது போதாது கெட்டநினைவு [illegible]த்திற்கும் வேலைக்கும், ஆளுக்கும், உடைமைக்கும், சமையத்திற்குந்தக்கது வெவ்வேறாகும். மற்றும் பாவங்கள் திரிந்து வேறாவது போலவே, கெட்ட நினைவுகளும் வேறாகும். ஒரு சமையத்தில் ஒன்றைப் பற்றி யொருவிதமா யிருக்கும். வேறொருவரைப் பற்றிக் கனத்தபாவமாகலாம். கோவிலிலானால் வேறே பாவம். ஆகையால் இதற்குமுன் இப்படி செய்திராவிடில் இனிமேலாவது தேவநற்கருணையை யிரந்து, நல்ல பாவசங்கீர்த்தனஞ்செய்யுங்கள். ஆத்துமசோதனை பண்ணும்பொழுது ஒரு பாவத்தைத் திரும்பத் திரும்பக்

கவனமாயும், பொறுமையாயும், சாக்கிரதையாயும், ஆராய வேண்டும். தனது அசட்டையினாலுங் குறையினாலும் வேண்டிய ஆயித்தம் பண்ணாது செய்யப்படும் பாவசங்கீர்த்தனம் பலனற்றுப்போம். ஆதலால் மிதமிஞ்சிய அ[illegible]த்தோடும், மனத்தளர்ச்சி[illegible] வருந்திப் பரிட்சிக்க வேண்டுமென்பது மா[illegible] இ[illegible]வித இள நெஞ்சுடையவர்கள் பாவ[illegible]த்துக்கு ஆயித்தம் பண்ணப் போகைய்[illegible] களத்திற்குப் போகுமாப்போல் நடு நடு[illegible] இது தகுதியல்ல அடிக்கடி பாவசங்கீர்[illegible]ணுகிறவர்களும் சிறிது கோம[illegible]னாலும் [illegible]னையிற்செல வழிக்கவேண்டும். [illegible]ற்பல[illegible]வான [illegible]வங்களைக் கட்டிக்கொள்ளுகிறவர்க[illegible] ஜாக்கிரதையாய்ப் பரிட்சிப்பது தகுதியாம்.

இரண்டாம் அதிகாரம்,—முற்றிற்று.

மூன்றாம் அதிகாரம்.

ஆத்தும சோதனையிற் கவனிக்க வேண்டிய சில [illegible]சேஷகாரணங்கள்.

ஆத்துமசோதனை பண்ணுகையில் விசேஷமாய்ப் பரிட்சிக்க வேண்டிய சில காரணங்களுண்டு.

1-வது:—அற்பக் களவு, இ[illegible] அற்பக் காரிய மெ[illegible]ன்று அநேகர் கவனியாமல் விட்[illegible]. சிறிய களவெல்லாம் சேர்ந்து பெரிய களவாகிக் கனத்த பாவமாகும். அவை யெல்ல[illegible]றையும் [illegible]பக்கொடுத்தாலொழிய. [illegible]லது பதிற்செலுத்தினாலன்றி இரட்சணியத்திற்குப் பழுது நேரிடலாம். ஒருவன் தினந்தோறும் [illegible]ல்லது ஒருநாள்விட் டொரு

நாள் அல்லது அடிக்கடி ஒவ்வொரு தேங்காய் களவு
செய்கிறான் அதை அவன் அற்பப்பாவமென்றெண்ணி
க்கொள்ளுகிறான். சிலகாலத்துக்குப் பின் தொகையை
க[illegible]க்கேற்றிப் பார்த்தாற் கனமான பாவமாகுமே
[illegible]ங்களில் விசேஷமாய்ப் பெண் பிள்ளைகளும்,
[illegible]ரும் சமையலுக்கு விறகு வேண்டியபொ
[illegible]லாளுடைய வேலிச்செத்தை அடைப்பு
[illegible] சிறிது ஒடித்துக்கொண்டு வருகிறதுண்
[illegible]ய அற்பமென்றும் திங்குள்ள தல்லவெ
[illegible]கள் எண்ணிக் கொண்ட போதிலும் இ
[illegible]டத்துப் பிரித்த வேலிச்செத்தை மூல
மாய் ஆடுமாடு[illegible] உட்சென்று அங்குள்ள விளை
வுப் பயிர்களைச் சேதப்படுத்த நேரிடலாம், இதற்குக்
காரணம்யார்? தோட்டக்காரன் பட்ட பிரயாசை
வீணாயிற்று, அவன் பொருள் நாசமாயிற்று. இவை
கள் குற்றமில்லையென்றுவது, சுளுவான குற்றமெ
ன்றுவது மனதைத் தேற்றிக்கொள்வதெப்படி? பு
றத்தியானுக்குச் செய்த நஷ்டத்தைப் பரிகரிப்பது
[illegible] கடன். சில பிள்ளைகள் பெற்றோரை
யறியாமல் கால், அரை, முக்கால் துட்டுக்களை வீணு
யும், விளையாட்டிற்கும், தப்பறையான நோக்கத்திற
காகவும் எடுப்பதுண்டு, பெற்[illegible]டைமையாகிலும்
அப்படியெடுப்பது களவுதான், அ[illegible]றிந்து கண்
டிப்பார்களானால் அக்கிரியைசெய்யலாமோ? விசேஷ
மாய் அக்குடும்பத்தில் 2-3-சகோதரர் சகோதரிகளி
ருந்தால் அவர்களுக்குள்ள பொட்களை அபகரிப்பது
[illegible]குதியோ? இவ[illegible]களையும் பரிகரிக்கவேண்டும்.

2-வது:—கெட்ட வார்த்தை பேசுதல் சிலர் வா
டிக்கையாயும் சாசத்திற்கும் கெட்டவார்த்தை பே
சுவதுண்டு. இவை வருவிக்கு மோசம் எவ்வளவு
பெரிதென்று [illegible]வது [illegible]வனிக்க வேண்டாமோ!
ஒரே கெட்ட வார்த்தையினால் அநேக ஆத்துமங்க
ளுக்குக் கெடுதி சம்பவிக்கக்கூடும், பரிகாசத்திற்கும்,

சேஷ்டைக்கும் உபசரித்ததினாற் பாவம் இலகுவா
மோ? வீதியில் நின்று விளையாடுகிற பையன் விளை
யாட்டினிமித்தம் உயரஎறிந்த ஓர்கல், அடுத்திருந்த
பிரபுவின் வீட்டு முற்றத்திலிருந்த பளிங்குக்கண்ணா
டியில் விழுந்து, அக்கண்ணாடி உடைந்து போ[illegible]
னால் இந்த நட்டம் அற்பமென்றெண்ணலாமோ! அல்
லது அப் பையன் தலையில் விழுந்து காயமானதின்
பின் அதிற் குற்றமில்லை யென்பீர்களோ? மேன்மே
லும் அப்படியே செய்யென்று அச்சிறுவனுக்குக் க
ற்பிப்பீர்களோ? இல்லையாகில் ஆத்துமங்களை அற்ப
மாய் மதிப்பது குற்றமல்லவோ! பேசப்பட்ட உதா
சனத்தைக் கேட்டவர்கள் அ[illegible]கிசைந்[illegible]
த்திற் சந்தோஷப்பட்டு எத்தனை[illegible] ஆத்துமங்கள்
அதன் மூலமாய்க் கெட்டுப் போகக்கூடும், [illegible]ர்த்
தை சிறியதாயினும் அநேக ஆத்துமங்களை நாசமா
க்கும், இதற்கு ஏதுவாயிருந்தவர்கள் யார்! உதாசி
னம் பேசினவர்களே, இவை யெல்லாம் நன்றாய்க்
கவனித்துப் பாவசங்கீர்த்தனத்திற் சொல்லாவிடில்
நல்ல பாவசங்கீர்த்தனமாயிராது.

3-வது:—இன்னார் செத்தால், அல்லது அடிபப
ட்டால், அல்லது நட்டப்பட்டால், அல்லது கஷ்ட
ப்பட்டால் நல்லதென்று நினைப்பதுண்டு, அப்படியே
விரும்புகிறார்கள் [illegible] நிறைவேறியபோது சந்தோ
ஷப்படுகிறார்கள். பசாசின்சோதனையினாற் சிலவேளை
யிப்படி யெண்ணுவது அற்பப்பாவமா யிருக்கலாம்.
ஆனால் மனதோடும் சந்தோஷத்தோடும் எண்ணிவி
ரும்பும்போது கோரமான பாவமாகும். வேறுசி
லர் தாங்கள்தானே பூலோகத்தில் [illegible]
கிறது நலமென்று முறுமுறுக்கிறார்கள், இதுவும்மகா
தவறு. இவ்வுலோகத்திலே தேவ[illegible]த்துக் கஷ்ட
து அற்பக்கஸ்தி துன்பத்தை யனுபவி[illegible]
உத்தரிக்கிற ஸ்தலத்திலும் [illegible]கத்திலும் இலகுவா
யிருக்குமோ! இதைக்கவனியுங்கள்.

4-வது:—வெட்கத்தினாற் சிசுக்கொலைசெய்கிறவர்களும், அதற்குதவி செய்கிறவர்களும், ஆலோசனை செய்தவர்களும், சம்மதித்தவர்களும், அதற்குவேண்டிய ஔஷதங்களில் அற்பமெனினும் சேகரித்துக் கொடுத்தவர்களும் இக்கொலைக்குட் பங்காளிகளாவார்கள். அவர்களெல்லோர்பேரிலும் இப்பழிதங்கும். இந்தத் தோஷத்தைப்பற்றி யிங்கதிகமாய் விவரியாவிடினும் இது மகாகுரூரமான பாவமென்பதை யாவருநன்று யறிந்து கொள்ள வேண்டியது. இக்குற்றத்தைப் பாவசங்கீர்த்தனத்திற் சிலர் மறைக்கிறார்கள், இந்தப் பாவத்தை மேற்பிராணியாருத்தாரமின்றிச் சாதாரணமாய்ச் சகல குருக்களும் மன்னிக்கக் கூடாது.

5-வது:—கோட்சொல்லுதல். புறத்தியாருடைய குறை, குற்றங்களையும், இரகசியங்களையும் வெளிப்படுத்துதல். முன்னொருவனிடத்திலும் பின்பு வேறொருவனிடத்திலும் பேசிக்கடைசியாய்ப் பிரசித்தமாய் விடும். மிகவும் பிரசித்தமானபின் ஒருவன் அதைச்சொல்ல நேரிட்டாற் குற்றமில்லை ஆயினும் முதலாவது, இரண்டாவது, மூன்றாவது இப்படித் துவக்கத்திற் பேசிப் பிரசித்தமாகக் காரணமாயிருந்தவர்கள் குற்றவாளிகளாவார்கள். ஒரு ஆளிடஞ் சொன்னால் ஒருபாவம், வேறொருவனிடஞ்சொன்னால் இன்னமொரு பாவமாகும், இவ்விதமாய்ப் பாவ மதிகரிக்கும். கோட்சொன்னபாவத்திற்குப் பாவசங்கீர்த்தனத்தில் மன்னிப்பைப் பெற்றாலும் உன்கோளினால் அவதூறுபட்ட பெயரைச் சமாதானம் பண்ணி மரியாதையை நிலைநிறுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறாய். அந்த நட்டத்தைச் சரிபண்ணுவது கடன். நீசண்டை ச்சச்சரவு மனஸ்தாபத்திற்குக் காரணமாயிருந்தது...

6-வது:—விவாகத்தையு மறிவிக்கவும். கிரியைகளைச் செய்ததுஞ்சியத்திற்கு விரோதமாக ... நம்பினதும், விகல்பி

ததும், சந்தேகித்ததும், அஞ்ஞானச்சடங்கு சாஸ்திரங்களை யநுசரித்ததும், குறிசாஸ்திரங் கேட்டதும், சாதகமெழுதியதும், மந்திர தந்திரங்களைச் செய்துகொண்டதும், ஏவியதும், இதைப்போன்ற சகலபாவங்களை, மகா நுணுக்கமாய்க் கவனித்து ணைக்கவும்.

நீங்கெடுத்துக் காண்பிக்கப்பட்டவைகள் கனமான தோஷமல்லவென்று பலர் ஆத்துமசோதனையிற் சற்றுங் கவனியாமல் விட்டுவிடுகிற துர்ப்பழக்கத்தைத் தவிர்ப்பதற்காக அவற்றைச்சுட்டிக் காண்பிப்ப தவசியமாயிற்று. ஆகையாலிதினால் வரும் மோசத்தைக் குறித் தெச்சரிக்கையாயிருங்கள். இவ்வாறு மேற்கண்டபடி களவு, கெட்டவார்த்தை, கோள் முதலியவைகளைநன்று யாராய்ந்தாலோக்கவேண்டும்.

களவு.—ஒருவன்பொருளை நாசமாக்கும்.

தூஷணம்.—ஒரு, அல்லது பல ஆத்துமங்களைக் கெடுக்கும்.

கோள்.—ஒருவன் பெயரைக் கெடுக்கும்.

புறத்தியானுடைய பொருளைக் கொடுத்தாலேயன்றி மன்னிப்புக் கிடையாது. கெட்டவார்த்தைக் கெதிராக நன்மாதிரிகைகாட்டி உன்வார்த்தையினாலாவது, கிரியையினாலாவது, கெடுத்தவனைச் சீர்ப்படுத்தப் பிரயாசைப்படு. அவனை நீயே சீர்படுத்தக் கூடாவிடில் வேறொருவனைக் கொண்டு சீர்ப்படுத்த முயலு. அப்படியுங் கூடாதசமையத்தில் தினந்தோறும் ஊக்கமாய்ச் செபஞ்செய், ஆ...டவாதற்குதவி செய்வார். கோள் - அவதூறு சொல்லியிருந்தால் அதைத் திருத்தவும் அதற்குப்பதிலாய் முன்போல் அவன் பெயரை நன்றாக்கவும் பிரயாசைப்படு. புறத்தியார் பாவஞ்செய்ய உதவி ... ருந்தா லதற்கெதிர் நன்மைம ... சங்கீர்த்தன அயத்தக்ற்

ளாவேயும் விசேஷமுண்டு அதாவது.—போன பாவ
சங்கீர்த்தனத்திலே பாவங்களுக்குச் சரியான மன
ஸ்தாபப்பட்டதுண்டோ வில்லையோ வென்றும், பி
ராயச்சித்தம் சரியாய்ப் பண்ணினதுண்டோ வில்லை
யோ வென்றும, ஒன்றும் ஒளியாமற் பாவங்களை யுச்
சரித்ததுண்டோ யில்லையோவென்றும் கவனிக்கத்
தகும். ஏனெனில் ஒன்றிரண்டை யொளித்திருந்
தால் கள்ளப்பாவசங்கீர்த்தனமாகும், கடைசியாய்ச்
செய்த நல்ல பாவசங்கீர்த்தனத்திற்குப் பின்னுள்ள
பாவங்களையே பரிசோதிக்க வேண்டும். இதினிமித்
தமே குறிக்கப்பட்ட மூன்று கடமைகளையும் நிறை
வேற்றிய துண்டோ, அதிற்றவறின துண்டோ வென்
றுங் கவனிக்கவேண்டும். சாவான பாவங்களை யொ
ருங்குடன் சாக்கிறதையாய்ப் பரிசோதிக்க வேண்டு
மென்று கண்டிருக்க ஒருவன் ஒரு கிரியை செய்யும்
பொழுது அது சாவானபாவமோ அற்பப்பாவமோவெ
ன்கிற சந்தேகத்தோடு செய்தால் அது யென்ன பா
வமாகும். அர்ச். லிகோரியார் சொல்லுகிறபடி அது
சாவானபாவமாகும். ஏனெனில் தேவனுக்கேற்காத
பெருந்தோஷத்தைக் கட்டிக்கொள்ள நேரிடும் அபா
யத்தில் விழ இவன் உடன்படுகிறான். அதைச் செய்
யுமுன் தன் சந்தேகத்தைத் தெளிவித்துக் கொள்ள
வேண்டும். இதுவரையிலும் இப்படிச்செய்திராவிடில்
உள்ளபடி அதைப் பாவசங்கீர்த்தனத்தில் விவரித்து
ரைக்க வேண்டும். அற்பப்பாவத்திற்குஞ் சாவான
பாவத்திற்குமுள்ள வித்தியாச மென்ன?

சாவானபாவத்திற்கு மூன்று அடை-யாளங்களுண்டு.

1-வது.—பெருங்காரியமா யிருக்கவேண்டும்.
...மா யாருந்து ... தீமையை முழுதுமறிந்திருக்க
6-வது:—விவாச...
கிரியைகளைச் செய்தது ... வேண்டும்.

இம்மூவடையாளங்களில் ஒன்றுவது குறைந்தா
ல் அது சாவான பாவமாகாமல் அற்பப்பாவமாகும்.
அற்பப்பாவமானது ஆத்துமத்தைச் சிதைக்காமல்
காயப்படுத்துகின்றது. இது பெருங் குற்றமில்லையே
யாயினும் தேவனுக்கு விரோதமான குற்றமென்பது
தெளிவே. சாவான பாவத்திற்குச் சமமான தீமையா
யிரா விடினும் அர்ச். லிகோரியார் வசனித்தாப்போ
ல "சிருஷ்டிகளுக்கு வுலகில் நேரிடும் மற்றெல்லாத
துன்பத்தையும் விட அற்பப்பாவம் அதிகதீமையான
து. எல்லாமனிதரும் எல்லா அர்ச்சியசிஷ்டவர்களும்
எல்லாத் தேவதூதர்களும் நரகத்திற் கிரையாக்கப்
படுந் தீமையிலும் ஒருபொய் ஒரு, அற்பச்சாபம், அல்
லது இட்டு அதிககனமானது. அற்பபாவங்களிற் சி
லது ஆராய்வின்றி அல்லது சம்பூரணமாய் அறியா
மற் செய்யப்படும். மற்றவை ஆராய்வின்றி யல்லது
சம்பூரணமாய் அறியாமல் அல்லது முழுச்சம்மதப்
படாமற் செய்யப்படுகிற அற்ப பாவங்களின் தோ
ஷம் அற்பமாயிருக்கும். சாதாரணமாய் மனிதரெல்
லோரும் அதைக் கட்டிக் கொள்ளுகிறார்கள். நமது
பரம நாயகியாகிய கன்னித்தாய் மாத்திரமே அவை
களினின்று நிவாரணையாகும் வரத்தைப் பெற்றாள்.
ஆராய்வுடன் செய்யப்படும் அற்ப பாவங்கள், அதா
வது சம்பூரணமா யறிந்து முழுச் சம்மதத்துடன்
செய்யப் படுகிறவைகளின் பேரில் விசேஷ விருப்ப
மிருக்கும் போது; அதாவது மனத்தினின்று வெறு
க்காமற் சிறிது பகை, பேராசை, வேரூன்றிய சில ஆ
சை முதலிய இவை போன்றவைகள் அதிக குற்ற
மானவைகளாம். எந்தப் பாவத்தையாவது அற்ப
மென்று சொல்லத் துணிபவன் எவனென்று அர்ச்.
பேசில் வசனித்திருக்கிறார். ... பாவத்தின்
அவலட்சணம அர்ச். கத்தரீனுக்கு ஒருவிசை
காண்பிக்கப் பட்டதாவது ... தான் அதைக்கண்டு
சாகாதிருந்த ... யென்று பின்பு அதிசயப்

ட்டான். அற்பபாவத்தைக் கவனியாதவன் தான்
அதைக்கண்டு திருத்திக் கொள்ளாவிடில் யாதொரு
சாவான பாவத்தில்விழ ஆபத்தமா யிருக்கிறதாக
எண்ணிக் கொள்ளக் கடவான். ஆத்துமமானது
அற்பபாவங்களை யெவ்வளவு அதிகமாய்க் கட்டிக்
கொள்ளுகிறதோ அவ்வளவுக்கு அதின்பெலன் கு
றைகிறது. பசாசின் வல்லமை அதன்மேல் அவ்வள
வாய் அதிகரிக்கின்றது. ஆண்டவர் அதற்களிக்கும்
உதவி யொத்தாசையவ்வளவு குறைகின்றது. அற்பக்
காரியங்களை யிகழுகிறவன் கொஞ்சங் கொஞ்சமாய்
வழுவிப்போவான். Vide Instruction in the
Commandments by St. Ligori பாவங்களினின்
று நிவர்த்தி யாகும் பொருட்டுப் பாவசங்கீர்த்தன
மென்னுந் தேவத்திரவிய அநுமானம் ஏற்படுத்தப்ப
ட்டிருக்க யாதொரு பாவத்தையுங் கட்டிக் கொள்
ளாதவர்கள் பாவசங்கீர்த்தனஞ் செய்வது அவசி
யமில்லை, சிலர் பாவசங்கீர்த்தனத்திற் கென்று குரு
வண்டையில் முட்டிட்டு தான் இன்ன பாவத்தைச்
செய்யாதது மன்றி இன்னின்ன நற்கிருத்தியங்களை
நிறைவேற்றினேன் என்கிறார்கள். இது முற்றிலும்
வீணே இவர்கள் ஆண்டவரால் கடிந்து கொள்ளப்ப
ட்ட பரிசேயனுக்கு ஒப்பானவர்கள். ஒருநாள் ஒரு
முக்கியமான ஸ்திரீ அர்ச். பிராஞ்சீஸ்கு சலேசியாரி
டத்திற் பாவோச்சாரணம் பண்ணப்போய் இன்னகா
ரியத்தைச் செய்தால் நல்லது இன்னது நல்லதல்ல
என்று இப்படி யொருமணிநேர மட்டும் பேசிக்கொ
ண்டிருந்த பின் இப்பொழுது என் பாவசங்கீர்த்தன
முடிந்தது என்றாள், அதற்கு அவர் நீ யொருபாவ
மும் சொல்லாதிருக்க உனக்குப் பாவப்பொறுத்தல்
ஆசீர்வாதந் தருவது எப்படியென்றார். இவ்விதமாக
வே யிக்காட்களில் [illegible] செய்கிறார்கள். இவர்கள்
யாதொரு பாவத்தையுஞ் செய்யாத நிமித்தமல்ல.
பாவசங்கீர்த்தனத்திற்கு [illegible] பண்ணுமையினா

லேயே அப்படிச் செய்கிறார்கள், இந்தப் பாவசங்கீர்
த்தனத்திற் சொல்லுகிறதற்கு ஒருபாவமுமில்லை
ஆனால் இதற்குமுன் பாவசங்கீர்த்தனங்களிற் சொ
ல்லப்பட்டவைகளில் ஒன்றையாவது சொல்லத்த
கும். அநேகர் ஆத்தும சோதனை செய்ய அசட்
டை பண்ணுகிறார்கள். எண்ணிறந்த சாவான பாவ
ங்களைக் கட்டிக் கொண்டு அவைகளை மறந்து குரு
வானவர் சமுகத்தில் வந்து அந்நேரத்தில் ஞாபகப்
படுகிறவைகளை மாத்திரம் உச்சரிக்கிறார்கள். இவ்
விதமாய்த் தாங்கள் செய்த பாவங்களில் அனைவா
சியாவது சொல்ல நேரிடாது. இவ்வாறு செய்யப்ப
டும் பாவசங்கீர்த்தனம் பலனற்றது. நிசியஸ் எவித்
தேயுஸ் என்னுஞ் சரித்திரக்காரன் எழுதியிருக்கிற
படி மேலே காண்பித்த விதமாய் வாடிக்கையாய்ப்
பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணிக்கொண்டுவந்த ஓர்வாலி
பன் சாகுந்தறுவாயிற் பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணக்
குருவானவரை யழைப்பித்தான், குருவானவர் வரு
முன்னமே ஓர் பசாசுதோன்றி அந்த வாலிபன் பண்
ணியிருந்த பாவசங்கீர்த்தனங்களில் தனது அசட்
டையினாலும் ஆத்தும சோதனையில் தன்னிடத்தி
லுண்டாயிருந்த அஜாக்கிரதையினாலும் மறந்துபோ
ன பாவங்களின் பெருந்தொகையைக் காண்பிக்கவே
அந்த நிர்ப்பாக்கியனான வாலிபன் இரட்சணியத்தில்
அவநம்பிக்கைப் பட்டுப் பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணா
மல் மரித்தான்.

நல்ல கிறீஸ்துவர்கள் நாள்தோறும் சாயுங்காலம்
ஆத்துமசோதனை பண்ணி மனஸ்தாபப் படுவதுண்
டு. ஓர் பத்தியுள்ள சந்நியாசியானவர் மரண அவஸ்
தையாய்க் கிடக்கும்போது அவருடைய சிம்நேஷ்டர்
வந்து பாவசங்கீர்த்தனத்திற்கு ஆயத்தம் பண்ணும்
கற்பித்த உடனே [illegible] மறுமொழி
யாக "கர்த்தருக்கு [illegible] பட்ட [illegible]திரம் உண்டாவதாக!
[illegible]யங்காலுஞ் சாயுங்காலம்
முப்பது வருஷகால[illegible]

நான் மரணத்தறுவாயி லிருந்தது போல வெண்ணி
ஆத்தும சோதனை செய்து பாவசங்கீர்த்தனம் பண்
ணினேன்." என்றார். யாவரும் இந்த உத்தம தபோ
தனரைப் போலச் செய்வது நலமா யிருக்கும். அப்
போது ஆத்தும சோதனைக்கு இலவலேச மென்கி
ற வருத்தமிராது அவரவர் மனச்சாக்ஷிக்குத் த
க்கது ஆத்தும சோதனையில் நேரஞ்செல்லும். அடி
க்கடி பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணி வருகிறவர்கள் சி
றிது நேரஞ் செலவழித்தாலும் நெடுநாள் பாவசங்கீர்
த்தனம் பண்ணாதவர்கள் அமைதியாயும் பொறுமை
யாயும் பரிசோதிக்கத் தகும் பத்துக்கற்பனை திருச்ச
பைக் கற்பனை தலையான பாவங்களின் பிரகாரமும் அ
ந்தஸ்தின் கடமைகளையும் பரிசோதிக்கக்கூடும். இ
வை சாதாரணமாய்ச் செப புத்தகங்களின் ஒழுங்
காய்க் காணப்படும். வருஷப் பாவசங்கீர்த்தனத்துக்
கு மாத்திரமல்ல சீவியகால முழுவதிலுஞ் செய்த
பாவங்களைப் பரிட்சித்து ஆயத்தம் பண்ணவும், செ
பபுத்தகங்களிற் காண்கிற வொழுங்கு போதுமான
து. அதின் பிரகாரங் கவனித்து ஒவ்வொரு பாவம்
எத்தனைவிசை யென்று ஆராயவேண்டும்.

பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணுமுன் ஆத்துமசோத
னை பண்ணும் விதத்தை விவரித்த பிறகு இதற்கடு
த்த கடமையைப் பற்றிப் பின்வரும் அதிகாரத்திற்
பேசப்படும்.

மூன்றும் அதிகாரம்,—முற்றிற்று.

நாலாம் அதிகாரம்.

மனஸ்தாபம்.

பாவசங்கீர்த்தனம் பண்[illegible]ன், முதலாவது:—
தேவ ஒத்தாசையை [illegible] செய்[illegible]வேண்டு மென்றும்,
2-வது:—ஆத்துமசோத[illegible] செய்[illegible]ணை வேண்டு மென்

றுங் காண்பித்தாயிற்று. இவ்விரண்டு கடமைகளை
நிறைவேற்றின வுடனே குருவிடத்திற் போய்ப் பா
வசங்கீர்த்தனம் பண்ணலாமோ? கூடாது அதின் மு
ன்னே செய்ய வேண்டிய வேறு இரண்டு கடமைக
ளுண்டு செய்த பாவங்களை நினைத்த பின்பு முதலா
வது அவைகளுக்காக மனஸ்தாபப் படவேண்டும், இ
ரண்டாவது பிரதிக்கினை பண்ணவேண்டும். இவை
யின்றிச் செய்யப்படும் பாவசங்கீர்த்தனம் வீணாகும்.
செய்த பாவங்களுக்காக மனஸ்தாபப் படுதல். மற்
றெல்லாக் கடமைகளையும் விட விசேஷித்த மன
ஸ்தாபமின்றி யொருக்காலும் ஒருபாவமாவது மன்
னிக்கப்பட மாட்டாது. புகைபண்டியானது [illegible]வும்
நன்மையுள்ளதே, அதின் யந்திர மகா [illegible]முள்ள
தே, அதையுண்டாக்க அநேக பண[illegible]த்தைச் செலவ
ழித்து வருத்தப்பட் டிருந்தாலும் அதைச் செய்து
முடித்த வுடனே தானாயோடாது. நெருப்புந் தண்
ணீரு மின்றிச் சற்றுமசையாது. கெடியாரத்தைக்
கண்ட வுடனே அநேகர் அதை யற்புதமான தென்று
கூறுவார்கள். அதன் வேலை மிக விசித்திரமானதெ
ன்றும், இதைக் கண்டு பிடித்தவன் அறிவுள்ள யூகி
யென்றும், இதற்காக அவன் எவ்வளவுகாலம் வரு
த்தப்பட்டு முயற்சித்திருப்பானோ வென்றுஞ் சொல
வார்கள். இதைக் கிரயத்துக்கு வாங்கி வீட்டில்
வைத்திருந்தால் அது எக்காலமும் ஓடிக்கொண்
டிராது. மிக்க விசித்திர முள்ளதாயினும் எவ்வளவு
பிரயாசத்தோடு செய்யப்பட் டிருந்தாலும் நியம
ப்படி அதற்குச் சாவிகொடுத்துத் திருப்பிக்கொண்டி
ராவிடில் பிரயோசன மற்றதாகும்.

மிக்க வருத்தத்தோடு திரவியத்தைச் சம்பாதித்
து ஓர் நிலத்தை [illegible]கிக் கொத்திப் பயிர் செய்த
பின் தண்ணீரிறைக்காமல் அல்லது மழை பெருகி
யாமல் விளையாது. பட்ட பிரயாசம் வீணாகி முத
லுக்கே நஷ்டமாகும். அப்படியே தண்ணீரின்றி ஞா

ஸ்நானங் கொடுக்கக்கூடாதது போலவும், கோது மையின்றாவும் முந்திரிகை யிரசமு மின்றி திவ்ய நற்கருணைப் பூசையுண்டுபண்ணக்கூடாதது போலவும், மனஸ்தாப மின்றிச் செய்யும் பாவசங்கீர்த்தனம் அபத்தமாகும். ஆனால் சிலவேளை ஒருவன் ஞானஸ்நானம் பெறவிச்சு ஆசையுள்ளவனா யிருக்கும்போது தண்ணீரிதற்குத் தடையா யிருக்குமானால் அவன் ஞானஸ்நானம் பெற்றவனைப் போல அவனுடைய ஆசை யினிமித்தம் ஆண்டவரால் ஏற்றுக்கொள்ளப் படலாம். அதுபோல ஒருவன் மெய்யான மனஸ்தாபப் படாமல் அதற்காசை மாத்திரம் இருந்ததென்றால் அது போதுமோ? போதாது மனஸ்தாபமே வேண்டும் மனஸ்தாபத்தி லிருக்கிற விசேஷ தன்மையை யாவரும் நன்றாய் மனதிற் றரித்துக் கொள்வது அவசியமாதலாற் பின்வரும் உதாரணங்களாற் திருஷ்டாந்தப் படுத்தப்படும்.

இரண்டு சிநேகிதரிருந்தார்கள் அவர்களில் ஒருவன் கோவிலுக்குப் போய்ச் செபம் பண்ணி, நல்ல ஆத்தும சோதனை செய்து, அப்பாவங்கள் மறந்து போகாதபடி ஓர்மிற் குறித்துக் கொண்டு, குருவானவரிடத்திற் போய் ஒன்றும் ஒளியாமல் அறிக்கையிட்டு, அவரிட்ட அபராதத்தை யொருதரஞ் செலுத்தியும், அதிற் குறைவிருக்கலாமென்றெண்ணி அதைத் திரும்பத் திரும்பச் செய்தான். இவன் மனஸ்தாபப் படாமல் மற்றெல்லாவற்றையுஞ் சம்பூரணமாய் நிறைவேற்றியும் அப்பாவசங்கீர்த்தனம் பலனற்றதாகும். இவன் பாவங்களுக்கு மன்னிப்படையமாட்டான். மற்றச் சிநேகிதன் ஒரு [illegible]த்திலிருந்து விழுந்து (அல்லது வேறொரு இக்கட்டிலே) சடுதியாய்ச் சாகப்போகிறான். அவன் கோவிலுக்குப்போகவும், செபஞ் செய்யவும், ஆத்துமசோதனை பண்ணவும், பாவசங்கீர்த்தனஞ் செய்யவுஞ் சமையமில்லை, ஆனாலும் அவன் தேவ கிருபையால் தன் பாவங்

களுக்காகப் பயாதிக்க மனஸ்தாபமாத்திரமல்ல [illegible] துடன் தயாதிக்க மனஸ்தாபமும் பட்டுச் [illegible] தாலு சந்தேக மின்றி இவன் இரட்சிக்கப்படுவான். அவன் உத்தரிக்கிற ஸ்தலத்துக்குச் சென்றாலும் அவனும் இரட்சிப்புத்தானே! இதோ பாருங்கள் [illegible] சொல்லப்பட்ட சிநேகிதன் சகலத்தையுஞ் செய்[illegible] மனஸ்தாபத்தை விட்டுவிட்ட படியால் முற்றும் பலனின்றிப் போனான், மற்றவனோ மனஸ்தாபத்தினால் மாத்திரம் இரட்சிக்கப்படுகிறான். கூடாத சமயங்களில் மாத்திரமே இப்படியாகும். கூடியபோது சகல முறைமைகளையும் சரிவரக் கைக்கொள்ள வேண்டும். உலக சிருஷ்டிப்பு முதல் இற்றைவரைக்கும் மனஸ்தாபமின்றி ஆண்டவர் ஒரு பாவத்தையும் மன்னித்தது மில்லை, மன்னிக்கிறது மில்லை, இனிமேல் மன்னிப்பது மில்லை. இரட்சணியத்துக்கு அவசியமான மனஸ்தாபமாதலால் அதின்றி இரட்சிக்கப்படக் கூடாது. மனஸ்தாபமின்றி பொருத்த [illegible] மனஸ்தாபத்தின் [illegible]போகாமல் உயிருடனிருக்கும். [illegible] பாவசங்கீர்த்தனத் [illegible] மாத்திரம் பாவமகலும். ஒரு [illegible] இல்லாவிடில் [illegible]றில் அறிக்கையிடக் கனத்தபாவம் [illegible] மனஸ்தாபப் படத் [illegible] இனைத்து அதிக மனஸ்தாபம் [illegible] அதற்காகும். இப்போது படும் மனஸ்தாபம் [illegible] கப்பட்டதோடு சேர்ந்து அதிக பலனைத் தரும்.

நல்ல மனஸ்தாபத்துக்குரிய பிரதான [illegible] [illegible] மனஸ்தாபத்திறற் சகங்கள் 5. அவ்வைந்துங் கலந்த மனஸ்தாபத்[illegible] [illegible] வைய[illegible] [illegible] வன:— ல பாவங்களும் மன்னிக்[illegible]

1-வது:— [illegible] பிறந்[illegible] யிருத்தல், அதா வது:—வாய்[illegible] பல செபங்களைச் சொல்லுவது மாத்திரம் போதாது பாவத்தின்மேற் கசப்பும், வெறுப்பும் இருதயத்திலிருந்து எழும்ப வேண்டும். கிறீஸ்துநாதர் தாமே சுவிசேஷத்தில் வசனித்திருக்கிறபடி "ஆண்டவரே! ஆண்டவரே யென்று சொல்லுகிறவர்கள் [illegible] [illegible] எ[illegible] பிதாவின் சித்தத்தின்படி நடக்கிறவர் ஆனால்

B

கூடுனே மோட்ச விராச்சியத்திற் பிரவேசிப்பார்கள்." என்றருளிச் செய்திருக்கின்றனர். ஒருவன் தன்கண், காது, கை, கால், நாக்கு முதலியவைகளால் பாவஞ் செய்யும் பொழுது விசேஷமாய் இருதயத்தினின்றே அப்பாவம் விளைகின்றது. சரீரமும், அதின் அவயவங்களும் ஏவலாட்களாகவுங் கருவிகளாகவு மிருக்கின்றன. ஆகையாற் பாவம் எங்கிருந்து பிறக்கிறதோ அங்கிருந்தே மனஸ்தாபமும்பிறக்க வேண்டும் இதில் மோசம் போகாதபடி நீமனஸ்தாபப் படும்பொழுது உன்வாய்மாத்திரமோ அல்லது உன்இருதயமுங்கூட மனஸ்தாபப் படுகிறதோ வென்று கவனித்துப்பார்.

2-வது:—சாதாரணமா யிருத்தல். அதாவது:—ஒன்று சாவான பாவங்களைச் செய்திருக்க அக்காக மாத்திரமல்ல சகல பாவங்களுக்காகவும் மனஸ்தாபப்பட வேண்டும். தேவனுக்கு விரோதமாய்ப் புரிந்த சகல துரோகங்களுக்காகவும் துக்கித்து மனஸ்தாபப்படக்கடவாய். இதிற் பலர்மோசம் போவதுண்டு. வேதசாட்சியான அர்ச். செபஸ்தியாருடைய நாட்களில் மிகவும் பேர்போன ஓர் நீதவான் வியாதியஸ்தனாயிருந்து, அநேக வயித்தியரை யழைப்பித்தும் மருந்துண்டும், தன்பிணி தீரவில்லை. இவன் அஞ்ஞானி. அந்நாட்களில் அர்ச். செபஸ்தியார் சிலுவை யடையாளத்தினால் அற்புதமாய் நோயாளரை சொஸ்தமாக்குவதைக் கேள்விப்பட்டு இவரை யழைப்பித்துத் தன் வியாதியைக் குணமாக்கும்படி அநேக தடவை மன்றாடிக்கொள்ள, அர்ச். செபஸ்தியார் உன்னிடத்திலிருக்கிற அஞ்ஞானத்தேவர்களுடைய விக்கிரகங்களையெல்லாஞ் சுட்டெரித்தால் சொஸ்தமாவாயென்றார். அவனதற்குடன்பட்டு அப்படியே தன் விக்கிரகங்களைச் சுட்டெரித்தாலும் தான் மிகப்பற்றுதலுள்ள ஒரு விக்கிரகத்தைமாத்திரம் ஒளித்து வைத்துக்கொண்டான். அர்ச். செபஸ்தியார்வந்தவுடனே தன் விக்கிரகங்களைச் சுட்டெரித்தும்,

தன் வியாதி சுகமாகவில்லையே யென்று முறையிட்டான். அதற்கு மறுமொழியாக அர்ச். செபஸ்தியார் நீ யொன்றை வைத்துக்கொண்டு மற்றவைகளைப் போக்கினதில் பிரயோசனமில்லையென்றார். கடைசியில் அவனதையுங் கற்பனைப்பிரகாரம் செய்து சொஸ்தமடைந்தான். கிறீஸ்தவர்களுக்கும் இப்படியே அநேகம் பொய்த் தேவர்களும் விக்கிரகங்களுமுண்டு. அர்ச். ஜெரோம் வசனித்தாற்போல அவர்கள் கட்டிக்கொள்ளும் பாவங்களே அவர்களுக்குத் தேவர்கள். ஏனெனில் அவர்கள் தேவனுக்குக் கீழ்ப்படியாமல் அவர் கற்பனைகளை மீறிப் பாவஞ்செய்கிறதற்காகப் பாவத்துக்குக் கீழ்ப்படிகையில் அந்தப்பாவங்களே அவர்களுடைய தேவர்களுக்குச் சமானமாயிருக்கின்றன. குடிவெறியனுக்குக் குடியே தெய்வம், போசனப்பிரியனுக்குப் போசனமே தெய்வம், பணவாஞ்சையுள்ளவனுக்குப்பணமேதெய்வம், மோகச்சேற்றிற் புரளுகிறவனுக்கு மோகமே தெய்வம். இவ்வாறு பலதேவர்களுண்டு இவற்றின் விக்கிரகங்கள் அந்தந்தத் தொண்டருடைய இருதயத்திற் குடிகொண்டிருக்கும். இவை யெல்லாவற்றையும் உடைத்துத் தகர்த்துச் சுட்டெரிக்கவேண்டும். ஒன்றுவது மிஞ்சினால் அற்பமென்கிலும் பலன்கிடையாது.

3-வது:—சுபாவத்திற்கு மேற்பட்டதாயிருத்தல். அதாவது:—இவ்வுலோகத்தில்நாம்வேறெதற்காகவும் படுகிற மனஸ்தாபங்களையும்விடப் பாவத்திற்காக மேலான மனஸ்தாபப்படவேண்டும். உதாரணமாக நீயுன் தகப்பன் மரித்த நிமித்தம் மனஸ்தாபப்பட்டு அழுகிறாய், உன் தாய் அல்லது சகோதரி அல்லது மற்றுமினத்தாரில் யாராவதிறந்தா லப்படியே மனஸ்தாபப்பட்டுக் கண்ணீர்சொரிவாய். அல்லதுனக்கு நேரிட்டவோர் துன்பம் கஸ்திகட்ட முதலியவைக்காக மனஸ்தாபப்படுவாய். ஆனால் பாவத்திற்காகவோ இவை யெல்லாவற்றிற்கு மேலான விதமாய் மனஸ்தா

பப்படாவிடி லதற்குப் பலனில்லை. ஆண்டவரதை
யேற்றுக்கொள்ளமாட்டார். மேலும் பூலோகத்தில்
நமக்கு நேரிடுகிற மேற்கண்ட துன்பங்கள் நமது நன்
மைக்காகவே அப்படிநேரிட்டிருக்கலாம். அத்துன்ப
ங்களினால் அனேகநன்மைகளும் விளைகின்றன. பாவ
மோவெனில் அப்படியல்லவொருக்காலும் அதில்நன்மை
கிடையாது. பாவமானது சகல துன்பங்களிலு மே
லான துன்பத்திற்கு வழியாகையாற் பாவத்திற்காக
மேலான மனஸ்தாபப்படவேண்டிய தவசியம்.

இதைப்பற்றிப்பத்தியுள்ளவர்களிலும் பலர்தயங்கு
வார்கள். ஓர்கால் ஓர்வாலிபன் தனதாத்தும குருவா
னவரிடத்திற் சுவாமி என்மனது மிகவே கலக்கமாயி
ருக்கின்றது. எனக்கு மேலான மனஸ்தாப முண்டா
கவில்லை. ஏனெனில் என் தாயிறந்தபோது
நான் வெகுவாய் மனக்கசிந்தழுதேன் ஆனாலென்
பாவங்களுக்காக மனஸ்தாபப்படும்போது ஒருதுளி
கண்ணீராவது வரவில்லையே என்றான். Vido First
Communicants Manual by F.F.X. Schomppe.
S. I. இதிற்கவனிக்கவேண்டிய விஷயமொன்றுண்டு,
பாவத்திற்காகப்படுகிற மனஸ்தாபத்திற்கும், லௌகீக
காரியங்களுக்காகப்படும் மனஸ்தாபத்திற்கும், வித்தி
யாசமுண்டு. ஒருவன் லௌகீககாரியங்களிலே மன
ஸ்தாபப்பட்டுக் கண்ணீர்விட்டழ விசேஷ காரண
மென்ன வெனில்:—அவனுடைய கண்களாம். ஒரு
வன் தன் தகப்பனைக்கண்டு கூடவேயிருந்து வசித்
துப் பலவுபகாரங்களைப் பெற்று ஒருவருக்கொருவர்
உதவிசெய்துதகப்பன் வியாதியாய் வருந்துகையிற்
கூடவிருந்து பார்த்துப் பணிவிடைசெய்து வருத்தப்
பட்டு அன்பாய்ப்பழகியபின் அவனிறந்தவுடனே இய
ல்பாய் அழுகிறதுண்டு. இதற்குக்கண்ணின்றாங்கு
தலே விசேஷமுகாந்தரமாகும். ஆனாற்பாவத்திற்காக
உண்டாகும்மனஸ்தாபம் இருதயத்திற் பிறந்ததாயி
ருக்கவேண்டும். சிலவேளை கண்ணீரினை வெளியே

தோன்றினும்தோன்றாவிடினும் அது அவசியமில்லை.
லௌகீகவிஷயத்திற்காகக் கண்ணீர்வடிந்தாலும்படும்
மனஸ்தாபம் உறுதியற்றதாயுஞ் சற்றுப்பிறகுமாறுங்
கருத்துள்ளதாயு மிருக்கலாம். பாவம் சகலத்திலும்
மேலானதாகையால் அதற்காகப்படும் மனஸ்தாபமும்
மேலானதாகவும், உறுதியுள்ளதாகவு மிருக்கவேண்
டும். ஒருவன்விடுங் கண்ணீராலேயே அவன்நல்ல மன
ஸ்தாபப்படுகிறானென்று தீர்மானிக்கலாகாது. இதற்
கத்தாட்சியாக அர்ச். பேதுரு அப்போஸ்தலர் ஆண்
டவரையறியேனென்று மறுதலித்த பின் அதற்காக
மனங்கசந்தழுதார் என்றும் அர்ச். மரியமதலேனம்மாள் ஆண்டவரைப்பணி
ந்து தன்பாவங்களுக்காக அழுதாளென்றும் சுவி
சேஷத்திற் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

ஆயினும் ஆண்டவரோடு சிலுவையி லறையுண்ட
நல்ல கள்ளன் அழுததாக வெழுதப்படவில்லை யென்
றாலும் தப்பாமல் அவன் மேலான மனஸ்தாபப்பட்டி
ருக்கவேண்டுமென் றுரைப்பதற்கு இலவலேசமுஞ்
சந்தேகமில்லை. அப்படியே அர்ச். பாவுலப்போஸ்தலர்
வேதவிரோதியாயிருந்து, கிறீஸ்துவர்களை வதைத்து
பின்பு ஆண்டவரிடத்திற்கு மனந்திரும்பி னாலும்
அழுதாரென் றெழுதப்படவில்லை, ஆயினு மேலான
மனஸ்தாபம் அவருக்கிருந்ததென்பதற்கையமில்லை.

மேலும் அந்தியோக்கு ராசா தன் பாவங்களுக்கா
க மிகவழுதாலும் ஆண்டவரதை யேற்றுக்கொள்
ளவில்லை. ஏனெனில் அது நல்மனஸ்தாபங்கலந்த
தாயிருக்கவில்லையென் றெழுதப்பட்டிருக்கிறது. ஆ
கையாற்கண்ணீர் முதலிய புறத்தியடையாளங்கள்
நல்லமனஸ்தாபத்திற்கு அகத்தியமென் றெண்ணிய
வைகளால் தீர்மானிக்கமுடியாது. இதினிமித்தம் சந்
தேகத்திற்றள்ளாடிக் கொண்டிருத்தலுமாகாது. புறத்
தியடையாளங்களினால்ஏற்படவும் சிலவேளை நேரி
டலாம். உதாரணமாக ஒருஸ்திரீக்கு இரண்டுபிள்

ளைகளிருந்தார்கள். ஒருவன் வாலிபன் மற்றவன் கைக்குழந்தை வாலிபனே குடும்பத்தின் தலைவனாயிருந்து சீவாட்சணை செய்துகொண்டுவந்தான்.

தாயானவள் அந்தச் சிறுபிள்ளையைக் கையிலேந்திகொண்டு கொஞ்சிக் குலாவிப் பாராட்டிச் சந்தோஷியா யிருப்பாள். எப்பொழுதும் இதுவே அவளுக்குத் தொழிலுமாய், அக்குழந்தைக்காக வேண்டியவைகளைச் சேகரிப்பதிலும் உடுப்பு முதலியவைகளைத் தைப்பதிலும்மிகவும் ஜாக்கிரதையாய் நடந்து வருவாள், அப்பிள்ளையே தன்பாக்கியமென்றும்போலக் காண்பிப்பாள். மூத்தமகனேவீட்டுக்கு வந்து சற்றுநேர மின்று ஏதேனுஞ் சாப்பிட்டபின் வெளியே போய்விடுவான். தாயானவள் இயல்பாய்ச் சிறுபிள்ளைக்கே அதிக ஆதரவுள்ளவளாய்த் தோன்றுவாள். காண்கிறவர்கள் யாவரும் அப்படியே தீர்மானிப்பார்கள். இப்படியிருக்க அவளிடத்திற்கு ஒரு மனிதன் வந்து அவளை நோக்கி, உனக்கிருக்கிற இரண்டு பிள்ளைகளிலொன்று சந்தேகமின்றி சத்தியமாகவேசாவுக் கிரையாக வேண்டும்,இதிலேதப்புவதரிது. மூன்றுநாளைக்குள் இந்தக் கஷ்டம் சம்பவிக்கும் ஆனால்நீயெந்தப் பிள்ளையை யிழந்துபோகச் சம்மதிப்பாயோ அந்தப்பிள்ளைக்கே யிந்தக்கெடுதி நேரிடும். ஆதலால் நீ யுன்னிருபிள்ளைகளி லெதை யொப்புக்கொடுப்பாய் என்று வினவும்போது கூடாத விஷயத்தில் என் செய்வேன், இந்த அபாயத்தினின்று தப்புவதியல்வது கூடாத கருமமா யிருக்கையிற் சிறுபிள்ளை போனாலும் போகட்டும் வாலிபன் பிழைத்திருக்க வேண்டு மென்றே கேட்பாள். இதற் கையமில்லை. இவள் சிறு பிள்ளையின்மேல் அதிகப் பற்றுதலுள்ளவளாய்த் தோன்றப்பட்டாலும் இதோ வாலிபனுக்கே அதிக அன்பு காட்டுகிறாள். ஆகையாற் பார்வையினாலும், தோற்றத்தினாலும தீர்மானிக்கலாகாது. பாவ விஷத்தையும், அகோரத்தையும் தியா

னித்து இருதயத்தில் மனஸ்தாபத்தை யெழுப்பித் தேவனுக்குத் துரோகம் பண்ணுகிறதைவிட மற்றெல்லாவற்றையும் யிழந்துபோனாலும் பெரிதல்லவென்று விரும்பிப் பாவத்தை வெறுத்துத் துக்கிப்பதே போதுமானது.

4-வது:—தேவ சிநேகங் கலந்ததா யிருத்தல் அதாவது:—லௌகிக காரியங்களி னிமித்தமல்ல, விசுவாசத்தை யொட்டிய காரணங்களி னிமித்தம் மனஸ்தாபப்படவேண்டும். பரலோக கவலைகளின்பொருட்டு மனஸ்தாப முண்டாக வேண்டும். உதாரணமாக ஓர் மனிதன் களவுசெய்த குற்றத்திற்காக மூணுமாதம் காவலில் வைக்கப்பட்டுச் சிறைச்சாலையில் தன்னிக்கட்டைக் கவனித்து ஐயோ! நானிவ்வளவு தப்பறையான காரியத்தைச் செய்து கொண்டேன், எவ்வளவோ இழிவானேன்! இனியேல் ஒருவரும் என்னை விசுவாசியார்கள். பிரமாணிக்க மற்றவனென்று பேரெடுத்துக் கொண்டேன். அத்துடன் சிறைச்சாலையிற் கொடூர வருத்தத்தை அனுபவிக்கிறேனே யென் றெண்ணித் தன் குற்றத்திற்காக மனஸ்தாபப்படுகிறான். பாவ மன்னிப்புக்கு இந்த மனஸ்தாபம் போதுமோ! போதாது சிறையிலிருப்பவன் ஆண்டவருக்குத் துரோகஞ் செய்ததற்காக வல்ல உலகசலாக்கிய முதலிய லௌகிக நோக்கத்தினால் மனஸ்தாபப்படுகிறான் அதினாற் பயனில்லை.

ஒருபெண்குமரி அவமானமாய்க் கர்ப்பிணியானபின்பு வெட்கத்தினால் மனஸ்தாபப்பட்டாலதிலும் பிரயோசனமில்லை.

இவ்வகை மனஸ்தாபத்தினா லொருக்காலும் பாவத்தினின்று நிவாரணமாகக் கூடாது. பூலோக விஷயங்களுக்காகவல்ல மோட்ச மிழந்ததற்காகவும் ஆத்துமம் பசாசுக்கடிமையானதற்காகவும் ஆண்டவருடைய கற்பனையை மீறியதற்காகவும் அவர் நமக்காகப்பட்ட பாடுகளின் பேறுபலனுக்குப் பங்கா

னியாகாமல் அபாத்திரராய்ப் போவதற்காகவும் ஆ
ன இவ்வித தெய்வீக நோக்கத்தோடு மனஸ்தாபப்
பட வேண்டும். மேலும் நரகத்திற்போக நேரிடுமென்
கிற பயத்தினிமித்தமாகமாத்திரம்பாவத்தை வெறுப்
பதும் போதாது அதாவது:—பாவஞ்செய்கிறவனெ
வனும் நரகத்திற்கிரையாக நியமமிருக்கையிற் பாவத்
தை யொழிப்பது அவசியமா யிருக்கின்றது. இக்கி
த்திய அபாயமாத்திர மில்லாவிடில் தடையின்றிப்
பாவஞ்செய்வேன். ஆயினும் சதகமான மோசத்தி
ற்குத் தப்பும் பொருட்டு இனிமேல் நான் பாவஞ்செ
ய்யமாட்டேன் என்று வேறு யாதொரு முகாந்திர
த்தினாலல்ல இவ்வித பயத்தினாற் பாவஞ்செய்யேன்
என்று இந்த நோக்கத்தோடு மனஸ்தாபப்பட்டா
லிதுவும் வீணே. இதனாலிரட்சிக்கப்படவே மாட்
டான். இந்த மனஸ்தாபமும் உதவாது எனெனில்இப்
படிப் பட்டவன் பாவத்திற்குப் பயப்பட்டவனல்ல
அதைச்செய்யப் பிரியங்கொண்டவனாகவே யிருக்
கிறான். ஏனெனில் இவன் சர்வேஸ்வரனுக்குத் து
ரோகஞ் செய்ததற்காக வல்ல நரகத்திற்குப் போவ
தைப்பற்றியே அஞ்சுகிறான்.

ரு-வது. மன்னிப்பைப்பெற நம்பிக்கை யுடைத்
தாயிருத்தல். பாவத்துரோகத்தையும் தேவநிந்தை
யும் குறித்தஞ்சும் பொழுது பாவியின் மரணத்தை
விரும்பாமல் அவன்தன்னக்கிரமத்தை விட்டுத் திரு
ம்பிப் பிழைப்பதையே விரும்பும் கர்த்தரின் அள
விறந்த தயையை மறக்கவொண்ணாது. அவரின் து
தயையில் நம்பிக்கையற்ற மனஸ்தாபம் நரகவாசிக
ளுடைய மனஸ்தாபத்திற்குச் சமானமா யிருக்கும்
நரகவாசிகளும்தங்களுடைய பாவங்களுக்காகமனஸ்
தாபப்படுகிறார்கள், தாங்கள் கட்டிக்கொண்ட பாவ
ங்களினால் தேவனுக்குத் துரோகஞ் செய்ததற்காக
வல்ல தாங்கள் படும் தாங்கொணாவேதனைகளுக்குந்
தங்கள்பாவங்களே காரணமா யிருக்கிறதை யிட்டு மன

ஸ்தாபப் படுகிறார்கள். மன்னிப்புக் கிடைக்குமென்
கிற நம்பிக்கையோ இவர்கட்குச்சற்றுமில்லை. யூதாஸ்
கரியோத்தும் தான் புரிந்த துரோகத்திற்காக மனஸ்
தாபப்பட்டான் தான் காட்டிக்கொடுத்ததினாற்கிறீஸ்
துநாதர் மரணத்தீர்க்குள்ளாகித் தீர்க்கப்பட்ட
தைக் கண்டு மனஸ்தாபப்பட்டு அந்தமுப்பது வெள்
ளிக்காசுகளையும் பிரதான ஆசாரியாரிடத்திற்குமூப்
பரிடத்திற்கும் திரும்பக் கொண்டுவந்து குற்றமில்
லாத இரத்தத்தை நான் காட்டிக்கொடுத்ததினாற்
பாவஞ்செய்தேனே யென்று.(மத்தேயு 27-4)மன்னி
ப்பையடைய நம்பிக்கையற்றவனாய் நான்றுகொண்டு
செத்தான்.

காயீன்தன் சகோதரனாகிய ஆபேலைக்கொலை செ
ய்த துரோகத்தைஏற்றுக்கொண்ட போதிலும் என்
துரோகம் மகாபெரிதாகையில் நான் மன்னிப்புப்
பெறத்தக்க தல்லவென்றான்.

மெய்யான மனஸ்தாபமானது சமாதானமும் ஆ
றுதலும் நிறைந்ததா யிருக்குமென்று அர்ச். பிரான்
சிஸ்கு சலேசியார்வசனித்திருக்கிறார். இவ்வாறு பா
வப்பொறுத்தலைப் பெறுவிக்கு மெய்யான மனஸ்தா
பத்திற்கு மேற்கண்டஐந்து லட்சணங்களுண்டென
றறியத்தகும்.

சகோதரரே! நன்றாய்க் கவனியுங்கள், மோசம
போகாதபடி விழிப்பாயிருங்கள், மனஸ்தாபம் இர
ட்சிப்பின் அஸ்திவாரமென்றும் பாவங்களைக்கழுவும்
பரிசுத்த ஜலமென்றும் ஒவ்வொருவனும் நன்றாய்
மனதிற் பதித்துக்கொள்வது அவசியம். பாவசங்கீர்த்
தனம் பண்ணும்போது மாத்திரமல்ல, நாள்தோறும்
நித்திரைக்குப் போகையிலும், செபம பண்ணுகையி
லும், பாவத்திற்காக மனஸ்தாபப்படவேண்டும். ஒ
ருவன் வேறே யாதொரு செபமும் பண்ணாமல் ஆ
ண்டவரே யுமக்குச் செய்த துரோகத்திற்காக மன
ஸ்தாபப்படுகிறேன் இனிமேலுமக்குக் கிப்படித் து

நடப்பேன் என்றிந்தச் சொற்பவார்த்தைகளை மாத்திரம் மெய்யான மனஸ்தாபத்துடன் உச்சரிப்பதினாலே மிகப்பலனுண்டு. எத்தனையோபேர் இந்தச்சகிர்த முறைமையைச் சட்டைபண்ணாமல் மோசம் போகிறார்கள். எத்தனையோபேர் தங்கள் பாவங்களுக்காக மனஸ்தாபப்படாமற் பாவச்சேற்றில் கிடந்துகொண்டு தாங்கள் செய்யும் பலநற்கிரியைகளின் சகித பலனை யிழந்துபோகிறார்கள். இவர்களின் நிலைமை மிகவும் பரிதாபத்துக்குரியது. வேதத்தை மீறி முற்றிலும் பாவமே செய்துகொண்டிருக்கிறவன் தன்னில் நற்கிரியை ஒன்றுமில்லையென்று ஒத்துக்கொள்வான். ஆனால் இவர்களோ தங்கள் குற்றப்பாட்டைத்தை யறியாதவர்களாய்த் தாங்கள் அநேக நற்கிரியைகளைச் செய்திருக்க, சுலுவாய் மோட்சத்தைச் சேரலாமென்று நம்பி நாட்கழிப்பார்கள். அர்ச். லிகோரியார் எழுதியிருக்கிற பிரகாரம் அற்பபாவத்தையாவது, சாவான பாவத்தையாவது, ஆத்துமம் மெய்யாகவே மனஸ்தாபப் பட்டாலன்றி ஆண்டவர் மன்னியார். அற்பபாவங்களைச் செய்தவர்கள் முதலாய் மனஸ்தாப மின்றிப் பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணிவருவதிற் பலனில்லையென்றறியக் கடவார்கள். இவர்கள் பாவமன்னிப்பை விரும்பினால் தாங்களுச்சரிக்கும் அற்பப்பாவங்களினுஞ் சிலவற்றிற்காவது மனஸ்தாபப்பட்டிருக்க வேண்டுமே, அல்லது தங்கள் செய்த பழைய பாவங்களில் யாதொன்றை மெய்யான மனஸ்தாபத்துடன் சொல்லவேண்டுமே, ஆகையால் மனஸ்தாபமின்றியே அற்பபாவத்திற்கு முதலாய் மன்னிப்புக் கிடையாதென்றறியவும்.

முதலதிகாரத்திற் சொன்னபிரகாரம் மனஸ்தாபமானது பயாதீக்க, தயாதீக்க மனஸ்தாபமென இருவகைப்படும். அவற்றை அடுத்த அதிகாரத்தில் விவரிப்போம்.

நாலாம் அதிகாரம்.—முற்றிற்று.

ஐந்தாம் அதிகாரம்.

பயாதீக்க மனஸ்தாபம் அல்லது அடிமை மனஸ்தாபத்திற்கும், தயாதீக்க மனஸ்தாபம் அல்லது உத்தம மனஸ்தாபத்திற்கும் உள்ள வித்தியாசம்.

பயாதீக்க மனஸ்தாபத்திற்கும் தயாதீக்க மனஸ்தாபத்திற்குமுள்ள வித்தியாசத்தை நாம் நன்றாய்க் கண்டுபிடிக்கத் தக்கதாக வேதசாஸ்திரியா ரொருவர் சொல்லியிருக்கிற உவமையாவது.

ஓரூரில் இரண்டு சிறுவரிருந்தார்கள், ஓர்வீட்டில் யாருமில்லாதவேளையில் இவ்விருபிள்ளைகளும் குதித்துச்சிரித்து விளையாடிக்கொண்டிருக்கையில் மிக்க விலையுயர்ந்த ஓர் படத்தை யுடைத்துப் போட்டார்கள் அது விழுந்துடைந்து பொடிப் பொடியாய்ப் போனதைக் கண்டிருவரும் திகைப்புற்றுக் கண்ணீர்சொரிந்து கூக்குரலிட்டழத்துவக்கினார்கள். அழுதழுது ஒருவன் சொல்வதாவது நமது தகப்பனார் வந்திதைக் கண்டாலுடனே நம்மை யடித்துக் கொல்லுவாரோ வென்று கூவி யழுதான்.

அப்பொழுது மற்றவன் அது காரியமல்ல நம்முடைய தகப்பனார் வந்து நம்மை யடித்தாலுங் கொன்றாலுஞ் சரியும். இதற்கு நான் ஆயத்தமா யிருக்கிறேன். என்றாலும் இதில் நமக்கென்ன ஆக்கினை செய்தாலும் நமது குற்றத்திற்கு ஈடல்ல. ஆனால் நமது தகப்பனார் எவ்வளவோ பிரயாசைப்பட்டு வெகு கிரயம் கொடுத்து நம்பி வெவ்வனவோ அன்புவைத்து இந்தச் சாமானை வாங்கிவைத்திருக்க நாமதையுடைத்து, அவருக்குச் சேதம்வருத்தினோமே யென்று சொல்லிச் சொல்லி மனங்கசிந்தழுதான். இந்த உவமை பயாதீக்க தயாதீக்க மனஸ்தாபத்திலுள்ள வித்தியாசத்தைத் தெளிவாய்த் திருஷ்டாந்தப் படுத்துகின்றது. மேற்

கண்டவிருவரும் மனஸ்தாபப்பட்டழுதது மெய்யே
யாயினும் அவர்க ளழும் நோக்கத்திற் பேதமுண்டு.
ஒருவன் தகப்பனுருடைய தண்டனைக்குப் பயந்த
ழுகிறான். மற்றவனோ பயத்தினாலல்ல தான்செய்த
குற்றத்திற்காக எவ்வித ஆக்கினையு முழுமனதோ
டேற்றுக்கொண் டனுபவிக்க அமைதலுடனேயும்,
ஆயத்தமாயு மிருக்கிறான். இவன்மற்றவனிலும் தன்
தகப்பனை மிகச் சிநேகிக்கிறதினாலும், தகப்பனுரிதற்
காகக் கவலைப்படுவாரோ அவரை மனநோகப்பண்ணி
னேமேயென்கிற முகாந்தரத்தினாலுமே யழுகிறான்.
ஆகையால் தகப்பனிடம் தண்டனைக்குப் பயந்தழு
வது பயாதிக்க மனஸ்தாபமும், தகப்பனுக்கு விரோ
தமாச் செய்ததன்குற்றத்தை நினைத்தழுவது தாயா
திக்கமனஸ்தாபமு மாகும்.

இதுதவிர உன் தேவனாகிய கர்த்தரை உன்முழு
இருதயத்தோடு நேசிப்பாயாக வென்று அர்ச். மத்
தேயு. 22-ம் அதி. 37 ம்-வசனத்திலிரட்சகர் வசனித்
திருக்கிறார். இதெப்படி யாகுமென்று கேட்கில் அர்ச்.
தோமாஸ் எழுதியிருக்கிற பிரகாரம் நாம் நமதுமுழு
இருதயத்தோடு தேவனை நேசிக்கும்படி கற்பிக்
கப்படும்பொழுது நாம் அவரை எல்லாவற்றிலும் பா
ர்க்கச் சிநேகிக்கவேண்டிய தென்று அறியக்கட
வோம் St. Thom 2,2, Q44Art 8 Ad. 2 ஆதலால்
எல்லாவற்றையும் பார்க்கத் தேவனைச் சிநேகிக்கிற
வன் பாவஞ்செய்யில் இரான். அர்ச். தோமாஸ் வச
னித்திருக்கிறதுபோல அன்பு சாவான பாவத்துடன்
நிலையாது" ஷ, ஷ், Q. 4 A 5 வேதபுத்தகத்திலு மிதற்
குப் பல அத்தாட்சிகள் இருக்கின்றன. என்னை
நேசிக்கிறவர்களை நான் நேசிக்கிறேன் என்று பழ
மொழி 8-17 லும் என்னைச்சிநேகிக்கிறவன் என்
பிதாவினால் சிநேகிக்கப்படுவான் நானும் அவனைச்
சிநேகிப்பேன் என்று அர்ச். அருளப்பர் சுவிசேஷம்
14-21 லும் அன்பில் நிலைத்திருக்கிறவன் தேவனில்

நிலைத்திருக்கிறான் தேவனும் அவனில் நிலைத்திருக்
கிறார் என்று அர்ச். அருளப்பர் முதல்நிருபம் 4-16
லும் அன்பு திரளான பாவங்களை மூடும் என்று
அர்ச். பேதுரு எழுதின முதல் நிருபம் 4-8 லும்
காண்கிறோம். தெய்வீக போதகராகிய அர்ச். தோ
மாஸ் எழுதியிருக்கிற பிரகாரம் மனஸ்தாபம் எவ்வ
ளவு கொஞ்சமாயினும் தயாதிக்க மனஸ்தாபத்தின்
தன்மையைப்பெற்றதாயின் அது சகல பாவங்களை
யும் போக்கிவிடும்.

பயாதிக்க மனஸ்தாபத்திலும் அன்பு கலந்திருப்
பது அவசியமாயினும் இந்த அன்பு மற்றதைப்போ
ல் பூரணமா யல்லது உத்தமமாயிராமல் துவக்கமா
யிருக்கினும் போதுமானது. நித்திய தண்டனைக்குப்
பயப்படுதல் அன்பின் துவக்கமாகும் எக்கிளேசி
யாஸ்திக்ஸ் என்னும் பிரசங்கப் புத்தகம் 25-ம், அதி.
16-ம். வாக்கியத்திற் காண்கிற பிரகாரம் தேவனுக்
குப்பயப்படுதல் அவரைச்சிநேகிப்பதின் துவக்க
மாதலால் தேவனுக்கு விரோதமாய் இனிமேற் குற்
றஞ் செய்ய வொண்ணாதென்கிற விருப்பமும் அன்
பின் துவக்கமாகும். மேலும் அர்ச். தோமாஸ்சொல்
லும் பிரகாரம் மனஸ்தாபப் படுகிறவர்களுக்கு அ
ளிப்போமென்று ஆண்டவர் வாக்குத்தத்தம் பண்
ணியிருக்கிற பாவமன்னிப்பிலும் நித்திய நன்மை
யிலும் நம்பிக்கைவைப்பது அன்பின் துவக்கமாகும்
2, 2, Q 40, 20.

ஆகையால் பாவசங்கீர்த்தனத்திற்காக மனஸ்தா
பப் படுகையில் மனஸ்தாபப் பிரகரணத்துடன் நம
து இரட்சகராகிய சேசுக்கிறீஸ்து நாதருடைய பே
றுபலன்களின் மூலமாய்ப் பாவ மன்னிப்பைப் பெ
றும் நம்பிக்கையோடு நம்பிக்கைப் பிரகரணத்தை
யும் சேர்த்துக்கொள்வது நலமாகும். இதன்றியும்
பயாதிக்க மனஸ்தாபத்தோடு பாவ மன்னிப்படை
யும் நம்பிக்கை மாத்திரம் அல்ல இனிமேல் பாவஞ்

செய்யேனென்னுந் தீர்மானமும் விருப்பமும் சேர்ந்
திருக்க வேண்டும் என்பதாய் திரேந்துசங்கம் விதி
த்திருக்கிறது (Sess. 14. Cap. 10) பாவிகட்கு இ
ச்சீவியத்திலேயே பாவத்தினால் நேரிடும் அநித்திய
ஆக்கினைக்குப் பயப்படுவது பயாதிக்க மனஸ்தாபத்
திற்குப் போதுமானதல்ல. வேத சாஸ்திரிகள் தீர்
மானிக்கிறபடி சாவன பாவத்தின் ஆக்கினை நித்திய
மாயிருக்க, நித்திய ஆக்கினையே மனஸ்தாபத்திற்கு நோ
க்கமாயிருக்கவேண்டும். அப்படியே ஒருவன் நரக
மிருப்பதால் பாவத்திற்காக மனஸ்தாபப்படுகையில்
நரக ஆக்கினை இல்லையேற் பாவத்தைவிட்டு விடா
ன் என்பதுபோலாம். ஆகையால் அந்த மனஸ்தாப
மும் போதாதிருப்பது. போதாததுமன்றி அதுவும்
பாவமா யிருக்கும். பயாதிக்க மனஸ்தாபப் பிரக
ரணத்தைச் செய்யும் விதமெவ்வாறெனில் என் ஆ
ண்டவரே என்பாவங்களினால் மோட்சத்தை யிழந்
து நித்திய நரகாக்கினைக்கு ஆளானதினாலும், விசே
ஷமாய் உமக்குத்துரோகம் செய்ததற்காகவும் மன
ஸ்தாபப் படுகிறேனென்றும், தயாதிக்க மனஸ்தாப
த்திற்கு "என்னாண்டவரே! நீர் அளவில்லாத த
யையுடையவராகையால் உம்மைச் சிநேகிக்கிறேன்
நான் உம்மைச்சிநேகிக்கிறதினால்எல்லாவற்றிலும்பா
ர்க்கநான் உமக்குச்செய்த துரோகங்களுக்காக அதிக
மனஸ்தாபப்படுகிறேன், ஓ! பரமதேவனே! என்கர்
த்தரே! இனிமேல் ஒருக்காலும் உமக்குத்துரோக
ஞ்செய்யேனென்று பிரதிக்கினை பண்ணுகிறேன், இ
னிமேல் உம்மை மனநோவப் பண்ணுகிறதைவிடச்
சாகவிரும்புகிறேன்." என்றிவ்விதமாய்ப் பண்ணத்
தகும் இருவகை மனஸ்தாபத்தின் வித்தியாசத்தை
யுமிதிற் கண்டறியலாம்.

முன் சொன்ன பிரகாரம் பாவ சங்கீர்த்தனத்தி
னால் தேவ இஷ்டப்பிரசாதத்தைப்பெற பயாதிக்க
மனஸ்தாபம் போதுமாயினும் அத்துடன் தயாதிக்க

மனஸ்தாபமு மிருப்பது அதிக நலமும் உறுதியுமா
யிருக்கும். இவ்விரண்டையும் செய்யத்தகும் பாவ
சங்கீர்த்தனத்துக்கு ஆயத்தமாகச் சகல பாவங்க
ளையும் வெறுத்து மனஸ்தாபப்பட வேண்டுமென
றிருக்க இவ்விஷயத்தில் ஓர் மயக்கத்திற்கு எது உ
ண்டு சகல பாவங்க ளென்று பேசுகையில அற்பப்
பாவங்களையும் சேர்த்திருக்குமோ வென்று கேட்
கக்கூடும் ஆம் எவ்விதப் பாவங்களையும் வெறுத்து
மனஸ்தாபப்பட வேண்டுமென்றே சொல்லத்தகும்.
ஏனெனில் 3-ம் அதிகாரத்தில் காண்பித்தாப்போல
எவ்வகைப் பாவமும் தேவனுக்கு விரோதமான
குற்ற மென்பது மெய்யே. அர்ச். பேசில் வசனித்த
பிரகாரம் எந்தப் பாவத்தையாவது அற்ப மென்று
சொல்லத் துணிபவன் யார். ஓர் அற்பப் பாவத்தின்
அவலட்சணத்தை அர்ச். கத்தரீனம்மாள் தரிசன
த்திற்கண்டு தான் சாகாதிருந்த தெப்படி யென்று
பின்பு அதிசயப்பட்டாள். சகல பாவங்களுக்காக
வும் மனஸ்தாபப் படுவதே நன்கும் உத்தமுமாம்.
அற்ப பாவ மென்று நிதானிக்கிறதில் பலர் மோசம்
போகவும் கூடும். உள்ளபடி சகலத்தையும் வெறு
ப்பதே நலம், ஆகிலும் ஓர் ஆத்துமம் ஆராய்வின்றி
கட்டிக் கொள்ளுகிற யாதோர் அற்ப பாவத்தை வெ
றுத்திருக்காவிடினும் பாவசங்கீர்த்தனத்திற் கிசை
ல்ல வென்றும் சற்பிரசாதம் வாங்கத் தடையில்லை
யென்றும் சகலசாவான பாவங்களையும் வெறுத்து
மனஸ்தாபத்துடன் தள்ளுவது கடனாயிருக்க சகல
அற்ப பாவங்களுக்கும் மனஸ்தாபப்பட்டு வெறுக்
காமல் யாதோர் அற்ப பாவத்தை விட்டு வைத்திரு
க்தாலும் மனஸ்தாபப்பட்ட பாவங்களுக்கு, பாவச
ங்கீர்த்தனத்தில் மன்னிப்புப் பெறுவதற்கு தடையி
ல்லை யென்றும் அர்ச். லிகோரியார் பல வேதசாஸ்
திரிகளுடைய கருத்துக்களை எடுத்து காண்பித்தி
ருக்கிறார். (See Book on Confessein; also his

direction for spiritual souls; on Communion, frequent Comm-nion, included in Visits to Blessed Sacrament.)

இவ்விஷயத்தில் ஒவ்வொருவரும் தங்களுடைய
ஆத்தும குருவானவருடைய கருத்துக் கிசைந்து
நடக்கக்கடவார்கள். ஓர்பாவம் அற்ப பாவமானாலும்
சாவானபாவமானாலும் மெய்யாகவே மனஸ்தாபமி
ன்றி அது மன்னிக்கப்படாதென்பதை யாவருந்தி
ட்டமாய் அறியவேணும். எவ்வகைப் பாவமானா
லும் யாதோர் பாவத்தில் நிலைக்கவாவது அதை மே
னமேலும் செய்து கொண்டிருக்க ஆசை கொள்
வது நல்லதல்ல. விசேஷமாய் அடிக்கடி சற்பிரசா
தம் வாங்குகிறவர்கள் எவ்வகைப்பாவமானாலும் ச
கலபாவங்களையும் வெறுப்பது மிகவும் அவசியம்.
அற்பபாவங்களையே பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணுகிற
ஆத்துமாக்கள் தாங்கள் அவைகட்காக மனஸ்தாபப்
பட்டிருந்தாலொழிய அந்த பாவசங்கீர்த்தனம் பிர
யோசன மற்றதென்றறியக் கடவார்கள், ஏனெ
னில் அதிற்குருவானவருடைய மன்னிப்புப்பெற வி
ரும்பினால் தாங்கள் ஆசரிக்கிற அற்பபாவங்களுக்காவ
அல்லது சிலதுக்காகவாவது மனஸ்தாபப்பட்டிருக்
கவேண்டும். அல்லது தாங்கள் மெய்யாகவே மன
ஸ்தாபப்படுகிற தங்களுடைய பழைய பாவங்களில்
யாதொன்றைச் சங்கீர்த்தனம் பண்ணவும். மனஸ்
தாபத்தைப்பற்றி முடிக்குமுன் தயாதீக்க மனஸ்
தாபத்தின் மகத்துவத்தையும் மாட்சிமையையும் வி
ளக்கிவிசுவாசிகளை விசேஷமாயிதற் கேவும்படியாகப்
பின்வரும் அத்தாட்சிகளை வரைகின்றோம். தயாதீ
க்க மனஸ்தாப மிகுதியினால் சகல பாவங்களுக்கும
முன்சொன்னப பிரகாரம் மன்னிப்புப் பெறுதல் மா
த்திரமல்ல அவைகளுக்குள்ள லௌகிக தண்டனை
அல்லது உத்தரிப்புக்கடன் முழுதலாய் நீங்கிப்போக
வும் கூடும். அந்த அந்தஸ்திற்சாகிறவன் உத்தரிப்

புஸ்தலம் சேராமல் நேராய் மோட்சபாகதி அடை
யவுங்கூடும், அர்ச். கிரகோரியார் தயாதீக்க மன
ஸ்தாபத்தை நல்ல ஜலப்பிரளயத்திற் கொப்பிடுகி
றார். ஏனெனில் நோவாவுடைய காலத்தில் உண்
டான ஜலப்பிரளயம் துஷ்டஜனங்களனைவரையும்
அழித்து நிர்மூலமாக்கியதுபோல் தயாதீக்க மனஸ்
தாபமானது சகல பாவங்களையும் அதமாக்கிவிடும்.
திரண்ட ஐஸ்வரியத்தினால் மோட்ச பாகதியைச்சு
தந்திரிக்க உடனே கூடாதாயினும் தயாதீக்க மன
ஸ்தாபத்தால் அதையடைந்து கொள்ளக் கூடும்.
ஒருவன் எவ்வளவு பாவங்களைச் செய்திருக்கினும்
முன்சொன்னபிரகாரம் தயாதீக்க மனஸதாபத்தினால்
நிவாரணையாவான். அதாவது தக்கவிதமாயும் மே
லான விதமாயும் மனஸ்தாபப்படவேண்டும். இதனா
ல் பாவமன்னிப்படைந்து மோட்சஞ்சேர்வான்.

இதற்கத்தாட்சியாக அர்ச். வின்சென்ற (St. Vin-
cent) என்பவர் குருவாயிருக்கும் நாளையில் நட
ந்த இரண்டு புதுமைகளைக் கேளுங்கள். அவர் அங்
கும் இங்கும் சுற்றிப் பிரசங்கம்பண்ணித் திரிவார்
இவ்விஷயத்தில் அவர்மகா நிபுணராயிருந்தமையால
அநேகரவருடைய பிரசங்கங்களுக்குச் செவி கொ
டுப்பதுண்டு. சிலவேளைகளில் கோவிலில் ஜனங்க
ளுக்கு இடமில்லாமையி னிமித்தம் கோவிலுக்கு
வெளியே விசாலமான இடங்களினின்று பிரசங்கி
ப்பார். வழக்கப்படியே யோர்நாள் பிரசங்கம் பண்
ணும்போது அநேக ஜனங்கள் கூடியிருக்கையில் அ
க்கூட்டத்திற்கு ஓர் கெட்ட வாலிப ஸ்திரிவந்ததை
யிவர்கண்டு இவளை யறியாதிருந்தும் தேவ அபிப்பி
ராயத்தினால் அறிந்தார். அவள் தன்னைத்தான் மற்
றவர்களுக்குக் காட்டவேண்டுமென்கிற துர்நோக்
கங்கொண்டே வந்தாள். குருவானவர் அப்போது
பண்ணிக் கொண்டிருந்த பிரசங்கத்தைமாற்றி அப்
பெண்பிள்ளையை மனந்திருப்பக்கருதி அவள்செய்யுந்

துர்க்கிரிகைகளையும் பாவங்களையும் நிர்ப்பாக்கியத்தையும் அதன் அபாயத்தையும் விவரித்துப் பிரசங்கம் பண்ணினார். ஆனால் வெளிப்படையாய் அவளைச் சுட்டிக்காட்டவில்லை. அவர் வாயினின்று வெளிப்பட்டமுதல்வார்த்தை அவள் இருதயத்திற்பட்டு இருதயம்மாறிற்று. அப்பொழுது குருவானவர் தன்னைப்பற்றியே யிந்தப் பிரசங்கம் செய்கிறாரென்று தனக்குள் எண்ணிக்கொண்டு, தனது பெருமை சலாக்கியத்தைக் களைந்து, சாந்தமாய் அந்த நெடும்பிரசங்கத்தைக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கையில் நெடுகிலும் அவர் தன்னைத் தான் சுட்டிக் காண்பிக்கிறார் என்று எண்ணி, மனம் கசிந்து, தான் செய்த பாவங்களுக்காக மனஸ்தாபப்பட்டு, அழுது மேன்மேலும்மனஸ்தாபம் அதிகரித்து கண்ணீர் சொரிந்து மனஸ்தாபவிர்த்தியைத் தனக்குள் அடக்கக் கூடாமல அவ்விடத்திலேயே அப்பொழுதே மரித்தாள். பிரசங்கமுடியவில்லை, சம்பவித்ததைக் கண்ட ஜனங்கள் பயந்து இவள் பிரசித்த பாவியாகையால் சடுதிமரணத்தினால் நரகத்துக்குப் போயிருப்பாள் என்று பேசிக்கொள்வதை குருவானவர் கேட்டு நீங்க ளஞ்சவேண்டாம், அவள் தன் பாவங்களுக்காக மேலான மனஸ்தாபப்பட்டமையால் அவள் இரட்சிக்கப்பட்டாளென்று நம்புகிறேனென்றார். உடனே வானத்திலிருந்து ஒருசத்தம் கேட்கப்பட்டது,"அவள் இரட்சிக்கப்பட்டாள்! அவளுக்காக வேண்டுதல் செய்ய வேண்டாம்."என்று கேட்கப்பட்டது. இவள் தயாரிக்க மனஸ்தாபத்தினாலேயே சகல பாவங்களினின்றும் நீக்கப்பட்டு இரட்சிக்கப்பட்டாள்.

இரகசியத்தில் மகா துன்மார்க்கனுமாய்ப்புறத்திப் பார்வைக்கு ஜனங்களால் நல்லவனாக எண்ணப்பட்டவனுமான வொருவனிருந்தான் இவன்பாவசங்கிர்த்தனம் பண்ணிவந்தபோதிலும் அநேகவருஷகாலமாய்ப் பாவங்களையெல்லாஞ் சொல்லாது கள்ளப்பா

வசங்கீர்த்தனம்பண்ணிவந்தான் தன்பாவங்களுக்காக மனஸ்தாபப்படுவதுமில்லை. இப்படியாய் அவன் பிரசங்கங்கேட்கும்போது தன்பாவங்கள் இவனுக்குத்தட்டுப்பட்டு,தனது நிலைமையின் அபாயத்தையுணர்ந்து, அவைகட்காக மனஸ்தாபப்பட்டுப் பலவாறு தியானித்துத் துக்கித்து சீக்கிரம்பாவங்களினின்று நிவாரணையாக வேண்டுமென்று எண்ணி நல்ல ஆத்தும சோதனைசெய்து, சகலபாவங்களையும் பரிசோதித்துமனஸ்தாபப்பட்டு, அந்தக்குருவிடத்திலேயேபாவசங்கீர்த்தனத்துக்குப்போய்மனத்துயரத்தோடுஓர்பாவத்தையுச்சரித்து அழுவான். பின்பு வேறோர் பாவத்தைச் சொல்லிநிறுத்தியழுவான். மறுபடியும்வேறொன்றைச் சொல்லிமனஸ்தாபமிகுதியினால்கண்ணீர்சொரிவான் குருவானவரதைக்கண்டு அவனைத்தேற்றி நீவேறுபாவங்களையுச்சரி மனஸ்தாபப்படுவதே போதுமானது மற்றும்பாவங்களைச் சொல்லென்பார். ஆகிலும் அவன்திரும்பவும் இரண்டொரு பாவங்களைச் சொல்லி முன்போலவே மனஸ்தாபத்தினால் நிறுத்தி இவ்வாறுவெகுநேரஞ்சென்றது. குருவானவரும் அமைதனாய் இருந்துபாவசங்கீர்த்தனம் முடிந்தபின் அவனுக்கு ஏழுவருஷத்துக்கு ஒரு அபராதத்தை நியமித்தார். முற்காலத்தில் 10, 20, 30, வருஷத்திற்கு அல்லது சிலவிஷயங்களில் ஆயிசுபரியந்தமும் அபராதம் நியமிப்பதுண்டு. ஒருபோதும்கோவிலுக்குள்பிரவேசிக்கக்கூடாதென்றும் அல்லது தேவத்திரவியானுமானங்களில்லையென்றும்விலக்குவதுமுண்டு. அப்படிப்பட்டவர்களுக்குச் சாகும்போதுமாத்திரந்தேவத்திரவிய அனுமானத்தைஅளிப்பதுண்டு.இவ்வாறுகடினமான தண்டனைக்குள்ளாகியும் இக்காலத்தைவிட அக்காலத்துச்சனங்கள்மிகவும் பத்தியுள்ளவர்களும் நல்லவர்களுமாயிருந்தார்கள். இதிப்படியிருக்கக்குற்றமனிதனுக்கு ஏழுவருடம் அபராதத்தையிட்டவுடனே அவன்திகைத்து மிகவும் வருத்தப்பட்டு,

ஆசுவாமிஎன்னைப்போல கொடியபாவிக்குஇந்த ஆக்
கினைபோதுமோ இது எவ்வளவுசொற்பம் நான்மெப்
பெரியபாவி எனக்குஇந்த அபராதம்போதுமானத
ல்ல சுவாமி! இதிலும கடினமான ஆக்கினையிடவே
ண்டுமென்று கெஞ்சிமன்றாடினான். இவன்மேலான வி
தமாய் மனஸ்தாபப்பட்டிருக்கிறதைக்கண்டு குருவா
னவர் நல்லது நீ உன் அபராதத்தைக் கூட்டவிரும்பு
கிறாயே நானதைக்குறைப்பேன் என்றுசொல்லி ஏழு
வருடத்தை ஏழுநாளாக்கினேன் என்றார்.

இந்த மாற்றத்தை யம்மனிதன் கண்டு பிரமிப்பை
அடைந்து முன்னிலும் அதிகமாய் மன்றாடவும், வா
தாடவும் துவக்கினான். மீளவும் குருவானவர் நீ இப்
போது கீழ்ப்படிதலோடேபோய் மூன்றுவிசைபிரிய
தத்த மந்திரத்தை மாத்திரஞ் செபித்தாற் போதும்
என்றார். அம்மனிதன் எதிருரைக்க நாவில்லாமல்
கீழ்ப்படிதலோடும் அதிசயத்தோடும் எழும்பிப்போ
ய் முந்தி ஒரு பிரியதத்த மந்திரத்தை செபித்து
ஐயோ! நான் எவ்வளவோ ஏராளமானபாவங்களைக்
கட்டிக்கொண்டபோதிலும் எனக்கிந்தச்சொற்ப அப
ராதம் விருபிக்கப்பட்டதே யென்று பாவத்தின்பே
ரில் துக்கித்து மனங்கசிந்து பெருமூச்சுடன் பிரலா
பித்தழுது அவ்விடத்திலேயே மரித்தான். அப்போ
து அவன் குருவானவருக்குத் தோன்றி நான் மோ
ட்சத்திற்குப் போகிறேன் ஆண்டவர் சமூகத்தில் உ
மமைநினைத்துக்கொள்வேன் என்று சொல்லி மோ
ட்சஞ்சேர்ந்தான்.

இவனும் மேலான மனஸ்தாபத்தின் பலனை அ
[illegible]ந்தான் என்பதற்கையமில்லை இதைப்போன்ற
அநேக புதுமைகளும் சரித்திரங்களு முண்டேயாயி
னும் காண்பிக்கப்பட்ட விரு திருஷ்டாந் தங்களும்
போதுமானது. மனஸ்தாபத்தின் அவசியத்தைகு
றித்து எவ்வளவு சொல்கிலும் பிரமாண்டமான பிர
பந்தங்களை எழுதினும் போதுமென்று சொல்ல ஏத

வில்லை. பாவசங்கீர்த்தனத்துக்கு ஆயத்தம்பண்ணும்
போது மாத்திரமல்ல எக்காலமும் எந்நாளும் எச்ச
மையத்திலும் பாவங்களுக்காக மனஸ்தாபப்பட்டு
கர்த்தரிடத்தில் மன்னிப்புக்கேட்க வேண்டும் நமது
பாவங்கள் மன்னிக்கப்பட்டனவென்று ஆண்டவரே
நமக்கு அறித்தாலும் நாம்மவுனமாய் இருக்கத்தகா
து. மன்னிக்கப்பட்ட பாவங்களைக்குறித்தும் பய
மற்றிராதே. பாவத்தோடேபாவத்தைக் கூட்டாதே
யென்று இஸ்பிரீத்துசாந்துவானவர் தாமே வேதா
கமத்தில் வசனித்திருக்கிறார். (எக்கிலேசியாஸ்திக்ஸ்
என்னும் உன்னத கவி. 5-ம். அதிகாரம். 5-ம். வச
னம்). தாவீதரசன் தாம்செய்தபாவங்களைக் கர்த்தர்
மன்னித்து விட்டார் என்று கர்த்தருடைய தீர்க்க
தெரிசியா லறிவிக்கப்பட்டார். அச்சத்தியத்வித அ
றிந்தபின்னும் தமது ஜீவியகால முழுதும் அழுது பு
லம்பினதாக அவருடைய சங்கீதங்களை வாசிக்கும்
யாவரு மறிவார்கள்.

அர்ச். பேதுரு அப்போஸ்தர் தமது பாவத்திற்
காக எந்நாளு மனஸ்தாபப்பட்டது மன்றி விசேஷ
மாய் சேவல கூவுகிற சத்தத்தைக் கேட்டவுடனிர
ரானகண்ணீரைச்சொரிவார். இப்படியே சகல அர்ச்
சியசிஷ்டவர்களும் மனஸ்தாபப் பட்டார்கள். இத்தப்
பழக்கத்தினால் எண்ணிறந்த நன்மைவிளைகின்றன.
மனஸ்தாபமின்றி யோர்சாவானபாவத்தோடு ஒரு
வன்சடுதியாய்ச்செத்தால் அவனுக்கு எவ்வளவோ
மோசம்நேரிடும். திருடன் வருமாப்போல நமக்குச்
சாவுநேரிடுமென்று நமதிரட்சகர் தாமே திருவுளம
பற்றியிருக்க நாம் விழிப்பாயிருக்க வேண்டாமோ.
நமதுகண்முன்பாகவே எத்தனையோபேர் சடுதிய
இவ்வநித்திய உலகத்தைவிட்டு நித்தியத்திற் சே
ந்தார்கள். (Poland) போலாந்து தேசத்து அரசனு
கிய சசிமீர் தனது இராச்சியத்தின் பிரபுக்களோடு
விருந்துண்டு கொண்டாடுகையில் ஓர் பாத்திரத்தில்

ருச்பானத்தை உட்கொண்ட அதையெடுக்கும்போ
து அவன் சீவன் பிரிந்துவிட்டது. லதிஸ்லாவுஸ் என்
னப்பட்ட ராசா 18-வது பிராயத்தில் பிராஞ்சுதேச
த்து அரசனின் குமாரத்தியாகிய தனதுபத்தினி
யைத் தன் அரண்மனைக்கு வரவழைக்கஆயத்தமாய்
அணிந்துகொள்ளுகையில ஒருவயிற்றுவலிகண்டு உ
டனே மரித்தாள். இவ்வகையாய் எண்ணிறந்தபேருக்
கு நடந்தபடி நமக்கும் நேரிடாதோ. முன்கண்டபடி
மனஸ்தாபத்தினால் இதற்கு ஆயத்தமாயிருக்கலாம்.
நமதாத்தும இரட்சணியத்திற்கு மனஸ்தாபம் அவ
சியமென்றும் விசேஷித்ததென்றும் நாம்யாவரும்
மறவாதிருக்கக்கடவோம். மனஸ்தாபப்பட நல்லவ
ழியேதென்று கேட்கில் மனஸ்தாபத்தை வருத்து
விக்க சில நல்வழிகளை ஓர் வேத சாஸ்திரியார் கா
ண்பித்திருக்கிறார்.

1-வது:—பாடுபட்ட சுரூபத்தைப்பார், பாவவிஷ
த்தின் அகோரத்தைதியானி, அழகுள்ளதும் தூய்
மையானதும் தேவதூதரை ஒத்ததுமான உன்னாத்
துமம் பாவமென்னும் குட்டநோயால் அவலட்சண
மாகி, பசாசுக்கடிமையாகிச் செத்தபிணம்போல் தே
வசமூகத்தில் நாற்றம்வீசுவதாய் எண்ணிக்கொள், இ
தினின்று உன்னைக்கழுவ ஆண்டவர் என்னசெய்தா
ரென்று அவரை ஏறிட்டுப்பார்த்து தியானி.

2-வது:—தியானத்தினால் நரகத்துக்குள்ளிறங்கி,
நரகவேதனை எப்போதுமுகியுமென்றும், இவர்களங்கி
ருந்து தப்பவழியுண்டோவென்றும் யோசி, உன்னை
விட[illegible]கவும் [illegible]ற்பப்பாவிகள் அதாவது நீகட்டிக்கொ
ண்ட பாவங்களைவிட கொஞ்சப்பாவங்களைக் கட்டிக்
கொண்ட அநேகர் அங்கிருந்து வருகிறதாகவும், உற்
று பார். இவைகளைக்கொண்டு பேரனயமதூதன் உ
ன்னையும் இங்கேகொண்டுவாராமல் இருந்ததெப்படி?
போ ஜீவியகாலத்தில் நீ முதலாவது கட்டிக்கொண்
டித் ரோசானபாவத்தி னிமித்தம் இந்தப்பயங்கர

மான தலத்திற் காளாகி நித்திய அக்கினிக்கு இரை
யானாய். நித்தியமென்னும் வார்த்தையை விசேஷமா
ய் ஊக்கத்தோடு தியானி. இதுநன்றாயுன்மனதிற்படும்
படி இதோசில உவமைகளைக்கேள். பூலோக இன்ப
சுகங்களைமுதலாய் ஒருவன் நெடுநாள்தாங்கி சகிக்க
மாட்டான் அருஞ்சுவையையும் இனியபதார்த்தங்
களையும் ஒருவன் எப்போதும் அருந்தப்பிரியப்படமா
ட்டான். இன்பத்தைச் சகியாதவன் சகாகால துன்
பத்தைச் சகிப்பதெப்படி ஓர் நாடகம் கூத்துவிளை
யாட்டுமுதலிய விநோதங்களை ஓயாது ஒருநாள், இர
ண்டுநாள் பார்த்துக்கொண்டிருக்கக்கடினமாய்த்தோ
ன்றும் ஒருமாதம் இரண்டுமாதத்துக்கெப்படி? நித்தி
யத்துக்கெப்படி. ஓர் நரகவாசியினிடத்திற் றோர் தே
வதூதன்போய் சமுத்திரத்தில் எத்தனை நீர்த்துளி
களுண்டோ வானத்தில் எத்தனை நட்சத்திரங்கள் உ
ண்டோ பூமியில் எத்தனைமணல்மணிகளுண்டோ அ
த்தனைவருடங்கழிந்தபின் உன்னைநான் மோட்சத்து
க்கழைத்துக் கொள்வேனென்றால் அவனுக்கு ஆனந்
தசந்தோஷமுண்டாகுமென்று அர்ச். லிகோரியார் வ
சனித்திருக்கிறார். ஏனெனில் இவையெல்லாம் நமது
புத்திக்கு அடங்காதவைகளாயினும் எப்போதாவ
து ஓர்நாள தனக்கு மீட்பு உண்டென்கிற நம்பிக்கை
யினால் தன்மனதைத் தேற்றிக்கொள்வான். அப்படி
ப்பட்ட ஆக்கினை நித்தியமாயிராது. பூமியிலிருந்து ஆ
காயமட்டாய்க்கடுகுவிரையைக்குவித்து நூறுவரு
டத்திற்கொருவிசை ஒருகுருவிவந்து ஒரு கடுகுவி
ரையைக்கொண்டு போனாலும் இதுமுகிய எவ்வள
வுகாலஞ்செல்லும் இது முகிந்த பின்னாவது …
கொஞ்சமேனும் குறைந்ததென் றெண்ணலா…பா
ஒருபோதுமில்லை. ரோமாபுரியில் பிசாசுபிடி…
ந்த ஒரு மனிதனைப் பார்த்து நீ எவ்வளவுகால…ரித்
கத்திலிருப்பாயென்றுவினவ அவன் பெருண்…சன
ந்து கையை உயர்த்தி ஓர் நாற்காலியின்மேல…லப்
…ன்ண

"எக்காலமும்! எக்காலமும்!! எக்காலமும்!!!" என்று
அப்பசாசு சொன்னது. இதைக் கேட்ட ரோமாபுரி
மடத்து மாணாக்கர் சாதாரண பாவசங்கீர்த்தனம்
பண்ணி நல்ல சீவியத்தில் நடந்தார்கள். வேறொரு
சமையத்தில் ஓர் பசாசைநோக்கி நீ நரகத்துக்கனுப்
பப்பட்டு எவ்வளவு காலமாச்சு தென்று கேட்டதற்
கு மறுமொழியாக நேற்று என்று சொல்லிற்று. அ
தைக்கேட்டவன் திரும்பவும் நீ நரகத்துக்குத் தள்
ளப்பட்டு ஐயாயிரம் வருஷத்திற்கு மேலா இருக்க
நேற்று என்கிறாயேயெனப் பசாசு பிரத்தியுத்தாமாக
ஆ! நித்திய மென்ப தின்ன வென்று நீ அறிவாயா
னால் ஆயிர வருடத்தை நித்தியகாலத்தோடு ஒப்
பிட்டால் ஒரு நிமிஷமாகவும் தோன்றாது என்ற
து. இதுவே தியானமாகவல்ல தியானத்துக் குத
வியாகவே இவைகளை யுபயோகித்துக் கொள்ளவே
ண்டும் கடைசியா யுன்னை இதுவரையிலும் அந்த
அக்கினிச் சூளைக்குட் படுத்தா திருந்த தென்னே
வென்று அதிசயப்படு. பாவத்தை வெறுத்து மனஸ்
தாபப்படு. ஆண்டவருன்னைக் காப்பாற்றியதற்குத்
தோத்திரஞ்செய்.

3-வது:—தியானத்தினால் மோட்சத்துக்குப்போ
அங்கேதேவசன்னிதானத்தில் பாவியின் அடைக்கல
மாகிய பரமதாயும் தேவதூதரும்மற்றும் சகல அர்ச்
சியசிஷ்டவர்களும் அறபவருத்தமும் பசியும் துன்ப
மு மின்றி சததமான ஆனந்த சந்தோஷத்தில் அமிழ்ந்
திருக்கிறதாய்நிச்சயித்துக்கொள். மோட்ச பேரின்
பத்தை முற்றும் நம்புலன்களினால் கிரகிக்கக் கூடா
ம...று மூன்று வியன்றமட்டும் ஒடுக்கத்தோடு உற
றுப்பார். தேவ சமூகத்தின் மகத்துவத்தையும் பா
ன்...த்தையும் ருசிபார். தேவன் தம்மில் அன்புகூரு
உள்ளார்களுக்கு ஆயத்தம் பண்ணினவைகளைக் கண்
டதுவுமில்லை, காதுகேட்கவுமில்லை, அவைகள் மனு
டைய இருதயத்தில் தோன்றவு மில்லை என்று

அர்ச். பவுலப்போஸ்தலர் வசனித்திருக்கிறதை ஆ
ராய்ந்து பார். ஆண்டவர் பூலோகத்தி லிருக்கையில
ஓர் நாள் சீஷரில் மூவரை யழைத்துக் கொண்டு ஓர்
மலைக்குப்போய் அவர்களுக்கு முன்பாக மறுரூபமா
யினார் அவர்முகம் சூரியனைப்போலப்பிரகாசித்தது,
அவர் வஸ்திரம் வெண்பனிக்கட்டியைப்போலே தூய்
மையாயிற்று,அப்பொழுதுமோசேயும்எலியாவும்அவ
ரோடு பேசுகிறவர்களாக அவர்களுக்குக் காணப்பட்
டார்கள். அப்போது பேதுரு யேசுவை நோக்கி "ஆ
ண்டவரே நாம் இங்கேஇருக்கிறது நல்லது.உமக்குச்
சித்தமானால் இங்கெ உமக்கு ஒருகூடாரமும், மோ
சேக்கு ஒரு கூடாரமும், எலியாவுக்கு ஒரு கூடார
மும் மூன்றுகூடாரங்களைப் போடுவோம்." என்றார்
என்று சுவிசேஷத்திற் காண்கிறோம். ஆண்டவரு
டைய மகிமையைக்கண்ட பேதுரு அப்போஸ்தலர்
எப்போதும் அதே ஸ்திதியிலிருக்கவிரும்பினார். சொ
ல்லொணா அக்களிப்படைந்தார். மோட்சவாசிகள்
இந்த ஆண்டவரைத்தரிசிப்பதே பாக்கியமாகஎண்ணு
வார்கள். "அவர்களுடைய கண்ணீர்யாவையும் தே
வன் துடைப்பார்.இனிமரணமுமில்லை,துக்கமுமில்லை,
அலறுதலுமில்லை, வருத்தமுமில்லை இந்த வசனங்க
ள் சத்தியமும் உண்மையு முள்ளவைகள்." என்று
அர்ச். அருளப்பர் காட்சியாகமத்தில் எழுதிவைத்
தார்."பரிசுத்தநகரத்தின் அழகையும்,பூரணத்தையும்,
அங்குள்ளமற்றும் மகிமையையும்,இன்பத்தையும் வா
ணிக்கத்தக்கதல்ல.சகலபாக்கியங்களிலும் ச...தனை
முகமுகமாய்த் தரிசிப்பதே விசேஷித்ததாகும். தே
வன் தமது முகத்தை நரகவாசிகளுக்குக் காண்பிப்பா
ரேயாகில் நரகமானது இன்ப நிறைந்த பரலோகமா
மாறிப்போம்." என்று அர்ச். அகுஸ்தீன் வசனித்
தார். இவ்வுலகத்திலிருக்கையில் தெய்வீகதரிசன
த்தைநன்றாயுணர்வதில்லை. ஏனெனில் அர்ச். பவுலப்
போஸ்தலர் வசனித்தபிரகாரம் இப்பொழுது கண்

ணுடியிலே நிழலாட்டமாய்ப்பார்க்கிறேம். அப்போ
ழுது முகமுகமாய்ப் பார்ப்போம். "ஒரு பாவியா
னவன் தன் பாவத்தை நினைத்து மனஸ்தாபப்பட்டு
அழுகிறதை இன்பமாக எண்ணுகிறன். அப்படியா
னுல் ஆண்டவரே உமக்காக அழுகிறது யெவ்வளவு
சந்தோஷத்தைக் கொடுக்கிறபோது உம்மிற் சந்தோ
ஷப்படுகிற தெப்படி யிருக்கும்." என்று அர்ச். பெர்
நார்துசொல்லுவார். கடைசியாய்ப் இந்தபேரின்பவீடு
ஞானஸ்நானத்தினுல் உனக்குச் சொந்தமாக அளிக்
கப்பட்டிருக்க அந்தச் சுதந்தரத்தை நீசப்பாவத்தி
னுல் இழந்துபோனதையிட்டு பிரமிப்படையவேண்
டும். இதை யிழந்துவிடுவது எவ்வளவு புத்தியீன
மும் மோசமுமென் றுத்தேசி. தேவசிநேகாக்கினி
யை யுன் மனதில் மூட்டு. ஆண்டவரை சிநேகிக்க
விரும்பி ஆசைப்படு. சிநேகப்பிரகாரணத்தைச் செய்.
வானோர் ஆண்டவரை வாழ்த்தித் துதிக்கிற பிரகா
ரம் நீயும் செய்ய ஆசைப்படு.

4-வது:—தியானத்தினுல் மய்யவாடி-அல்லதுகல்
லறைக்குப்போ நீயுன் சரீரத்தைப் பேணிப்போஷித்
துச் சகலவித இன்பங்களைச் சுகித்துக்காமத்தை மூ
ட்டிப் பாவக்கிரமங்களைக்கூட்டித் தேவகற்பனைகளை
மீறி அவரை சிநேகிப்பதற்குப்பதிலாய் அவரையும்
மோட்சத்தையு மிழந்து நரக பாதாளத்துக் குன்னை
யாளாக்கிக் கொண்ட தெல்லாம் உன் சரீர சுகத்துக்
காகவென்றும், அதன் சேஷ்டைகளுக்கு இடம்கொடு
த்து அதைத் திருப்திபண்ண இவ்வாறு தலைகீழாய்ப்
படுகுழியில் விழ்ந்தாய்என்றும் நிர்மானித்துக்கொள்.
இந்த பொய் மாய்கையின் இன்ப சுகங்களெல்லாம்
புகைபோல் மறைந்ததுமன்றி நீ அவ்வளவாய்ப் பே
ணித்தேவதீக்கு மேலாயுயர்த்திவளர்த்த உன்சரீரம்
இதோ எவ்விதமா யிருக்கிற தென்று பார் "நீ மண்
ணுயிருக்கிறய் மண்ணுக்குத் திரும்புவாய்." என்று
ஆதாமுக்கும், அவன் சந்ததியாருக்கும்விதித்த சாப

த்தை நீ கண்கண்ட சத்தியமாய் அறிந்து விசுவாசிப்
பதில் இலவலேசமும் சந்தேகப்படாதிருந்தும் யூதர்
கள் ஆண்டவரைக் கொலை செய்யவும், பரபாசைவிடு
தலையாக்கவுங் கேட்டுக் கொண்ட ஈனத்தனத்துக்
குச் சமானமாக நீ சரீரத்தை தெரிந்துகொண்டு, வா
னம் பூமி அதிலடங்கிய சராசரங்களையும் அமைத்து
ஆள்பவராகிய இராசாதி இராசனும் கர்த்தாதிகர்த்த
னுமாகிய ஆண்டவரை நீசப்புழுவாகிய நீயுதைத்துத்
தள்ளி இவர் வேண்டாமென் றகற்றி விட்டாயென்ப
தைநினைத்துப்பயத்தினுல் நடுநடுங்கக்கடவாய். ஏமன்
னில் "சாவானபாவத்தைக் கட்டிக்கொள்ளுகிறவன்
என்னசெய்கிறன். ஆண்டவரை எப்படிமதிக்கிறன்.
ஆண்டவரே நான் உம்மை வணங்கேன் என்று அ
வன் சொல்லுகிறன்." என்று யெரேமியாஸ்தீர்க்கத
ரிசி வசனித்தார். மற்றும் சகல படைப்புக்களும் ஆ
ண்டவருக்குக்கீழ்ப்படிகின்றன. மனிதனுகிய நீயோ
அடிபணியாமல் திமிர்தது நின்று பார்வோன் இராய
னைப்போல் "கர்த்தருக்கு நான் கீழ்ப்படிய அவர்
யார்?" என்கிறய். கர்த்தர் உன்னைநோக்கி மோகபா
வஞ் செய்யாதே என் கையில் நீ அவருக்குக் கீழ்ப்ப
டியாமல் சரீரத்தோடு இணங்கி "நான் செய்வேன்."
என்று கூவுகிறய். பழிவாங்காதே என்று அவர்சொ
ல்ல நீயோ "பழிவாங்குவேன்." என்று சொல்லுகி
றய். பிறருடைமையைஆசியாதே என்றுஅவர்கற்பித்
திருக்க நீயோ "அப்படித்தான் ஆசிப்பேன்." என்கி
றய். இவ்வகையாய் சகலத்திலும் உன் சரீரத்தையே
மதித்தாய். இத்தச் சரீரம் பூமியில் புதைக்கப்பட்ட
பின்புழுவரித்து அழிந்துபோம் நிர்பாக்கியமுள்ள
அந்தஸ்திதியை நீ கவனித்துப் பார்த்து உன் மதிகே
ட்டின் பெருக்கத்தை யளவிட்டுப்பார். சரீரத்துக்கு
மரணத்தின விவ்வளவு மாற்ற முண்டாகுமானுல் நீ
யும் சடுதியாய்ச் சாக நேரிடக் கூடுமென்பும், நீ இப்
போ செய்யப்போகிற இந்தப் பாவசங்கீர்த்தனமே

கடைசிப் பாவசங்கீர்த்தனம், என்றும் இதினாலேயே
நீ இரக்ஷணியமடைய வேண்டியதென்றும், இனி
மேல் பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணச் சமயம் கிடைப்
பது சந்தேகமென்றும் எண்ணி; நீ செய்யும் கிரியை
நன்றாய்ச் செய்யத் தீர்மானித்துப் பாவத்தை வெறு
த்து மன்னிப்பைத் தேடிக்கொள்.

5-வது:—கடைசியாய்ப் பாடுபட்ட சுரூபத்தை
ஏறிட்டுப்பார். மெய்யாகவே கர்த்தர் அதில்தொங்கு
கிறதாக எண்ணிக்கொள். உன் பாவவிஷத்தை இப்
போது கண்டறி. ஆத்துமத்தின் விலையை உத்தேசி.
ஓர் மனிதனுக்குண்டாகிய வியாதிக்கு அவனுடைய
வைத்தியனுடைய கரத்தை வெட்டி அதிற் சொரியு
மிரத்தத்தைக் கொண்டு மருந்து செய்தாலேயன்றி
மற்றெவ்வகையிலும் சொஸ்தமடையான், அந்த ஓ
ரே மருந்துண்ணாவிடில் மாண்டுபோவானென்று நிச்
சயிக்கப்பட்டால் அந்தவியாதி எவ்வளவோ கொடூர
மானதென்பாய், அப்படியே பாவத்தையும் எண்ணி
க்கொள். நீசெய்த ஒரே ஒரு சாவானபாவத்துக்காக
உன் ஆயிசுகால முழுவதிலும் கடுந்தவசு செய்தா
லும், வனவாசியானாலும், மோட்சவாசிகளாகிய தே
வதூதர்களும் சகல அர்ச்சியசிஷ்டர்களும் பூலோகத்
துக்கு வந்து ஒரு தரமாத்திரமல்ல 10, 100, 1,000,
10,000, லட்சம், கோடி எண்ணிறந்தவிசை மரித்தா
லும், எவ்வித பாடுபட்டாலும், நீ செய்த ஓரே ஒரு
பாவத்திற்குப் பரிகாரமாகா தென்றும் நரகத்துக்குத்
தப்பமாட்டாயென்றுஞ் சத்தியமாக நிச்சயித்துக்
கொள். சர்வேஸ்வரன் தாமே மானிட ரூபத்தை
எடுத்துப் பாடுபடாவிடில் முன் சொன்ன நோயாளி
யைப்போல் நாம் நித்திய மரணத்திற்குள்ளாவோமெ
ன்பதற் கையமில்லை. இதோ தேவசிநேகப்பெருக்கத்
தைப் பார். இவ்வளவா யுன்னைச் சிநேகித்து உனக்
காகத் தம்பிராத்தத்தைச் சிந்தின கர்த்தரைச் சிநேகி
த்துச் சேவிப்ப துன்கடமையென்றறி, சிலுவையில் அ

றையுண்டிருக்கிற ஆண்டவர் உன்னைப்பார்த்து, என்
மகனே என்னைப் பார் நான் உன்னைச் சிநேகிக்கிற
துபோல வேறியாராகிலும் உன்னைச் சிநேகிக்கிறா
களோ? என்னைப்போல உனக்காகயார் பாடுபட்டார்
கள்? உனக்காகச் சீவனைக்கொடுத்தவன்யார். என்று
கேட்கிறதாக எண்ணிக்கொண்டு, ஆண்டவரே என்
பாவங்களுக்காக மெய்யாகவே மனஸ்தாபப்படுகிறே
ன். இனிமேல் உமக்குத்துரோகஞ் செய்வதைவிடச்
சாகத்துணிகிறேன். நித்திய ஆக்கினையினின்று என்
னைக் காப்பாற்றியதற்காக நன்றியறிந்த தோத்திரம்
பண்ணுகிறேன். என்பாவாக்கினைக்காக நரகபாதாள
த்திற்குப் போவேன் என்கிற பயத்தைப் பார்க்கிலும்
களைகடந்த தயையுள்ளகர்த்தராகிய உம்மைச் சிநே
கியாமல், உமக்குத் துரோகஞ் செய்த நிமித்தமே
அதிக மனஸ்தாபப்படுகிறேன். உமக்குத் துரோகஞ்
செய்யுந்தீயோனை நீர் தண்டியாவிடினும், நரகமே இ
ல்லையாயினும் நானும்மைச் சிநேகியாமலிரேன். உம
மைச்சிநேகித்துச் சே[illegible]ப்பதே எனது பாக்கியமாக
எண்ணுகிறேன். ஆண்டவரே நீரெனக்கென்னதுன்ப
த்தை யிட்டாலும் உம்மைச் சிநேகிக்கும் வரத்தை
யென்னிலிருந்து எடுத்துக்கொள்ளாதேயும். என்றிவ்
விதமான பிரகரணங்களை இருதயத்தோடு செய்யக்
கடவாய். மெய்யான மனஸ்தாபத்திற்கு இவ்வொழு
ங்குகள் நல்ல உதவியாயிருக்கும். விசேஷமாய் முன்
சொன்னப்போல இதுவே கடைசிப் பாவசங்கீர்த்த
னம் என்பதை மறந்துவிட வேண்டாம். ஏனெனில்
இந்த நினைவினால் செய்யுங் கருமத்தை நன்றாய்ச் செ
ய்யக் கூடுமான ஒருவன் செபஞ் செய்யும்போதும்,
பூசைகாண்கையிலும், தியானஞ்செய்கையிலும், பா
வசங்கீர்த்தனம் பண்ணுகையிலும், எவ்வித கிரிகை
யைச் செய்கிறபோதும் இக்தக் கருத்தைக் கொண்டி
ருப்பது உத்தமமென்று அர்ச். கிரேகோரியார் வசனித்

இருக்கிறார். இது சத்தியமென்பதைப் பழக்கத்தினாற் சீக்கிரங்கண்டு பிடிக்கலாம்.

மனஸ்தாபத்தையும், அதின் இலட்சணங்களையும் இதுவரையில் விவரித்துக் காண்பித்தபின்பு பிரதிக்கினையைப் பற்றியாராய்வது அவசியமாகும்.

பிரதிக்கினையை விளக்கிக் காண்பிக்கும் போது, மனஸ்தாபத்தைக் குறித்துச் சொல்லப்பட்டவைகளெல்லாவற்றையும் திரும்பவுஞ் சொல்லவேண்டியதாய்த் தோன்றுகின்றது. ஏனெனில் உள்ளபடிகவனித்துப் பார்க்கில், மனஸ்தாபமும், பிரதிக்கினையும் இரண்டாயெண்ணப்பட்டாலும், இவ்விரண்டுமொன்றென்றே கூறவேண்டும். உயிரற்ற சடலத்தை ஜீவப்பிராணியென்றழைப்பதும், மனிதர் வசியாத வனாந்தரத்தை நகரமென்பதும், புத்தியற்ற மதியீனனையும் குழந்தைகளையும் தீர்க்கசாஸ்திரியென்பதும் விபரீதமாயிருக்கும். அவ்வாறு பிரதிக்கினையற்ற மனஸ்தாபம் மனஸ்தாபமாகாது. மனஸ்தாபமுண்டேல் பிரதிக்கினையுமுண்டு. ஒருவன் தன்பாவத்திற்காக மெய்யான மனஸ்தாபப்படும்போது, பிரதிக்கினையும் அதிற்சேர்ந்திருக்கும். மெய்யான பிரதிக்கினையிருந்தால் மெய்யான மனஸ்தாபமும் உண்டு. ஒன்றிருந்தால் மற்றதுமிருக்கும். அல்லது இரண்டுமில்லாதிருக்கும். தான் செய்த பாவங்களுக்காக ஒருவன் மனஸ்தாபப்படும்போது திரும்பவும் அவைகளைச்செய்யத் தனக்குள் விருப்பமிருந்தால் அந்த மனஸ்தாபம் மெய்யல்லவே. அதாவது:—பிரதிக்கினையில்லையென்று தெளிவாகுகின்றது.

மனஸ்தாபமென்னுஞ் சடலத்திற்குப் பிரதிக்கினை உயிராயிருக்கின்றது. உயிரற்ற சரீரம் பிணமாவதுபோல் பிரதிக்கினையற்ற மனஸ்தாபமும் பிணந்தானே. இவ்விஷயத்தில் மிகுந்த அசட்டை அநேகருக்குள் ளிருப்பதைக் கவனிக்கையில் மிகுந்த கவலையை வருத்துவிக்கின்றது, இரட்சணியத்திற்கு மன

ஸ்தாபம் மிகவும் அவசியமாயிருக்கத் தங்கள் பாவங்களுக்காக மெய்யாகவே மனஸ்தாபப்பட்டதுண்டோ வில்லையோவென்று எத்தனையோபேர் சற்றுங் கவனியாதிருக்கிறார்கள். மனஸ்தாபமின்றிப் பாவமன்னிப்பில்லை. பாவமன்னிப்பின்றி இரட்சணியமில்லை. இரட்சணியமின்றி மோக்ஷமில்லை. ஒன்று மாத்திரம் அவர்கட்குக் கிடைக்கும். அதாவது:—நித்திய நரகம். ஐயோ! இதென்னகேடு! எவ்வளவு மோசம்!!! லௌகிக காரியங்களில் இவ்வித அசட்டையாயிருப்பாருண்டோ?

ஓர் வியாபாரத்தைச் செய்கிறவன் தனது லாபத்தை யடையவிரும்பி அடிக்கடி கணக்கைப் பார்ப்பான். பயிர் செய்கிறவன் நிலத்தைப் பரிசோதித்து அதின் குறைகளைப் பரிகரிப்பான். மாணிக்கத்தை வாங்குகிறவன் அதிற் பழுதுண்டோவென்று பரிட்சிப்பான். சகல காரியங்களிலும் அவ்வகையான ஆராய்வுண்டு. ஆத்துமகிரியைகளிலே அப்படியல்ல. பாவசங்கீர்த்தனத்திற்கு ஆயத்தமாக ஆத்தும சோதனையொழுங்கையும், அதற்கடுத்த செபங்களையும், வாசிப்பது அல்லது வாசிக்கக் கேட்பது போதுமானதென்று அநேகர் எண்ணிக்கொள்வார்கள். அதிலே சிலர் பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணியபின் தங்களுக்கு மெய்யான மனஸ்தாபமிருந்ததோ இல்லையோவென்று அறிய விரும்புகிறார்கள். இவர்கள் உணர்ந்துகொள்ள ஓர் நல்ல வழியுண்டு. அதென்னவெனில்:—நல்ல பிரதிக்கினை செய்திருந்தால் நல்ல மனஸ்தாபமிருந்ததென்பதற்குத் தகுந்த அத்தாட்சியாகும்.

தேவ சமுகத்தில் உன்பாவங்களில் நின்று உன்னை நிவாரணமாக்கத் தக்க மெய்யான மனஸ்தாபம் உனக்கிருந்ததோ இல்லையோ வென்று நேராய் நீயறிந்து கொள்வதுனக்கு வருத்தமாய்த் தோன்றும். ஆனால் உன்னிடத்தில் நல்ல பிரதிக்கினை யிருந்த

தோ வில்லையோ வென்று நிச்சயிக்க அவ்வளவு வ
ருத்தமிராது. இதற்கோர் வழியுண்டு. இதைக் கண்டு
பிடித்த வுடனே, மனஸ்தாப மிருந்ததோ வில்லை
யோவென்றறியலாம். அதற்கு வழியிதுவே. அதாவ
து:—உன்மனதிலே பாவத்தின்மேல் வெறுப்புண்
டாகி, பாவத்தின் பேரில் அரோசகமும் வெறுப்புங்
கொண்டு, பாவத்தை விட்டுவிட வேண்டு மென்கிற
மிகுந்த ஆசையோடு, இனிமே லொருக்காலும் யா
தோர் பாவத்தையும் கட்டிக் கொள்ளே னென்று பி
ரதிக்கினை பண்ணினால் அதுவே போதும். அப்
பொழுது நீ யுன் பாவங்களுக்காக மனஸ்தாபப் பட்
டாயென்றும், அதுவரைக்கும் நீசெய்த பாவங்களுக்
கு மன்னிப் படைந்தா யென்றும் நம்பிக்கொள். மி
கச் சிரவணம் பொருந்திய அர்ச். இரேசம்மாள் இது
விஷயத்திற் சொல்வதைக்கேள்.

ஓர் ஆத்தும மானது இனிமேற் பாவஞ்செய்ய
லொண்ணாதென்று மெய்யான பிரதிக்கினை செய்து,
தேவ இஷ்டப்பிரசாதத்தை மாத்திர மிழந்து போ
காமல் வேண்டுமானால் மற்றெல்லா வற்றையும் இழந்
து விடவும் விரும்புமாகில் அந்த ஆத்துமத்திற்கு மெ
ய்யான மனஸ்தாப மிருந்ததென்று நம்பிக் கொள்ள
லாம். அர்ச்சியசிஷ்டவர்களில் அநேகருடைய கருத்
தும் இதற் கொத்ததாகவே யிருக்கிறது. அர்ச். வி
கோரியார், அர்ச். பேசில், அர்ச் பிராஞ்சீஸ்குசாலே
ஸ் இவர்களும் இப்படியேவசனித்திருக்கிறார்கள். பா
வத்தைப் பகைத்து அக்கிரமத்தை வெறுத்து விடுகிற
வன் மன்னிப்புப் பெற்றதாக நிச்சயித்துக்கொள்ள
லா மென்றே நிர்ணயிக்கிறார்கள். ஆயினு மொருவி
சை யோர் பாவத்திற்காக மனஸ்தாபப்பட்டபின்
அதுவே போதுமென்றெண்ணிச் சந்தோஷித்துவுட
னே முற்றிலும் அதை மறந்துவிட்டு அசட்டையா
யிருக்கத்தகுமோ? இதுமெய்யான மனஸ்தாபத்தின்
இலட்சணமல்ல. மெய்யான மனஸ்தாபத்தையுடை

யவர்க ளிவ்விதமாய் நடந்ததாகவுங் காணோம். மன்
னிப்புப்பெற்ற பாவங்களைக்குறித்தும் அசட்டையா
யிராதே யென்று ஆண்டவர் தாமே வேதாகமத்தில்
திருவுளம்பற்றியிருக்கிறார். நமது பாவங்கள் மன்னிக்
கப்பட்டன வென்று ஆண்டவர் தாமே நமக்கறிவித்
தாலும் நாம் சந்தோஷங்கொண்டு மவுனமா யிராமல்
நமது பாவங்களுக்காக மனஸ்தாபப் படுவதிலும்
மன்னிப்புக்கேட்பதிலும் நாம் ஓயக்கூடாது.

நொத்தான் என்கிற தீர்க்கதரிசியானவர் கர்த்தரா
லனுப்பப்பட்டு தாவீதிராசாவி னிடத்திற்குப்போய்
சிறிது நேரம் சம்பாஷித்த பின் "கர்த்தருன் பாவம்
நீங்கச் செய்தா ரென்கிற சத்தியத்தை இராயனுக்
கறிவித்தும் இராயன் தன் சீவியகாலமுழுவதும் த
பஞ்செய்து அந்தப் பாவங்களுக்காக அழுது புலம்
பினரென்றறிவோம். அர்ச்சியசிஷ்டவர்கள் யாவரும்
அப்படியே தங்கள் சீவியகாலத்தைச் செலவிட்டார்
க ளென்பதிற் சந்தேகமில்லை. அன்றியும் அப்படிச்
செய்வதற்கு வேறு பலத்த முகாந்தரங்களு முண்டு.
அர்ச். கிரேகோரியார் வசனித்திருக்கிற பிரகாரம் பா
வத்தின் தோஷம் மன்னிக்கப்பட்டதின் பின் அத
ற்குரிய லௌகிக தண்டனை அல்லது அநித்திய ஆக்கி
னை சாதாரணமாய் நீங்காதிருப்பதுமுண்டு. பாவதோ
ஷ மகன்ற பின்புள்ள அநித்திய ஆக்கினைகளுக்குள்,
ஆண்டவர் அநேக தேவ வரப்பிரசாதங்களை நமக்கீ
யா திருப்பதும் ஒன்றாக அர்ச்சியசிஷ்டவர்கள் நிச்ச
யிக்கிறார்கள்.

நாம் நமது இரட்சணியத்திற் காயத்தம் பண்ணுவ
தற் குபகரணமாக ஏராளமான வரப்பிரசாதங்களை
யாவற்றையும் ஆதி துவக்கம்தேவன் தமது திருவு
ளத்தில் அபிமானித்து இவைகளைச் சேகரித்திருந்
தார். அவ்வரப் பிரசாதங்களிற் சிலது, பூரணமான
உன்னத ஸ்திதியிலே நட்த்தி நம்மை அர்ச்சியசிஷ்ட
வர்க ளாக்கவும், மற்றது நமதிரட்சணியத்திற்கு அவ

சியம் வேண்டியவைகளாயி யிருக்கின்றன. அவையின்றி நாம் இரட்சிக்கப் படுவதில்லை. இப்படி யிருக்கப் பாவாக்கினையின் பொருட்டு அவற்றின் தோஷமற்றுப்போன பின்பும் சில சமையங்களில், மேற்கண்ட இருவகை வரப் பிரசாதங்களையும், நமக்களியா திருப்பதுண்டு. ஆதலால் நமது பாவங்கள் மன்னிக்கப் பட்டபின்பும் ஆண்டவர் சிற்சில வரப்பிரசாதங்களை நமக்கீவதற்குத் தடையாயிருந்து நமது நாசத்திற்குக் காரணமாகி அவ்வரப்பிரசாதங்களின்றி நாம் கெட்டுப்போகவும் கூடும். See "on the means of requiring Perfection" included in the Catholic Library.) இவ்வகையாய் நாம் எக்காலும் நமது பாவங்களுக்காக மனஸ்தாபப்பட்டு ஆண்டவரிடத்தில் ஓய்வின்றி மன்னிப்பை யிரந்து கேட்பதவசிய மென்று தெளிவாகின்றது. இவ்வகையாய்த் தேவ வரப்பிரசாதங்களைப் பெறலாகும். மேலும் இரட்சகர் நம்மை மரத்திற்கொப்பிடுகிறார். "மரம் நல்லதோ கெட்டதோ என்று அதன் கனியாலறியலாம். அப்படியே மனிதனையும் அவன் கிரியையினு லறியலாம்." என்றார்.

1-வது:—சில மரங்கள் [illegible]ட்டதும் நஞ்சுள்ளதுமான கனிகளைத் தருகின்றன. ஆகையா லிம்மரங்களுங்கெட்டவைகள். இதற்கொப்ப சிலர் தங்கள் கெட்டகிரியையினால் தங்களையும் புறத்தியாரையும் கெடுத்துப் போடுவார்கள்.

2-வது:—சில மரங்கள் காய்க்கிறதில்லை, இலைகள் மாத்திரம் நிரம்பவுண்டு. அவ்வாறு சிலர் நன்றாய்நடக்கவேண்டுமென்று வாயினாற் சொல்லினும் அப்படி நடப்பதில்லை. அநேக நற்கிரியைகளைக்குறித்து வாயினால் மாத்திரம் பேசிக்கொள்வதே யன்றிப் பலன் கிட்டாது. அர்ச். கிரகோரியார் இவர்களைப் பலனற்ற இலைகளுக் கொப்பிடுகிறார்.

3-வது:—சில மரங்கள் பூக்களைமாத்திரம் பூக்கின்றன. கொஞ்சமல்ல, ஏராளமான பூக்களைத் தரும். இத்தொகைப்பட்ட பூக்களைக் கண்டவுடனே அதில் மிகவும் பலன்கிடைக்குமென்றெண்ணக்காரணமாகிறது. கடைசியாய்ச் சற்றும் பயனில்லாமற் சகல பூக்களு முதிர்ந்துபோம். இவ்வாறு சிலர் மிகவும் நல்லவாக் குரைக்கிறது போலக் காண்பித்தாலும் கடைசியாய் சகலமும் பொய்யாய்த் தோன்றும்.

4-வது:—சிலமரங்கள் மிகவும் கொஞ்சப்பலனைத் தரும் அப்படியே சிலர் சிறிது நற்கிரியைகளைச்செய்யினும் அவைமிகவும் கொஞ்சமானாலும் அதைப்பூரணமாய் நிறைவேற்றார்கள். செபம் பண்ணினாலும் சரியாய்ச் செய்யார்கள், பூசைகாண்கையிலும் துக்க மனஸ்தாபத்தோடு காண்பதில்லை. குறைப்பூசை காண்பார்கள். வீண்பராக்குப்பார்த்து நேரத்தைக்கழிப்பார்கள். பாவசங்கீர்த்தனஞ் செய்தாலும் அதன் ஒழுங்குகளைச் சட்டைபண்ணாமல் தக்கவிதமாய் ஆத்தும சோதனைபண்ணுவதில்லை.

5-வது:—சிலமரங்கள் மிகவும் அழகுள்ள அநேக கீர்த்தியான கனிகளைக் காய்க்கும். அக்கனிகளைப் பிளந்து பார்வை யிடும்போது வெறுமையா யிருக்கும். சிலவிதை புழுவுண்டு. இப்படியே அநேகர் மிகவும் சீர் நேராய் நடப்பதுண்டு. சம்பூரணமாய் நல்லவர்களைப்போல் தோன்றுவார்கள், ஆயினும் உள்ளே வெறுமையல்லது புழுவிருக்கும். என்ன புழு இவர்கள் கருத்து தேவனைச் சிநேகிக்கும் நேசமுமல்ல, ஆத்துமத்தை யிரட்சிக்கவல்ல, மோட்சபேரின்பத்தைச் சுதந்தரிக்கவுமல்ல. மற்றவர்கள் தங்களை மெய்த்துக் கொள்ளவேண்டுமென்றும், தன்னைநல்லவனென்று காண்பிக்கவும், இப்படிப்பட்ட லௌகீக பெருமை சலாக்கியத்தை நாடிநடப்பதுண்டு. "இவர்கள் தங்கள் பலனை யடைந்தாயிற்று." என்ற நமதிரட்சகர் திருவுளம்பற்றி யிருக்கிறார்.

6-வது:—சில மரங்கள் சம்பூரணமாய் நற்கனிகளைத் தரும். இவ்வாறு நல்லோருஞ் சிலருண்டு.—

வேறு சில பத்தியுள்ள ஆத்துமாக்கள் தங்கள் கடமைகளை நிறைவேற்றி அடிக்கடி நல்லபாவசங்கீர்த்தனமும் செய்துவரினும் முன்னே தாங்கள் கட்டிக்கொண்ட பழைய பாவங்கள் மன்னிக்கப்பட்டனவோ? அவைகளுக்காக மனஸ்தாபப்பட்டோமோ? இல்லையோவென்று கலங்கிச் சந்தேகித்துத் தத்தளிக்கிறதுண்டு. இந்தக் கலக்கத்தையும், தத்தளிப்பையும் தெளிவிக்கத் தக்கதாக, இவர்களறியவேண்டிய தென்னவெனில் தாங்கள் முன்செய்ததாக வெண்ணுகிற தப்பறைகளையும், பாவங்களையும் முற்றிலும் வெறுத்துவிட்டு, அவைகளினின்று நீங்கியிப்போது சீர்திருத்தமாயொழுகுகிறதாயிருக்கில் அதுவே போதுமானது. நாம் சந்தேகப்படுகிற குற்றங்களிலும், பாவங்களிலும் நின்று நீங்கிச் சுத்தமாய்த் தவச்சீவியத்துடனொழுக்கக் கண்டால் அதுவே அதற்குத் தகுந்த அத்தாட்சியாகும். ஏனெனில் நீ பாவத்தைவிட்டு நீங்கு முன் அவைகளுக்காக மனஸ்தாபப்பட்டிருக்க வேண்டும். மனஸ்தாபத்திற்குத் தேவ ஒத்தாசையைப் பெற்றிருக்கவேண்டும். தேவ ஒத்தாசையோடு பாவ மன்னிப்பையும் பெற்றிருக்க வேண்டும். முன்சொன்ன பிரகாரம் மனஸ்தாபமும் பிரதிக்கினையும் ஒன்று. பிரதிக்கினையினால் மனஸ்தாபத்தை யறியலாம், பிரதிக்கினைக்குரிய அடையாளமென்னவெனில்:—நல்ல பிரதிக்கினையாமே.

நல்லபிரதிக்கினைக்குரிய அடையாளங்கள் மூன்று.

1-வது:—உறுதியுள்ளதாய், அல்லது ஸ்திரமானதா யிருக்க வேண்டும்.

2-வது:—சாதாரணமானதாயிருக்கவேண்டும்.

3-வது:—பலனுள்ளதாயிருக்கவேண்டும்.

முதலாவது:—ஸ்திரமானதாயிருக்க வேண்டும், அதாவது:—இனிமேற்பாவஞ்செய்யேனென்று பொருந்தும்போது தன் சுயவிருப்பத்தோடும், ஆசையோடும், மனதோடும் பொருந்திக் கொள்வதுந்தவிர. இனிமேல் யாதொருபாவத்தைக் கட்டிகொள்வதைவிட என்ன ஆபத்து, இக்கட்டு, மோசம் சம்பவிக்கிறதாலும் அவைகளையெல்லாம் சகிப்பேனொழிய பாவத்திற்குடன்படேன், எனதாஸ்தி பாஸ்திகளனைத்தையுமிழக்கநேரிட்டாலும் இழப்பேன், மறியலுக்குப்போய்க் கடுஞ்சிறையிருக்க வேண்டியதானாலும் இருப்பேன், கடைசியாய்மரணமேவந்து குறுக்கிட்டாலும் அதற்குமுடன்படுவேனயன்றிப் பாவத்தைச் செய்ய விணங்கேன், என்று பிரதிக்கினைபண்ணவேண்டும். பாவத்தைப் புரிவதைவிட அச்சஞ்சல துன்பங்களுக்குடன்பட ஆசையாயிருக்கவும் வேண்டும். பிரதிக்கினை ஸ்திரமாயிருக்கவேண்டுமென்பதினர்த்தமிதுவே. இப்படியேகருத்தும்ஆசையுமிராவிடில் போதாது, பாவமே சகலதுன்பத்திற்கும் இக்கட்டுகளுக்கும் மேலானதாகையால் பாவத்தினிமித்தம் எப்பெரிய கட்டத்திற்கும், துன்பத்திற்கும் உட்படப் பூரண ஆயத்தமாயிருக்க வேண்டும். இவ்வித தீர்மானத்தை யுடையவன் இரட்சிக்கப்படுவதற்கு ஐயமில்லை, இவ்வித பிரதிக்கினையைக்கொண்ட ஒருவனிறந்தால் அவனிரட்சிக்கப்படுவதற்கு அற்பசந்தேகமுங் கிடையாது.

உறுதியான பிரதிக்கினையுடையவர்களுடைய சரித்திரங்களும், பலதிருஷ்டாந்தங்களும் வேதாகமத்திலேயே காணலாம்:—

1-வது:—(ஆதியாகமம் 39-அதிகாரம்.) பிதருப்பிரீதாவான யோசேப்பென்பவர் போத்திப்பார் சேனாபதியினிட்டிற் காரியக்காரனாயிருக்குங் காலையில் பூரண வாலிப வயதில் அவருக்கோர் பலத்தசோதனையுண்டாயிற்று. சேனாபதியினுடைய ஸ்திரீ காம மூண்டு

அவளை யழைக்க அவரிணங்காமல் தமக்குநேரிடும் கஷ்டத்தையும், துன்பத்தையும் உணர்ந்து "என்தேவனுக்கு விரோதமானபாவத்தை நான் செய்வதெப்படியென்றார்:—இந்நிமித்தம அவர் சிறைச்சாலையில் வைக்கப்பட்டார். கடைசியாய் கர்த்தர் அவரையுயர்த்தினார். விசேஷமாய் வாலிபர் இந்த மகாத்துமாவைக் கண்டுபாவிக்கக்கடவார்கள்.

2வ-து:—(தானியேல் 13-ம் அதிகாரம்.) சுசானாளென்னப்பட்டவோர் அழகியஸ்திரீ யிருந்தாள். அவளை ஊர்த்தலைவரிருவர் விபசாரத்திற் கழைக்கச் சம்மதியாமல் "என் தேவனுக்கு விரோதஞ் செய்கிறதை[illegible] சகல துன்பத்திற்கும் ஆளாவேனென்று[illegible]த்தலைவன்மார்க்கர் வெகுண்டு, இவள் விபசாரத்திற் கண்டுபிடிக்கப் பட்டதாகச் சபைமுன் அவள்மேற்பொய்க் குற்றஞ்சாட்டி, மரணத் தீர்வையிட்டுக்கல்லெறிந்து கொல்லக்கொண்டு போகையில்; தானியேல் தீர்க்கதரிசி வந்து, ஞாயம் விசாரியாமல் மரணத் தீர்வையிடுவது தப்பறையென்று, பொய்சொல்லிய தலைவரிருவரையும் வெவ்வேறிடத்தில் நிறுத்தி, தோட்டத்தில் எந்தஸ்தலத்தில் எந்தமரத்தடியில் யிவள் விபசாரம் பண்ணக்கண்டீர்களென்று வினவ, ஒருவருக்கொருவர் பின்னபேதகமாக ஒற்றுமையற்றுரைத்தபடியால் சுசானாளை விடுதலையாக்கி, பொய்ச்சாட்சிசொன்ன தலைவரிருவரையும் சாவுக்குத்தீர்வை யிட்டார்கள். பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணப் போகிறவர்களிடத்திலு மிவ்விதமான பிரதிக்கினை யிருக்கத்தகும். ஒரு பாவத்தைக் கட்டிக்கொண்டு தேவனுக்குத் துரோகஞ் செய்வதைப் பார்க்கிலுஞ் சாவைத்தெரிந்துகொள்ள விருப்பங்கொண்டிருப்பது மிகவும் அவசியம்.

3-வது:—நேபுகாத் நேசரென்னு மரசன் ஓர் பெரிய விக்கிரகத்தைப பொன்னாலமைத்து தம்புரு, முரசு, மேளமுதலிய வாத்தியங்கள் தொனிக்கும்போ

து, சகலருந் தாழ விழுந்து அதை வணங்கும்படி ஆக்கியாபித்திருக்க, சாத்ராக், மேஷாக், ஆபெத்நேகோவென்னு மூன்றுவாலிபர் அதை வணங்காததை யறிந்து உக்கிரகோபங்கொண்டு, அவர்களைத் தன் சமுகத்திற்கு வரவழைத்து "சாத்ராக், மேஷாக், ஆபெத்நேகோ, வென்பவர்களே! நீங்கள் என்தேவர்களுக்கு ஆராதனைசெய்யாமலும் நான் நிறுத்திய பொற்சிலையைப்பணிந்து கொள்ளாமலு மிருந்தது மெய்தானா! இப்போதும் எக்காளம், நாகசுரம், வீணை, சுரமண்டலம், தம்புரு, முதலான சகலசங்கீத வாத்தியங்களின் சத்தத்தைக் கேட்கும்போது தாழவிழுந்து நான்பண்ணிவைத்த சிலையைப்பணிந்து கொள்ளாதிருப்பீர்களே யாகில் அந்நேரமே எரிகிற அக்கினிச்சூளையி னடுவே போடப்படுவீர்கள். உங்களை என் கையினின்று தப்புவிக்கப் போகிற தேவனைப் பார்ப்போம். என்றான்.

சாத்ராக், மேஷாக், ஆபெத்நேகோ வென்பவர்கள் இராசாவைநோக்கி, "நேபுகாத்நேசரே! இந்தக் காரியத்தைக் குறித்து உமக்கு உத்தரவுசொல்ல எங்களுக்கு அவசியமில்லை நாங்கள் ஆராதனைசெய்கிற தேவன் எங்களைத் தப்புவிக்க வல்லவரா யிருக்கிறார். அவர் எரிகிற அக்கினிச் சூளைக்கும், இராசாவாகிய உம்முடைய கைக்கும் நீங்கலாக்கி விடுவிக்காமற் போனாலும் நாங்க ளும்முடைய தேவர்களுக்கு ஆராதனைசெய்வதுமில்லை நீர்நிறுத்தின பொற்சிலையைப்பணிந்து கொள்வது மில்லை யென்கிறது இராசாவாகிய உமக்குத் தெரிந்திருக்கக் கடவது." என்றார்கள். கிறீஸ்துவர்களுடைய பிரதிக்கினையும் இம்மேரையாய் உறுதிகொண்டிருக்கத்தகும். நேபுகாத் நேசர் கடுங்கோபமூண்டு, சாதாரணமாய்ச் சூடாக்குவதைப் பார்க்கிலும் சூளையை ஏழு மடங்கதிகமாய்ச் சூடாக்கும்படி உத்தரவு கொடுத்து, அம்மூவரையும் எரிகிற அக்கினிச் சூளையிலே போடு

வதற்கு அவர்களைக் கட்டும்படி தன் இராணுவத்
திற் பலசாலிகளாகிய புருஷருக்குக் கட்டளையிட்
டான், அப்படியே அவர்கள் தங்கள் சால்வைகளோ
டும் கிசார்களோடும், பாகைகளோடும், மற்றவஸ்
திரங்களோடும் கட்டப்பட்டு எரிகிற அக்கினிச்சு
ளையினடுவே போடப்பட்டார்கள்.

இராசாவின் கட்டளை கடுமையா யிருந்தபடியினா
லும், தீச்சூளைமிகவும் உக்கிரமாயிருந்தபடியினாலும்,
அக்கினிச் சுவாலையானது சாதுராக், மேஷாக், ஆ
பெத்நேகோ என்பவர்களைத் தூக்கிப்போட்டவர்க
ளைக் கொன்றுபோட்டது. இராசா பிரமித்தான்,
பின்னுந் தன் மந்திரிமார்களை நோக்கி, மூன்று புரு
ஷரையல்லவோ அக்கினியிற் போடுவித்தோம், இ
தோ நாலுபேர் சந்தோஷமாய்அக்கினி நடுவே உலா
வுகிறதைக் காண்கிறேன். அவர்களுக்கொருசேத
மு[illegible]காலாம் ஆளின் சாயல் தேவபுத்திரனுக்
கொப்பாயிருக்கிறது. என்று அவர்களைநோக்கி, உன்
னதமான தேவனுடைய தாசராகிய சாதுராக், மே
ஷாக், ஆபெத்நேகோ என்பவர்களே, நீங்கள் வெளி
யே வாருங்களென்று கற்பிக்க, யாதுஞ் சேதமின்றி
வெளியே வந்து கர்த்தரைத் தோத்திரித்தார்கள்.
(தானியேல் 3-ம் அதிகாரம்.)

இவை போன்ற ஏராளமான திருஷ்டாந்தரங்க
ளும், எண்ணிறந்த சரித்திரங்களும், அர்ச்சியசிஷ்
டவர்களுடைய முன் மாதிரிகையும், அவர்கள் பா
வத்தைக் கட்டிக் கொள்வதை விட அநுபவித்த
இக்கட்டுகளும், துன்பமும், கடைசியாய்ப் பிராண
னையும் வலியக் கொடுத்த மேரையையும் இங்கெழு
திமுடியாது. இவர்களின் தொகை கணக்கற்ற
தா யிருக்கிறதென்று பத்தியுள்ள கிறீஸ்துவர்கள்
யாவருமறிந்த சத்தியமாதலால் உறுதியின் பிரதிக்
கினை யின்னதென்று கண்டறியக் கூடும். மேலே
விளக்கிக் காண்பித்த கருத்துடன் பிரதிக்கினை யுறு

தியாய்ப் பண்ணுதிருக்கிறது பயனற்றதென் றறியக்
கடவோம், பிரதிக்கினை யுறுதியாவதற்கு. முதலா
வது:—தேவ ஒத்தாசைவேணும், இதை இரந்துகே
ட்டடையலாம். இரண்டாவது:—நமது சுயமுயற
சியும் வேணும். இவ்வகையாய்ப் பிரதிக்கினை யுறு
தியாகும். இத்தன்மையாய் உறுதியுள்ள பிரதிக்கி
னை விசேஷமாய்ப் பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணும்
போது இருப்பதவசியமாயினும் அப்படியே மற்றுஞ்
சமையங்களிலும், எப்பொழுதும், எந்நாளும், கர்த்த
ரை வேண்டிக் கொள்ளுகையிலும், மனஸ்தாபப்
படும்போதும், பாவமன்னிப்பைக் கெஞ்சி மன்றா
டும்போதும் இருக்கத்தகும்.

அன்றியும் பாவசங்கீர்த்தனத்திற் குருவானவர்
விரும்பிக்கும் அபராதத்தைச் செலுத்த மனமில்லா
தவர்களுடைய பிரதிக்கினை யுறுதியுள்ளதல்ல. ஓர்
நாள் ஒருமனிதன் ஓர் குருவானவரி[illegible]த்திற் பாவ
சங்கீர்த்தனம் பண்ணப்போனான். அக்குருவான
வர் மிகவும் தேர்ந்த விற்பன்னரும், மகா யூகியுமா
யிருந்ததாக இந்நாள்வரைக்கும் இவர் நாமம் புத்த
கங்களிற் றுலங்குகின்றது. குறித்த மனுஷன் இவ
ரண்டை முட்டிட்டுச் சிலுவை வரைந்து இரண்டு
மூன்று பாவங்களைச் சொன்னவுடனே குருவான
வர் அவனைநோக்கி. வேறே யுச்சரியாமல் "நீயெழு
ம்பிப்போய்விடு." என்றார். ஏனெனில்இவன் அவ
ர் சொன்ன அபராதத்தைப்பரிகரிக்க மனமற்
றிருந்தானென்று அறிந்ததால் அவனை அப்படிச் சொல்லி
னர். அதைக் கேட்டு அந்த மனிதன் திகைத்துப் போன படி
யால் குருவானவர் பிரதியுத்தரமாய் அவனைப் பார்த்து
"உன் பாவசங்கீர்த்தனத்தில் தக்க நியாயமில்லை" என்று
சொல்லிவிட்டார் என்றிருக்கிறது.

குருவானவரு முடன்பட்டு அவன் பாவசங்கீர்த்த
னத்தைக் கேட்டார், இவ்விரண்டு குருப்பிரசாதிக
ளும் மிக்க யூகிகளாய்ப் புத்தகங்களில் இந்நாள்வ
ரைக்கும் விளங்குகின்றனர். அம்மனிதன் துவக்
கமுதற் கடைசிவரையிலும் சகல பாவங்களையும்
உரைத்தபின் குருவானவர் அவனைநோக்கி.

குரு.—நீ பாவத்தினின்று நீங்கப் பிரியமா?

மனிதன்.—ஆம்.

குரு.—பிரதிக்கினைபண்ணுவாயா?

மனிதன்.—ஆம்.

குரு.—அப்படியானால் நான்சொல்லுகிறபடி செ
ய்யவேணும். கேள் அவதூறுபேசி யார்பேரைக்
கெடுத்தாயோ, அவர்களுக்கேற்ற பரிகாரஞ் செய்ய
வேண்டும். களவுசெய்த வுடமைகளைத் திரும்பச்
செலுத்து. என்று சிறிதுபுத்திமதிகளைச் சொல்லி
நீமுன்போல நடந்தால் நரகத்திற்காளாவாய், ஆத
லால் நான்கற்பித்தபிரகாரம் நிறைவேற்றுவாயா?
என்று கேட்க அவன்வாய்பேசாமல் மவுனமாயிரு
ந்தான். குருவானவர் முன்சொன்ன பிரகாரம் மறு
படியு முரைத்து கேள் அவதூறு பேசியதினாலான
சேதத்தை முன்சொன்னபிரகாரம் பரிகரிப்பாயா?
நான் கற்பித்தகடமைகளைச் செலுத்துவாயா? என்
று கேட்க, இவற்றைச் செய்வது அவசியமென்பது
யதார்த்தமே ஆயினும், நான் செய்யேன் என்றான்.
அப்பொழுது குருவானவர், நீ என்னிடத்தில் வரு
முன்வேறொரு குருவிடத்திற்போ யிரண்டு மூன்று
பாவங்களை யுச்சரித்தவுடனே அவருன்னைத் துர
த்திவிட்டார். நானோ உன்சகலபாவங்களையுங் கே
ட்டேன். அதன்பின் நான்சொன்ன புத்திமதிக
ளைக் கைக்கொள்ள மாட்டேனென்கிறாய். நீயதைச்
செய்யாவிட்டால் அந்தக்குருவானவர் செய்தவாறு
நானும் உன்னைத் துரத்தி விட்டேன். இதோ நா
னெழுந்துபோய் விடுகிறேன். அந்தச் சுவாமியார்

என்னிலும் அதிகஞானமுள்ளவராயிருந்து உன்
னிடத்திற் பிரதிக்கினையில்லை யென்று சீக்கிரத்திற்
கண்டுபிடித்து உன்னை யனுப்பிவிட்டார். உன்னு
டைய மூடப்புத்தியினாலே நீ நரகத்திற்குப்போக
வேண்டுமென்றார்.

இக்காலத்திலும் இப்படியே சிலவேளை சிலர் பா
வசங்கீர்த்தனத்திற் பாவ மொழுங் குறைக்கும்போது
அவர்களுக்கும் பாவசங்கீர்த்தனங் கொடுக்கக்கூ
டாதபடி நேரிடுகின்றது. எவருக்குத் தடையின்
றிப் பாவசங்கீர்த்தனங் கொடுக்கக் குருக்களுக்கு
அதிகாரமில்லை. இல்லவேயில்லை. இருக்கிறதென்
கிற நம்பிக்கைமகா தப்பறையானது. பாவசங்கீர்த்
தனங் கொடுக்கத் தகாத ஒருவனுக்குப் பாவசங்
கீர்த்தனங் கொடுக்குங் குருவானவர் அனந்த பா
வத்தைக் கட்டிக்கொள்ளுகிறார், நமதிரட்சகர் அர்ச்.
பேதுரு அப்போஸ்தலருக்கும், அவர் மூலமாய்க்
குருக்களுக்கும் இரண்டு அதிகாரங்களைத் தந்திரு
கைகூர்ந்தனர். அவையாவன:—திறக்கவும், பூட்ட
வும், அவிழ்க்கவுமே. எவரெவருடைய பாவங்களை
மன்னிக்கக் கூடுமோ அவர்கள் பாவங்களை மன்னி
க்கவும், மன்னிக்கத்தகாதவைகட்கு மன்னிப்பளி
யா திருக்கவுமேயாம். சாதாரணமாய்க் குருக்க
ள்பட்டம் பெறுமுன், பாவசங்கீர்த்தனங் கொடுக்
கும் மேரையைப்பற்றி நாலுவருஷம் வேதசாஸ்தி
ரத்தைக் கற்றுக்கொள்வார்கள். சாஸ்திரிகளுடைய
பிரபந்தங்களுக்குள், அர்ச். அல்போன்ஸ் லிகோ
ரியார் எழுதியிருக்கிற வேதசாஸ்திரம் (Theology)
விசேஷித்த வொன்றும். பாவசங்கீர்த்தனம்பெறக்
கூடியவர்கள், கூடாதவர்களுடைய லட்சணங்களை
அவர் மிகவும் தெளிவாய் விளங்கக் காண்பிக்கிறார்.
அவர் மிகவும் தெளிவாய் விளங்கக் காண்பிக்கிறார்.

வேற்றுதவனுக்கு நெடுகிலும் பாவசங்கிர்த்தனங்
கொடாதே. எனெனில் மற்றப்படி இவன் தன் பா
வங்கள் மன்னிக்கப்பட்டன வென்று நம்பிக்கொ
ள்வதற் கிடமாயிருக்கும். என்று தெளிவாய் விதி
த்திருக்கிறார். இதை மீறி ஒரு குருவானவர் நடந்
ததினிமித்தம் அவருக்குண்டாகிய மோசத்துக்குத்
தாட்சியாக வோர் பயங்கரமான சரித்திரத்தையும்
அர்ச். லிகோரியார் எழுதியிருக்கிறார்.

கெட்டவனும், ஜனங்களுக்குத் தீங்கும், அக்கிரம
மும் செய்துவந்தவனுமான வொருமனிதன் ஓர்
குருவானவரிடத்திற் பாவசங்கிர்த்தனம் பண்ணப்
போனான். குருவானவர் நீ இன்ன காரியத்தைச்
செய்வாயானால் பாவசங்கிர்த்தனந்தருவேன், செய்
யாவிடில் பாவசங்கிர்த்தனந் தரேனென்றார். இதற்
கவன் பிரியப்படாமல் அநேககுருக்களிடத்திற் போ
யும் அவர்களும் அப்படியே சொல்லக்கேட்டுக் க
டைசியாய்த்தன் எண்ணத்திற்குங் கருத்துக்கு மி
சைந்த ஓர் குருவானவரிடஞ்சென்று பாவசங்கிர்த்
தனம் பண்ணினான். ஒருவிசை பண்ணியபின்,
மறுவிசையும், பின்பு இன்னொருதரமும் இப்படியே
அநேக வருஷகாலமாய்ப் பாவசங்கிர்த்தனம் பண்
ணிவந்தாலும், தன் துர்ப்பழக்கத்தைச் சற்றுங்
கை நெகிழாமல் அவற்றைப் புரிந்து கொண்டே
வந்தான். நெடுங்காலம் இப்படி ஜீவித்தபின், வியா
தியில் விழுந்து சாகுந்தரவாயில் மேற்குறித்த தன
து குருவானவரையே பாவசங்கிர்த்தனத்திற்கு அ
ழைத்துவரக் கேட்டுக் கொண்டான். ஆகிலும் அ
வர் வருமுன்னதாக மரணித்துக் குருவானவர் வரு
ம் வழியில் அவரைச் சந்தித்தான். அவர் உடனே
அவனைநோக்கி நீ வியாதியஸ்தனாயிருக்கிற நிமித்தம்
உனக்குப் பாவசங்கிர்த்தனங் கொடுக்க வருகிறே
னே இதற்குள் நீ யிங்கே வந்தது எப்படி என்றத
ற்கு அவன் மறுமொழியாக இப்போது நான் உயி

ரிழந்து உம்மால் நரகத்திற்குப் போனேன் மற்றக்
குருக்களுரைத்த பிரகாரம் நீரும் உரைத்திருந்தால்
நான் ஆகவேண்டிய காரியங்களைச் செய்திருக்கக்
கூடுமே நீ ரெனக்கிடங்கொடுத்த படியால் மோசம்
போனேன். ஆதலால் நீருமென்னோடே வரவேணு
மென்று பிடித் திழுத்துக் கொண்டு இருவரும் நரக
த்திற்குப் போனார்கள்.

கிறீஸ்தவர்கள் இதை யறியாமல் சிலவிசை குரு
வானவரைக் குறைவுசொல்வார்கள். குருக்கள் தங்
கள் கடமைக்கு விரோதஞ்செய்யும்போது பாவத்
தைக் கட்டிக் கொள்ளுகிறார்கள். பாவ மன்னிப்பி
னதிகாரத்தைப் பெற்று ஆத்துமங்களை யீடேற்றக்
குருக்கள் முயலுகிறார்கள். அடிக்கடி யிதைக் குறி
த்துப் பிரசங்கம் பண்ணுகிறார்கள். இல்லோரையு
மிரட்சிக்க ஆசைகொண்டு ஓய்வின்றி யுழைக்கும்
போது யாதொருவனுக்குப் பாவசங்கிர்த்தனங் கொ
டாதிருக்கில், குருவைக் குற்றஞ் சாட்டாமல் தே
வனுனக்குச் செய்த விசேஷ கிருபை யென்று நிச்
சயித்துக் கொண்டு கர்த்தரைத்தோத்தரிக்கக் கட
வாய். எனெனில் பிணியைக் குணமாக்குவது
வைத்தியனுடைய ஆசையும் நோக்கமுமே. ஆயி
னும் சில சமையங்களில் வியாதியஸ்தனுடைய கு
ணாகுணங்களி னிமித்தம் ஒளஷத மீயாதிருப்பது
முண்டு அப்படியே பாவப்பிணியை நீக்கும வைத்
தியாகிய குருவானவர் உனக்குப் பாவசங்கிர்த்த
னங் கொடுக்கா திருக்கும் ஞாயமென்ன வெனில்
உன்னிடத்திற் பிரதிக்கினை யில்லாவிடில் மனஸ்தா
பமு மிராமற் பாவசங்கிர்த்தனத்தாற் பலனடையா
மற் போவதுந்தவிர, முன்னுள்ள பாவங்களோடு
இன்னுமதிகமாய்க் கூட்டிக் கொள்ளுகிறாய். என்
னிடத்திற் பிரதிக்கினை யில்லையென்று குருவானவ
ரெப்படி நிச்சயிப்பா ரென்று தர்க்கிப்பாயேல்? இதை
லகுவாயறியக் கூடும். முதலாவது பிரதிக்கினைக்

குரிய கடமைகளை நீ செய்யே னென்னும் போது பிரதிக்கினைசெய்த தெப்படி! திருடிய பொருட்களைத் திரும்பக் கொடுக்காமலும், கோள் புரணி பேசியுண்டான கட்டத்தைப் பரிகரியாமலும் நாட்கழிக்க விரும்பினால் உனக்குப் பிரதிக்கினையிருந்ததென் றுன்னைத் தேற்றிக் கொள்வ தெப்படி? திட்டமாய் விலக்கப்பட்ட விடத்திற்குப் போவாயே யானால் உன் பிரதிக்கினையிற் பலனென்ன! பகை வைராக்கியத்தை நீக்கும்படி குருவானவர் கற்பித்தும் நீயுன் மனப்படி சாதித்தால் என்னபலன்! நீபலிபீடத்திலுன் காணிக்கையைச் செலுத்தப் போகையில் உன் சகோதரன் உன்பேரில் மனத்தாங்கல் கொண்டிருக்கிறதாக ஞாபகம்வரில்காணிக்கையைச் செலுத்தாமல் வைத்து விட்டுப்போய் முந்த உன் சகோதரனோடு உறவாகிப் பின்புவந்து உன்காணிக்கையைச் செலுத்தென்று நமதிரட்சகர் திருவுளம் பற்றினார் (மத்தேயு 5-23.)

[illegible]டாவது, எவனாவது மாற்றமின்றி எப்போதும் அந்தப்பாவத்தையே கட்டிக் கொண்டு வருவானாகில் அவனுக்குப பாவசங்கீர்த்தனங் கொடுக்கக் கூடாது. அதினால் என்னசேதம் வரினும் எவ்வித கேடு சம்பவிக்கினும் உயிரையே யிழக்க நேரிடினுங்கூடாது. ஒருவன்பாவத்திற் கிணங்கே னென்று உறுதியான பிரதிக்கினை பண்ணின பிறகும் யாதொரு மாற்றமின்றி முன் போலவே பாவச்சேற்றிலே அடிக்கடி தவறி விழுந்தால் இவன் எழுந்திருக்கப் பிரயாசைப் படுகிறவனோ? பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணியும் வாடிக்கையான பாவங்களைவெறுத்து விடாமலும் சன்மார்க்கத்திற் தேர்ச்சி யடையாமலும் தங்கள் பாவங்களிலேயே மாற்றமின்றி நிலைகொண்டு வருகிறவர்களிடத்திற் பிரதிக்கினை யிருந்த தென்று நம்புவ தெப்படி? இப்பேர்ப் பட்டவர்க ளிடத்திற் பிரதிக்கினை யில்லையென்று வேதசாஸ்திரிகள் வச

னித் திருக்கிறார்கள். அர்ச். கிரகோரியாரும், வேறநேக வேத சாஸ்திரிகளும், கிரந்த கர்த்தாக்களும் நிச்சயித்தவண்ணம் தன்னுடைய பாவங்களி னின்று நீங்கக் கொஞ்சமாவது இயன்றமட்டும் பிரயாசைப்படாமலும் அற்ப தேர்ச்சி யடையாமலும் ஒருவன் பண்ணிக்கொண்டு வரும் பாவசங்கீர்த்தனங்களிற் பிரயோசன மின்றி அவைகளின் பலனற்று வீணாகும். பாவசங்கீர்த்தனத்தின் பலனைப் பெறவும் பாவ மன்னிப்பை யடையவும் விரும்புவோரெல்லாரும் இதை நன்றாய்ச் சீர்தூக்கிக் கருத்தில் தரித்துக் கொள்வது உத்தமம். பாவசங்கீர்த்தனத்திற் பாவமன்னிப்பை யடைய விரும்புகிறவர்களுடைய பிரதிக்கினை உறுதியா யிருக்கவேணு மென்று தெளிவாய் ஸ்தாபித் தாயிற்று. இந்த உன்னத உறுதியானது பாவசங்கீர்த்தனத்தின் திறவுகோலைப் போலாயிற்று. இத்திறவுகோலைக் கொண்டுபோவக் கபாடத்தைப் பூட்டிப் பாவமன்னிப் பென்னுந் திரவியத்தைப் பாவசங்கீர்த்தன மென்னும் பொக்கிஷ சாலையினின்று எடுத்துக் கொள்ளலாம். ஆயினும் மானிடரின் ஜன்மப் பகைஞனை ஆன்மனைப் பசாசு இதை நன்றாயறிந்து; மனிதருக்கு மயக்கங்களை வருத்துவதால் பலர் பிரதிக்கினையைச் சட்டை பண்ணாமலும், வேறநேகர் வீணான சாக்குப் போக்குகளைச் சொல்லியும், இப்பிரதிக்கினையி னிமித்தமே பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணும்[illegible]ார்க்கராய்ப் பாவமயக்கத்திலே நித்திரை செய்கிறார்கள்.

“நல்ல பாவசங்கீர்த்தனத்திற்கு உறுதியான பிரதிக்கினை அவசியமென் றறிவேன். ஆயினும் நான் எவ்வளவு பிரயாசித் தாலும் பாவத்தை விட்டு நீங்கக் கூடுவதில்லை. இனிமேற் பாவஞ் செய்யா திருக்க விரும்புகிறேன். ஆனாலும் என் [illegible]ந்தப் பலவீனமும், பாவச் சமையமும், திரும்பவும் [illegible]வங்களைக் கட்டிக்கொள்ளப் பண்ணும். இத்தைத் [illegible]

ப்பது கூடாத காரியம்," என்பாயாக்கும். இது மெய். நாம் பலவீனரென்பதும், பாவச்சமையங்களிருப்பதும் மெய். விசேஷமாய் ஓர் பாவத்திலே பழங்கினவர்களுக்கு அதிகசோதனைகளிருக்கும். பசாசானவன் வல்லமையுள்ளவனென்பதுவு மெய்தான். ஆயினும் ஒரு காரியத்தை மாத்திரம் நீமறந்து விடுகிறாய், அதாவது தேவன் பசாசிலும் அதிகவல்லமையுள்ளவரென் றறியாயோ? ஒன்றிற் பழகிய பின்பு அதைவிட்டு விடுவது கூடாத காரியமல்ல. பாவத்தில் எவ்வளவு பழகி யிருந்தாலும் அதினின்று நீங்குவது கூடாத விஷயமல்ல. முந்திவருத்தமாய்த் தானிருக்கும். ஆனால் தன் சுயபலத்தினால் மாத்திரமல்ல தேவஒத்தாசையைக் கொண்டும், தன் சொந்த முயற்சியினாலும் எந்தச் சோதனையையும் ஜெயிக்கக்கூடும். "என்னைப் பலப் படுத்துகிற கிறீஸ்துவினால் எல்லாவற்றையுஞ் செய்ய எனக்குப் பலனுண்டு" என்று அர்ச். பவுலப்போஸ்தலர் வசனித்திருக்கிறார் (பிலிப்பியர் 4-13.) நமது பலனை நாம் நம்பாமல் நமது பெலவீனத்தைக் குறித்துப் பயப்படவேணு மென்பது மெய். "பயத்தோடும் நடுக்கத்தோடும் உங்களிரட்சண்ணியத்திற்கு முஸ்திப்பு செய்யுங்கள்." என்று இந்த அப்போஸ்தலர் தாமே திருவுளம்பற்றி யிருக்கிறார். நமது பலனில நம்பிக்கை வையாதிருக்கினும் தேவனிடத்தில் முழு நம்பிக்கை கொண்டிருந்து நாமும் பூரண ஆசையோடு முயன்றாற் சகல நற்கிரியைகளையும் நிறைவேற்றலாம். நியாயப் பிரமாணத்தைப் பூரணமாய்க் கைக்கொள்ளலாம். லோகஞ் சரீரம் பசாசு என்னும் மூன்று சத்துருக்களையும் வென்று ஜெயிக்கலாம். குடிகாரர், பொய்யர், தூஷணக்காரர், விபசாரக்காரர், மற்றெவ்வகைப் பாவிகளும், தங்கள் முழுவிருப்பத்தோடும், தேவ ஒத்தாசையைக் கொண்டும், பாவத்தைவிட்டு விலகலாம், விட்டுவிடுவது மாத்திரமல்ல. அர்ச்சியசி

ஷ்டவர்களாகவும் ஆகலாம். ஏராளமான அர்ச்சியசிஷ்டவர்களையும் மோக்ஷவாசிகளையும் விசுவாசிக்கிற நாம் "கூடாது, பாவத்தினின்று நீங்க ஏலாது" என்று சொல்வதெப்படி? நாமே நம்மைக் குற்றவாளிகளாக்கிக் கொள்ளுகிறோம். நமக்கு முன் பரகதி யடைந்த அந்த அர்ச்சியசிஷ்டவர்கள் முதலிய மோக்ஷவாசிகள் நம்மைப்போலவே இப்பூமியிற் பிறந்து உலகம் பசாசு சரீரமென்னும் மூன்று சத்துருக்களோடும் போராடினார்கள். இவர்கள் அடைந்த கதியை நாமும் அடையத் தடையென்ன? இவர்களும் பலவீனராய்த்தா னிருந்தார்கள். அக்காலத்திலும் பாவச்சமயங்க ளிருந்தன. பசாசுமிருந்தது. அப்போதிருந்த இரக்கமுள்ள கடவுள் மாறாத அ[illegible]த்தில் இப்போது மிருக்கிறார். "கர்த்தரைத் தோத்திரித்து அவரைக் கூப்பிடுவேன். சத்துராதிகளிடத்தினின்று என்னை விடுவிப்பார்." என்று தாவீதரசன் வசனித்தார்.

"நானும் கர்த்தரை வேண்டிக் கொண்டேன், இ[illegible] சோதனை அற்றுப் போகவில்லை, [illegible] சோதனை என் பெலனுக்கு மிஞ்சியது, ஆகையால் நான் அதை மேற்கொள்ளக்கூடாதிருக்கிறது." என்று நீ சொல்வா யாக்கும்.

"ஆத்துமசரீரத்தைவிட்டுப் பிரியும்வரையிற் சோதனையுண்டு, சோதனை நேரத்திற் கர்த்தரிடத்தில் உதவிகேள், சோதனை நீடிக்கும்வரையில் உன் மன்றாட்டில் ஓயாதே, மாறிமாறி எத்தனை வி[illegible]ன்னை உபாதிக்கினும் உடனுக்குடனே கர்த்தரிடத்திலோடி யொளிந்துகொள், அப்பொழுது சோதனைக்குட்படமாட்டாய், நீசோதனைக்கு உட்படாமல் அவைகளை ஜெயிக்கும்போதெல்லாம் பரலோகத்தில் பொக்கிஷத்தைத் திரட்டுகிறாய், எத்தனைவிசை நாம் சோதனையை வெல்லுவோமோ அத்தனைவிசையும் மோட்சமுடி பெறுகிறோம்." என்று ஓர் அர்ச்சியசிஷ்டவர் வசனித்திருக்கிறார். மேலும் உ[illegible]னவர்

சோதனை உன் பலனுக்கு மிஞ்சிய தென்கிறாய். இது தேவவாக்குக்கு எதிராயிருக்கிறது. இதோ பவுல் அப்போஸ்தலர் எழுதி யிருப்பதைக் கேள். (1. கொரிந்தியர் 10-13.) மனுஷருக்கு நேரிடுகிற சோதனையே அல்லாமல் வேறே சோதனை உங்களுக்கு நேரிடவில்லை. தேவன் உண்மையுள்ளவரா யிருக்கிறார். உங்கள் திராணிக்கு மேலாக நீங்கள் சோதிக்கப் படுகிறதற்கு அவர் இடங்கொடாமல் சோதனையைத் தாங்கத் தக்கதாகவும், அச்சோதனையோடு கூட அதற்குத் தப்பித்துக் கொள்ளும்படியான போக்கையும் உண்டாக்குவார். இதற்கு அத்தாட்சியாக இக்தமகாத்துமாதானே. தமக்கு நேரிட்ட ஓர் சரித்திரத்தை யெழுதி "என்மாமிசத்திலே ஒரு முள்வைக்கப் பட்டிருக்கிறது. என்னைகாயப்படுத்தாதபடிக்கு அது என்னை யுடைத்துகுத்தாது யிருக்கிறது. அது என்னை விட்டு நீங்கும்படிக்கு நான் மூன்றுதரம் கர்த்தரிடத்தில் வேண்டிக்கொண்டேன் அதற்கு அவர் என்கிருபை உனக்குப் போதும் உனது பலவீனத்திலே என் பலம் பூரணமாய் விளங்கும்." என்றார். 2- கொரி 12, இத்தன்மையாய் இக்தப் பரிசுத்த அப்போஸ்தலர் ஓர் விசேஷித்த சோதனையினால் உபாதிக்கப் பட்டதாகச் சொல்லுகின்றார். அது முழுதும் நீங்கிப் போக வேணுமென்று விரும்பிக் கர்த்தரை மன்றாடினதாயும், பரம ஞானமுள்ள தேவன் அவர் மன்றாட்டின்படி இக்குறைநீங்காமல் சோதனை யிருப்பது அவசியமென்றும், ஆதலால் அதை ஜெயிக்க மாத்திரம் கிருபையருளுவதாயுங் காண்கிறோம். இதற்கு எதுகாரணமென்று அப்போஸ்தலர் தாமே காண்பிக்கிறார். ஆகையால் பாவத்துக்கு உடன்படுகிறவர்கள் சாக்குப் போக்குச்சொல்ல விடமிராது. அவனவன் தன் தன் குற்றத்தினாலேயே தவறுகிறான். ஒன்றில் தேவ உதவியைக் கொள்ளாததினாலே, அல்லது அவர் கொடுக்க ஆயத்திருக்கிற உதவியை மன்றாடி ய

டையா விருப்ப மில்லாததினாலேயே தவறுதலடைகிறான். மனிதன் பலவீனனா யிருக்கினும் அவனுடைய ஸ்திரமான நிர்மாணம் மிகவும் அதிசயத்துக்குரியது. தேவ ஒத்தாசையோடு ஒன்றித்தபோது அதிலும் அதிகப் பிரமிப்புக்குரியதாகும். சுயநிர்மாணத்தை மாத்திரமே யிங்கு கவனிப்போம். இதற்கு செய்யான சரித்திரங்களும் அநேகமுண்டு ஆயினும் அவைகளில் இரண்டொன்றை யெடுத்துக் கேளுங்கள்.

கொஞ்சக்காலத்துக்கு முன், பிரான்சு தேசத்தில் குதிரை வாடகைக்குக் கொடுத்துச் சீவனம் பண்ணிக் கொண்டிருந்த ஓர் மனிதனிருந்தான். ஓர் நாள் ஒரு குருவானவர் நெடும் பிரயாணம் பண்ண நேரிட்டபோது அக்குதிரைக்காரனை அழைத்துக் கூலிபேசினார். இக்குதிரைக்காரனிடத்தில் ஓர் கெட்டவாடிக்கை யிருந்தது. இவன் அடிக்கடி எப்போதும்போல, உடனைக்குடனே, எதுகாரணத்திற்கும், தூஷணம் பேசுவான். குருவானவர் இக்குறையை அறிந்தவராதலால் அவனை நோக்கி "நாம் மூன்று நாள் பிரயாணஞ்செய்யவேண்டியிருக்கிறது, நாம் போய்த் திரும்புமவரையில் யாதொரு தூஷணமும் பேசக்கூடாதென்றார். குதிரைக்காரன் மறுமொழியாக ஐயோ! இது என்னால் கூடாதகாரியம் என்னை யறியாமல் என் வாயினின்று தூஷணம் பிறப்படும் எந்த அற்பகாரியத்திற்கும் முகாந்திர மின்றியும் நான் தூஷணம் பேசாதிரேன், என்குதிரை யோடாவிடில் தூஷணம் பேசுவேன், வழியிலயாரோடும் கோபித்துத் தூஷிப்பேன். இதுவே யென்வழக்கமாகையால் இதை விட்டுவிடக்கூடாது; நான் பொருந்தேனென்றான்.

குரு.—ஓர் தங்கப் பவுனைக்காட்டிநாம் போய்த் திரும்புமட்டில் நீ தூஷணம் பேசாதிருக்கில் வந்தவுடனே யிதை யுனக்குக் கொடுப்பேனென்றார்.

குதிரைக்காரன்.—நல்லது நான் நிறைவேற்றுவேன் என்று உறுதி சொல்லிய பின்பு இருவரும் குறித்த

பிரயாணஞ் சென்று மூன்று நாளைக்குப் பின்பு ஊர் வந்து சேர்ந்தனர்.

குரு.—அவனை நோக்கி, இதோ உன் கூலியை வாங்கிக்கொள் மேலும் நான் வாக்குச் சொன்ன பிரகாரம் நன்கொடை யுனக்குத்தருமுன் உன்னிடத்தில் ஒரு கேள்வி கேட்பேன். அதற்கு மறுமொழி சொல் என்றார்.

குதிரைக்காரன்.—நல்லது.

குரு.—உன் தேவன் ஆர்!

குதிரைக்காரன்.—என்ன! இதிலுஞ் சந்தேகமா? நான் கிறீஸ்துவ னல்லவா! என் தேவன் ஆண்டவர்தானென்றான்.

குரு.—இல்லை இல்லை அது அபத்தம் இந்தப்பவுனே உனது தேவன் தேவனிமித்தம் தூஷணம் பேசாதிருக்கச் சொல்ல அது உனக்கு கூடாதகாரியமென்று சாதித்தாய். இப்பொழுது இந்தப் பவுனுக்காக மூன்று நாள் தூஷணியாதிருந்தாய் இனிமேல் இந்தப் போக்குச் சொல்ல வுனக்கு இடமிராது. நீ ஆண்டவர்முன்போனால் இது வுனக்கு விரோதமாய் நிற்கும். ஒருக்காலுங் கூடாதென்று சொல்லி இப்போதுகூடியதாயிருந்தது. தேவன்முன்பாக நீ யெப்படி கணக்குக் கொடுப்பாயென்று இவ்வாறுபலபுத்திகளைச் சொன்ன பின்பு தன் கெட்ட வாடிக்கையை விட்டுவிடப் பூரணமாய் விரும்பினன். அப்படியே விட்டேவிட்டான். இது மெய்யானசரித்திரம்.

ஒரு குடிக்காரனிருந்தான் அவன் வாரத்தில் இரண்டுமூன்றுமுறை வெறிகிளம்பக் குடிப்பான். இவன் குருவானவரிடம் பாவசங்கீர்த்தனத்தில் இதை வெளிப்படுத்தினவுடனே.

குரு.—நீ குடியை விட்டு விடவேணும், என்றார்.

அதற்கவன்:—சுவாமி நான் பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணும்போதெல்லாம் என்துர்ப்பழக்கத்தை வெ

றுத்துவிட வேண்டுமென்கிற ஆசை யெனக்குள்ளிருந்தாலும். பிறகுவழக்கமாய் வழுவிப்போகிறேன். என்றான்.

குரு.—நல்லது நீ அப்படியே யெப்போதும் அதை வெறுத்துவிட ஆசைப்படுகிறாயா!

மனிதன்.—ஆம் ஆசைப்படுகிறேன்.

குரு.—அப்படியானால் இந்தத் தடவை மாத்திரம் உனக்குப் பாவசங்கீர்த்தனந்தந்து பார்ப்பேன் நானிடும் அபராதத்தைத் தீர்ப்பாயா?

மனிதன்.—ஆம் தீர்ப்பேன்.

குரு.—அவனுக்கொரு உடுப்பைக்கொடுத்து அதிலே விலையுயர்ந்த சிலபொத்தான்களும் போட்டு "நீயிதை யணிந்துகொள். நானிதை யுனக்கு வெகுமதியாகக்கொடுத்தேனென்று யாவரிடத்துஞ்சொல். எப்போதாவது நீ முன்போலக் குடிக்கிறதானல் அப்போதெல்லாம் இதில் ஒவ்வொரு பொத்தானைக் கழற்றிவிற்று வயிருக்குக் கொடுத்துப்போடு. எல்லாம் ஆயிப்போனபின் எனக்கறிவி." என்றனுப்பிவிட்டார். இவன் அதைப் பெற்றுக்கொண்டு பொத்தான்களைச் செவ்வையாய்க் கூர்ந்து பார்த்துக் குடியினல் இவைகளை ஒவ்வொன்று யிழந்து போவேனெவென்று தனக்குள் ஆலோசித்து, நான் இதை யொவ்வொன்றாயிழந்து விடில் சகலரும் என்னைப் பயித்தியக்கார னென்பார்கள், குருவானவர் சமுகத்திலும் போகக் கூடாமற்போம், என்கிற கவலைக்கு உடபட்டு, 23 நாள்குடிக்காமலிருந்து மற்றநாள் வழக்கப்பிரகாரம் குடித்தான். புத்திதெளிந்து குருவின் கட்டளையை நினைத்து மகா மனஸ்தாபத்தோடு ஒரு பொத்தானைக் கழற்றிவிற்று, அப்படி செய்தான். அன்று துவக்கம் இனிமேற்பொத்தானை யிழப்பதை விட ஒருபோதுங் குடியாதிருப்பேனென்று உறுதியாய்த் தீர்மானித்து அதுமுதல்விலகியிருந்து விட்

டதின்றித் தனக்குண்டான நன்மைக்காகக் கர்த்தரைத் தோத்திரம் பண்ணி அன்று துவக்கிச் சுமுத்திரையாய் நடந்தான்.

ஒரு வர்த்தகனுடைய மகன் சூதுவிளையாட்டிலே பழக்கப்பட்டுத் தன்று தோற்றுப் போகிறபோதெல்லாந் தன தகப்பனுக்குச் சீட்டெழுதியனுப்ப அதெல்லாந் தகப்பன் உத்தரித்துக்கொண்டு வருவான். ஒருநாள் பதினாயிரம் வராகன் தோற்றுப்போய் அதுக்குச் சீட்டுக்கேட்டு விடத்திலே தகப்பன் அதைப் பார்த்து, மகன் கெட்டுப்போகிறானென்றறிந்து, அவனுக்கு நல்லபுத்திவருவிக்க வேண்டுமென்று வீட்டுக்கு அழைப்பித்து, அவன் சூதாடின நாள்முதற்கொண்டு தோற்றுப்போன பணங்களெல்லாம் கணக்குப் பார்த்துப் பைகளிலே கட்டி அவன் முன்பாக அவிழ்த்துக்கொட்டி யித்தனை பணங்களையெல்லாம் நீ தோற்றுப் போட்டாய், இதெல்லாம் எண்ணிப் பாரென்று சொல்ல, மகன் அதிசயப்பட்டு இம்மாத்திரம் பணம்நான் தோற்றேனோ? இம்மாத்திரம் பணம் நானழித்துப் போட்டேனோ? என்று வெகுவாய் மனஸ்தாபப்பட்டு இனிமேல் ஒருக்காலும் இந்த விளையாட்டு விளையாடுகிறதில்லை யென்று சொல்லிச் சகல விளையாட்டையும் வெறுத்து, விட்டுவிட்டான்.

இவர்கள் அழிந்துபோகும் பொருளுக்காக தங்கள் துர்க்கிரியைகளை மறந்தார்கள். தேவனுக்காகவும், ஆத்துமஈடேற்றத்திற்காகவும் அப்படிசெய்வது கூடாதென்பார்கள். பலவீனனாகிய மனிதன் அநித்தியமும், விழலுமாகிய நீசப்பொருளுக்காகத் தன் நடக்கையை மாற்றும்பொழுது, அந்தமனிதன் தானேதன் முழு விருப்பத்தோடே தேவ ஒத்தாசையைப் பெற்று அழியாத திரவியமும், சம்பத்தும், மகிமையுமாகிய மோட்சமுடியைப் பெறுவதற்கு எவ்வித பாவங்களையும் வெறுத்துவிட்டு அர்ச்சியசிஷ்டவனாகவுங் கூடுமே.

2. சாதாரணமாயிருத்தல். அதாவது:—மனஸ்தாபத்தைக் குறித்துச் சொன்னதுபோல் சகல பாவங்களையும் வெறுத்ததாயிருக்கத்தகும். அமலேக்கியரையும் அவர்களுடைய ஆடுமாடுசம்பத்து யாவற்றையும் அதமாக்கும்படி ஆண்டவர் சவுல் என்னும் அரசனுக்குக் கற்பித்திருக்க இவன் அமலேக்கியர்களின் அரசனையும் பொருட்களில் விலையுயர்ந்தவைகளையும் வைத்துக்கொண்டதற்காக கடவுள் சவுலைச் சபித்தார். இப்படியே சில கிறீஸ்தவர்கள் சகல பாவங்களையும் நீக்காமல் சில பகை வர்மம், கெட்ட சிநேகம் முதலியவைகளைத் தவிர்க்காதிருப்பார்கள். இவர்கள் தேவனைச் சிநேகிக்க விரும்பியும் தங்கள் இருதயத்தைக் கர்த்தருக்குப் பாதியும், சாத்தானுக்கு பாதியுமாய்ப் பகிர்ந்து கொடுக்கிறார்கள். சாத்தான் தனக்குக் கிடைத்த பங்கோடு திருப்தியாயிருப்பான். தேவனோ மற்றப்பங்கை யொப்புக்கொள்ளமாட்டார். இரண்டு ஸ்திரீகள் ஒருபிள்ளைக்காகத் தர்க்கித்துக்கொண்டு சலோமோன்ராயர் முன்பாகப்போனதாக நாமறிவோம். இந்த ஞானிசெய்த நீதியென்ன! பிள்ளையை யிரண்டாய்வெட்டி யிருவர்க்கும் பகிர்ந்துகொடு வென்றார். உடனே ஒருத்தி சந்தோஷப்பட்டாள். மற்றவள் துயரமடைந்து, அதை வெட்டிப்போடுகிறதைவிட அவளுக்கே கொடுத்து விடுங்களென்றாள். இவளே மெய்யான தாயென்று சலோமோன் தீர்ப்பளித்தார். ஆதலால் நம்மை முழுவதுங் கர்த்தருக்குக் காணிக்கை வைப்பது அவசியம் பாவசங்கீர்த்தனத்திற்கு ஆயத்தமாகச் சகல சாவான பாவங்களையும் வெறுத்து விடுமாப்போலவே அற்பபாவங்களையும் வெறுத்து விடுதல் நன்று யாதோர் பாவத்தில் எப்போதும் நிலைக்கப் பிரியப்படுவது நல்லதல்லவே தேவனைப் பூரணமாய்ச் சிநேகிக்க விரும்புவோர் அவருக்குக் குறைவருத்துவதெல்லாவற்றையும் நீக்கவிரும்புவார்கள்.

3. பலனுள்ளதாயிருத்தல்:—உறுதியின் பிரதிக்கினையின் லட்சணம் இதிலே நன்றாய் விளங்கும் இவ்விஷயத்தில் அநேகர் மோசம்போகிறார்கள்! இல்லை மோசம்போகிறதல்ல தங்களைத்தானே மோசம்போக்கிக் கொள்ளுகிறார்கள். லௌகீக காரணங்களி லிவ்வித அசட்டை நேரிடுவதரிது, கொள்ளைநோய் வைசூரி விஷபேதி தொத்து வியாதிமுதலியவை நேரிற் பரம்புங்காலத்தில் மற்றவர்கள் மிகவும் எச்சரிக்கையாயும் சாக்கிரதையாயும் இருந்து, அந்தப் பிணிதங்களைத் தொத்தாதபடிக்கு அநேக பிரயத்தனங்களைச் செய்வார்கள், நவமான ஒளஷதங்களைத் தேடுவார்கள். நோயாளிகள் கருகிலிருக்கவும் வசிக்கவும் பிரியப்படாமல் விலகிப்போவார்கள். இவர்கள் செய்வதெல்லாஞ் சரி விஷத்துக் கஞ்சுகிறவன் சர்ப்பத்தோடு விளையாடுவானோ? அக்கினிச் சுவாலையில் விழுந்தவன் வேகாதிருப்பதுண்டோ? சரீரத்தைக் காப்பாற்ற இவ்வளவு பிரயத்தனஞ் செய்கையில் ஆத்துமத்தை யீடேற்ற விரும்புகிறவர்கள் குருடரைப் போல் திரிவதெப்படி? பாவத்தைவிட்டுவிட விரும்பி உறுதியான பிரதிக்கினை செய்வாயேயாகில் பாவத்துக்குத் தப்பித்துக்கொள்ளும் வழிகளையும் உபகரணங்களையும் ஆலோசியாமலும் உதவிக்கொள்ளாமலும் திரிதல். பிரதிக்கினைஎன்பதெப்படி. பாவத்தை நீங்கும் வழிகள் நாலுவகைப்படும்.

1-வது:—கெட்டசமையத்தையு மிடத்தையும் விட்டு விலகுதல்.

2-வது:—செபம் பண்ணுதல்.

3-வது:—தியானம் பண்ணுதல்.

4-வது:—அடிக்கடி பாவசங்கீர்த்தனம் செய்து நன்மை வாங்குதல்.

இவ்வழிகளை யனுசரிப்பவன் பாவத்தினின்று நீங்குவதற் கையமில்லை. இவற்றை ஒவ்வொன்றாய் ஆராய்வோமாக.

1. கெட்ட சமையத்தினின்று விலகுதல்:—கெ
ட்டசமைய மென்பதென்ன? உன்னைப் பாவத்துக்
குட்படுத்தும் மார்க்கம், பாவஞ் சம்பவிக்கும் சமை
யம், இடம், வழி, யாவு மிதிலடங்கும். யாதோர்மனி
தன், மனுஷி, புஸ்தகம், விளையாட்டு, படம், மற்றெ
துவென்கிலும்அவரவருக்குக்கெட்டசமையமாயிரு
க்கக் கூடும். ஒருவனுக்கு நன்மையாயிருக்கிற பொ
ருள்தானே வேறொருவனுக்குத் தின்மையை விளை
க்கக்கூடும். இனிமேல் இன்னின்ன பாவங்களைக்
கட்டிக்கொள்ள மாட்டேனென்று பிரதிக்கினை பண்
ணுகையில் அந்தப் பாவந் தனக்கு வாடிக்கையா
நேரிடும். தலத்திலும் இடத்திலும் நின்று விலகத்
திர்மானியா திருந்தாற் பிரதிக்கினையிற் பலனென்
ன? அந்தச்சமையத்தை விட்டுவிடப் பிரியமில்லா
திருந்தால் உறுதியான பிரதிக்கினை யாவதெப்படி?
சாப்பமென்னைத் தீண்டியதுமெய்யே ஆயினும் நான்
முன்போல அதனோடு விளையாடாதிருக்க மாட்
டேனென்பாருண்டோ? மெழுகை அக்கினியிலே
றிவேன் அது உருகாதபடி எச்சரிக்கையாயிருப்பே
னென்பாயோ? பாவத்தை வெறுக்கிறவன் பாவச்ச
மையத்தைச் சிநேகிக்கக்கூடாது. தான் வாடிக்
கையாய்ப் பாவத்தில் விழுந்து வருகிற சமையத்தை
விட்டுவிட மனமில்லாதவனுக்குப் பாவத்தினின்று
நீங்க மனமில்லை யென்பதுண்மை. பாவச்சமையத்
தினின்று நீங்கப் பிரியப்படாமல் பிரதிக்கினை செய
யக்கூடியதல்ல, குருவானவர் நீ இன்னவிடத்திற்
குப் போகக்கூடாது இன்னாரோடு பேசவுங்கூடாது
என்று திட்டமாய்க் கற்பிக்கும்போது நான் இட
த்திற்குப் போவேன், அந்த ஆளோடு பேசுவேனெ
ன்று அவர்முன் சொன்னாலுனக்குப் பாவமன்னிப்
புத் தரமாட்டார். அவரை வஞ்சிக்க நினையாதே.
பாவமன்னிப்புப் பெறுமுன் பாவச்சமையங்களில்
நின்றுநீங்கப் பிரியம் வைத்திராவிடில், பாவமன்னி

ப்புப் பெற்றபின் அச்சமையத்தினின்று நீங்குவதரிது. பாவச்சமையத்தில் நிலைத்துக்கொண்டு, பாவங்களை வாடிக்கையாய்ச் செய்துவந்தால் அப்பாவசங்கீர்த்தனங்களிற் பயனில்லை 20-வருஷமாயிப்படிச் செய்துவந்தாலும் அப்பாவசங்கீர்த்தனங்களைப் புதுப்பிக்க வேண்டும்.

அர்ச். பெர்நர்து வசனித்தபிரகாரம் சகலபுத்திமதிகளில் விசேஷித்ததும், வேதத்தின் அஸ்திவாரமும்யாதெனில்:—கெட்டசமையத்திலின்று விலகுதலே. கிறீஸ்துவர்கள் இப்படிவிலகினால் கண்கெட்ட குருடனைப்போல, கற்களிலிடறிக் கால்தவறிப்படுகுழியில் விழுந்து அபாயப்படமாட்டார்கள். இவ்வளவாய்ப் பாவங்களைக் கட்டிக்கொள்ளார்கள்.

அர்ச். அல்சேந்து மொழிந்த பிரகாரம் ஒருவன் கெட்டசமையத்திலின்று நீங்காமற் பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணிக்கொண்டுவந்தாலும், கோவிலுக்குப் போனாலும், செபஞ்செய்தாலும் பசாசுவிசனப்படுகிறதில்லை. அதற்கெல்லாம் பசாசு இடங்கொடுக்கும். ஏனெனில், ஓர் பையன், ஒரு குருவியைப் பிடித்து நீண்ட நூலிற் கட்டியபின் அதைப்பறக்கவிட்டு விளையாட்டுப் பார்ப்பான், குருவியானது ஆகாயத்திற்செல்லுகையில் தனக்குச்சுயாதீனங்கிடைத்தாப்போற் சந்தோஷத்தோடு சிறகடித்துப் பறந்து அங்குமிங்குமோடியாடித்திரியும். ஆகிலும் பையன் தனக்குப் பிரியமானநேரத்தில் நூலைப்பிடித்திழுத்துக் குருவியைக் கைவசப்படுத்திக் கொள்வான். இம்மேரையாயிவ்வ கெட்டசமையத்தினிலைகொண்டு எவ்வித சுகிர்தக்கிரியையும் செய்யப் பசாசிடங் கொடுத்தாலும் பிரியமான நேரத்தில் தன்கைவசப்படுத்திக் கொள்ளக்கூடும். சிறுநூலினாலல்ல துர்ச்சமையத்தினாலம்மனிதனைக் கட்டிக்கொண்டிருக்கிற பெருஞ்சங்கிலியைப் பற்றிப்பிடித்து அவனை இழுத்தாட்டும்.

அர்ச். அல்போன்சு லிகோரியார் எழுதியிருக்கிற மரண ஆயத்தம் என்னுஞ் சிறந்த பிரபந்தத்தில் விவரித்திருக்கிற பிரகாரம் உலகத்திற் பண்ணப்படும் பிரசங்கங்களெல்லாவற்றிலும் கெட்ட சமையத்தினின்று விலகுதலைப்பற்றிச் செய்யப்படும் பிரசங்கமே தனக்கு மிகவும் அப்பிரியமானதென்று பசாசு ஓர்விசை ஒத்துக் கொண்டது. ஆகையால் இது விஷயத்தில் மனிதனை மயக்கப் பசாசு ஜாக்கிரதையிருக்கிறதென்பதில் இலவலேசமென்கிலுஞ் சந்தேகமில்லை.

ஆதித்தாய் தகப்பனாகிய நம்முன்னோர்கெட்ட சமையத்தினின்று விலகாததினிமித்தம்கனியைத் தின்று பாவத்தில் விழுந்தார்கள் "நாங்களதைச்சாப்பிடக்கூடாது." என்றும், "அதைத்தொடக்கூடாது." என்றும் "இப்படியேகர்த்தர்எங்களுக்குக்கற்பித்தார்" என்றும்ஏவை சாத்தானுக்குமறுமொழியாகச்சொல்லியும் பின்பு சற்றும்எச்சரிக்கையின்றி அக்கனியைப் பார்த்து, எடுத்து, சாப்பிட்டாள். அக்கனியைச்சாப்பிடாதேயென்று மாத்திரமல்ல அதைத் தொடவும் வேண்டாமென்றுகடவுள் கற்பித்திருந்தும் இவள் முதலாவது:—அதைப்பார்த்தாள், இரண்டாவது:—கையிலெடுத்தாள், மூன்றாவது:—சாப்பிட்டாள். தீங்கில்லாச் சமையத்தைவிட்டு விலகாமல்மோசம் போனாள். "தீமையைச் சிநேகிக்கிறவன் அதிற்கெட்டழிவான்." என்று ஆண்டவர் வேதாகமத்திலுரைத்திருக்கிறார்.

வேறுசிலவாலிபர் ஆத்துமஇரட்சணியத்தை நாடி நன்னடக்கையை விரும்பிய பின் உத்தம வழிகளைக் கற்றுக்கொள்ள ஆசித்து, ஓர் உத்தம கன்னியாஸ்திரி மடத்திற்குப்போய் நன்றாய் நடக்க நாங்கள் செய்ய வேண்டியதென்னவென்று வினவினார்கள். அதற்கு அந்த அம்மாள் மறுமொழியாக வுரைத்ததாவது:— "கெட்டசமையத்தை விட்டுவிலகுவதேயாம், இதை

வெழுதிக்கொள்ளுங்கள்" என்றனன். பின்னுமென்ன வென்றார்கள். முன்போலவே சொன்னான். இதை யெழுதிக்கொண்டோமே யென்றார்கள். மூன்றுமுறையும் அதையே சொல்லி அந்தப்படி மூன்றுதடவையும் எழுதிக் கொள்ளக் கட்டளையிட்டு அதின்பிரகாரம் கடவுங்களென் றனுப்பிவிட்டான்.

வேறொரு ஆச்சரியசிஷ்டவர் வாலிபவயதில் துன்மார்க்கனாயிருந்து பின்பு லோகத்தை வெறுத்துச் சந்நியாசியானார். தேவதிருவுளத்தால் ஓர் தேவதூதன் அவருக்குத் தோன்றிப் புத்திமதியாக மூன்று வார்த்தைகளை யுரைத்து மறைந்துபோனார். அதின் முதல்வார்த்தையி னபிப்பிராயமென்னவெனில்:— கெட்ட சமயத்தினின்று பறந்துவிடு அல்லது ஓடிப்போ வென்பதேயாம்.

இவ்வகையாய்க் கெட்டசமயத்தினின்று விலகுவது இரட்சணியத்திற்கு மிகவும் அவசியமென்று தெளிவாகிறது. விசேஷமாய்க் கற்புக்கு விரோதமான பாவங்களுக்குரிய சமயத்தினின்று மகா எச்சரிக்கையாய் விலகவேணும் அச்சிநேகத்தையும் ஆளையும் மறக்கவேணும். இதுவிஷயத்தில் சிலர் சொல்லும் சாக்குப் போக்குகளைக் கவனிப்போமாக.

உன்னாத்தும குருவானவர் உன்னைப்பார்த்து நீ யின்னின்ன விடத்திற்குப் போகாதே அந்த ஆளுடன் சமபாஷணையாகாதென்று திட்டமாய்க் கற்பிக்கிறார். நீ அப்போது ஆம் சுவாமி நான் இதற்குமுன் அந்த இடத்திற்குப்போய் அடிக்கடி பாவத்தில் விழுந்தது மெய்யென்று ஒத்துக் கொள்ளுகிறேன் ஆயினும் இப்போது நான் என்னடக்கையை மாற்றிவிட்டேன். அந்தப் பாவத்தை முற்றிலும் வெறுத்துவிட்டேன். இனிமேல் நான் அங்கே போனாலும், அல்லது அந்த ஆளோடு சம்பாஷித்தாலும் தக்க எச்சரிக்கையா யிருப்பேன் என்பாயோ? எவ்விதத்திலும் குருக்கட்டளைக் கமையாவிடிற் பசாசு உன்னை

வஞ்சிக்கின்றது. லௌகிக கவலைகளில் இவ்வித அசட்டையும் மந்தப் புத்தியும் இல்லை யென்று முன்னே காண்பித்தாயிற்று.

இதற்கோர் நல்ல திருஷ்டாந்தத்தைக் கேள். ஓர் ஐஸ்வரியவான் குமாரத்தி தன் பந்துஜனங்களோடு ஸ்நானம் பண்ணுவதற்காக வீட்டுக்குச் சற்றுதூரமாயிருந்த தோட்டத்திற்குச் சிறுவேளைகளிற் போய் வருவாள். அவள் தனிமையாய் ஒருபோதும் போகிறவளல்ல. ஓர் நாள் தன் தகப்பனோடு போய் ஸ்நானம் பண்ணிவிட்டு வந்தபின் தானணிந்திருந்த ஆபரணங்களில் ஒன்றுகுறையக்கண்டு தோட்டத்திற் கழற்றிவைத்த விடத்திலிருந் தெடுக்க மறந்தேனென்று தத்தளித்துக் கிலேசத்தோடு ஆளனுப்பித் தேடியும் கிடைக்கவில்லை. கடைசியாய்த் தகப்பனு அவளைக் கடிந்து அதைத்தான் கண்டெடுத்ததாகக் கொடுத்தான். ஆனாலும் இவளையினி அத்தோட்டத்திற்குப் போய் ஸ்நானம் பண்ணுவதினின்று விலக்கவில்லை. ஒருநாள் அந்தத் தோட்டத்திற் குளிக்கத் தாய் போகும்போது மகளை வருந்தி யழைத்தும் போகவில்லை. முன்னே நேரிட்டதுபோல இனி எப்போதும் உனக்குச் சம்பவியாது! நீ போய் வாவென இவள் பந்துக்கள் சொன்னாலும் இவளோ போகாதிருப்பது நல்ல தென்றெண்ணி யிருந்து விட்டாள். இப்படி லௌகிக காரணங்களில் இவ்வகையாய் எச்சரிக்கையா யிருக்கையில் ஆத்தும விஷயத்தில் முன் கண்ட பிரகாரம் என் வீண்போக்குச் சொல்லவேணும். இக்கடைவாய் மோசம்போனவர்களுடைய சரித்திரம் அநேகமுண்டு. விசேஷமாய்க் கற்புக்கு விரோதமான பாவத்தின் மூலமாய் வழுவிப் போனவர்கள் அநேகர். இந்தக் கண்ணியில் உன்னை யகப்படுத்தப் பசாசு பலவகையாய் உன்னைச் சோதிக்கும். ஒன்றில்லாவழியினால் மற்றொரு உபாயத்தைக்கொண்டு சோதிக்கும். கெட்ட சோதனையை நீ தள்ளுகிறதா

யிருந்தால் மாறுபாடான கருத்தோடு உனக்குச் சில தற்புத்திகளைத் துவக்கத்திற் கொடுத்து, பின்பு கெட்ட சன்மார்க்கத்தி லுதவிசெய்து; உன்னை விழத் தாட்டும். இவை யொவ்வொன்றிற்கும் திருஷ்டாந்தமும் பிரசித்திரமும் எழுதிக் காண்பிக்கில் இப்புத்தகம் பிரமாண்ட மானதாய் விடும், கெட்ட சமயத்தினால் மோசம் சம்பவிக்கும் என்பதைச் சந்தேகிக்க விடமில்லை. ஆயினும் இரண்டொரு பயங்கரமான சரித்திரங்களை இதோ கேள்: செக்கேரி யென்னுங் குருவானவர் எழுதியதாவது:—

ஓர் ஸ்திரீ ஒரு வாலிபனோடுபாவப்பழக்கத்திலிருந்து மரணத் தருவாயிற் குருவானவரை யழைப்பித்துத் தன் சீவியகால முழுவதிலுஞ் செய்த சகல பாவதோஷங்களையுங் கண்ணீர் சொரிந்துகொண்டு, உச்சரித்துப் பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணினாள். பின்பு இவள் தன் சிநேகிதனையும் தன்னைப்போலவே கர்த்தரிடத்திற்குத் திருப்ப வேண்டுமென்றும் பாவ மயக்கத்தி னின்று விடுவிக்க வேணுமென்றும் எண்ணி அவனை வரவழைத்தாள். அப்பொழுது நடந்ததென்ன! இதோ பாவச் சமயத்தினால் ஆகிய மோசத்தைப்பார்! அவ்வாலிபன் வந்தவுடனே இவள் சிறிது நேரம் தன் கண்களை ஏறெடுத்து அவனை உற்றுப்பார்த்துக் கொண்டிருந்து கடைசியாய் மோக அனல் அவளுக்குள் பற்றி, காம ஆசையோடு சொன்னதாவது—மிக்க அன்புக்குரிய சிநேகிதனே நான் உன்னை யெப்போதுஞ் சிநேகித்தேன் முன்னிலும் அதிகமாயிப்பொழுது உன்னைச் சிநேகிக்கிறேன் உன்னிமித்தம் நான் நரகத்துக்குப் போவேனென் றறிவேன். ஆயினும், பரவாயில்லை உனது சிநேகத்துக்காக நான் நரகத்துக்காளாகவும் ஆயத்தமா யிருக்கிறேன். என்று சொன்னவுடனே மரித்தாள். இதோ இவள் மோசம்போன விதத்தைக் கவனித்துப்பார். சாகுந் தருவாயில் இவளுக்கு நல்ல கருத்திருந்தும் தன்

கெட்ட சிநேகிதனைக் கண்டவுடனே திரும்பவும் பாவத்தில் விழுந்தாள். நரகத்தையுஞ் சட்டை பண்ணவில்லை. சமயத்தின் மாயமிதுவே.

மூவிராசாக்கள் பாலனைத் தரிசிக்கப் போகையில் எரோது ராயனிடத்திற் போய் விசாரிக்கவே அவன் வஞ்சகமுள்ள மனதோடு சொன்னதாவது:—"நீங்கள் பிள்ளையைக் கண்டபின் நானும் வந்து அதை ஆராதிக்கத்தக்கதாக இடத்தை எனக்கறிவியுங்கள்" என்று சொல்லி யனுப்பினான். அப்படியே மூவரசர் திவ்வியபாலகனைக் கண்டு தரிசித்தபின் எரோதிடத்திற்குப் போக எத்தனிக்கையில் தேவதூதன் அவர்கட்குத் தோன்றி அவர்கள் வந்தவழியே போகாமல் வேறுவழியாய்ப் போகக் கற்பித்தபடியால் அதற்குக் கீழ்ப்படிந்தார்கள். இதை அர்ச். கிரகோரியார் வியாக்கியானம் பண்ணியிருக்கிறபடி யாதொருவன் பாவவழியில் நடந்தபிறகு மனஸ்தாபப் பட்டுப் பாவத்தை வெறுத்து இனிமேற் சுமுத்திரையாய் நடக்கப் பிரதிக்கினை பண்ணிவிட்டுப் போகும்போது அதாவது:—பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணிவிட்டுப் போகும்போது தீங்குள்ள பழைய வழியில் நடவாமலும்போகாலும் புதியமார்க்கமான நன்னெறியைக் கைக்கொள்ள வேணும். பழைய வழியில் உனக்குத்தீமை யில்லையென்று தோன்றும்போது முதலாய் நீ எச்சரிக்கையா யிருக்கவேண்டியது. எனெனில் எரோது திவ்விய பாலனை வணங்கவல்ல கொல்லவிரும்பி மாறுபாடாக அப்படிச்சொன்னதை யவ்வரசரறியாமல் அவ்விடத்திற்குப் போகும்படி எண்ணினார்கள். இவ்விதமாகவே பசாசு பல மாறுபாடான நோக்கத்தோடு உன்னை வஞ்சிக்கத் தக்கதாக நீ குற்றங்காணாத சில யோசனைகளையுங் கருத்துகளையும் உனக்குண்டாக்கும். இதிலே மோசம் போகாமல் தேவதூதன் அவர்கட்குக் கற்பித்த பிரகாரம் வந்த வழியாய்ப் போகாமல் வேறு மார்க்கமாய் நட

ந்தது போல நட, நானிப்பொழுது என் நடக்கை
யை மாற்றி விட்டேன், என்னிடத்தில் கெட்ட கு
ணம் ஒன்றுமில்லை, இப்போது நான் அந்த கு
ணாடு சமாதித்தாலும் எனக்கு யாதொரு சே
தனை யுண்டாகிறதில்லை, ஆகையால் அநேகமாயிரு
ப்பதிற் குற்றமில்லையென்று சொல்லாதே. உனது
ஆத்தும குரு என்ன கற்பிப்பாரோ அதை யநுசரி
க்கவே வேண்டும். நீயுன் சுயபெலத்தை நம்புகிறாய்.
அதனால் மோசம் போவாய், மார்த்தியா வென்ற
பட்டணத்திலுள்ள காடிகள் வாலில்லாக் குரங்கு
களைத் தேடிப்போவதுண்டு, குரங்கு காடியைக்கண்
டவுடனே மரத்திலேறி யொளிந்து கொள்ளும், அ
தலால் காடி செத்த பிணம் போல மரத்தினடியிற்
படுத்துக்கொண்டிருந்து குரங்கு இறங்குகையிற் பா
ய்ந்து பிடித்துக் கொன்று விடும். இம்மேனையாகவே
பசாசும் இவ்வினைசெய்யும். சில காலத்திற் பழைய
சோதனை செத்துப் போனதாகவும், சோதனையில்
லாததாயும் பசாசு தோற்றுவிக்கும், பழைய பாவச்
சமயத்தில் நீ ஊடாடி, இனேகமாகி கொஞ்சக் கா
லத்துக்குள் சடுதியாயுன்மேற் பாய்ந்து சேதப் படு
த்தும். ஆகையால் பாவம் விளையத்தக்க சகல சமை
யங்களி னின்றும் மிகவும் எச்சரிக்கையாய் விலகி,
தியானஞ்செய்து, தேவத்திரவிய அநுமானங்களைப்
பெற்றுத், தவஞ்செய்து, அர்ச்சியசிஷ்டவர்க ளென
றழைக்கப்படக் கூடிய எத்தனையோ ஆத்துமாக்
கள் பாவம்விளையுஞ் சமையங்களி னூடாடியதினா
லவதிப்போனார்கள். இதினாலே தங்களுடைய நம்பிக்
கையும் பெலனும் அபத்தமானதைக் கண்டார்கள்.
திருச்சபைச் சரித்திரத்தாலறிகிற பிரகாரம் ஓர் புண
ணியவதி வேதத்துக்காக உயிரளித்த வேதசாட்சி
களுடைய சடலத்தை யெடுத்து அடக்கஞ் செய்து
கொண்டேவந்தாள், இப்படி செய்துவருங் காலையில்
ஓர் சரீரத்திற்கு உயிரிருக்கக் கண்டு, தன் வீட்டுக்

குக் கொண்டுபோய் பராமரித்ததினால் பிழைத்துக்
கொண்டான். பின்பு என்ன சம்பவித்தது? வேதத்து
க்காக இதைவுண்ட இந்த அர்ச்சியசிஷ்டவரும் அந்த
அர்ச்சிய சிஷ்டவளும், பாவச்சமையத்தி னின்று
விலகாதபடியால் இருவரும் 1-வது:—தேவஇஷ்டப்
பிரசாதத்தை யிழந்தார்கள். 2-வது:—வேதத்தை
மறுதலித்தார்கள். தங்கள் பெலனில் நம்பிக்கையை
த்திருந்த பத்தியுள்ள இவர்கள் பாவியானார்கள். இவ
ர்கள் பத்தியாய் நடக்க விரும்பியும் பாவச்சமையத்
தை மறவாதிருக்கிறவர்களாகி தங்கள் பெலனில்
நம்பிக்கை வைத்து அப்படிச் செய்கிறார்கள். இவ்வி
தமாய் கடிவாளமற்ற குதிரையைப்போல் மேடுபள்
ளமென்று கவனியாமல் துணிகரத்தோடு திரிந்து
பின்பு புத்தி தெளிந்து கெட்ட சமையத்தை விட்டு
விலகுவதின் அவசியத்தைப்பற்றி சலோமோன் தெ
ளிவாய் எழுதியிருக்கிறார். இவரும் பட்டுத் தேறி
னவர்தான். இவரையாவது நம்பு. இவர் வசனித்திரு
க்கிற இரண்டொரு வாக்கியங்களை மாத்திரம் இதோ
கேள். தன்வஸ்திரம் வேகாமல் மடியிலே எவனாவது
நெருப்பை வைத்துக் கொள்ளக் கூடுமா? தன்கால்
சுடாமல் எவனாவது அனலின்மேல் நடக்கக்கூடுமா?
(நீதிமொழி—6ம் அதி.) பாவச்சேற்றில் மிதமிஞ்சி
யுழன்று திரிந்த இவர் பாவமயக்கத்தை மிகவும்
தெளிவாய்க் காண்பிக்கிறார். உன் பெலனை நம்பிக்
கொண்டு பத்தியையும் பாவச்சமையத்தையும் இசே
இக்கத் துணியாதே.

அர்ச். அகுஸ்தின் வாலவயதில் மிகவும் துன்
மார்க்கமாய்ப் பாவழியில் நடந்து பின்பு தெளிந்தார்.
இவருடைய சிநேகித னொருவன் தன் மற்றத் தோ
ழனைப் பிரியப்படுத்துவதற்காக ஓர் கெட்ட நாடக
சாலைக்குப் போகவிரும்பினான். நீ அங்கே போகக்
கூடாதென்று அர்ச். அகுஸ்தீன் விலக்கினார். ஆயி
னுமவன் இருபுறத்தாரையுஞ் சந்தோஷப் படுத்தக்

கருதி யுரைத்ததாவது:—நான் நாடகசாலைக்குப்போ
னாலும் அங்கே ஒன்றையும் பார்க்காமல் என்கண்
களை மூடிக்கொள்வேனென்றான். இதற்கு அர்ச்.
அகுஸ்தின் இணங்காதிருந்தும் தன் தீர்மானப்படி
தான் நிறைவேற்றக்கூடுமென்று துணிந்து தன் தோ
ழரோடுபோனான். ஆனால் அதைப்பார்க்கவேணுமெ
ன்றிவனுக்கு விருப்ப மிருந்ததில்லை ஆயினும் தன்
சிநேகிதரைச்சந்துஷ்டி யாக்கவேபோனான். இவன்
தன்பெலனில் மிகவும்நம்பிக்கை வைத்திருந்து தன்
சிநேகிதருக்குச் சொன்னதாவது. "நீங்களென்சரீ
ரத்தை அவ்விடத்திற்குக் கொண்டுபோய் வைத்தா
லும் என்மனதையும் கண்களையும் அந்தக்கூத்துக்
குட்படுத்துவது கூடாதகாரியம்," என்றான். இவன
ங்கேபோய்த் தன்பிரதிக்கினைக்கொப்பக் கண்ணை மூ
டிக்கொண்டேயிருந்தான். சடுதியாய் ஓர் கூக்குரலு
ண்டாகி, அங்கிருந்தவர்களனைவரும் கூவத்துடங்கிய
தைக்கேட்டு, விநோதம் பொறுக்கக்கூடாமல் அதெ
ன்ன காரணமென்று பார்த்துவிட்டு உடனே கண்
களை மூடிக்கொள்ளலாமென்றுன்னி, கண்ணைத் தி
றந்தான். உடனே சம்பவித்ததாவது:—பார்வையி
னாலவனாத்துமத்திலோர் புண்பட்டது. அவற்றின்
வினோசையிவனுள்ளத்திற்பற்றிச் சந்தோஷத்தோடு
சகலத்தையும் பார்த்து தானங்கே வரும்போதிருந்த
அந்தஸ்தினிராமல் வேறு மனிதனாய்விட்டான். இந்
தக்கூத்தின் பயித்தியம் இவனுக்குள் குடிகொண்
டது. அன்று முதல் இவனை அங்கேகூட்டிக் கொ
ண்டுபோன அத்தோழரோடு போகாமல் அவர்கட்கு
முன்னே போவான். பின்னும் வேறேபுதிய ஆட்க
ளையும் சேர்த்துக்கொண்டு போவான். இதைக்குறி
த்து அர்ச். அகுஸ்தீன் சொல்வதாவது:—ஆ கர்த்
தாவே யிவன் உம்மில் நம்பிக்கை வையாமல் தன்
பெலனை நம்பியதால் மோசம்போனான். இக்காலத்
திலும் அநேகர்மெய்யாகவே இவனைப்போல மோ

சம்போகிறார்கள். குருக்கள் எவ்வளவு பிரசங்கம்
பண்ணினாலும், எத்தனைதான் புத்தகங்களை வாசித்
தாலும், நான் கண்ணை மூடிக்கொள்வேன், காதை
யடைத்துக்கொள்வேன், சோதனைக்கிடங்கொடேன்
என்று தப்பறையான தீர்மானத்தினால் தங்கள்பெல
னில் முற்றிலுஞ்சார்ந்து தவறிப் போகிறார்கள். வி
சேஷமாய் 6-ம் கற்பனைக்கு விரோதமான பாவங்
களினால் மதிமயங்கி மோசத்துக்காளாகிறார்கள். க
ண்களையும் மிகவும் எச்சரிக்கையாய் மட்டுப்படுத்த
வேண்டும். துர்ச்சிநேகத்தின் அம்புகள் கண்களா
லுட்பிரவேசித்து ஆத்துமத்தைக் கொல்லும் என்று
அர்ச். பெர்நார்து வசனித்தார். கெட்டசிநேகிதரை
யும் விட்டு விலகுவ தவசியம். பொதுவா யொருவன்
தன் தோழருக் கொப்பா யிருப்பானென்று அர்ச்.
தோமாஸ்வசனித்திருக்கிறார். கெட்ட புத்தகங்களை
வாசியாமலும் கெட்ட படங்கள் முதலியவற்றைப்
பாராமலுமிருக்க வேண்டும். உன் பிரதிக்கினை மெய்
யேயானால் பாவச்சமையத்தினின்று தப்பும்வழிக
ளையும் நீயோசித்துப் பாவச்சமையத்தைவிட்டு விலக
வும் விரும்பக்கடவாய். பாவச்சமையத்தைச் சிநே
கிக்கிறவன் எவ்வளவு பரிசுத்தனாயிருக்கினும் மோ
சம்போகக்கூடும். இவ்விஷயத்தில் உன் சந்தேகங்க
ளையும் காரணங்களையும் ஆத்தும குருவிடத்திற்
தெரிவித்துக்கொள்.

இப்பாவச்சமையம் இருவிதப்படும். அவையாவ
ன:—கிட்டியசமையமும், தூரமானசமையமுமென
னப்படும். தூரமான சமையமாவது:—சகலருக்கும்
பொதுவானசமையம். கிட்டியசமையமாவது:—இது
தானாகவே பாவத்துக்கு ஏதுவாயிருக்கும். உதார
ணமாக நீவாடிக்கையாய்ப் பாவத்தில்விழுகிற சமைய
முன்னைப் பாவத்தில்விழத்தாட்டும். ஒருவனுக்குக்
கிட்டியசமையமா யிருப்பது மற்றவர்கட்குக் கிட்டிய
சமையமாயிராதிருக்கலாம். அவன் தன் கெட்டகுற்

றத்தினாலும், பாவப்பழக்கத்தினாலும், அல்லதுகெட்
ட வாடிக்கையினாலும் தீர்சமயத்திலடிக்கடி பாவத்
தில்விழுவான். தன்னுடன் அடிக்கடி பாவஞ்செய்த
ஆளைத்தன்வீட்டில் வைத்திருப்பது கிட்டியசமை
யமாகும், நீ யாதொரு வீட்டுக்குப்போவதினால், அல
லதுமதுக்கடைக்குப் போவதினால் வாடிக்கையாய்
ப் பாவத்தில் விழவாவது, உதாசனம் பேசவாவது,
சண்டைபோடவாவது நேரிட்டுக்கொண்டுவந்தால்
அவ்விடங்களுனக்குக் கிட்டியசமையமாகும். இவற்
றைவெறுத்து விலக விரும்பவும், விலகவும் பிரதிக்கி
னைபண்ணவேண்டும். அப்படி விலகுவதினால் அல்
லது குறிக்கப்பட்ட ஆளோடுபேசாதிருப்பதினாலும
குறித்தவிடத்திற்குப் போகாதிருப்பதினாலும் எனக்
குப் பெருநட்டமுண்டாகு மென்பாயாக்கும். இது
சத்தியமானால் அதைக் குருவானவருக்கறிவித்து அ
வர் யுக்திப்படிநடந்துகொள். அச்சமையத்தை விட்
டு விலகுவதினாலுனக்கு மிகுந்த நட்டமுண்டாவது
மெய்யானால அக்கிட்டியசமையத்தைத் தூரமாக்கு
வதற்குச் சிலவுபாயங்களுமுண்டு, காலமே விழித்த
வுடனே யுன்பிரதிக்கினையைப் புதுப்பி, அப்படியே
அன்றுபலவிசை யுன்பிரதிக்கினையைப் புதுப்பித்து
க்கொள், அன்றியும் குறிக்கப்பட்ட ஆளோடு கட
மையும் அவசியமுமின்றிப்பேச்சுக்கிடங்கொடாதே,
இருவரும் தனித்திராதே யுங்கள் பேசவேண்டியது
வசியமாய் நேரிடும்போது முகத்தைப் பாராமற
கவிழ்ந்து பேசுவதுமன்றி, அந்த ஆளுடன் சம்பாஷ
ணைக்குங் கூட்டத்திற்கும் வெறுப்பாயிருப்பது போ
லப்பாவித்து நடந்துகொள். இப்படியெல்லாஞ் செ
ய்தும் நீ பாவத்தில்விழுந்து கொண்டே வருகிறதா
யிருந்தால் மருந்தென்ன? இரட்சகர் கற்பனைப்பிரகா
ரம் உன் வலது கண்ணுனக்குப் பாவகாரணமானால்
அதைப்பிடுங்கி யுனக்குத் தூரமாயெறிந்துபோடு. எ
னெனி லுன்சரீரமுழுவதும் நரகத்திலே தள்ளப்படு

வதைப்பார்க்கிலும் உன் அவயவங்களிலொன்று சே
தமாய்ப் போவதுனக் குத்தமமாமே. (மத்தேயு 5-ம
அதி) ஆண்டவருடைய கருத்தென்னவெனில் கண
ணைப்போல அவ்வளவு அவசியமான பொருளாயிரு
க்கினும் அதைவிட்டு நீங்கவேணும். கண்ணைமூடிக்
கொள், கையைக் கட்டிக்கொள்ளென்று ஆண்டவர்
சற்பியாமல் "பிடுங்கி எறி, வெட்டு" என்கிறார். உன
க்குத்தூரமா யெறிந்துவிடுவென்கிற வார்த்தையை
யும் நன்றாய்க் கவனித்துக்கொள். நரகத்துக்குப்
போவதோ? அக்கெட்டசமையத்தைத்தவிர்ப்பதோ?
எது அதிகமேன்மையென்று நீயே சீர்தூக்கிப்பார்.

இரண்டாவது:—வழிச் செபம் பண்ணுதல்:—

இது மிகவும் அவசியமானதென்பதற் கையமில்லை.
இதைக்குறித்துத் தெளிவாய் விவரிப்பது அவசிய
மில்லை, இது யாவருக்குந் தெரிந்த காரியமாச்சுதே
யென்பார்கள். செபமென்ப தின்ன தென்று சகல
ரும் அறிந்திருந்தாலும் அதைப்பற்றித் தெளிவாயறிய
வேண்டிய விஷயங்க ளநேகமுண்டு. இதைநன்றா
ய்க்கவனியாமலே அநேகர் மோசம் போகிறார்கள்.
அர்ச். அல்போன்ஸ் லிகோரியார் அநேகபுத்தகங்களை
யுண்டுபண்ணியிருக்கிறார். அவற்றுள், செபத்தைப்
பற்றி ஓர் சிறந்த [illegible]ய பிரபந்தத்தையும் செய்திருக்
கிறார். இப்புத்தகத்தில் எவ்வளவு அரியபுத்திபோ
தகங்களுண்டென்பதை அதின்முகவுரையில் அர்ச்.
லிகோரியார் எழுதியிருக்கிற சிலவாக்கியங்களா லு
த்தேஹிக்கலாம். அதின்முகவுரையி லிந்தமகாத்து
மா சொல்வதாவது:—

"நானநேக பிரபந்தங்களை யுண்டுபண்ணியிருக்கி
னும் இரட்சணியமடைவதற்குத் திட்டமான மார்க்க
மும், அதனையடைவதற்கான கிருபைகளைப்பெறுவ
தற்கு உத்தமவழியுமாகிய ஜெபத்தைப்பற்றிப் பேசு
ம் இச்சிறியபுத்தகத்தை மற்றெல்லாவற்றிலு மேலா
ய் மதிக்கிறேன், கூடுமானால் உலகத்திலெத்தனைகி

றிஸ்துவர்களிருக்கிறார்களோ அத்தனை பிரதியாக இ
ப்புத்தகத்தை யச்சிட்டு இரட்சணியத்திற்குரிய ஜெ
பத்தின் அவசியத்தை ஒவ்வொருவருமநன்றாய்க்கண்
டுணரும்பொருட்டு ஒவ்வொருவர்கையிலுமொவ்வொ
ருபிரதியைக்கொடுப்பேன். வேதாகமத்திலொவ்வொ
ரு பக்கத்திலும், பிதாக்களுடைய சகல புத்தகங்க
ளிலும், மிகவாய்வற்புறுத்திப் பேசப்படுகிறதாகிய இ
ந்த வுத்தமவழியைக் கிறீஸ்தவர்களிற் சிலர் மாத்திர
முதவிக் கொள்வதை யறிகிறேன்'' என்கிறார். சாதா
ரணமாய்க் கிறீஸ்தவர்களுக்குள் வழங்குகிற ஞானப்
புத்தகங்கள் இதின் அவசியத்தைப்பற்றிப் பூரணமாய்
விளக்கிக் காட்டுகிறதில்லை யென்றும், குருக்களும்,
சன்னியாசிகளும்,பிரசங்கிகளும்,கிறீஸ்தவர்களை ஊக்
கத்தோடு இதற்கேவவேண்டுமென்றும், ஜெபத்தைக்
கைவிட்டு மற்றெவ்வித சுகிர்தமுயற்சிகளை நிறை
வேற்றினாலும் பலனில்லை யென்றும், அப்புத்தகத்
தைச் சம்பாதித்தவர்கள் அதையடிக்கடி வாசிப்பது
மன்றி தங்கள் சிநேகிதர் உறவின்முறையார் முத
லான யாவர்கையிலுங்கொடுத்து அதைவாசிக்க ஏவ
வேண்டுமென்றும், இப்படியேவெகுவாய் இந்த அர்ச்
சியசிஷ்டவர் சொல்லுகிறார். அப்புத்தகத்தி லடங்
கிய சுகிர்தபோதனைகளின் உற்பனத்தை முகவு
ரையிலிருந்தெடுத்துக் காட்டிய மேற்கண்டவாக்கி
யங்களாலறியலாம். ஆயினும் அப்புத்தகத்தி லடங்
கியவைகளெல்லா வற்றையும் இங்கேமொழிபெயர்த்
தெழுதத் தக்க-தல்ல. சிற் சில் வாக்கியங்களையும்
அத்தாட்சிகளையும் மாத்திரம் இடைக்கிடை யெடுத்
துக்காண்பிப்போம்.

மூன்லாவது.—ஜெபத்தினவசியம். அர்ச். கிறி
சொஸ்தோம் வசனித்தபிரகாரம் ஆத்துமமில்லாத
சரீரத்தைப்போலவே செபமில்லாத ஆத்துமம் செ
த்ததா யிருக்கின்றது. சகலரும் இரட்சிக்கப்பட வே
ணு மென்று கர்த்தர் விரும்புகிறார். (1-திமோத்தியு

2-அதி) ஒருவனாவது மோசம்போக அவர்விரும்புவ
தில்லை. "தாமதிக்கிறார் என்று சிலர் எண்ணுகிறப
டி கர்த்தர்தமது வாக்குத்தத்தத்தைக் குறித்துத்
தாமதமாயிராமல் ஒருவரும் கெட்டுப்போகாமல் எ
ல்லாரும் மனந்திரும்பவேண்டுமென்று விரும்பிநம
து பேரில் நீடியபொறுமையுள்ளவரா யிருக்கிறார்'' எ
ன்று அர்ச். பேதுரு அப்போஸ்தலர் எழுதியிருப
த்திற் காண்கிறோம். தேவ ஒத்தாசையின்றி ஒருவ
னுந்தன்சுயபெலத்தினால் மாத்திர மிரட்சிக்கப்பட
மாட்டானென்பது சத்தியம். இரட்சணியத்திற்கு
அவசியமான தெய்வீக உதவிகளைப் பெறுவதற்குச்
செபமே ஏகவழியென்று வேதாகமத்தில் தெளி
வாய்த் துலங்குகின்றது. என்னையல்லாமல் உங்க
ளாலொன்றுஞ் செய்யக்கூடாதென்று நமதிரட்சகர்
திருவுளம் பற்றினார். (அருளப்பர் 15-அதி) நாம்பல
வீனரா யிருந்தாலும் தேவ ஒத்தாசையைக்கொ
ண்டு சகலத்தையும் நிறைவேற்றலாமென்று பவுல
ப்போஸ்தலர் வசனித்தார். தேவகற்பனைகள் கை
க்கொள்ளகூடாதவைகளாதலால் நான் தவறிப்போ
னேனென்பதற் கிடமிராது கற்பைக்காக்கவாவது நீ
யாயப்பிரமாணத்தை நிறைவேற்றவாவது கூடாதெ
ன்றுரைக்கத்தகாதென்று அர்ச். தோமஸ்சொல்லு
கிறார். அர்ச். அகுஸ்தீன் முந்திவசனித்து திரேந்
தென்னுஞ் சங்கத்திலே பிறகு தீர்மானிக்கப்பட்டப
டி "கூடாதவைகளைத் தேவன்கற்பிக்கிறதில்லை உன்
னாலியன்றவைகளைச்செய், ஏலாதவைகளுக் கவரு
டைய உதவியைக்கேள் நீ அதைச்செய்ய அவரு
தவிசெய்கிறார்'' நொண்டியை நேராய் நடக்கக் கற்
பிப்பது அநீதமாமே யென்பாய். இல்லை நடக்கப்
பிரயாசிப்பதினால் உதவிபெற்று முடமகுலமாகி
செவ்வையாய் நடக்கத்திராணியுள்ளவனாகிறதினால்
அவனுக்கநலமாமே. தன்க்கு
முன்னளித்த கற்பனை யவனுக்குநலமாமே. தன்க்கு
வரப்போகிற நன்மையையும் உதவியையும் நாடா

மிருக்கிற கொண்டியைக் கடிந்து கொள்ளவேணு
மென்று அர்ச். கிரேகோரியார் வசனித்திருக்கிறார்.
நமதுசுயபலத்தினால் இரட்சிக்கப்படமாட்டோம்.
ஞாயப்பிரமாணத்தைப் பூரணமாகக் கைக்கொள்
ளத் தேவ ஒத்தாசை வேண்டும் ஆகையால் அவர் உ
தவியைக்கேட்க வேண்டுமென்று கற்பிக்கிறார். ஆத
லால் நாம் செபம்பண்ணுவது மிகவும் அவசியமெ
ன்றுஞ் செபஞ்செய்யாதவன் இரட்சிக்கப்படமாட்
டானென்றும், வேதசாஸ்திரிகளும் அர்ச்சியசிஷ்ட
வர்களும் வசனித்திருக்கிறார்கள். சுவிசேஷத்திலமி
கவும் தெளிவாய் ஜெபத்தைக் கற்பிக்கிற பலவாக்
கியங்களுக்குள் சிலதைக்கேள்.

நாம் எப்பொழுதும் செபம்பண்ணவேண்டும் (லூ
க்காஸ் 18-1) சோதனைக்குட் பிரவேசியாதபடிக்குச்
செபம்பண்ணுங்கள். (லூக-22-40.) கேளுங்கள்
அப்பொழுது கொடுக்கப்படும் (அருளப்பர் 16-24)
நமக்காக வேண்டியவுதவிகளுக்காகச் செபஞ்செய்
யவேண்டுமென்று மிகவும்பலமான கட்டளையிட்
டிருந்து வசனித்திருக்கிறார். விசேஷமாய்ச் சோதனை
நேரத்தில் அடைக்கலத்தைத் தேடவேண்டுமெ
னக்கவசியமான தின்னதென்று கர்த்தர் அறிவாரே
வென்று சொல்லாதே. சர்வவல்லப கடவுளுக்கு
நமது குறைகளையறிவிக்கவல்ல, (அதாவது. நமது
குறைகளை யவரறியாத நிமித்தமல்ல, ஏனெனில்
அவர் சகலத்தையுமறிவார்) அவர் தயாளத்தை யிரந்து
உதவிபெற்றுக்கொள்ளவும் நமது சகல கிரியைகளுக்
கும் அவரே காரண கர்த்தாவாயிருக்கிறாரென்றும் நாம்
கண் டுணரும்படியாயுஞ் செபஞ் செய்வதவசியமாம்
என்று அர்ச். தோமாஸ்வசனித்தருளினார். நமதுசரீர
சீவனத்திற்காக சகல படைப்புகளையும் ஆண்டவர்
சிருஷ்டித்திருக்கிறார். ஒவ்வொன்றுந் தன் வகைப்
பலனைக் கொடுக்கின்றது, ஒரு தானியத்துக்குள்ளி
ருந்து பலதானியமும் ஒருவிரைக்குள்ளிருந்து எண்

ணிறந்த விரைகளும், காய்கறிகளும் உண்டாய்ப் பல
னைத் தருவதும் அற்புதமான செய்கையாமே. ஆயி
னும் நமதாகாரத்திற்காக அவற்றை நாம் நாட்டுவ
வதும் விளைப்பதும் அவசியமாகக் கர்த்தர் தந்திருக்
கிறார், அப்படியே ஆத்தும உயிரைக் காப்பாற்றுவ
தற் கவசியமான பிரசாதங்களைப் பெற்றுக் கொள்வ
தற்கும், நாம் செபஞ் செய்யும்படி திருப்பிக்கக் கர்த்
தர் திருவுளமானார். பூலோகத்தில் உலகம் பசாசு
சரீரமாகிய மூன்று சத்துருக்களோடு யுத்தஞ் செ
ய்ய வேண்டிய திருப்பதால் செபமின்றி தேவ ஒத்
தாசையடையாமல்மோசம்போவோம். நமதிரட்சகர்
பூலோகத்தி லிருக்கையில் செபத்தி னவசரத்தைப்
பலவகையிலும் நினைப்பூட்டினார். அவர் தாமேஅடிக்
கடி செபஞ் செய்தார். சிலவேளைகளில் இராக்கால
ங்களைச் செபத்திற் செலவழித்ததாகச் சொல்லப்ப
ட்டிருக்கிறது, செபஞ்செய்யும்படி சீஷர்களை யெச்ச
ரிக்கிறார், செபம்பண்ணும்விதத்தைப் படிப்பிக்கிறார்,
பரமண்டல மந்திரத்தை ஆண்டவரே படிப்பித்தரு
ளினதிருல்சகலத்திலும், இதுவேமேலானது.
தாம்பூங்காவனத்திலே துயரப்படும்போது சீஷர்களைச்
செபம்பண்ணக் கற்பித்து விட்டுப்போனார், இவர்கள்
நித்திரை செய்வதைக்கண்டு, எழுப்பிச் செபஞ் செய்
யச் சொல்லுகிறார். மூன்றுவிசை அப்படி வந்து கற்
பித்தார். ஒரு மணி நேரமாவது செபஞ் செய்யுங்க
ளென்கிறார். சோதனைக்குட்படாதபடிக்குச் செபஞ்
செய்யுங்க ளென்கிறார். அவரிடத்தில் அற்ப மாசில
லாதிருந்தும், நமக்கு முன்மாதிரிகையாகச் செபஞ்
செய்து காண்பித்தார். இரட்சணியத்திற்குச்செபமே
மிகவும் அவசியமென்று காண்பித்தாயிற்று. சீஷருக்
கு வரப்போகிற சோதனைக்குமுன் அவர்கள் செபஞ்
செய்யவேண்டுமென்று அடிக்கடி ஏவுகிறார். அப்படி
யே கிறீஸ்துவர்களும் விசேஷமாய்ச் சோதனைநேரத்
தில் கர்த்தர் உதவியை மன்றாடவேணும்.

2-வது:—செபமின்றி நம்மில் யாதொரு நன்மையும் விளையாது. யாதொன்றைத் துவக்கினாலும் செபத்தை விட்டு விட்டால் அத்துவக்கம் முடிவு பெறக் கூடாது. ஆதலால் சீவன் பிரியுந்தனையும் செபத்தில் ஓயக்கூடாது, மேலும் தேவமாதாவுடையவும், அர்ச்சியசிஷ்டவர்களுடையவும் உதவியை மன்றாடத் தகும்.

3-வது:—நாம் வேண்டுகிறதைக் கேட்பதையடைவோம். நாம் வேண்டுவதைக் கேட்பதை யளிப்பதினால் நமக்குத் தீங்குளதாயிராதாயின் அதைக் கர்த்தர் நமக்கீவார். ஏனெனில் பூலோக நவைகட்காகவும் அவரை மன்றாடலாம், அவைகிடைத்தால் ஏற்றுக்கொண்டு அவரைத் தோத்திரிக்க வேண்டும், கிடைக்காவிடில் சந்தோஷத்துடன் பொறுமையா யிருக்கத் தகும். ஆத்துமத்திற்காக வேண்டிய பிரசங்கங்களை அவர் நமக்களிப்பதற் கையமில்லை. நாம் நன்றாய்ச் செபஞ் செய்யும்போது அர்ச்சியசிஷ்டவர்களும் தேவதூதர்களும் அதை ஆண்டவருக் கொப்புக் கொடுக்கிறார்கள். [illegible]க்குச் சம்மனசானவர் "நீ செபஞ் செய்யும்போது உன் செபத்தை நான் ஆண்டவருக்கு ஒப்புக் கொடுத்தேன்." என்றார். செபம் எதுவானாலும் அதை நன்றாய்ச் செய்வதே நலம், நெடுஞ் செபங்களைச் செபிப்பது கடமையல்ல, அர்ச்சியசிஷ்டவர்களுடைய சரித்திரத்திற் காண்கிறவண்ணம்:— ஓர் நாள் ஒரு பெண்பிள்ளை கோவிலி லிருந்து அழுகையோடு செபஞ் செய்து கொண்டிருந்தாள், அப்பொழுது மேற்றிராணியார் கோவிலுக்குட் போகவே, அங்கோர் ஒளிவீசுகிறதாயும் ஓர் தேவதூதன் அந்த ஸ்திரீயின் அழுகையும் வேண்டுதலையும் ஏந்திக்கொண்டு போவதையும் கண்டு அவளை நோக்கி நீ என்ன செய்கிறாய், என்னசெபஞ் செய்கிறாயென்று வினவ, நான் பரமண்டல மந்திரமும், பிரியதத்த மந்திரமுஞ் செபித்தே னென்றாள். அதாவது:—இவளதை நன்

றாய்ச் செய்தாள். நன்றாய்ச் செபஞ் செய்கிறவர்களுடைய கிரியையும் நன்றா யிருக்குமென்று அர்ச். அகுஸ்தீன் வசனித்தார். தேவ கிருபைகளை என் அடையாதிருக்கிறோம்! "கேளாத நிமித்தம் அடையாதிருக்கிறீர்கள்." என்று, அர்ச். தெரேசம்மாள் சொல்லுகிறாள். நான்கேட்டும் அடையவில்லையே! இதின் காரண மென்ன வென்பாய். "தக்கவிதமாய் நீங்கள் விண்ணப்பம் பண்ணாததினால் பெற்றுக் கொள்ளாமலிருக்கிறீர்கள்." என்று அர்ச். யாக்கோபு தமது திருபத்தில் எழுதி யிருக்கிறார். (யாக்கோபு. 4-ம் அதி.) அப்படியானால் நல்ல வேண்டுதலின் லட்சணங்கள் எப்படி யிருக்க வேண்டும்!

1-வது:—தாழ்மையோடும்,

2-வது:—நம்பிக்கையோடும்,

3-வது:—ஊக்கத்தோடும் செபிக்கவேண்டியது.

1-வது:—தாழ்மையாய், வறிஞர், இரப்போரைப் போலும், வைத்தியன்முன் நோயாளிபோலும், குற்றவாளி நீதிமான் முன் ஒடுக்க வணக்கத்தோடு நின்று பேசுவதைப்போலுமே. இவர்களி[illegible]தார் சமுகத்தில் நீசரல்லவோ! தாழ்ச்சையுள்ளோரின் வேண்டுதலுக்குக் கர்த்தர் காது கொடுத்திருக்கின்றாரென்று தாவீதரசன் 101-ம் சங்கீதத்திற் பாடியிருக்கிறார். "தேவன் பெருமையுள்ளவர்களுக்கு எதிர்த்து நிற்கிறார். தாழ்மையுள்ளவர்களுக்குக் கிருபையளிக்கிறார்." என்று அப்போஸ்தலராகிய அர்ச். யாகப்பர் வசனிக்கிறார். (யாக்கோபு. 4. 6.) ஆம் மெய்யாகவே, கர்த்தர் பெருமையுள்ளவர்கட்கு எதிர்த்து நிற்கிறார். ஒவ்வொருவனும் தன்னைத்தானே மகா பாவியாக எண்ணிக்கொண்டு தன்னு நீசத்தனத்தை யெப்போதுந் தன்கண் முன்பாக நிறுத்திக் கொண்டிருக்க வேண்டும். "தான் அற்பன் ஒன்றுமில்லாதவன் என்றறிவதே சகலசாஸ்திரங்களிலும் மேலான சாஸ்திரம்" என்று அர்ச். அகுஸ்தீன் வசனித்

தார். தாழ்மையான வேண்டுதலே கர்த்தருக்குப் பி
ரிய மென்பதை நமதிரட்சகர் சுவிசேஷத்தில் மிகத்
தெளிவாய்க் காண்பித்திருக்கிறார். (லூக். 18. 9).

இரண்டு மனுஷர் செபம்பண்ணும்படி தேவாலய
த்திற்குப் போனார்கள். ஒருவன் பரிசேயன். மற்ற
வன் ஆயக்காரன். பரிசேயன் பலிபீடத்துக்குக்
கிட்டப்போய் நின்று "பராபரனே நான் பறிகாரர்
அநீதக்காரர் விபசாரக்காரராகிய மற்ற மனுஷரைப்
போலவும் இந்த ஆயக்காரனைப்போலவும் இராததி
னால் உம்மைத் தோத்திரிக்கிறேன், வாரத்துக் கிர
ண்டுதரம் உபவாசிக்கிறேன், என் சம்பாத்தியத்தி
லெல்லாந் தசபாகஞ் செலுத்தி வருகிறேன்." என்று
ஜெபம் பண்ணினான்.

ஆயக்காரனோ தூரத்தில் நின்று தன் கண்களை
முதலாய் வானத்துக்கேறெடுக்கத் துணியாமல் தன்
மார்பிலே அடித்துக் கொண்டு "தேவனே பாவி
யாகிய என்மேற் கிருபையாயிரும்." என்றான். அவ
னல்ல, இவனே நீதிமானாக்கப்பட்டவனாய்த் தன் வீ
ட்டுக்குத் [illegible]ம்பிப் போனானென்று உங்களுக்குச்
சொல்லுகிறேன். ஏனெனில் தன்னை யுயர்த்துகிற
வனும் தாழ்த்தப்படுவான் என்றார். இதில் நாமறி
யவேண்டியதென்ன தன்னையுயர்த்திய பரிசேயன்
முன்னிலும் அதிகப் பாவியாய்த் திரும்பிப்போனான்.
ஆயக்காரன் தான் பாவியென்றுணர்ந்து கோவிலுக்
குட்செல்லப் பயந்து, மனஸ்தாபத்தாபத்தோடு மார்
பிலறைந்து தாழ்மையாய் வேண்டிக்கொள்ளவே பா
வப்பொறுத்தல் பெற்றான். கிறீஸ்தவர்களும் கோவி
லுக்குட்போகையில் இவ்வகையான ஒடுக்க வணக்க
மும் தேவபயமுங் கொண்டிருக்கவேணும்.

2-வது.—நம்பிக்கையோடு செபிக்கவேணும். அ
தாவது:—சரியாய்க்கேட்டால் கிடைக்குமென்கிற
விசுவாசத்தைக் கொண்டிருக்கத்தகும். இந்த இரண்
டாமிலட்சணமும் மிக்க அவசியமென்று அந்தப் பரி

சுத்த அப்போஸ்தலர் தாமே வசனிக்கிறார். "அ
வன் எவ்வளவாகிலும் சந்தேகப்படாமல் விசுவாசத்
தோடு கேட்கக் கடவான். சந்தேகப்படுகிறவன் கா
ற்றினால் அலைபட்டு அலைகிற கடலின் அலைக்கு ஒப்
பாயிருக்கிறான். அப்படிப்பட்ட மனுஷன் தன் கர்த்
தரிடத்தில் எதையாகிலும் பெறலாமென்று நினை
யாதிருப்பானாக. இருமனமுள்ளவன் தன்வழிகளெ
ல்லாம் நிலையற்றவனாயிருக்கிறான். (யாக்கோபு. 1.
6. 8.) சுருக்கிச்சொல்லுகில், பழைய ஏற்பாட்டிலும்
புதிய ஏற்பாட்டிலும் இதற்கெண்ணிறந்த அத்தாட்
சிகளடங்கியிருக்கின்றன. தாவீதாசனும், சகல பி
தாப்பிதாக்களும், சகல அர்ச்சியசிஷ்டவர்களும் அ
ப்படியே நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள். நாம் கொண்டி
ருக்கவேண்டிய நம்பிக்கையைக் காண்பிக்கத்தக்க
தாகவே நமதிரட்சகர் நமக்குப்படிப்பித்த ஜெபத்
தின் துவக்கத்தில் பரமண்டலங்களிலே யிருக்கிற
எங்கள் பிதாவே யென்றழைக்கக் கற்பிக்கிறார். தக
ப்பனிடத்திற் பிள்ளை கேட்கும்போது எவ்வளவு நம
பிக்கை வைத்திருக்கத்தகுமோ! அப்படியே [illegible]
நம்பிக்கை கொண்டிருக்க வேணுமெ[illegible]
காண்பிக்கிறார். ஆதலால் நீங்கள் செபம் பண்ணும்
போது எவைகளைக் கேட்டுக் கொள்வீர்களோ அ
வைகளைப் பெற்றுக் கொள்வோம் என்று விசுவாசியு
ங்கள். அப்பொழுது அவைகள் உங்களுக்கு உண்டா
கு மென்று நமதிரட்சகர் திருவுளம்பற்றியிருக்கிறார்.
(மார்க். 11. 24.) இவ்வித விசுவாச[illegible] பலனையும்
மகத்துவத்தையும் இரட்சகர் செய்த[illegible]
மைகளிற் கண்டறியலாம்.

1. (லூக். 18) ஆண்டவர் ஜெரிக்கோ வென்னு
மூருக்குச் சமீபித்து வருகையில் ஓர் குருடன் வழி
யோரத்தில் உட்கார்ந்து பிச்சை கேட்டுக்கொண்டி
ருந்தான். சனக்கும்பல் செல்லுகிறதை யறிந்து, இ
தேதென வினவி, யேசுநாதர் போகிறாரென்று கேள்

விப்பட்டு, உடனே தாவீதின்குமாரனாகிய யேசுவே
யென்பேரிலிரக்கமா யிருமென்று கூப்பிட்டான். மு
ன்னே நடப்பவர்கள் அவன் பேசாதிருக்கும்படி அ
வனை யதட்டினார்கள் அவனோ தாவீதின் குமார
னே யென்மேலிரங்குமென்று மிகவும் அதிகமாய்க்
கூப்பிட்டான். யேசுநின்று அவனைக் கிட்டஅழை
த்து நான் உனக்கு என்ன செய்ய வேண்டு மென்
றிருக்கிறாய் என்றார். அதற் கவன் ஆண்டவரே நா
ன் பார்வையடைய வேண்டும் என்றான். யேசு அ
வனைநோக்கி நீ பார்வையடைவாயாக. உன் விசு
வாசம் உன்னை இரட்சித்தது என்றார். உடனே அவ
ன் பார்வையடைந்து தேவனை மகிமைப் படுத்திக்
கொண்டே அவருக்குப்பின் சென்றான். தன்னைச்
சொஸ்தமாக்க அவருக்குக் கூடுமென்கிற விசுவாசம்
அவனுக்குள்ளிருந்ததை இரட்சகர் முக்கியப்படுத்து
கிறார். நமக்குள்ளும் இவ்வித விசுவாச மிருக்கவே
ண்டும். நாமும் பூலோக சிர்ப்பாக்கியத்தையும், பர
லோக பேரின்பத்தையும் நன்றாயுணரும்படி நமது
ஞான குணங்களைத் துலக்கும்படியாகத் தேவனைத்
நோக்கநமக்கு . . . கயோடு மன்றாடக் கடவோம்.

2. (லூக். 5.) வேறொருதடவை குஷ்டரோகி ஒ
ருவன் ஆண்டவரை நோக்கிச் சொன்னதாவது:—
அவன்முகங் குப்புறவிழுந்து ஆண்டவரே யுமக்குச்
சித்தமானால் என்னைச்சுத்தமாக்க உம்மாலே ஆகும்.
என்று அவரை வேண்டிக்கொண்டான். அவர் தம
து கையை நீட்டி அவனைத்தொட்டு எனக்குச்சித்த
முண்டு, சுத்தமாகுக என்றார். உடனே குஷ்டரோ
கம் அவனைவிட்டு நீங்கிற்று. மேலும் அவன் தன்னை
ஆசாரியனுக்குக் காண்பிக்கவும், மோசே விதிப்படி
ஆசாரியனுக்குக் காணிக்கை செலுத்தவுங் கட்ட
ளையிட்டார், வேதாகமத்தில் குஷ்டரோகம் பாவ
த்துக்குக் குறிப்பாய் உபயோகிக்கப்பட் டிருக்கின்
றது. யூதர்களுக்குள் குஷ்டரோகமுள்ளவன் சொ

ஸ்தமானனென்று ஆசாரியனிடத்தில் உறுதிபெறு
மட்டில் ஜனங்களோடு கலந்து கொள்ளக் கூடாது.
இது பாவசங்கீர்த்தனத்தைக் குறிக்கின்றது. மேற்
கண்ட குஷ்டரோகியிடத்தில் தாழ்மையும் விசுவா
சமும் விளங்குகின்றது. எப்படியென்றால்:—தாழ்
மையினால் முகங் குப்புற விழுந்து விசுவாசத்தோடு
ஆண்டவரே யுமக்குச் சித்தமானால் என்னைச் சுத்த
மாக்க உமக்குக் கூடும் என்றான். நாமும் செபிக்
கும்போது கர்த்தருக்குச் சித்தமானால் இதை நமக்
களிக்க அவருக்குக் கூடுமென்கிற வுறுதி கொண்டி
ருக்கத்தகும்.

3. (லூக். 7.) நூறு போர்ச்சேவகரின் சேர்வைக்
காரனொருவனுடைய ஊழியக்காரன் வியாதியாய்
சாகிறதா யிருந்தான். சேர்வைக்காரன் ஆண்டவரி
டத்தில் வந்து தன் ஊழியக்காரனைச் சொஸ்தமா
க்க மன்றாடினான். கர்த்தர் பிரத்தியுத்தரமாக, நல
லது நானுன் வீட்டுக்கு வந்து அவனைக் குணமாக்
குவேனென்றார். அதற்கவன் "ஆண்டவரே நீரென்
வீட்டுக்குள் பிரவேசிக்க நான் பாத்திரனல்ல,
ஒரு வார்த்தை மாத்திரம் சொல்லும் அப்போது
என் வேலைக்காரன் சொஸ்தமாவான்." என்றான். ஆ
ண்டவர் சொன்னபிரகாரம் அந்நேரமே சொஸ்தமா
னான், யேசுநாதர் ஆச்சரியப்பட்டுத் தம்மைப்பின்
சென்ற ஜனங்களைநோக்கி, இஸ்ரவேலருக்குள் மு
தலாய் நான் இப்படிப்பட்ட விசுவாசத்தைக் காண
வில்லை என்று உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன் என்
றார். இந்தச் சேர்வைக்கார னிடத்திலும் தாழ்மை
யையும் கெட்டியான விசுவாசத்தையுங் காண்கி
றோம். இவன் உபயோகித்த வார்த்தைகளையே தி
ருச்சபை அங்கீகரித்து, சற்பிரசாதம் வாங்க . . .
தமாகச்சே சொல்லக் கற்பிக்கின்றது. இவ்வ . . .
ன விசுவாசத்தோடு பண்ணப்படும் வேண்டுதல் தவ
றாத பலனைத்தரும்.

இதற்கெதிராக ஓர் அற்ப விசுவாசியை நமது தயாளகுணமுள்ள இரட்சகர் சற்றே கடிந்துகொண்டதாயும் சுவிசேஷத்திற் காணலாம். (அருளப்பர். 4.) கப்பர்நாகூமில் வியாதியாயுள்ள குமாரனையுடைய ஓர் துரையிருந்தான். இவன் யேசுநாதரிடத்திற் சென்று, அவர் வந்து, தன் குமாரனைச் சொஸ்தப்படுத்த அவரை மன்றாடினான். அப்பொழுது இயேசு அவனைநோக்கி நீங்கள் அடையாளங்களையும் அற்புதங்களையும் காணாவிட்டால் விசுவாசிக்கிறதில்லையென்று அவனுக்குத் திருவுளம்பற்றினார். அதற்கவன் ஆண்டவரே! என்பிள்ளை சாகிறதற்கு முன்னே வரவேண்டுமென்றான். அதற்கு யேசு நீபோகலாம். உன்குமாரன் சுகமே பிழைக்கிறானென்றார். அவன்போகையில் வேலைக்காரர் எதிர்ப்பட்டு உம்முடைய குமாரன் பிழைத்திருக்கிறான். என்று அறிவித்தார்கள். அவன் எந்த மணிநேரத்திற் சுகமடைந்தானென்று கேட்டான் நேற்று ஏழுமணிநேரத்தில் என்றார்கள். யேசு திருவுளம்பற்றின நேரமும் அதுவேயென்று அறிந்து அவனும் அவன் வீட்டாரனைவரும் விசுவாசிகளானார்களென்று சுவிசேஷத்தில் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. இத்துரையானவன் அற்ப விசுவாசியாயிருந்தானென்றெண்ணக் காரணமுண்டு. ஏனெனில் இவன் ஆண்டவருடைய தெய்வீகத்தை விசுவாசித்திருந்தால் அவர் தன் வீட்டுக்கு வந்து சுகப்படுத்த வேண்டுமென்றும், ஆண்டவரே அவன் சாகுமுன் வாருமென்றும், கேட்டுக்கொள்ளமாட்டான். செத்தாலும் அவனையுயிர்ப்பிக்க ஆண்டவராலாகாதோ! இவன் குறையையறிந்த ஆண்டவர் இவனைக் கடிந்தாற்போலப் பேசுகிறார். கடைசியாய் இவன் கர்த்தருடைய வார்த்தையை நம்பி வீட்டுக்குத் திரும்பிப்போகையிலும் உறுதியுள்ளவனாயிருந்துத் தன்ஊழியர் அறிவித்த சேதியைக்கேட்டு அது எந்நேரத்திலே யென வினவுகிறான்.

கர்த்தர் திருவுளம்பற்றிய நேரத்திலேதானே இது நேரிட்டது என்று நிச்சயித்தபின் அது புதுமையென்றுணர்ந்து, இரட்சகர் அவனுக்குரைத்த பிரகாரமாய்ப் புதுமையைக் கண்டபின்னே இவனும் இவன் வீட்டாரும் விசுவசித்தார்களென்று காண்கிறோம். ஆதலால் நாமிவனைப்போலல்ல, முன் கர்த்தரால் மெய்ச்சுக் கொள்ளப்பட்ட சேர்வைக்காரனைப் போலவே ஸ்திரமான விசுவாசமுடையவர்களாயிருப்போமாக.

4. (மாற்க்.5.) வேறொருசமயத்தில் யேசுநாதர் போகையில் திரளான ஜனங்கள் அவரை நெருங்கிப் போனார்கள். அப்பொழுது பனிரண்டு வருஷமாய்ப் பெரும்பாடுள்ள ஓரிஸ்திரீ அநேக வைத்தியர்களாற் கைவிடப்பட்டு, தனக்குண்டானவைகளையெல்லாஞ் செலவழித்தும் சற்றாகிலும் குணமடையாமல் அதிக வருத்தப்படுகிறபொழுது இயேசுவைக் குறித்துக் கேள்விப்பட்டு, நான் அவருடைய வஸ்திரங்களையாகிலுந் தொட்டால் சொஸ்தமாவேன் என்று யெண்ணிக்கொண்டு, சனக்கூட்டத்துக்குள்ளே வருத்தத்தோடே போய் அவருடைய வஸ்திரத்தைத் தொட்டாள். இது எவ்வளவோபலத்த விசுவாசம். இவள் தனது நீசத்தனத்தையுணர்ந்து ஊன்றிய விசுவாசத்தோடு இப்படி செய்தவுடனே ஆரோக்கியமடைந்தாள். ஆண்டவர் திரும்பி, "என் வஸ்திரங்களைத் தொட்டதார்." என்று கேட்டார். அவருடைய சீஷர் அவரை நோக்கி திரளான ஜனங்களும்மை நெருங்கிக் கொண்டிருப்பதால் அது யாரென்று சொல்லுவோமென்றார்கள். நடந்த அற்புதத்தைச் சீஷரறியாதிப்படியுரைத்தார்கள். அந்த ஸ்திரியானவள் தன்னிடத்திற் சம்பவித்ததை யறிந்து பயந்து நடுங்கி, அவர் முன்பாக வந்து விழுந்து உண்மையையெல்லாம் அவருக்குச் சொன்னாள். அவர் அவளைப் பார்த்து மக

ளே யுன்விசுவாசம் உன்னை இரட்சித்தது. நீ சமா
தானத்தோடே போய் உன் வேதனை நீங்கிச் சுகமா
யிரு வென்றார். இதோ தளராவிசுவாசத்திற்குத்தி
ருஷ்டாந்தம். விசுவாசத்தின் அவசியத்தை ஸ்தா
பிக்க, சுவிசேஷத்திற் காண்கிற இந்த அத்தாட்சிகள்
போதுமானவை. கர்த்தருக்குச் சித்தமானால் நாம
கேட்பதெதுவும் நமக்குக் கிடைக்குமென்கிற விசு
வாசத்தில் தளர்ச்சியடையலாகாது.

ஆனால் நான் பாவியாகையில் கர்த்தர் என் வேண்
டுதலுக்குக் காதுகொடுக்க மாட்டாரென்று சொல்
வாயோ?

கேட்கிறவன் எவனும் பெற்றுக் கொள்ளுகிறான்.
(லூக். 11.) பரிசுத்தனானாலும், பாவியானாலும சரி.
கேட்கிறவனுக்குக் கிடைக்கும் ஏனெனில் அர்ச்.
தோமாஸ் வசனிக்கிறபடி ஜெபத்தின் அநுகூலம் வி
ண்ணப்பக்காரனின் பேறுபலனிமித்தமல்ல. தேவத
யாளத்தின் மூலமாகவே அநுகூலமாகின்றது. ஆ
தலால் நீ பாவியென்று பின்வாங்காதே, பாவத்தை
விட்டுவிடவிருப்பமும், இரட்சணியத்தில்நாட்டமும்,
உனக்குள்ளிருக்குமாகில், நீ பயமின்றிக் கர்த்தரைக்
கெஞ்சி மன்றாடு. உன் பலவீனத்தைக் குணமா
க்க அவரை யிடைவிடாது வேண்டிக்கொள்.

3-வது:—ஊக்கத்தோடுசெபித்தல். அதாவது:
ஓய்வின்றி எப்போதுஞ் செபித்தல், நாம் எப்போ
துஞ் செபிக்க வேண்டுமென்று வேதாகமம் பற்பல
விடங்களில் நமக்குக் கற்பிக்கின்றது. சுவிசேஷத்தில்
நமதிரட்சகர் வெகுவாய் நம்மை எச்சரிக்கிறார்.
"விழித்திருந்து எப்போதுஞ் செபம் பண்ணுங்கள்.
ஓயாமற் செபம் பண்ணுங்கள்." என்கிறார். அர்ச்.
பவுல் அப்போஸ்தலர் தமது நிருபங்களிலும் அப்ப
டியே கற்பிக்கிறார். இடைவிடாமற் செபம்பண்ணுங்
களென்கிறார். யேசுநாதர் தமது சீஷர்களுக்குச்செ
பம்பண்ணும் விதத்தைப் படிப்பூட்டியவுடனே யிங்

த லட்சணத்தையே அவர்களுக்கு அறிவிக்கிறார்.
கர்த்தரைத் தொந்தரவு பண்ணுவதுபோல ஓயாமல்
வேண்டிக்கொள்ள வேண்டுமென்பதைக் காண்பி
க்க ஓர் உவமையையும் அவர்களுக்குச் சொன்னார்.
(லூக். 11.) உங்களில் ஒருவன் தனக்குச் சிநேகித
னாயிருக்கிறவனிடத்தில் பாதிராத்திரியில் போய் சி
நேகிதனே, என் சிநேகிதன் ஒருவன் வழிப்பிரயா
ணமாய் என்னிடத்தில் வந்திருக்கிறான். அவன்
முன்வைக்க என்னிடத்தில் ஒன்றுமில்லை. நீ மூன்
று அப்பங்களை எனக்குக் கடனாகத்தரவேண்டுமெ
ன்று கேட்டுக்கொண்டான். வீட்டுக்குள் ளிருக்கிற
வன் பிரதியுத்தரமாகஎன்னைத்தொந்தரவுசெய்யாதே
உக்கிராணம் பூட்டியாயிற்று என்பிள்ளைகள் என்னோ
டேகூடப் படுத்திருக்கிறார்கள். நான் எழுந்திருந்து
உனக்குத் தரக்கூடாது என்று சொன்னான் (உட
னே அவன் போய்விடாமல் அலட்டுப்பண்ணுவதை
க்கண்டு) பின்பு அவன் தனக்குச் சிநேகிதனாயிருக்
கிறதினிமித்தம் எழுந்து அவனுக்குக் கொடாவிட்
டாலும் தன்னிடத்தில் அவன் வருந்திக்கேட்பதினி
மித்தமாவது எழுந்திருந்து அவனுக்குத் தேவையா
னதைக் கொடுப்பான். மேலும், நான் உங்களுக்குச்
சொல்லுகிறேன். "கேளுங்கள் அப்பொழுது கண்
டடைவீர்கள். தட்டுங்கள் அப்பொழுது உங்களுக்
குத் திறக்கப்படும்." என்கிறார். இவ்வாக்கியத்தை
அர்ச். கிரேகோரியார் விரித்துரை செய்திருக்கிற மே
னையாவது:—கேளுங்கள் என்று மாத்திரம் சொல்லி
நிறுத்தாமல், கேளுங்கள், தேடுங்கள், தட்டுங்களெ
ன்பதேதெனில் அவ்விஷயத்தில் நாம் இரப்போ
ரைப்போ லிருக்க விரும்புகிறார். இவர்கள் ஓர்வீட்
டுக்கு யாசகத்திற்குப் போனால், கிடைக்கு மட்டும்
கேட்பார்கள் தேடுவார்கள், கதவைத் தட்டுவார்கள்
இப்படியே நாமும் கர்த்தரை அலட்டுப் பண்ண வே
ணுமென்கிறார்.

(மத்தேயு.15.) ஓர் சமையத்தில் கானானிய ஸ்திரீ ஒருத்தி ஆண்டவரிடம் வந்து ஆண்டவரே தாவீதின் குமாரனே எனக்கு இரங்கும. என்மகள் பிசாசினால் கொடிய வேதனைப்படுகிறாள் என்று சொல்லிக்கூப்பிட்டாள். அவளுக்கு ஒருமறுமொழியுஞ் சொல்லாமல் அவர் போகையில் இவள் திரும்பவும் அப்படியே மன்றாடுகிறாள். அதையும் ஆண்டவர் கவனியாமற் போவதைக்கண்டு பின்னும் அப்படியே கூப்பிட்டுக்கொண்டே போனாள். அப்பொழுது சீஷரவரிடத்திற் போய் இவள் நம்மைப்பின்தொடர்ந்து கூப்பிடுகிறாள். இவளை அனுப்பிவிடும் என்று அவரை வேண்டிக்கொண்டார்கள். அதற்கவர் காணாமல் போன ஆடுகளாகிய இஸ்ரவேல் வீட்டாரிடத்திற்கு அனுப்பப்பட்டேனே யன்றி மற்றப்படியல்ல வென்றார்.

அதாவது:—இவள் அஞ்ஞானியா யிருந்தபடியால் அவளுக் கொத்தாசை செய்ய வேண்டிய தில்லை யென்றாற்போலாம். அவ்விஸ்திரீ இதைக்கேட்டும நிறுத்தாமல், ஆண்டவரே எனக்குச் சகாயம் பண்ண வேணுமென்று அவரைப் பணிந்து கொண்டாள். அவர் அவளை நோக்கி பிள்ளைகளின் அப்பத்தை யெடுத்து நாய்க் குட்டிகளுக்குப் போடுகிறது நல்லதல்ல என்றார். அதற்கவள் மெய்தான் ஆண்டவரே ஆகிலும் நாய்க்குட்டிகள் தங்கள் எசமானின் மேசையிலிருந்து விழும் துணிக்கைகளைத் தின்னுமே என்றாள். யேசு அவளுக்குப் பிரத்தியுத்தரமாக ஸ்திரீயே உன் விசுவாசம் பெரிது நீ விரும்புகிறபடி உனக்காகக் கடவது. என்றார். அந்நேரமே அவள் மகள் ஆரோக்கியமானாள். இந்த ஸ்திரீயுடைய வேண்டுதலுக்குக் கர்த்தர் காது கொடுக்காததுபோல விருந்தும் இவள் தன் வேண்டுதலில் ஓய்ந்தவளல்ல, இவள் விசுவாசத்தைப் பரிட்சிப்பதற்காகவே இரட்சகரப்படி செய்தார். மேலும் தன் மன்றாடிற்குத் தடை

நேரிட்டும் இவள் பின்வாங்கவில்லை. கர்த்தருக்குச்
சித்தமானால் தனக்குக் கிடைக்குமென்கிற முழுந
ம்பிக்கையோடு கூவிக்கொண்டே பின்றொடர்ந்தாள்.
இவளுடைய விசுவாசத்தை அவளுடைய வார்த்
தைகள் ரூபிகரிக்கின்றன. தான் தளர்வடையக்கா
ரணமிருந்தும் சோர்ந்து போகாமல் ஊக்கத்தோடு
மன்றாடியதினால் தான் விரும்பியதை யடைந்தாள்.
ஸ்திரீயே உன் விசுவாசம் பெரிது எனக் கர்த்தர்
அவளைப்புகழுகிறார். இப்படியே விசுவாசிகள் ஜெ
பத்தில் சோர்வடையார்கள். யோபென்பவரைப்
போல கர்த்தர் என்னைக் கொன்றாலும் நான் அவ
ரை மறவேனென்றாற்போல நாமும் [illegible]யாய
ருக்கவேண்டும். எக்காலமும், எந்நாளும் எப்போ
தும் அவரை மன்றாடவேண்டும் உதயத்திலும், இர
வில் நித்திரைக்கு முன்னும் அவரைத் தோத்தரிக்க
த்தவறக்கூடாது.

மேற்குறிக்கப்பட்ட மூவித லட்சணங்களோடும்
செய்யப்படும் செபம் பலனுள்ளதாயிருக்கும் அன்றி
யுஞ்செபஞ்செய்யத்துவக்குமுன், தான் துவக்கப்போ
கிற கருமம்இன்னதென்றும், கர்த்தர் சமுகத்தில் நீயி
ருப்பதாயும் யோசித்துக்கொள். இந்த எண்ணத்தி
னால் அதை நன்றாய்ச்செய்ய ஏதுவாகும். ஆத்தும
காரியங்களைத் தடையின்றிக் கெஞ்சிமன்றாடலாம்.
சரீரக்கவைகளைக் கர்த்தர் சித்தத்துக்கமைந்து கேட்
கத்தகும். விசேஷமாய் இஷ்டப்பிரசாதத்தில் நிலைக்
கும்வரத்தையும்ஓயாதிரந்துகேட்கவேண்டும். இந்த
வுன்னத வரத்துக்காகச் சிறிது காலமல்ல சீவியகா
லமுழுவதிலும்எப்போதும் ஓயாமல் மன்றாடவேண
டும். அன்றியும் சோதனை நேரத்திலுடனே கர்த்த
ருடைய ஒத்தாசையை யிரந்து கொள்ளவேண்டும்.
இவ்வகையாய்ச் சோதனையை ஜெயித்துப் பேறுப
லனை யடையலாம் சோதனையிருப்பது இரட்சணிய
த்திற்கு அவசிய மென்று முன்னே ஒப்பித்தாயிற்று.

ஒருவனுக்குச்சோதனை யதிகமாயுண்டாகுமானால்
அவன் அத்தனை யதிகமாய் உடனேக்குடனே கர்த்தரு
டைய அடைக்கலத்தைத் தேடவேணும். அன்றியும்
கற்புக்கு விரோதமான சோதனைகளுண்டாகிய வுட
னே தேவஒத்தாசையை மன்றாடவேண்டும். மேலும்
நெற்றியிலே சிலுவை வரைதலும், யேசுமரியே யென்
னுந்திருநாமங்களை யுச்சரித்தலும் மிகவு நலமாம்.
செபம்பண்ணும் வார்த்தை ஆண்டவர் சகலருக்கும்
அளிக்கிறார். ஆதலால் செபஞ்செய்து தேவஉதவி
யைப் பெற்றுக்கொள்ளாதவர்கள் தங்களைத் தானே
மோசம்போக்கிக் கொள்ளுகிறார்கள். மேலும் நல்
ஞாயச் [illegible] செய்ய உதவி செய்ய வேண்டுமென்று
ஆண்டவரை மன்றாடு. விசுவாசமுள்ள வேண்டுதல்
தப்பாது பலனைத்தரும். அவ்வகையாய்க் கேட்ட
டைந்ததற்கு அநேக அத்தாட்சிகளும், புதுமைகளும்,
சரித்திரங்களு முண்டு. வேதாகமத்தின் ஒவ்வொ
ருபக்கத்திலுங் காணலாம். கிறீஸ்துவர்களுஞ் சா
தாரணமாயிந்தச் சத்தியத்தை யறிந்திருக்கிறார்கள்.

கடைசியா[illegible] அர்ச். லிகோரியார் தமது புத்தகத்
தை முகிக்கிற வார்த்தைகளைக் கொண்டே யிதை
யும் முகிக்கக்கடவோம். "நான் சொன்னேன் இப்
பொழுது திரும்பவுஞ் சொல்லுகிறேன். இனிமேல்
என் சீவியகாலமுழுவதுஞ் சொல்லி வருவேன். அ[illegible]
தென்னவெனில் நமது இரட்சணியம் முற்றிலுஞ்
செபத்திலேயே சார்பாயிருக்கிறது. ஆதலால் ச
கல கிரந்தகர்த்தாக்கள் தங்கள் பிரபந்தங்களிலும்,
சகல பிரசங்கிகள் தங்கள் பிரசங்கங்களிலும், பாவ
சங்கீர்த்தனத்திற் குருக்களும், இடைவிடாது ஜெ
பம் பண்ணுதலைப்பற்றி மகா ஊக்கத்தோடு வற்புறுத்
திப் பேசவேண்டுவதுமன்றிச் செபம்பண்ணுங்கள்
செபியுங்கள் செபத்தில் ஓயாதிருங்கள் ஏனெனில்
நீங்கள் செபம்பண்ணினால் உங்கள் இரட்சணியம் நிச்
சயமாம். செபத்தை பசட்டைசெய்வோர்க்கபாயம்

நேரிடுவது தப்பாது." என்று அடிக்கடி கூறக்கட
வார்கள். கிறீஸ்தவர்களாகிய நாமெல்லோரும் ஜெ
பத்தைக் கைநெகிழாதிருக்கக் கடவோமாக.

வேத சத்தியங்களைத் தியானிப்பதே தியான மெ
ன்னப்படும். விசேஷமாய் மரணத்தைப்பற்றியும், ஆ
ண்டவருடைய பாடுகளைக் குறித்தும் தியானிக்கத்
தகும். தியானத்திற்கடுத்த வேறநேக விஷயங்களு
முண்டு. மோட்சம், நரகம், தீர்வை, சாவானபாவம்
எனப் பலவகைப்படும். அவைகளாவன:—

அநேகர் தங்களுக்குத் தியானம்பண்ண நேரமில்
லையென்பார்கள். இது வீண்போக்கே யொழியவே
றல்ல. விரும்பினால் அதை லகுவாய்ச் செய்யக்கூ
டும். வேதாகமத்தில் எரேமியாள் [illegible]க்கதரிசியான
வர் சொல்லுகிற பிரகாரம்:—ஜனங்கள் ஏன்மேன்மே
லும் துன்மார்க்கராகிறார்கள்? ஏன் பாவம் விளைகி
ன்றது? ஏன் எண்ணிறந்த ஆத்துமாக்கள் நாசமா
கிறார்கள்? ஏன் நன்மை குறையத் தின்மை யதிகரி
கின்றது? அவர்கள் தியானம்பண்ணுகதினாலேதான்.
தன்னை யறிந்தால் தன்னைப் ப[illegible]த்தவரையும் அறிய
லாம். தான் இப்பூலோகத்திற் [illegible]ந்ததென்றும்,
செல்லுந்தலமிம் இன்னதென்று[illegible], பிறந்தவன் இறப்
பது நிச்சயமென்றும், சாகும்வேளை நிச்சயமென்
றும், மோட்சநரகம் என்னும் முகிவில்லாதத்
லங்களுண் டென்றும், தான் தீர்வைக்கு ஆயத்தம்
பண்ணுவதவசிய மென்றும், தான் ஒரேவிசைமாத்
திரம் சாவதால் நன்மரணத்துக்கு ஆயத்தமாயிரு
க்கவேணு மென்றும் மனதில் தியானிக்கிறவன் பா
வமயக்கத்தில் நித்திரை செய்வானோ? இல்லை இல்லை
ஒளியும் இருளும் ஒன்றாய் வசிப்பது கூடாதகாரியம்.

அர்ச். லிகோரியார் உரைத்திருக்கிறபடி தியானத்
தின் அவசியத்திற்கு இரண்டு காரணங்களுண்டு.

1-வது:—வேதசத்தியங்கள் சரீரக்கண்களுக்குப்
புலப்படாமல் ஞானக்கண்ணாகிய அறிவினாற் கண்

டுணர வேண்டியதாயிருக்கிறது. ஆகையால் தியானஞ் செய்யாதவன் இந்தச் சத்தியங்களைக் காணுததினால் இரட்சிப்பின் அவசியத்தையும் அதற்குதவிக் கொள்ள வேண்டிய உபகாரணங்களையும், மேற்கொள்ள வேண்டிய தடைகளையும் காண்ப தரிதாயிருக்கின்றது.

2-வது:—தியானஞ் செய்யாத ஆத்துமமானது தேவ ஒத்தாசைகளை யிரந்து கொள்ளாதிருக்கிறது. செபஞ்செய்யாதவன் மோசம் போவான். மேலும் தியானஞ் செய்யாதவர்கள் செபஞ்செய்தாலும் பராக்காயும், புறத்தி விசாரங்களோடும் செபிக்கிறார்கள். இதனாலேயே அநேகர் பலசெபங்களை வாயிற் [illegible]த்தாலும், செபமாலை யோதினாலும், பாவவழியி[illegible]த்துக்கொண்டே வருகிறார்கள், ஆனால் தியானஞ்செய்கிறவன் அவ்வகையாய்ப் பாவத்தில் நிலை கொண்டுவருவது கூடாத காரியம். ஒன்றிற் பாவப்பழக்கத்தை வெறுத்து விடுவான், அல்லது தியானத்தைக் கைநெகிழுவான்.

வனஞ் சேர்க்கவர்களும், கெபியிற்போய் வாசஞ் செய்தவர்களும், [illegible] புகுந்தவர்களும், கன்னியர்விரத்தாரானவர்களும், [illegible]ந்தவசு செய்தவர்களும், முள்ளொட்டியாணம் கசை முதலியவைகளால் தங்கள் சரீரத்தைச் சிட்சித்தவர்களும், இரத்தமோட உபாதித்தவர்களும், தியானத்தினாலேயே தங்கள் ஆத்தும ஈடேற்றத்தின் அவசியத்தைக் கண்டுணர்ந்ததினால் அப்படி செய்தார்கள். இவர்களெல்லாரும் சாஸ்திரிகளல்ல. எழுத்தறியாதவர்களும் இவர்களுக்குள் உண்டு ஆதலால் நாங்கள் எழுத்தறியோமென்று ஒருவரும் சாக்குப்போக்குச் சொல்லவேதுவில்லை. இவர்கள் சாவு, தீர்வை, மோட்சம், நரகம், முதலியவைகளைப் பற்றியும், ஆண்டவர் பட்டபாடு, அவர்செய்த கிருபைகளைப் பற்றியுந் தியானிக்கலாம். முற்காலத்து வனவாசிகள் ஓர் மண்டை ஓட்டையும், பாடு

பட்ட சிலுவை ஒன்றையும் தங்களோடு கொண்டு திரிவார்கள், அவற்றைப் பார்த்துத் தியானஞ்செய்வார்கள். தியானத்தினாலுண்டாகிய நன்மையையும், அதனால் அர்ச்சியசிஷ்டவர்களானவர்களுடைய சரிதைகளையும் எழுதி முடிக்குந் தன்மையல்ல.

இந்த சிந்துதேசத்து அப்போஸ்தலராகிய அர்ச். சவேரியார் முதலாய் தியானத்தினாலேயே நல்லவரானார். இவர் சாஸ்திரங்களில் தேர்ந்த சமர்த்தனாயிருந்தார், இவர் ஓர்நாள் அர்ச். இஞ்ஞாசியாரோடு தோட்டத்தில் உலாவிக்கொண் டிருக்கையில் சவேரியார் கொஞ்சநாளைக்கு முன் தாம் பண்ணிய ஓர் பிரசங்கத்தினால் தமக்குண்டாகிய மகிமையைக்குறித்து அர்ச். இஞ்ஞாசியாரிடத்திற் [illegible]. இவர் அப்பொழுதவருக்குச் சொன்னதாவது:—ஒருவன் உலக முழுவதையும் சம்பாதித்தாலும் தன்னாத்துமத்தை யிழந்துபோனால் அ[illegible]க்குப் பிரயோசனமென்னவென்றார். சவேரியார் அதைத்தியானித்து அன்றிரவு நித்திரை பண்ணா திருந்தார். மறுநாளுதயத்தில் இஞ்ஞாசியாரிடத்தில் வந்து நான் நேற்றைப்போல அல்ல இன்றுமுதல் நீ[illegible]படி செய்வேன் என்று சொல்லி அவர் சீஷனாகி, சிந்துதேசத்து அப்போஸ்தலராகி இப்போது பெரிய அர்ச்சியசிஷ்டவராய் விளங்குகிறார்.

அர்ச். பிலிப்பு நேரியார் மகா சமர்த்தனாகிய வாலிபனைக் கண்டு நீ யெங்கே போகிறாயென்று கேட்டார். நான் ஓர் உத்தியோகத்திற்குப் போகிறேனென்றான், அதன் பின் என்னவென்க அதன் பின் அதற்கு மேலான வுத்தியோகத்திற்கும், அதன் பிறகு அதிலும் மேலான வுத்தியோகத்திற்கும் இப்படியே மேன்மேலேபோவேனென்றான்.

ஆகிலும் கடைசியாயுனக் கென்ன நேரிடுமென்று நீ யின்று வீட்டுக்குப்போய்த் தியானித்துப் பாரென்றார். அப்படியே அவன் செய்து மறுநாள் அவரிடத்

ஞில் வாகு எனக்குப் போதும் ஒன்றும் வேண்டி
இல்லை. உம்முடைய பிரியப்படி எதுவுஞ் செய்வே
னென்றான். இவ்வகையான ஆயிரக் கணக்கான அ
தாட்சிகளுண்டு. எழுத்தறியாதவர்கள் முன்கண்ட
மரணம், சாவு, தீர்வை, மோட்சம், நரகம், ஆண்ட
வருடைய பாடு, அவர் நமக்கருளுங் கிருபை முதல
யவற்றைத் தியானிக்கலாம். வாசிக்கக் கூடியவர்கள்
ஓர் நல்ல புத்தகத்தைத் தெரிந்து அதிற்கொஞ்சம் வா
சித்துத் தியானிக்கலாம். தியானம் எந்த நேரத்திலு
செய்யக்கூடுமாயினும், அதிகாலையிற்செய்வது மிகவு
நலமென்று அர்ச்சியசிஷ்டவர்கள் சொல்லுகிறார்கள்
ஒரு நாளைக்கிருவிசை தியானம் பண்ணக்கூடியவர்கள்
இரவில் நித்திரைக்குமுன் செய்வது உத்
தமம். தியானத்தினால் ஏராளமான நன்மையுண்டா
கத்தக்கதாயிருக்க, அதற்கு நேரமில்லையென்று போ
க்குச் சொல்வதெப்படி? தியானஞ்செய்வதினால் பா
வத்தின் அகோரத்தைக் கண்டறியலாம். பாவத்தி
னின்று நீங்கலாம். மோட்சணியத்திற்கடுத்த வழி
பாடுகளைக் கைக்கொள்ளலாம். தேவசிநேகம் நம
க்குள் விர்த்தியடையும். இரண்டு தலேந்து பெற்றவ
னிடத்தில், இரண்டுக்குக் கணக்குக்கேட்டார். ஒன்
றைப் பெற்றவனிடத்திலொன்றுக்குக் கணக்குக் கே
ட்டார். பூலோகத்தில் நமக்குக் கிடைத்திருக்கிற
ஆயுசுகாலமாகிய நேரத்தைப்பற்றி ஒவ்வொருவரும்
கணக்குக் கொடுக்க வேண்டியதாயிருக்கும். நமக்
குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற தலேந்தைக் கொண்டு
என்ன செய்துகொண்டு வருகிறோமென்று ஆராயக்
கடவோம். நாம் நம்மைத் தானே தீர்வையிட்டுக்
கொண்டால் கர்த்தர் நம்மைத் தீர்வையிடாரென்
று அர்ச். பவுல் அப்போஸ்தலர் எழுதி வைத்தார்.
அர்ச்சியசிஷ்டவர்களுக்கும், லோகத்தாருக்குமுள்ள
விசேஷ வித்தியாசமென்ன? தியானமே. பத்தியை
விரும்புகிறவர்கள் தியானஞ் செய்யக் கடவார்கள்.

தியானஞ் செய்யும் விதத்தின் சுருக்கமாவது:—
தியானத்தில் மூன்றுபங்குண்டு.

1-வது:—தியானத்துக்கு ஆயத்தம்.

2-வது:—தியானஞ் செய்யும் விதம்.

3-வது:—தியானத்தின் முகிவு.

1-வது:—ஆயத்தம் பண்ணும் மேரையாவது:—
முதலாவது:—நீ கர்த்தர் சமூகத்திலிருப்பதாகத் தி
யானித்து அவரை வணங்கு. இரண்டாவது:—நீ
யித்துவரையும் செய்த பாவங்களுக்காக மனஸ்தாபப்
படு. உன்னை நரகத்திற் கனுப்பாமற் காப்பாற்றிய தந்
தாகக் கர்த்தரை தோத்திரி. மூன்றாவது:—இத்தி
யானத்திற் குதவி செய்யும்படி கர்த்தரையும், தேவ
மாதா, மற்றும் அர்ச்சியசிஷ்டவர்களையும் மன்றாடு.
இதற்காக ஒரு பரமண்டல மந்திரமும், பிரியதத்த
மந்திரமும் வேண்டிக்கொள்.

2-வது:—தியானம் பண்ணத் தெரியாதவர்கள்
முன்சொன்னபிரகாரம் ஒரு மறைக்குறித்துத் தியானி
க்கவும், வாசிக்கக்கற்றவர்கள் ஓர் நல்ல புத்தகத்தில்
ஓர் பாகத்தைக் கொஞ்சங்கொஞ்சமாய் வாசித்து அ
தைக்குறித்துத் தியானிக்கவும், தமிழில் ஞானவுண
ர்த்துதல், இஞ்ஞாசியார் தியானம், சாங்கோபாங்க
நெறிப்பிரவேசம், ஜெபவொழுக்கம் முதலிய இவை
போன்ற புத்தகங்களுதவும். ஓர் புத்தகத்தை ஒருவி
சை முகித்தவுடனே தூரவையாமல் அதைத்திரும்ப
வும் முதலிலிருந்து வாசிக்க வேண்டும். இப்படி பல
விசை அப்புத்தகத்தை முகித்தபின் வேறேபுத்தகத்
தைப் பாவிக்கலாம். இவ்விதமாய் அன்று தியானத்
துக்காகக் குறிக்கப்பட்டதைக் கொஞ்சங் கொஞ்ச
மாய் கவனத்தோடு வாசித்துத் தியானிக்கையில், உ
ன்மனதில் அதிகமாய்ப்படுகிற வாக்கியங்களிற் சற்று
அதிகமாய்த்தங்கிநின்று ஆராய்வதாக. அவ்வாறு தி
யானஞ் செய்கையில்தானே, இடைக்கிடை சில நல

ஞுணர்ச்சிகளை யுண்டாக்கிக் கொள். அதாவது:—கர்த்தனைத்தோத்திரி, உன் பாவங்களுக்காக மனஸ்தாபப்படு, தேவசிநேகப் பிரகரணத்தை புச்சரி, இவை போன்ற பற்பல கிருத்தியங்களைச் செய், மன வல்லயச்செபங்களைச்செபி, அதுடன் வேண்டுதல் செய், உன் இரட்சணியத்திற்காக வேண்டிய சகல வரங்களையும் தந்தருளும்படி கர்த்தனை மன்றாடு, விசேஷமாய்ப் பாவமன்னிப்பையும், மனஸ்தாபத்தையும், தேவசிநேகத்தையும், இஷ்டப்பிரசாதத்தில் நிலைத்து விர்த்தியடையும் வரத்தையும் கேள். பாவிகளுக்காகவும் உத்தரிக்கிற ஆத்துமாக்களுக்காகவும் மன்றாடு. உனக்காக வேண்டிய எல்லாவரங்களையும் மன்றாடு. இதன்முகிவில் யாதோர் நற்கிருத்தியத்தைச்செய்யவாவது அல்லது உன்னிலுள்ள யாதோர் குறையை நீக்கவாவது பிரதிக்கினைசெய். கடைசியாய் நீ பண்ணியபிரதிக்கினைகளை யெல்லாம் நிறைவேற்றத்தேவ உதவியைக்கேள் அதன்றி நம்மாலாவதொன்றுமில்லை.

3-வது:—தியானத்தின் முடிவு. முதலாவது கடவுளுக்குநன்றியறிந்த தோத்திரம்பண்ணு. இரண்டாவது உன் பிரதிக்கினைகளைக் கர்த்தருக்குக் காணிக்கைவைத்து அவருதவியை மன்றாடு, அவற்றை நிறைவேற்ற உறுதியான தீர்மானம்பண்ணு. ஆண்டவரையும், தேவமாதாவையும், மற்றும் அர்ச்சியசிஷ்டவர்களையும் மன்றாடு. பாவிகட் கடைக்கலமாகியநாயகிக் குன்னை யொப்புக்கொடு. பாவிகளுக்காகவும், திருச்சபைக் காகவும், குருக்கள் தபோதனர்களுக்காகவும், சிநேகிதர், சுற்றத்தார் மற்றவர்கட்காகவும், உத்தரிக்கிற ஆத்துமாக்களுக்காகவும் வேண்டிக்கொள். கடைசியாய் ஒரு பரமண்டல மந்திரமும், பிரியதத்த மந்திரமும் சொல்லி முகி இதன்பின் அர்ச். பிரான்சீஸ்கு சலேசியார் கற்பிக்கும் பிரகாரம் ஞானச்செண்டு கட்ட வேண்டும்

ஒரு நந்தவனத்தில் உல்லாசமா யுலாத்துகிறவர்கள் இரண்டொரு புஷ்பங்களை அதிற் பறிக்காமல் அதை விட்டு வெளியிற் புறப்பட மாட்டார்கள். வெளியில் வந்தபின் பறித்த புஷ்பங்களை அடிக்கடி முகர்ந்து வருவார்கள். இத்தன்மையாகவே தியானத்திலு நமது புத்தியானது எந்தத் தேவ ரகசியத்தை யென்கிலும் ஆராய்ந்து பார்த்த பின் நமக்கு அதிகப் பிரியமானதும் புண்ணியத்தில் விருத்தியடைய அதிக உபயோகமானதுமான இரண்டொரு யோசனைகளைத் தெரிந்து கொண்டு அன்றையத் தினம் அடிக்கடி அதை ஞாபகம் வருத்திக் கொண்டு அதின் ஞான சுதந்தரத்தை யுணர வேண்டும். இப்படியாய்த் தியான முடிந்தபின் இருந்த விடத்திலேயே அமரிக்கை மவுனமா யிருந்து இந்த ஞானச் செண்டை முடிக்க வேண்டும்.

தியான ஒழுங்கை மிகவுஞ் சுருக்கமா யிங்கே காண்பித்திருக்கச்சே, விரிவாயறிய விரும்புவோர் அர்ச். பிரான்சீஸ்கு சலேசியாரா லுண்டாக்கப்பட்ட "சாங்கோபாங்க தெபிப்பிரவேச மென்னும்" பிரபந்தத்திற் பார்த்தறியலாம். இதை வாசிக்குஞ் சகோதரனே நீ பூலோக யுத்தத்தில் வெற்றி யடையவும், சோதனையை மேற்கொள்ளவும், பாவத்தைத் தவிர்க்கவும், பத்தியில் வளரவும், விரும்புவாயானால் தியானஞ் செய். எவுஜேனியஸ் என்னும் பாப்பானவர் தமக்குள்ள பல அலுவலினிமித்தம் தியானத்தைச் சிறிது வேளைகளிற் கைவிட்டதினால் அர்ச். பேர்னார்து அவருக் கோர் கடிதமெழுதி, அவர் தியானஞ் செய்யாவிடில் அவருடைய இருதயம் தன்னைத்தானறியாமல் கடினமாகி விடுமென்று எச்சரிக்கிறார். ஏனெனில் நமது இருதயம் இயல்பாகவே கடினமாயிருக்கின்றது. தியானத்தினால் இளகுகின்றது. அப்பொழுது தேவ சிநேகக்கினிபற்றி யெரியுமென்று தாவீதுசங்கீதத்திற் பாடி யிருக்கின்றது. எஸ்மா வெ

னும் பட்டணத்து மேற்றிராணியாராகிய பரிசுத்த மகாத்துமாதளரா லூக்கத்தோடும், சுறுசுறுப்போடும் தமது மந்தையைப் பரிபாலித்து வருங் காலையில் அர்ச். தெரேசம்மாள் தமதுஆத்தும குருவாகிற அம்மேற்றிராணியாருக்கு ஓர் நிருபத்தின் மூலமாய் அறிவித்ததாவது:—இவரைக்குறித்து அவள் கிறீஸ்துநாதரிடத்தில் மன்றாடினதாயும் அவருக்குமேன்மேலும் ஏராளமான வரங்களைப் பொழிந்தருளவேணுமென்று வேண்டிக்கொண்டதின் பேரில் மிகவும் அவசியமான காரணத்தி லிவர் குறைவுள்ளவரா யிருப்பதாயும், அஸ்திவாரமின்றி கட்டிடம் நிலைபெறாதது போலவே தியானத்தை ஊக்கத்தோடு செய்வதில் ஏய்த்தால் இஸ்பிரீத்து சாந்துவின் ஐக்கியம் சோர்வடையுமென்றும் கர்த்தர் இவளுக் கறிவித்ததாயும் குறித்த மேற்றிராணியாருக்கு அந்தம்மாள் எழுதினாள்.

நித்திய சத்தியங்களில் ஊன்றி நின்று தியானிக்கிறவன் பாவத்தினின்று நீங்குவான் என்று ஆண்டவர் வேதாகமத்தில் திருவுளம்பற்றி யிருக்கிறார். ஆகையால் நாம் தியானஞ் செய்யாதிருக்கச் சாக்குப்போக்குச் சொல்வதற் கேதுவில்லை. தியானஞ் செய்கிறவர்கள் செபத்தின் அவசியத்தைக் கண்டுணர்ந்து அடிக்கடி செபஞ் செய்வார்கள். கிறீஸ்துவர்கள் சகலரும் செபத்திற்குக் குறிக்கப்பட்ட நேரத்தில் மாத்திரஞ் சிறிது செபங்களை யோதுதல் போதுமென்றெண்ணாமல் நாள் முழுவதும் அடிக்கடி சிறிது மனவல்லயச் செபங்களைச் செபிக்கக் கடவார்கள். ஆண்டவரே எங்களைச் சோதனைக்குட் பிரவேசிப்பியாதேயும் என்றாவது, உமது ராச்சியம்வருக என்றாவது, சர்வேசுரா எனக்குதவியாக நோக்கியருளும், கர்த்தாவே எனக்கொத்தாசை செய்யத் தீவிரியும் யென்னப்பட்ட பற்பலமனவல்லயச்செபங்களை யாவ[illegible] அடிக்கடியுச்சரிப்பது மிகவும் உத்தமம். இவைகள் உன் ஆவியையெப்போதும் உயிர்ப்பித்துக் கொண்டி

ருக்கும். இதுதவிர உனது புலன்களை நன்றாய் உபயோகிப்பதினால் ஓர்வகைத்தியானஞ் செய்தாப்போலாகும். அதாவது: நீகாண்கிற பற்பல காரியங்களிலும், பொருட்களிலும், கிரியைகளிலும், சம்பவங்களிலுமிருந்து நல்லஆலோசனை, நற்கருத்து வருவித்துக் கொள்வதினால் உன்மனதை ஆகாயத்திற்கு உயர்த்திக் கொண்டிருக்கலாம். இவ்வுன்னத மனோதியானத்தைச் செய்யுமேனையைப் பின்வரும் சிலவுதாரணங்களாற் காணலாம்.

சூரியனைக்காணும்போது உன் ஆத்துமம் இஷ்டப்பிரசாதத்தோடுபிரகாசிக்கும் விதத்தையும், அதின் மகத்துவத்தையும் சற்றே யுணரலாம். மேக இருளினால சூரியன் கொஞ்சநேரமறைவாகிறதைக் காணும்போது அஞ்ஞானமென்னும்இருளினால் ஆத்துமஒளிமங்குவதாய்ச்சிந்திக்கலாம். நட்சத்திரங்களையும்மணலையுங் கண்டு, இவைகளின்தொகைஎண்ணிலடங்காததுபோல, உன்பாவங்களுந் திரண்டிருப்பதாய்ச்சிந்தித்துத் திகிலடையக்கடவாய். ஆயுதங்கள், கயிறு, ஆணிமுதலியவற்றைக் காண்கையில் ஆண்டவரை யுபாதித்த எத்தனங்களை நினைக்கலாம். ஓர் சிறிய குடிசையைக் காண்கையில் ஆண்டவர் பிறப்பையும், அவருடைய வறுமையையுஞ் சிந்திக்கலாம். மலையைப்பார்த்து, கல்வாரிமலைக்கொப்பிடலாம். பட்சி பறவைகளுடைய நாதங்களையும், மனிதருடைய கீதவாத்தியங்களையும் கேட்டு மோட்ச ராச்சியத்தில் சம்மனசுக்கள் கீர்த்தனைப்பாடித் துதிக்குமேனையை உத்தேசிக்கலாம். […] செடி, புட்பங்களைக் காண்கையில் மனிதனுடைய ஆயுசு பூவைப்போல கொஞ்சத்துக்குள் வாடிவதங்கிப்போமென் றறியலாம். ஓர்நீதிஸ்தலத்தையும் நடுவனையுங்காண்கையில் இரட்சகர் நடுக்கேட்கும்விதத்தையும், சாவுக்குப்பின்னுள்ள தீர்வையையுங் கவனிக்கலாம்.

ஓர் ஐஸ்வரியவான், அல்லது பிரபு, அரசன் இவ

களுடைய ஆரவாரத்தையும், மகிமை ஒட்டோலகங்
களேயும்; நல்லோர்க்கு ஆண்டவரளிக்கும் மகிமை
யையும், மோட்ச பேரின்பபாக்கியத்தையும் இணையி
ட்டுப்பார்த்தால்அது ஒன்றுமில்லாமையாகுமென்று
உத்தேசிக்கலாம். கலகத்தையும்,சச்சரவையும், ஒரு
வன் மற்றொருவனை யடித்து விழத்தாட்டு வதை
யுங்கண்டு நீயுன் ஆத்துமசத்துருக்களோடு ஓயாதயு
த்தஞ்செய்ய வேண்டியதிருப்பதையும், தேவ ஒத்தா
சையின்றி உன் பலவீனத்தினால் தோர்வையடைவா
யென்றும் உணரலாம். உடம்பைச் சுத்தம் பண்ணு
ம்போதும் வஸ்திர முதலியவற்றின் அழுக்கைப்போ
க்கும்போதும், ஆத்துமத்திற் படும் அசுத்தத்தை
நீக்க அசட்டை செய்யலாகாது என்றெண்ணலாம்.
ஆகாரமுதலிய உணவருந் துகையில் ஆத்தும போச
னத்தைக் குறித்துத் தியானிக்கலாம். பிரயாணம்
போகையில் சகலரும் பரலோகத்துக்கு நேராய்ப்
பிரயாணஞ் செய்வதாய்க் கவனிக்கலாம். தீபமேற்
றும் போது ஆத்துமத்திற் பாவ அந்தகாரத்தைப்
போக்க இஸ்பிரீத்து சாந்துவின் ஞானவொளி அவ
சியமென்று கருதலாம். தீபத்தினருகே வண்டு,பூச்சி
முதலியவை அதன் பிரகாசத்தைகண்டு மயங்கி
சந்துஷ்டியாய்ச் சுற்றித்திரியும்போது அதில் விழுந்து
மாண்டுபோவதைக் காண்கையில், மனிதர் சில சிரு
ஷ்டிகளுடைய அழகையும் அலங்காரத்தையும் கண்டு
மயங்கி ஞானமில்லாத ஜெந்துக்களைப்போல அதி
லமிழ்ந்திநித்தியசாவுக்காளா வதையுணரலாம்.

ஒரு பாவியைக்காண்கையிலும்,புறத்தியாலிழிந்து
ற தன்னைக் கட்டிக்கொள்வதைப் பார்க்கையிலும் நீ
உன்னை மெய்ச்சுக்கொள்ளாமல் தேவகிருபை யுன்னை
க்காத்திராவிடில் நீ மகா பெரியபாவியும் நிர்ப்பாக்கிய
னுமாகக் காட்டுமென்று அர்ச். சவேரியார்சொன்ன
நியாயமா யுத்தேசித்துக்கொள். நெருப்புச் சுவாலை
யைக்காண்கையில் நரகாக்கினியைச் சிந்திக்கலாம்.

இவ்விதமாய்ப் பூலோகத்திலுள்ள சகலவிஷயங்களி
னின்றும்,பொருட்கள் கிரியைகளினின்றும் [illegible]ள
மான நன்மையடைய எதுவாயிருக்கும். மேலே
குறிக்கப்பட்ட பிரகாரமே ஒவ்வொன்றையும் ஒப்பிட்
டுப்பார்க்கவேணுமென்று கற்பிக்கவல்ல இச்சுகிர்
த்திருத்தியத்தைப் பண்ணும்வித்தைதைக் காண்பிக்க
வே அவைகளெழுதப்பட்டன.

அவனவன் தன்தன் பக்தியுக்திக்கொப்ப அதி
னின்று விசேஷ வுணர்ச்சிகளை யுதவிக்கொள்ளக்
கடவன். அர்ச்சியசிஷ்டவர்களும், மற்றுமகாத்துமா
க்களும் இப்படியேதங்கள் நேரத்தையுபயோகித்
தார்கள் என்பதுக்குப் பல திருஷ்டாந்தங்கண்டு.
அர்ச். பிராஞ்சீஸ்கு சாலேஸ் இதில் தேர்ந்தவ
ரென்று அவர் செய்திருக்கிற புத்தகங்களில் விளங்
குகின்றது. அர்ச். அகுஸ்தீன் ஓர் புண்ணியவதிக்கு
இக்கிருத்தியத்தை வெகுவாய்க் கற்பித்துவந்தார்.
சகலசிருட்டிப்பும் கடவுளைத் தோத்திரிப்பதாய் தா
வீது சொல்வதினார்த்தமிதுவே. உலகிலுள்ள யாவுஞ்
சர்வேஸ்வரனைக் குறித்தே பேசுகின்றன. உலகமெ
ல்லாஞ் சர்வேஸ்வரனுடைய புகழ்ச்சிகளைப் பாடுகி
ன்ற கின்னரம்போலவும், சகல மனிதரும் அவரை
நேசிக்க அழைக்கும் எக்காளம் போலவும் இருக்கின்
றன வென்று அர்ச். அந்தோனியார், அகுஸ்தீன், மு
தலியவர்களுரைத்திருக்கிறார்கள்.

அர்ச். அகுஸ்தீன்.—சூரியன், சந்திரன், நட்சத்தி
ரம் மலை, குன்று, ஆறு,செடி, பூண்டு, மர,முதலியசி
ருஷ்டிப்பைக்காண்கையில் அவை அகுஸ்தீனே! கட
வுளை நேசி; ஏனெனில்நீயவரைச்சிநேகிக்கத் தக்க
தாக, எங்களை யுனக்காக உண்டுபண்ணி னைத்திருக்கி
றார் என்று கூவுகிறதுபோல எண்ணுவார். இச்சுகிரு
முறைமையில் மனவல்லயச் செபமும் அடங்கியிருக்
கின்றது. நல்ல நினைவுகளோடு மனவல்லயச் செப
ங்களுமுண்டாகும் நாள்முழுவதும் எத்தொழிற் செ

ய்கிறோம், விளையாடும்போதும், வீண்நேரம் போக்கு
கையிலும் சம்பாஷணை செய்கையிலும் இவ்விதமாய்
இடைக்கிடை அடிக்கடி நற்கருத்துக்களையும், மன
வல்லயச் செபங்களையும் உச்சரிப்பதிலுண்டாகும்
பிரயோசனத்தை யளவிடுந் தன்மையல்ல. நீ எப்
போதும் ஓயாமலிதிலே யநேரத்தைக் கழிக்கவே
ணுமென்று, விரும்புகிறதில்லை. அர்ச். பிராஞ்சீஸ்கு
சாலேஸ் சொல்லுமாப்போல பிரிய சகோதரமே
உன் புத்தியானது சர்வேஸ்வரனோடு இப்படிப்பட்ட
ஸ்நேக சம்பந்தத்திலிருக்க அப்பியாசப்பட்டு வந்
தாற் கொஞ்சத்துக்குள் அவரது உத்தமவிலக்ஷண
ங்களதிற் படிந்துவிடும் என்பதற்குச் சந்தேகமில்லை.
இது மகா பிரயாசையான காரியமல்ல. நமது அந்
தஸ்துக்கடுத்த வேலைகளுக்கு இதனால் அற்பவிக்கி
னமும் வர இடமில்லை. ஓர் நிமிஷம்போதும், இந்த
நற்கிருத்தியத்தால் நமது அலுவல் விஷயங்களுக்கு
இடைஞ்சல் இராததுமன்றி அவைகளைச் சுறுசுறு
ப்புடன் வேண்டியபடி செய்ய வெகு ஒத்தாசையா
யிருக்கும். வழிநடக்கிறவன் தாகந்தீர்க்கச் சற்றுநே
ரம் தங்குவதால் இவன் இழந்துபோவதொன்றுமில்
லை. இதனால் இவனுக்கு அந்த நேரம் வீணாய்ப்போ
வதில்லை. அதிகதுரிதமாய் நடக்கப்பலமுண்டாகும்
படிக்கு இவன் சற்றுத் தங்கவேண்டியிருக்கிறது.
மெய்யாகவே வெகுபிரயோசனமான அநேகமனவ
ல்லய செபங்கள் பலபுத்தகங்களிலுண்டு. ஆன
வித்தப் புத்தகங்களிலிருப்பதைச் சொல்ல வேண்டு
மென்று அவசியமில்லை. தேவசிநேகமானது உனக்
குவருவிக்கும் மனவல்லயச் செபத்தை மனதினா
லென்கிலும் வாக்கா லென்கிலும் சொல்லுவாய்.
ஏனெனில் தேவ சிநேகமுள்ளவனிருதயத்தில் இப்
படிப்பட்ட மனவல்லய செபங்கள் இயல்பாய் உண்
டாகும். இந்த இனிய கிருத்தியத்தில் வெகுவாய்த்
தேர்ச்சி யடைந்த யிந்த அர்ச்சியசிஷ்டவர் இதைப்

பற்றி வெகுவாய்ப் புகழ்ந்து சகலரையும் அதற்கேவு
கிறார். இதற்குரிய பல அத்தாட்சிகளையும், அர்ச்சி
யசிஷ்டவர்களுடைய முன் மாதிரிகைகளையும் ஐய
ருண்டுபண்ணிய சாங்கோபாங்க நெறிப் பிரவேசம்
என்னும் புத்தகத்திற் காணலாம். அவற்றுள் இரண்
டொன்று சொல்வோம்.—
நசியான்ஸ் நகரத்து மேற்றிராணியாராகிய அர்ச்.
கிரகோரியார் கடலோரத்தில் ஒருநாள் உலாவிக்கொ
ண்டிருந்தாராம் அலைகள் கடற்கரையிற் கிளிஞ்சில்
முட்டி முதலியவைகளை ஒதுக்குகிறதையும், வேறே
அலைகள் மறுபடியும் அவைகளை சலங்களுக்குள் அடி
த்துக்கொண்டு போகிறதையும் இதற்குவிரோதமாய்
அருகாமையிலிருக்கும் கற்பாறையின்மீது எவ்வள
வுதான் பலமாய் அலைகள்வந்து மோதினபோதிலும்
அவைகள் அசையாமல் ஸ்திரமா யிருப்பதையும்
கண்டு இவருக்குண்டான நல்ல யோசனையாவது:—
புண்ணியத்திற் பலவீனமான ஆத்துமங்கள் மேற்
சொல்லிய கிளிஞ்சில்கள் போல மனவுச்சாயப்படி
யாவுங் கைகூடிவரும்போது சந்தோஷமாகவும், கை
கூடி வராத தருணத்திற் கஸ்தியாகவும் இருக்கும்.
ஆனால் புண்ணியத்தில் தைரியமாயிருப்பவர்கள் எக்
காலத்திலும் எவ்வித புயலாலும் அசையாமல் ஸ்தி
ரமாய் நிற்பார்கள். என்கிற இந்த ஆலோசனையான
து இவர்புத்தியில்வரவே இவர்பிரமித்து, தாவீதென்
பவர் பாவனையாய், என் ஆண்டவரே என்னை யிரட்
சியும். ஏனெனில் என்னாத்துமம் வரையிற் சலங்
கள் பிரவேசித்தன. ஆ! என் கர்த்தரே சுவாமீ
இந்தப் பாதாளத்தினின்று என்னை மீட்டிரட்சியும்.
நடுச்சமுத்திரத்தில் மூழ்கிறேன். புயலானதென்னை
அமிழ்த்திவிட்டது என்றார்.
அர்ச். புலெஜெல்ஸ்
ருஸ்பா மேற்றிராணியாராகிய அர்ச். புலெஜெல்ஸ்
என்பவர் கோத்துமார்களுடைய இராசாவாகிய தே
யேதொரிக்கு என்பவனோடு உரோமாபுரிபட்டணத்

தின் வங்கிஷபதிகளெல்லாம் ஒரு பொதுக் கூட்ட
மாய்க் கூடியிருக்கையில், இவர்கள் ஒவ்வொருவ
ரும் தங்கள்தங்கள் அந்தஸ்து கௌரவப்படி வெகு
ஆடம்பரமாய்த் தங்கள் ஆசனத்தில் வீற்றிருக்கக்க
ண்டு, ஆ! சுவாமீ! கிலேயில்லா இப்புவிமீதுள்ள உ
ரோமைநகர் இவ்வளவு சிறப்புற்றோங்கியதாகில் பர
லோக ஜெருசலேம் நகர் எவ்வளவோ அலங்கிர்த
முற்றிருக்க வேண்டும். பெருமை சிலாக்கியத்தை
நாடியவர்களுக்கு 'இவ்வுலகில் இவ்வளவு மகிமைகி
டைத்தால் சத்தியத்தை நேசிப்பவர்களுக்கு மறு
லோகத்தில்வரும் மகிமை எப்பேர்க்கொத்ததாயிரு
க்கவேண்டும் என்று ஆச்சரியத்தோ டுரைத்தார்.

கந்தோர்பேரி பட்டணத்தின் அதிமேற்றிராணி
யாராகிய அர்ச். அன்சேல்ம் என்பவர் எது காரிய
த்தைப்பார்த்த போதிலும் உடனே அதினால் ஏதா
கிலும் ஒருநல்ல யோசனைகள் அவருக்கு வராமலி
ருக்கிறதில்லையாம். ஒருநாள் யாத்திரைசெய்கையில்
நாய்கள் துரத்திவந்த ஒரு முயற்குட்டி இவர் ஏறியி
ருந்த குதிரையின்கீழ் சாவுக்குத் தப்பித்துக்கொள்
ளுகிறதற்கு ஓடிவந்தது. இதை துரத்திவந்த நாய்க
ள் இவருடைய அடைக்கலத்தில்வந்த முயலை நெரு
க்குகிறதற்குத் துணியாமல் சுற்றிலும் வெகுவாய்க்
குலைத்துக்கொண்டிருந்தன. அருகில்நின்ற வேடரெல்
லோருக்கும் இதுவெகு விநோதவேடிக்கையாயிருந்
தது. அர்ச். அன்சேல்மென்பவரோவெனில் தேம்பி
யழுதுகொண்டு வேடர்களைப்பார்த்துச் சொன்னதா
வது:—உங்களுக்கு நகைப்பாயிருக்கிறது ஆனால் இ
ந்தமுயலோ நகைக்கிறதில்லை. இத்தன்மையாக வல
லவா பசாசின்வலையில் அகப்பட்டு காலாவிதத்திலும்
எவ்விதபாவங்களையும் கட்டிக்கொண்ட ஆத்துமத்
தை மரணநேரத்தில் பசாசுகள் பிடித்துவிழுங்கக்
காத்துக் கொண்டிருக்கின்றன, பிரலாபத்துக்குரிய
இவ்வாத்துமம் வெகு திகிலடைந்து எங்கேயாகிலும்

ஓர் அடைக்கலத்தைத் தேடி இதற்கு அகப்படாவிட்
டால் இதின்சத்துருக்களாகிய பசாசுகள் இதைத்து
ஷணித்துப்பரிகாசம்பண்ணி நித்திய நரகநெருப்புக்கு
இரையாக்கிவிடும். இதை இவர் சொன்னபின் வெ
ருமூச்செறிந்து வழிநடந்து போனார்.

ஓர் புண்ணியவான் ...றையப் பூத்திருக்கும் வி
ருக்ஷங்களைப் பார்த்து:—ஐயோ திருச்சபையின்
நந்தவனத்தில் நான் மாத்திரம் பூகொடாத மரமாய்
இருக்க வேண்டுமோ?" என்றார்.

வேறொருவர்:—...றத்தியாருடைய வியாதியையும்
அசௌக்கியத்தையும் கேள்விப்படும்போதும், இன்
னார் மரணித்தாரென்கிற சேதியறியும்போதும் தாம்
மரணத்துக்கு ஆயத்தமோ இல்லையோ வென்றும்
அச்சாவு தமக்கு நேரிட்டால் தமதாத்தும ஸ்திதி
யென்ன ஆகுமென்றுங் கவனிப்பார். இவ்விதமாகவே
சகலரும் தங்கள்தங்கள் கருத்துப்பிரகாரம் பற்பல
தருணங்களில் பலவிஷயங்களினின்று நல்லுணர்ச்
சிகளை வருத்துவிப்பதோடு மனவல்லயச்செபங்களை
யோதுவதினாலுண்டாகும் பலன் ஏராளமாகும். வி
சேஷமாய் மரணத்தை ஞாபகமூட்டுகிறதற்குப் பல
யோசனைகளை வருத்துவிப்பது மிகவும் நலமாம்.

சம்பந்தமான தியானத்தைக்குறித்தும் அதற்குச் சம்பந்தமான
கிருத்தியத்தைக்குறித்தும் இவ்வளவாய் விளக்கிக்கா
ண்பித்தபின் கிறீஸ்துவர்களாகிய நீங்கள் தியானஞ்
செய்யாதிருக்கலாமோ? இப்போது நரகத்திலுபாதிக்
கப்படுகிறவர்களை நோக்கி நீங்களிங்கே விழுந்தழுகு
க்காரணமென்னவென்று கேட்கில்எங்கள்சீவியகால
த்தில்நரகத்தைக் குறித்துநாங்கள் தியானியாததால்
இதற்கிரையானோமென்று அவர்களில் வெகுபேர்மா
றுத்தாரஞ்சொல்வார்களென்று ஓர்புண்ணியவான் எ
ழுதிவைத்தார். செத்தபின் நரகத்துக்குப்போகாதப
டி சீவியகாலத்திலே தியானத்தினால் நரகத்துக்குள்
ளிறங்கு என்று இஸ்பிரீத்து சாந்துவானவர் வேதாக

மத்திலே திருவுளம்பற்றி யிருக்கிறார். அர்ச். தெரே
சம்மாள் சொல்வதாவது:—தியானம் செய்யாதவனு
டைய மோக்ஷம் வீணாய்ப்போகின்றது. தியானஞ்செய்து
பின்பு விட்டுவிடுகிறவன் பசாசினுதவியின்றி தன்
னைத்தானே நரகத்தில் தள்ளுகிறான். தியானத்தைக்
கைவிடாது ஊக்கத்தோடு செய்து வருகிற ஆத்
துமம் தன்கை தப்பிப்போனதாகப் பசாசு அறியும்.
தியானமார்க்கத்தில் தவறாமல் நடக்கிறவன் மெது
வாய்ச் சென்றாலும் தன் பிரயாசத்தை நேராய் மு
டிப்பது உண்மை யென்றும், அந்த ஆத்துமத்தை
மோட்சவீட்டின் வாசலுக்குக் கர்த்தர் நடத்திக்கொ
ண்டு போவாரென்றும் நான் திட்டமாய் சொல்லுகி
றேன் என்றும் இந்த அம்மாள் பற்பல இடங்களிற்
சொல்லியிருக்கிறாள் ஏனெனில் செவ்வையாய்த் தி
யானஞ் செய்கிறவன், பாவவழியில் நிலையான். செப
த்தை மறவான். தன் கதியின்னதென்றறிவான். இவ்
வுலகத்தைச் சதமென்றெண்ணான். ஆதலாற் சகோ
தரரே தியானஞ்செய்யுங்கள்.

4-வது.—அடிக்கடி தேவதிரவியானுமானங்களைப்
பெறுதல். பாவத்தினின்று நீங்குவதுக்கு, நான்கா
வது வழி அடிக்கடி பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணி தே
வ நற்கருணை யுட்கொள்ளுதல் நான்காம் வழியாம்.

சுபாவக் கிரமமாய் மனிதனுக் கிவ்வுலகில் ஏழுவி
சேஷ நிலமைகளுண்டு. ஆத்மீக விஷயத்திலும் பரம
ஞானமுள்ள தேவன் ஏழுசாக்கிரமேந்துகளை யுண்டு
பண்ணியிருப்பது மகா நவமாய்த் தோன்றுகின்றன.

1. ஓர் குழந்தை பிறந்து, பூலோகத்திற் பிரவே
சித்து மனுக்குலத்தில் ஒன்றா யெண்ணப்படும். அ
ப்படியே, அக்குழந்தை ஞானஸ்நானத்தினால் கிறீஸ்
துவின் பிள்ளையாகி, அவர் திருமங்கையின் ஓர் உரு
வாக எண்ணப்படும்.

2. பிள்ளை வளர்ந்து, தன்னைக் காப்பாற்றவும்,
தன் குலத்தாரையும் சுற்றத்தாரையும் பரிபாலனம்

பண்ணிப் பாதுகாக்கவும், வேண்டியபோது போரா
டவும் சக்திபெறும். அவ்வண்ணமே, அக்கிறீஸ்த
வன் உறுதிபூசுதலினால இஸ்பிரீத்து சாந்து சர்வேஸ்
வரனைப் பெற்று, திடனளிக்கப்பட்டு, தன்னாத்தும
சத்துராதிகளோடும், திருச்சபைக்காகவும் யுத்தம்
பண்ண வீரியமடைவான்.

3. மனிதனுடைய உயிரைக் காப்பாற்ற ஆகாரம்
தேவையா யிருப்பது போலவே, ஆத்தும போசன
மாக திவ்விய நற்கருணை யுண்டாக்கப்பட் டிருக்கிற
து. இத்தெய்வீக போசனத்தை யருந்துவதினால் ஞா
ன உயிரைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளலாகும்.

4. மனிதனுடைய சரீரம், விவிதவியாதி, நோய்
பிணிகட்குள்ளாவதினால் அவற்றிற்கு ஔஷதம் அ
டிக்கடி வேண்டியதாயிருக்கின்றது. அப்படியே, ஆத்
துமபிணியாகிய பாவத்தில் விழுந்து வருந்துகையிற்
சொஸ்தம் பெறத்தக்கதாக, வேளைக்குவேளை பாவ
சங்கீர்த்தன மென்னும் பரம ஔஷதமுண்டு.

5. பூலோகத்தில் மனுச்சென்மம் கல்யாணத்தி
னால் விர்த்தியடைகிற மேரையாகவே, திருச்சபை
வளர்ந்தோங்கத்தக்கதாக கல்யாணத்தை நமதிரட்ச
கர் ஓர் தேவதிரவிய அநுமானமாய் ஸ்தாபித்தார்.
அதன்வழியாய் தேவாசீர்வாதத்தைப் பெற்றுத் தங்
கள் பிள்ளைகளை தேவபயத்திலும் திருச்சபைக்கடங்
கியும் வளர்க்கவரம் பெறுகின்றார்கள்.

6. ஊரிலும் சபையிலும் அரசாங்கத்திலும் நீதி
நெறி நேராய் நடந்தேற இராசாக்கள், பிரபுக்கள்,
நியாயாதிபதிகள், போதகர்கள் அவசியமா யிருக்கி
ன்றது. இவர்களின்றி, ஞாயம் அநியாயம், நீதி அ
நீதி, நன்மை தின்மை, ஒழுங்கு சாதாரணமா யிரா
து அப்படியே, திருச்சபையிலும் முறையே தலைவ
ராகிய அர்ச். பாப்பானவரும், அவரின்கீழ் மேற்றி
ராணிமார், குருக்கள், சன்னியாசிகள், உபதேசிக
ளைக் காண்கிறோம்.

7. கடைசியாய் மனிதன் சாவான் மரணச் சமையத்தில் எதிர்க்கவேண்டிய பலத்த சத்துருக்களோடு போராட, அவஸ்தை பூசுதலென்னும் அற்புத தேவத்திரவிய அநுமானம் ஆச்சரியத்துக்குரிய அருள் கொடுக்கின்றது.

இப்படியே ஒத்துவருவதைப் பிரமிப்போடும் பரமஞானக்கடலின் கரைகாணாமல் வியப்போடும் காண்கிறோம். இதன்றியே மனிதன் ஒரேதடவை பிறப்பான், இரண்டொருமுறை கல்யாணஞ் செய்வான் ஒருவிசை மரணிப்பான். இவை இப்படியிருக்க குறிக்கப்பட்ட மருந்தும், ஆகாரமும் அப்படியல்லவே. சாப்பாடு எந்நாளும் வேண்டும். மருந்து அடிக்கடி வேண்டியதாயிருக்கும். ஒருமுறை வியாதிக்கு ஔஷதம் உட்கொண்டாலும் பின்பு வேறொரு வியாதிக்குத் திரும்பவும் சாப்பிடவேண்டும். இவ்வாறு மறுபடியும் பலமுறை மருந்துண்ணவேண்டும். சிலவேளை அதற்காகக் கடும்பத்தியங்காக்கவும் சம்பவிக்கும். நோய்க்கு உடனே மருந்துண்ணாவிடில் அது அதிகரிக்கும். அல்லது வேறு பல வியாதிகளுண்டாய்த் துன்பப்படுத்தும்; நீளிய அசட்டையாயிருக்கில் பிணி அசாத்தியமாய் விடும். சிலவிசை சடுதியாயுயிரைப் போக்கிவிடும். இவ்விதமாக ஆத்தும போசனமாகிய சற்பிரசாதமும், பாவப் பிணிக்கு ஔஷதமுமாகிய பாவசங்கீர்த்தனமும் அடிக்கடி பெற்றுக் கொள்ளாவிடில் அப்பிரகாரமான மோசமும், அபாயமும் ஆத்துமாவுக்கு நேரிடலாகும். மனிதன் சடுதியாய்ச் சன்மார்க்கனாவதுமில்லை. துர்மார்க்கனாகிவிடுவதுமில்லை. சிலவிசை யிப்படி நேரிடுவதுண்டென்று ஒத்துக்கொண்டாலும் சாதாரணமாய் அவன் அதினால் மோசம்போனானென்று தீர்மானிக்கயிடமாயிராது. ஏனெனிற் பின்பு அவன் தேவகிருபையைப் பெறவுங்கூடும். பூரண ஆரோக்கியத்தோடிருக்கிறவனுக்கு ஓர் வியாதி துவக்கு

கையில் மருந்து சாப்பிட்டால் குணமாகுமே. அவ்வாறே சன்மார்க்கனாகிய ஒருவன் தவறுதலடைந்தாலும் அதைச் சொஸ்தப்படுத்த உடனே பிரயாசித்தால் லகுவாகும். அன்றியும் நன்னெறியில் நடப்போனைப் பிசாசு துவக்கத்தில் கனத்த பாவங்களுக்கு ஏவுவதில்லை. பற்றும் பற்றாய்ச் சிறு குற்றங்களுக்குட்படுத்திக் காலஞ்செல்லச்செல்ல, கடைசியாய்க் கனமான பாவங்களில் மாட்டிவிடும். ஆதலால் ஒருவன் அடிக்கடி பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணிவருவதுண்டேயாகில் மோசம்போவதற்கிடமிராது. ஏனென்றால் மனிதன் பலவீனத்தினால் சிற்சில குற்றங்களில் விழுந்தும் உடனுக்குடனே அவற்றையறிந்து அடிக்கடி பாவசங்கீர்த்தனத்தின் மூலமாய்க் கழுவப்பட்டுச் சுத்தமாகிறதுமன்றி, இவன் அசட்டையின்றி தனது ஆத்துமமாகிய தோட்டத்தைச் சுற்றிப்பார்க்கும் வழக்கமிருப்பதால், களை, முட்செடியுண்டாகிப் பயிரை யீனப்படுத்த இடங்கொடுக்கமாட்டான். அசட்டையாயிருந்து நாள்விடுவதினால் மாத்திரம் அக்கெடுதியுண்டாகக்கூடும். மேலும் அடிக்கடி கவனித்துக் காருண்யமாயிருப்பவன் வருஞ்சேதத்திற்குத் தடைசெய்வான். அடிக்கடி செய்யும் பாவசங்கீர்த்தனங்களினாலுண்டாகும் விசேஷ நன்மையுமிதுவே அர்ச். தோமாஸ் வசனித்தாற்போல, பாவசங்கீர்த்தனம்:—செய்த பாவங்களைப் போக்கவும் கனத்த பாவங்களுக்கு மன்னிப்புப்பெறவுமே நியமிக்கப்பட்டதென்று பலர் எண்ணுவார்கள். ஆனாற் செய்தபாவங்களுக்கு மன்னிப்புப்பெற மாத்திரமல்ல, பின்பு அவற்றைப்புரியாதிருக்கவும் பெரிய உபகாரமாயிருக்கின்றது. அர்ச். அம்புரோஸ் பாவசங்கீர்த்தனமானது திரும்பப் பாவத்தில் விழாதிருக்க ஆதாரமாயிருக்கிறதென்று வசனித்தார். அப்படியே ஒவ்வொரு சாக்கிரமேந்திலும் சுய அருளுடன் வேறு விசேஷ அருளுமுண்டு.

ஞானஸ்நானம் பெறுங்குழந்தை ஜென்மபாவத்தி
னின்று கழுவப்படுவது மாத்திரமல்ல, விசுவாசசத்
தியங்களை ஏவும்வாமும் அதினாலளிக்கப்படும் உறுதி
பூசுதலைப் பெறுகிறவனுடைய விசுவாசத்தை ஸ்திர
ப்படுத்துவதுந் தவிர தன் விசுவாசத்தை யவர் முன்
னும் அறிக்கையிட வுதாரத்தைக் கொடுக்கின்றது.
நற்கருணை நமக்குள் இஷ்டப்பிரசாதத்தை நீடித்து
வர்த்திக்கப்பண்ணுவதுமின்றி தேவசிநேகத்தில்வள
ரவும், சாவான பாவங்களில் விழாமல் பாதுகாக்
கவும் உதவுகின்றது. அற்பபாவங்களினின்று ஆத்
துமத்தைச் சுத்தமாக்குகின்றது. இப்படியே ஒவ்
வொரு தேவத்திரவிய அநுமானத்திலுஞ் சுயஅரு
ளும் வேறு அருளுமுண்டு பாவசங்கீர்த்தனத்திலும்
முன்சொன்ன பிரகாரம் இருவகையான நலங்கிடை
க்கும். ஆதலால் அதை அடிக்கடி யண்டிவதினால்பா
வச்சேற்றிற் சிக்காமல், மோக்ஷபாதையில் தீர்க்க
பிரயாணம் பண்ணலாம். ஓர் நெருப்பு பற்றி யதி
கரிக்கு முன், லகுவாய் அதை அவித்துப்போட
லாம் பெருகவிட்டால் அகோரமாகி, அவிப்பது ச
ந்தேகமாகும். சில விசேஷ பிரயத்தனத்தினால் அம்
மோசத்தைத் தவிர்க்குமாப் போல, பெரும்பாவிகள்
நெடுநாட் சென்று மனக்கடினமான பின்பு, விசே
ஷ தேவ ஒத்தாசையின்றி எவ்வளவு பிரயாசித்
தும் அதை நீக்கக் கூடாமற் போம். ஓர் வாலிபன்
ஓர் வயது சென்ற சன்னியாசியிடத்திற் புத்தி கே
ட்கப்போனான். முதல்நாள் அவர் அவனை நோக்கி
காட்டில் நின்ற வேர் சிறு செடியைப் பிடுங்கச்
சொல்ல அவன் மிக்க லகுவாய்ப் பிடுங்கி எறிந்தா
ன். இரண்டாநாள் அதிலும் பெரிய வேர் செடி
யைப் பிடுங்கக் கற்பிக்க மிக்க வருத்தப்பட்டுப் பிடு
ங்கினான். மூன்றாநாள் பெரிய வேர் மரத்தைக்
காண்பித்துப் பிடுங்கச் சொல்லவே, வாலிபன் தன்
னால் அதைப் பிடுங்கக் கூடாதென்றான். அப்பொ

ழுது சன்னியாசியார் அவனை நோக்கி "உன்னாத்து
மத்திற்கும் இப்படியே ஆகும். யாதாமொரு தப்ப
றை நேரிடும்பொழுது துவக்கத்தில் அதைப் பரிகரிக்
க எளிதாகும். சுணங்கினால் இரண்டாநாளுனக்கு
நேரிட்டாப்போல மிக்க வருத்தமும் பிரயாசமும் ப
டலாகும். நெடுநாளசட்டை செய்கில் உன்முயற்சி
அபத்தமாகும், மனிதனால் அதை நீக்கவேலாது.
ஆதலால் எந்தச் சோதனைக்குந் தின்மைக்குந் துவ
க்கத்திலேயே எதிர்த்து நின்றால் எளிதாய்ச் செயங்
கொள்வாய், அசட்டை செய்வாயேயாகில் அதோடு
செத்து நரகத்துக்குப் போவாய்." என்று சொல்லி ய
னுப்பிவிட்டார். ஆயினும் தேவஒத்தாசையைக் கொ
ண்டு எப்பெரிய பாவங்களினின்றும் நீங்கக்கூடுமெ
ன்பது சத்தியமே. அடிக்கடி மானிடருக்கு நேரிடும்
ஆத்தும சரீர நோய்களுக்கான ஔஷதங்களை உட
னேக்குடன் அருந்துவது அவசியமென்று காண்பி
த்தாயிற்று சரீரவளர்ச்சிக்கு எப்போதும் ஆகாரம்
வேண்டியதென்று சொன்னோமே. ஆகாரமின்றியுயி
ர் பிரிந்துபோம் அப்பிரகாரமே ஆத்துமத்தினுயிர் தே
வ இஷ்டப்பிரசாதமாதலால் அதைக் காப்பாற்றவும்
விர்த்தி பண்ணவும் சற்பிரசாத மென்னும் ஆகாரத்
தைக்கர்த்தருண்டாக்கச் சித்தமானார். ஆவியில்லாச்
சரீரம் செத்த மேனியாய் இஷ்டப்பிரசாதமற்ற சரீர
மும் செத்ததாகுமென்று அர்ச். அகுஸ்தீன் வசு
ளித்தார். என் மாமிசத்தைப்போசித்து என் இரத்
தத்தைப் பானம் பண்ணுகிறவனுக்கு நித்தியசீவன்
உண்டு என்று நமதிரட்சகர் திருவுளம்பற்றினார் (யோ
வான் 6) பெலனுள்ள ஆகாரம் சகலருக்கும் பொது
வாய் உபயோகமானாலும் விசேஷமாய் யாதொருவி
யாதியால் பீடிக்கப்பட்டு, ஔஷதமுட்கொண்டபின்
அவர்களைத் திடப்படுத்தவும் பலவீனத்தை மாற்ற
வும் உறுதியானதும் சாரமுள்ளதுமான சில ஆகா
ரத்தை வைத்தியன் கட்டளையிடுவதுண்டு. அப்பிர

காரமே யடிக்கடி சற்பிரசாதம் பெறுதல் பொதுவாய்ச் சகலருக்கும் அவசியமானாலும் விசேஷமாய் யாதொரு பாவத்திற் பழகியபின் அதைவிட விரும்பி வருத்தப்படுகிறவர்களுக்கு மிக்க அவசியமாம். சிலர் சில பாவங்களிற் பழகியபின் அதைவிடக்கூடாததன்மையாய்த் தோன்றும். பாவமாத்திரமல்ல. மற்றும் எவ்வகைப் பழக்கத்தையும் தவிர்ப்பது கடினமாகவே யிருக்கும்; சுருட்டுக்குடிக்கவும், மதுபானஞ் சாப்பிடவும், வேடிக்கை பார்க்கவும், மற்றும் எக்கிரியையிலும் பழகியபின் அதை நீக்குவது மிகவே கடின மாயிருக்கும். பாவ வழியிற் றிரிந்தவர்களும் பின்பு அதை மறக்க முயலுகையில் வருத்தப்படுவார்கள் தேவ உதவியைக்கொண்டு சகலத்தையும் ஜெயிக்கக் கூடுமென்று பவுலப்போஸ்தலர்சொல்லி யிருக்கிறார். முன் சொன்ன பிரகாரம் அடிக்கடி சற்பிரசாதம் வாங்குவதினால் மிகவே திராணியடைவார்கள் அர்ச். கிரேகோரியார் காண்பிக்கிறபடி சில பாவங்களிற் பழகினவர்களுக்கு அதினின்று நீங்க இரண்டுவழிகள் மாத்திரமுண்டு.

1-வது.—தெய்வீக புதுமையினால்.

2-வது.—அடிக்கடி சற்பிரசாதம்பெறுதலினாலாம் அவையாவன:—ஒன்றில் ஆண்டவர் அற்புதமா யவர்களைமீட்டுக்கொள்ள வேண்டும் அல்லது அடிக்கடி சற்பிரசாதம் வாங்குவதினால் திராணியடைந்து தங்கள் முயற்சியிற் சித்திபெறுவார்கள். பத்தியை நாடியும், பலரிதை யசட்டை செய்வதினால் தேர்ச்சியடையாமல் தவறிப்போவதுண்டு. இதுவிஷயத்தில் அர்ச். பிராஞ்சீஸ்கு சாலேஸ் சொல்வதாவது. ஆசியா துர்க்கி தேசத்தில் போனத் என்னும் பூர்வீக நாடொன்றுண்டு. அதற்கு அரசனாகிய மித்ரிதாத் என்பவன் திராவக முறையொன்று செய்தானாம், அதற்கு மித்ரிதாத்தென்னும் பெயரே வழங்கி வந்தது. இதை இவன் குடித்துவந்ததால் இவன் சரீரம் எவ்வளவு பலாக்கிரம சத்தியுள்ளவனென்றால் இவனைப் பிடிக்கவந்த உரோமையர்கள் கையிலகப்படாதபடிக்கு விஷங்குடித்துச் சாகப்பார்த்தான். ஆனால் இவன்பேரில் விஷஞ்சத்தியற்றதா யிருந்தது. இத்தன்மையாகவே நமது இரட்சகர் தமது சரீரமும் இரத்தமும் மெய்யாகவே அடங்கிய சற்பிரசாத மென்னும் மிகவும் உன்னத தேவத்திரவிய அநுமானத்தை ஏற்படுத்தி இதைப் பொசிப்பவன் நித்தியமாய்ச் சீவிக்கும்படி சித்தமானார். ஆதலாற் பத்தியோடு அடிக்கடி இதைப் பொசிப்பவன் ஆத்துமம் பிழைத்துஇவனுக்குளெவ்வளவு சத்துவமும் திராணியுமுண்டாகிறதென்றால்:—கெட்ட இச்சைகளென்னும் எவ்வித விஷத்தாலும் இவன் தீண்டப்படான். இந்தத் திவ்விய போசனத்தைப் பொசித்துக்கொண்டு சாவுக்குரிய பாவஇச்சைகள் பற்றுதலோடு சீவிப்பதுகூடுமானதல்ல? இந்த அர்ச்சியசிஷ்டவர் அடிக்கடி சற்பிரசாதம் உட்கொள்ளுதலைக் குறித்து வெகுவாய் மேன்மை பாராட்டிப் பேசுகிறார். ஆதிக்கிறீஸ்துவர்கள் நாள்தோறும் சற்பிரசாதம்பெற அப்போஸ்தலர்கள் இடங்கொடுத்ததாய்த் தெரியவருகிறது.

(அப்போஸ்தலர் நடபடி 2- 46) அர்ச். தோமாஸ், ஜெரோம் முதலிய அர்ச்சியசிஷ்டவர்கள் சொல்லுகிறபடி யிவர்கள் காலத்தில் பூசைகாண்கிற கிறீஸ்துவர்கள் சகலரும் நற்கருணை யுட்கொண்டதாய்த் தெரியவருகின்றது. பிற்காலத்திற் கிறீஸ்துவர்களுடைய பத்தி குளிர்ந்து, நாளுக்குநாள் தளர்ச்சியடையக்கண்டு, இன்ன காலங்களிலாவது சற்பிரசாதம்பெறுவது கட்டாயமென்று வெகு கண்டிப்பாய்த் திருச்சபை கற்பித்திருக்கின்றது. இதினிமித்தம் அடிக்கடி சற்பிரசாதம் பெறுதல் அவசியமில்லை யென்று எண்ணங்கொள்ள லாகாது, ஜனங்கள் அடிக்கடி சற்பிரசாதம் பெறுவதை யாராவது கண்டித்தால் அவர்கள் பசாசின் கிரிகையைச் செய்கிறார்களென்று

ஜோன் அவிலா என்னு மகாத்துமா சொன்னார். நம
து இரட்சகர் தாமே, அர்ச். விரிஜித்தம்மாளுக்குக்
காண்பித்து, அடிக்கடி சற்பிரசாதம் உட்கொள்ளு
தலைப்பற்றித் திருவுளம்பற்றியதேதெனில் "நாம் ம
னித புத்திரரோடு வசிக்கவிரும்பி திவ்விய நற்கரு
ணையை ஸ்தாபித்து அவைகள் பலிபீடங்களிலிருக்க
ஓர் ஆத்துமம் நம்மையுட்கொள்ளுவதினின்று தடுக்
கிறவனெவனோ அவன் நமது விருப்பத்தைக் கெடு
க்கிறான்." என்றார். அவரவர் நிலைமைக்குத் தக்கது,
அவசியமானாற் குருக்கள் ஆனயுக்தி சொல்வார்கள்.
புறத்தியார் இதைக் கவனிக்க அனுவசியமாகும்.
அடிக்கடி பெறுவதற்கு நான் அபாத்திரனென்று பி
ன்வாங்கத் தக்கதல்ல. இப்படி சொல்வது வியாதியா
யிருப்பதினால் ஔஷதமுட்கொள்ள மாட்டேன் பசியா
யிருப்பதால் போசனமருந்தேன் என்றாற்போலிருக்
கும். இப்படிச்செய்வாருண்டோ? வியாதியாயிருக்கி
னும் சொஸ்தமடைய விரும்பினால் மருந்துண்ணக்க
டவான் அப்பிரகாரமே, பாவியானவன் பாவத்தை
வெறுத்து, தேவஸ்நேகத்தில் வளர விருப்பங்கொள்
கையில் ஆத்துமநோய்க்கு அவுஷதத்தை யடிக்கடியு
ட்கொண்டு, தன்பலவீனத்தைத் தவிர்க்கத்தடையெ
ன்ன? பாவத்தைப் பகைத்து தேவசிநேகத்தை ஆசி
க்கிறவர்கள் அடிக்கடி நற்கருணையை வாங்கத் தடை
யில்லை. திரும்பத்திரும்பப்பாவத்தில் விழாதிருக்குஞ்
சக்தியடைவதற்கே சற்பிரசாதம் பெறக்கற்பிக்கப்ப
ட்டிருக்கின்றது. அடிக்கடியுட்கொள்வதைப்பற்றி யா
வர்க்கும் பொதுவான ஒழுங்கையும் பிரமாணத்தை
யும் இங்கே விதிக்கக்கூடுந் தன்மையல்ல. திருச்சபை
இதை அவரவருடைய ஆத்துமகுருவின் மனச்சுவா
தீனத்திற்கு விட்டிருக்கின்றது. அவர்கள் கிறீஸ்துவர்
களுடைய ஆசையைக் கண்டு அதற்குத்தக்கதாய் இ
டங்கொடுப்பார்கள். ஆதலால் நமது ஆசையும் விரு
ப்பத்தையும் அவர்கட்கறிவித்து அவர்கள் கருத்துக்

கிசைந்து நடக்கக்கடமையாம்.

அடிக்கடி சற்பிரசாதம் வாங்க அபாத்திரர் ஒருவ
ருமில்லையோவென்று கேட்கில், அடிக்கடி சாவா
னபாவங்களைக் கட்டிக்கொண்டு அவைகட்காகத் த
வஞ்செய்யவும், தங்கள் நடத்தையைச் சீர்ப்படுத்த
வும், எச்சரிக்கையற்று, அசட்டை செய்வோர்க்கு
அடிக்கடி சற்பிரசாதங் கொடுக்க வொண்ணாதென்
று 14-வது பெனதிக் என்னும் பாப்பாண்டவர் ஆக்
யாபித்திருக்கிறார். பாவத்தை விடவும் தங்கள் ஜீவி
யத்தை மாற்றவும், தவஞ்செய்யவும் எச்சரிக்கையி
ன்றி நாள்விடுவோர்க்கு, அப்பாவங்களைவிட மன
மில்லையென்று பிரத்தியக்ஷமாகின்றது. தங்கள் பா
வங்களை வெறுக்காதவர்களிடத்தில், மனஸ்தாபமும்
பிரதிக்கினையுமுண்டோ? பிணியினின்று சொஸ்த
மடைய விருப்பமற்றவர்களுக்கு ஔஷதமென்னத்
திற்கு.

மற்றப்படி, பொதுவாய் அர்ச்சியசிஷ்டவர்களும்
பிதாக்களும், காண்பிக்கிற பிரகாரம், வாரத்துக்கொ
ருவிசை அல்லது, இரண்டுவாரத்துக் கொருவிசை
நன்மை வாங்குதல் சாங்கோபாங்கத்தில் தேர்ச்சிய
டைய விரும்புவோர்க்கு மிகவும் ஒத்தாசையாகும்
கடைசியாய் மாதத்துக்கொருவிசையாவது உட்கொ
ள்ளாதிருக்கக் கூடாதென்று, பத்தியை ஆசிக்கிற ச
கலருக்கும் பொதுவாய் அர்ச்சியசிஷ்டவர்கள் பெ
ரும்பாலும் கற்பிக்கிறார்கள். வாரத்துக்கொருவிசை
நன்மை வாங்குவது சாவானபாவத்தில் விழாதிருக்
க மிகவும் உதவியாயிருக்கும் இதினலத்தைப் பற்றி
மோட்சவிராத்திரியென்னுஞ் சிறிய தமிழ்ப்புத்தகத்
திலே தெளிவாய்க் காணலாம் தேவஸ்நேகத்தில் அ
வளர விரும்புகிறவர்கள் தாங்கள் கட்டிக்கொள்ளு
கிற பாவங்கள் அற்ப பாவமாயினும் அவற்றை நெடு
கிலும் சிநேகிப்பது நல்லதல்ல. அன்றியும் அர்ச்.
பிரான்சீஸ்கு சலேஸ் சொல்லுமாப்போல இவ்வ

ளடிக்கடி ஏன் நன்மை வாங்கிறாயென்று உ
மனிதர்கள் உன்னைக் கேட்பார்களேயாகில் "சு
மியை நேசிக்கக் கற்றுக்கொள்ளவும் குற்றங்கு
களை நிவர்த்திபண்ணவும் துன்ப துயரங்களைத்த
வும், கஸ்தி துன்பங்களில் ஆறுதலடையவும்
மை வாங்கிறேன்." என்று மறுவுத்தாஞ் சொல்
வாய். இரண்டுவித அந்தஸ்திலிருக்கப் பட்ட ம
தர்கள் அடிக்கடி நன்மைவாங்க வேண்டுமென்
அவர்களுக்குச் சொல்லிக்காண்பி. புண்ணியத்தி
லவான் களாயிருப்பவர்கள் பலவீனப்படாத ப
கும், புண்ணியத்திற் பலவீனர்களா யிருப்பவர்
பலப்படும்படிக்கும் நன்மைவாங்க வேண்டும். வி
தியஸ்தர் சவுக்கியமடையவும், சவுக்கியமாயிருப்
ர்கள் வியாதியில் விழாதபடிக்கும் நன்மைவாங்க
ண்டும். ஆதலாற் பிரிய சகோதரமே உனக்கு ெ
குறை. பலவீனம், வியாதியிருப்பதால் உன் சாங்
பாங்கமும், சத்துவமும், வயித்தியருமாகிய ப
கர்த்தரை அடிக்கடி உட்கொள்ள வேண்டும்.
கவேலை யில்லாதவர்களுக்கு வேண்டிய சாவ
மிருப்பதால் அடிக்கடி நன்மைவாங்க வேண்டும்.
அலுவலுள்ளவர்களும் அடிக்கடி நன்மைவாங்க
ண்டும். ஏனெனில் வெகு வேலை செய்து சங்க
படுகிறவர்களுக்குத்தான் விசேஷமாய்ப் பலம
சாப்பாடு போதுமான வரையில் வேண்டியிருக்கி
ஆயினும் இது விஷயத்தில் சகலரும் தங்கள் ஆ
ம குருவின் ஆலோசனைக்கிசைந்து நடந்துெ
ளத்தகும்.

மெய்யாகவே நன்மைவாங்காத சமையத்தி
ஆசையினால் வாங்கும் விதமுண்டு. திவ்விய ந
ருணையிலெழுந்தருளி யிருக்குங் கர்த்தரை யுட்
ள்ள அதிக வாஞ்சையோடு விரும்பி உடனே
ருனக்குள் எழுந்தருளி வந்ததாகப் பாவித்து
ரை மெய்யாக வுட்கொண்டாப் போல நினை

தில் இந்தவிதம் அடங்கியிருக்கின்றது. இநேகப்பிரகரணங்களை யுச்சரித்தல் இதற்கு உபயோகப் படும் "என் சேசுவே தேவரீர் பரம திவ்வியநற்கருணையில் மெய்யாகவே எழுந்தருளி யிருக்கிறீரென்று விசுவசித்து எல்லாவற்றிலும் பார்க்க உம்மைச் சிநேகிக்கிறேன். தேவரீரை என்னாத்துமத்தில் உட்கொள்ள ஆசிக்கிறேன். திவ்விய நற்கருணை வழியாக இப்போது நானும்மை யனுபவிக்கக் கூடாதிருப்பதால் ஆத்மீக மேரையாவது தேவரீரென் னிருதயத்திலெழுந்தருளிவாரும். ஆ! என்னன்பரே தேவரீரிதோ எனக்குள் எழுந்தருளி வந்திருக்குமாப்போல உம்மை அரவணைத்து என்னை உம்மோடு ஒன்றிக்கிறேன். நான் ஒருபோதும் உம்மைவிட்டுப் பிரியவொட்டாதேயும் என்று இவ்விதமாயாவது மற்றெவ்வகை சிநேக ஆசைப்பிரகரணத்தினாலாவது வாக்கினாலென்கிலும் மனதிலென்கிலும் உரைத்தாற்போதும். பூசை நேரத்திலும், மற்றுஞ் சமையங்களிலும், எவ்விடத்திலிருக்கினும், எப்பொழுதினும் ஓர் நாளிற் சிலமுறை யிப்படி ஆசைப்படுவதினால் கனத்த நன்மை விளைகிறதுந்தவிர, சற்பிரசாதம் அடிக்கடி பெறுவதற்கு ஏற்ற ஆயத்தமாயு மிருக்கிறது. மெய்யாகவே நன்மை வாங்குவதிலும் ஆத்மீக மேரையாய் வாங்குவதிலுமுள்ள வித்தியாசத்தைக் காண்பிக்கத்தக்கதாக பவுலா மரெஸ்கா வென்னும் கன்னியாஸ்திரிக்கு ஆண்டவர் தரிசனையாகி, பொற்பாத்திரமொன்றையும், வெள்ளிப்பாத்திரம் ஒன்றையுங் காண்பித்து, பொற்பாத்திரத்தில் அக்கன்னிகையுட்கொண்ட திவ்விய நற்கருணைகளெல்லாம் வைக்கப்பட்டிருப்பதாயும், வெள்ளிப் பாத்திரத்தில் ஆத்மீகவிதமாய் அவளுட்கொண்ட நற்கருணைகளெல்லாம் வைக்கப்பட்டிருப்பதாயுந் திருவுளம்பற்றினார். நமது தாயாகிய திருச்சபை யிச்சுகிர்த கிருத்தியத்தை மிகவும் புகழ்வதுமன்றி விசுவாசிகள் அதையுதவிக்கொ

ள்ளும்படி திரேந்து சங்கத்தின் மூலமாய்க் கற்பிக்
ன்றது. அகத்தாவென்னும் பாக்கியவதி ஓர் நாளை
க்கிருநூறுவிசை இச்சுகிர்த கிருத்தியத்தை நிறை
வேற்றிவந்தாள். இதனை வருத்தமின்றி எளிதி
செய்யக்கூடியதாகச்சே யிதை யற்பமாய் மதியா
மல் சகலரும் உதவிக்கொள்ளக் கடவோமாக. அ
டிக்கடி வாடிக்கையாய்க் கனத்த பாவங்களைக் கட்
டிக்கொண்டு அவற்றினின்று நீங்கவும் தங்கள் ஜீ
யத்தை மாற்றவும் மனமின்றி அசட்டைசெய்வோ
அடிக்கடி நன்மை வாங்க அபாத்திரரென்று மு
சொல்லப்பட்டது. ஆயினும் யாதோர் பாவத்தி
வெகுவாய் பழகியபின் அதைமறக்க எத்தனிக்கை
யில் உன் கெட்டவாடிக்கை மிகவும் பலமா யெதி
த்துநிற்கும். ஆயினும் அடிக்கடி நன்மை வாங்குவதி
னால் உன்விருப்பம் அநுகூலமாகுமென்பதற்கு ஐ
யமில்லை. எவ்வளவு கோரமாயும் ஆழமாயும் வே
ன்றிய வாடிக்கைக ளெல்லாம் அடிக்கடி நன்மை
பெறுவதினால் தணிந்து கடைசியாய் முற்றுமெ
ழிக்கவுங் கூடுமானதென்று அர்ச். அகுஸ்தின
வசனிக்கிறதுமன்றி (Lig. 3. T. 1-2) இதை ஒப்பு
க்கத் தமது புத்தகத்திலோர் அதிகார முழுவதும
செலவழித்திருக்கிறார்.

ஓர் பிரபுவானவர் ஓர் மோகபாவத்தில் வெகு
வாய்ப் பழகியபின் அதை நீக்கவிரும்பி முயற்சி
செய்துங் கூடாதிருந்ததுமன்றி இனிமேல் எக்கா
த்திலாவது இதைத்தவிர்ப்பது அரிதென்று ச
தேகப்பட்டு நம்பிக்கையற்றிருந்தான். இவனது நி
ப்பாக்கியத்தையறிந்த ஆத்தும குருவானவர் அ
னைநோக்கி நீ நன்மைவாங்குகிற நாளிலும் இப்பா
த்திலே விழுகிறாயோவென்று கேட்க அவன் இ
லையென்று சொல்லவே, அம்மனிதன் அநேக நா
தினந்தோறும் சற்பிரசாதம் உட்கொள்ளும்படி க
பித்தார். இவ்வழியாய் தான் மீளக்கூடாதென்

அவநம்பிக்கைப்பட்டிருந்த துர்வாடிக்கையினின்று
நிவாரணையாயினனென்று அர்ச். லிகோரியார் எழுதி
யிருக்கிறார். (St. Ligori on frequent Commu-
nion) இப்பிரகாரமே எவ்வித துர்ப்பழக்கத்தையும்
நீக்க நாம் முயலுகையில் இந்த திவ்விய ஔஷதம் ஏ
ற்றவுதவியாயிருக்கும்.

மத்தியில் வர்த்திக்கவும், நன்னெறியி லொழுகும்
இஷ்டப்பிரசாதத்தைக் காப்பாற்றவும், தேவசிநேக
த்திலுயரவும் நாடுகிறவர்கள் அடிக்கடி பாவசங்கீர்
த்தனம்பண்ணி திவ்விய நற்கருணை வாங்குவதினால்
ஆத்துமம் பரிசுத்தப்படும். தேவ இஷ்டப் பிரசாதம்
பெருகும். நற்கிரியை விர்த்தியடையும். தேவதயை
பொழியும். மேலும் உத்தரிக்கிற ஸ்தலத்து வேதனை
யும் ஆக்கினையும் நாளுக்குநாள் குறையும். சிலவேளை
பூரணமாயற்றுப்போம். பூலோகத்திலேயே இப்பி
ராயச்சித்தத்தைச் செலுத்த அசட்டை செய்யலா
மோ! இதுவுமன்றி வேறொரு விசேஷ கிருபையுமு
ண்டாம். அடிக்கடி நன்மை வாங்கிறவர்கள் இலகு
வாய் நன்மரணமடைவார்கள். ஏனெனில் இவர்கள்
அடிக்கடி ஆத்துமத்தை சுத்திகரித்துக்கொண்டு வந்
திருப்பதால் கலக்கத்துக்கேதுவிராது. பல மகாத்து
மாக்கள் சாகுந்தறுவாயில் வெகு அக்களிப்படைந்
தார்களென்று அவர்கள் சரித்திரங்களில் நாம் காண்
கிறோம். இதற்குக் காரணமிதுவேயாம் விலையுயர்ந்த
ஓர் தூயவஸ்திரத்தில் அற்ப அழுக்குமுதலாய்ப்பட்
டவுடனே துடைத்துப் போடுகிறதுண்டு. இவ்வித
மாகவே ஆத்தும தூய்மைக்கு அற்பமென்கிலும்
பழுது நேரிடுகையில் உடனே அதைச் சுத்திசெய்
ய அசட்டை செய்யலாகாது. நெடுநாட் சென்றபின்
பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணுவதுவருத்தமாயும் வெறு
ப்பாயும் இருக்கும். பாவங்களுக்குச் சரியாய் ஞா
பகப்படாது. அர்ச். பெர்நர்து எழுதியிருக்கிறபிர
காரம் வெகு காலத்துக்குப் பிறகு பாவசங்கீர்த்த

ணம் பண்ணப்போனால் அநேகபாவங்கள் மறதியாய்ப்போம். மேலும் மரண சமயமானால் பல லௌகிக கவலைகளும் எண்ணங்களும் மனதிற் றைத்து வருத்தப்படுவதால் சரியான பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணுவது அரிது. வெகுநாளாய்ப் பழகிவந்த பாவங்களைச் சடுதியாய் வெறுப்பதுஞ் சந்தேகம். நல்ல மரணமடைய விரும்பாத கிறிஸ்தவன்யார்! நன்மரணமடைய விரும்புகிறவனெவனும் இப்போதுதானே அதற்கேற்ற பிரயத்தனங்களைக் கொள்ளாமல் அசட்டையாயிருப்பதெப்படி! திருடன் வருமாப்போல சாவுவருமென்று நமது இரக்கமுள்ள இரட்சகர் நம்மை எச்சரிக்கிறபடியால் மோசம்போகாமல் ஆயத்தமாயிருக்கக்கடவோமாக.

இவ்விதமாய்ப் பாவத்தினின்று நீங்கும்வழி நான்கையும் விவரித்தாயிற்று. மெய்யாகவே பவத்திற்காக மனஸ்தாபப்பட்டு பிரதிக்கினை பண்ணுகிறவன் இனிமேல் பாவங்களைக் கட்டிக்கொள்ளாமல் தப்பித்துக்கொள்வதற்கான உபாயங்களைத் தேடாதிருப்பதெப்படி! வாயால்மாத்திரம் மனஸ்தாபப் படுகிறேனென்று சொல்லி கிரியையினாற் காண்பிக்காதிருக்கில் உண்மையல்லவே ஆதலால் நாம் பிரதிக்கினை செய்யும்போது அதற்கேற்ற வழியுபாயங்களையும் யோசித்துக்கொள்ள வேண்டும். முன்கண்ட வழிகளையுதவிக் கொள்வதினால் நமதாத்தும சத்துராதிகளை ஜெயிக்கலாமென்பதற்கு இலவலேசமென்கிலுஞ் சந்தேகமில்லை. சகோதரர்களே இதில்மோசம் போகாதிருங்கள். இவ்வுலோகத்தில் வியாபாரி தன் வியாபார க்ஷேமத்திற்கான பிரயத்தனங்களையும் உபாயங்களையும் தேடுவான். ஒவ்வொரு தொழிலாளியும் தன் காரியாதிகளின் வர்த்திப்புக்குத் தன்னாற்கூடியதெல்லாஞ் செய்வான். ஆத்துமகாரியத்தில மாத்திரம் அசட்டையாயிருப்பதெப்படி. பாவத்தினின்று நீங்கத்தகும்வழிகளனேகமிருக்க அவைகளைக்

கைகொள்ளாமல்விட்டுவிட்டுமோசம்போனோமேயென்கிற கவலை ஆறாதபுண்போல நரகவாசிகளை யிடைவிடாது உபாதிக்கும். ஆகிலும் இந்த மனஸ்தாபத்தினால் இப்போது பலன் இவர்கட்குக் கிட்டாது. கண்ணீர் ஆறாய்வடிந்தாலும் அற்ப பலனுங்கிடையாது. காதுள்ளவன் கேட்கக் கடவன் என்று நமதிரட்சகர் எச்சரிக்கிறார். ஆகையால் நம சீவியகாலத்திற்றானே செய்வதை நன்றாய்ச்செய்யக் கடவோமாக.

அஞ்சாம் அதிகாரம்.—முற்றிற்று.

ஆறும் அதிகாரம்.

பாவங்களைக் குருவுடனே சொல்லுதலைக்குறித்து

1-வது.—பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணுவதற்கு ஆயத்தமாக ஆத்தும சோதனை செய்யும வகையைக் குறித்தும் 2-வது.—மனஸ்தாபப் படுவதைப் பற்றியும், 3-வது.—பிரதிக்கினை பண்ணும் விதத்தையும் அதற்கான வழியுபாயங்களையும் நிச்சயிக்க வேண்டுமென்பதைக் குறித்து இதுமட்டில் ஆராய்ந்தோம். நாம்செய்யப்போகிற கிரியைக்காயத்தமாக இவ்வளவுஞ்செய்தபின்பு குருவண்டையிற்போய் செய்தபாவங்களை ஒன்றுமொளியாமல் உத்தரிக்கவேண்டும். குருவில்லாததினாலும் குருவானவர் சமையத்துக்குக் கிடைக்காத போதும தயாநிக்க மனஸ்தாபப்பட்டுப்பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணப் பொருந்திக் கொள்ள வேண்டும். பின்புகூடியசீக்கிரத்தில் குருவானவர்கிடைத்தபோது, தன் பொருத்தத்தை நிறைவேற்றுவதுங்கடன். இதைக்குறித்து முன்னே விளங்கியாயிற்று. சிலர் ஆண்டவரிடத்தில மன்னிப்புக்கேட்

கப் பிரியந்தான் ஆனால்குருவிடத்திற் சங்கீர்த்தனம்
பண்ணமனமில்லை யென்பார்கள். ஒருவன் ஒருசாவா
வபாவத்தைக்கட்டிக்கொண்டபின்பு அதற்காகத்தன்
சீவியகால முழுவதுந் தவசுசெய்யினும் வனம்புகு
ந்து காட்டுக்கிழங்குகளை யருந்தித் தவசுசெய்தாற்
போதாதோவென்று கேட்கில், நீ உனக்குப் பிரிய
மானபடி கடுந்தவசு செய்துகொள்ளலாம் ஆயினும்
உன்பாவத்தைக் குருவிடத்திற் சங்கீர்த்தனம் பண்
ணவுனக்குப் பிரியமில்லையாகில் உனக்கு மன்னிப்
புக்கிடையாது. சுவிசேஷக அருளப்பர் (20-ம் அதி
காரத்தில்) எழுதியிருக்கிற பிரகாரம் ஆண்டவர் உயி
ர்த்தெழுந்து பரலோகத்திற்குப் போகுமுன் தமது
ஸ்தானாதிபதிகளாகிய அப்போஸ்தலரை நோக்கி எ
வர்களுடைய பாவங்களை மன்னிக்கிறீர்களோ அ
வைகள் அவர்களுக்கு மன்னிக்கப்படும். எவர்களு
டைய பாவங்களை மன்னியாதிருக்கிறீர்களோ அ
வைகள் அவர்களுக்கு மன்னிக்கப்படாதிருக்கும் எ
ன்றார். அப்போஸ்தலர்மா ரெல்லாரும் மரணித்துப்
போனார்கள் ஆயினுங் கிறீஸ்துவர்க ளிருக்கிறார்கள்
ஆதலால் இவர்கட்கும் அந்தப் பாக்கியத்தையும் பா
வமன்னிப்பையும் அழிக்க அப்போஸ்தலர்கள் தங்
களுக்குப்பதில் ஆட்களை யேற்படுத்துவது அவசிய
ந்தானே. அப்படியே அவர்கள் செய்துவிட்டுப்போ
னார்கள். அவர்கள் மூலமாய்த் திருச்சபைக் களிக்
கப்பட்ட இப்பரம சுதந்தரத்தைக் குருக்கள் பெற்
றிருக்கிறார்கள். கிறீஸ்துவர்கள் பூலோகத்திலிருக்
குமட்டும் இக்கிருபை ஓய்ந்துபோகத்தக்கதல்ல. மன்
னிக்கவும், மன்னியாதிருக்கவும் ஆண்டவர் வரமளி
த்திருக்கின்றமையால் மன்னிக்கப்படத் தக்கதும்,
தகாததும் இன்னதென்றறியத் தக்கதாகப் பாவங்
களை அவர்களுக்கு அறிக்கையிடுவது அவசியமாமே.
சரியாய்ப் பாவஉச்சாரணஞ் செய்வதற்குள்ள விசே
ஷலட்சணங்கள் ஐந்து.

1-வது.—சுலபமாயிருத்தல்.
2-வது.—தாழ்மை.
3-வது.—துயரம்.
4-வது.—நிர்வஞ்சகம்.
5-வது.—பூரணம்.

1-வது.—சுலபம். அதாவது அதிசீக்கிரத்திற்பா
வங்களை உச்சரித்துவிட்டுப் போகவேணு மென்ற
ல்ல பாவசங்கீர்த்தனத்துக்குக் கொஞ்சநேரஞ் செ
ன்றாலும் அதிக நேரஞ்சென்றாலும் சுலபமாயிருக்
கலாம். அதெப்படியெனில்:—பாவசங்கீர்த்தனத்து
க்கடுத்தவைகளை மாத்திரம் உச்சரித்தல். குருவண
டையில் முட்டிட்டுப் பாவசங்கீர்த்தனஞ் செய்யாத
காலத்தையும், இட்ட அபராதத்தையும் தீர்த்தாயோ
வில்லையோ வென்றும் சொன்னபிறகு பாவங்களை
யறிக்கையிடு. இதன்முன் பண்ணிய பாவசங்கீர்த்
தனத்தில்மறதியாய்ப்போனபாவமேதாகிலுமுண்டா
னால் அல்லது அந்தப்பழைய பாவசங்கீர்த்தனத்தை
க்குறித்து ஏதாவது குருவிடத்திற்கேட்க வேணதிரு
ந்தால் அதை முதலாவது உச்சரி. நெடுங்கதை உ
ரையாமல் பாவத்தின் கனந்தெரியவேண்டிய வார்
த்தைகளை விளக்கமாயுச்சரி பாவசங்கீர்த்தனத்திற்
குருவுடனே உன்பாவங்களைச் சங்கீர்த்தனம் பண்
ணுவதேதவிர உனது நற்கிரியைகளையும், செய்த
தானதர்மம், உபவாசம் முதலியவற்றையும் விவரியா
தே. அன்றியும் உன்பாவங்களையேயன்றி பிறத்தி
யார் குற்றங்களை யறிக்கையிடாதே. சிலர் பாவசங்
கீர்த்தனத்தில் தங்கள் சிநேகிதர்சுற்றத்தார் அந்நிய
ருடைய குற்றங்களை யறிக்கையிடுவதுமுண்டு. இது
செய்யத்தகாதது. இந்தப் பாவசங்கீர்த்தனத்தினாலு
னக்குவரும்பலனென்ன! ஒன்றுமில்லையே. அதனாலு
னக்குப் பாவம் விளையக்கூடும்.

சில பாவங்களுக்கு, 2, 3-பேர் பங்காளிகளாயி
ருக்கலாம், ஆயினும் அவர்கள் பேர் முதலிய அறி

யத்தக்க அடையாளங்களைச் சற்றென்கிலும் சொல்லவேகூடாது. உன்னாற்கூடியவரையில் அவர்களை மறைக்கப் பிரயாசிக்க வேண்டும். உன்பாவசமையத்தை யறிவித்து அதற்கேற்ற புத்திமதி குருவானவரிடத்திற் கேட்கவேண்டுமானாலும் உன்னுடந்தைக்காரரை மறைத்துக்கொண்டே பேசவேண்டும். நீ எவ்விதமாய் மறைத்துப் பேசினாலும் நீயுரைக்குஞ் சங்கதியைக்கொண்டு குருவானவர் அந்த ஆளையறிந்து கொள்வாரென்று நீ யெண்ணினாற்கூடுமானால் வேறே குருவிடத்திற்போய் அந்தப் பாவசங்கீர்த்தனத்தைச் செய். இதற்கிசை வில்லாதபோதும் அல்லது நீவேறே குருவிடத்திற் போவதினால் உன் மனதிற் திர்ப்தியில்லாதிருக்கிலும், உன் ஆத்துமகுருவிடத்திலேயே போய் முன்சொன்னபிரகாரம் உன்னாற் கூடியமட்டும் உன்னுடந்தைக் காரரை மறைத்துப்பேசு அப்படியிருந்தும் குருவானவரவர்களை யறிந்து கொள்வாரானால் அறிந்துகொள்ளட்டும். உனக்குக் கவையில்லை.

2-வது.—தாழ்மையோடு உச்சரித்தால் மற்றெல்லாவற்றையும் விட்டு இதுவே விசேஷித்தது. வேதசாஸ்திரிகள் எழுதியிருக்கிறபடி குருவானவர் பாவசங்கீர்த்தனங் கொடுக்கையில், நான்குலட்சணங்களையுடையவராயிருக்கிறார்.

1-வது.—நீதவானாகவும்.

2-வது.—உபாத்தியாயராகவும்.

3-வது—தாய் அல்லது தகப்பனாகவும்.

4-வது.—வைத்தியனாகவுமிருக்கிறார்.

1-வது.—நீதவான். அல்லது நியாயாதிபதி வழக்குத்தீர்க்குமாப்போல பாவியினுடைய வழக்கைத் தீர்க்கவும் 2-வது.—உபாத்தியாயனைப் போல படிப்பூட்டவும் 3-வது.—தாய் தகப்பனைப்போல தன்பிள்ளைக்கு அன்புகாட்டி அவனைவளர்க்கவும் ஆயினும் லாக்கான மாறு அன்பைக் காண்பியாமல் வேண்டிய

போது சிநேகத்தோடு அவனைக்கண்டித்துச் சீர்திருத்தவும் 4-வது.—வைத்தியனைப்போலப் பாவப்பிணியை நீக்கவும் குருவானவருக்குக்கூடும்.

குருவின் லட்சணம் அப்படியாகும் போது அவரிடத்திற் பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணுகிறவனுடைய லட்சணங்களும் அவற்றிற்கொப்பவிருக்கத்தகும்.

1-வது.—குற்றவாளியைப் போலும்.

2-வது.—மாணாக்கனைப் போலும்.

3-வது.—பிள்ளையைப் போலும்.

4-வது.—வியாதியஸ்தனைப் போலும் இருக்கவேண்டும்.

1-வது.—குற்றவாளி நியாயாதிபதி முன்பாக நடுங்கி, என்ன தீர்ப்பிடப் படுமோவென்றஞ்சி நிற்பான்.

2-வது.—மாணாக்கன் உபாத்தியாயர் தனக்குப் படிப்பிப்பதை ஆசையோடு கற்றுக்கொள்வான்.

3-வது.—கீழ்ப்படிதலுள்ள பிள்ளை தகப்பனுக்கு பணிந்து அவன்கட்டளையை அநுசரிக்கும்.

4-வது.—வியாதியஸ்தன் தன் வியாதியைக் குணமாக்கமுழுவிருதயத்தோடு வைத்தியனையண்டி தனது நோயையும் அதின் குணதணங்களையும் தெளிவாயும்பூரணமாயும் அறிவித்துப் பெற்ற அவுஷதத்தைச் சாப்பிடுவதுந் தவிர வைத்தியனுடைய சொற்படிக்கு விலக்கப்பட்ட காரியங்களை நீக்குவான். மருந்து கசப்பாயிருந்தாலும் உட்கொள்வான், இரணவைத்தியன் யாதொரு புளவை அல்லது புண்ணைக் கீறுவது தனக்கு வெகு வேதனையா யிருக்கிலுஞ் சம்மதிப்பான். பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணுகிறவர்களும் தங்களையிவ்விதமாய்ப் பாவித்துக்கொண்டால் முறையிட ஏதுவிராது.

இப்படியிருக்கில் குற்றவாளி நியாயாதிபதிக்கு நீதிப்பிரமாணச் சட்டங்களைப் புகட்டப் பிரயாசிப்பது போலும், மாணாக்கன் உபாத்தியாயருக்குக் கல்விகற்றுக்கொடுக்க எத்தனித்தாற்போலும், பின்

ளை தகப்பனையடக்கி யறிவூட்ட முயல்வதைப்போ
லும், நோயாளிவைத்தியனுக்கு வாகடவைதீக நூ
ற்களைப்படிப்பூட்ட நினைத்தாற் போலும் சிலர் பாவ
சங்கீர்த்தனத்திற் குருவானவரோடு வாதாடுகிறார்
கள். அது அப்படியல்ல இது இப்படியல்ல நான்
அதைச்செய்யவில்லை நான் குற்றவாளியல்ல வென்
று பிதற்றுகிறார்கள். வேறுசிலர் குருவானவருக்குப்
படிப்பூட்டவும் புத்தி சொல்லவும் ஆசைப்படுகிறார்
கள். இதற்குக் காரணமென்ன? இவர்கள் ஆங்கார
மென்னும் அகண்டசமுத்திரத்தில் மூழ்கியிருக்கிறா
ர்கள். உனக்கிடப்பட்ட கட்டளை வருத்தமாய்த்
தோன்றும்போது இது என்னாற்கூடாது நான் செ
ய்யமாட்டேனென்று முரட்டுத்தன்மையாய் எதிர்
த்து நிற்காமல், தாழ்மையோடும், சிரவணத்தோடும்
உனக்கிரக்கம்பண்ண வேணுமென்று அவருக்கு வி
ண்ணப்பம்பண்ணு. அவ்விதமாய் நீ மன்றாடியும் கு
ருவானவர் தமது கட்டளையை மாற்றாதிருக்கில் நீ
யவரோடு தர்க்கம்பண்ணாமல் தேவனைத் தோத்தரி
க்க வேண்டும். உனக்குப் பாவமன்னிப்புத்தராமல்
ஒருவாரத்திற்குப் பிற்பாடு அல்லது சிறிது நாளைக்
குள் வரக்கற்பித்தால் அப்படியேசெய். அல்லது நீ
யின்னகாரியத்தைச் செய்தாலொழிய அல்லது கள
வாண்டபொருளை யுத்தரித்தும், செய்த அவமானத்தி
ற்குப் பரிகாரமுஞ் செய்தாலேயன்றிப் பாவப்பொறு
த்தல் அளிப்பதில்லை யென்பாராகில் சாந்தமாய் எழு
ம்பிப்போய் அவர்சித்தத்தை நிறைவேற்று. நன
மையேயன்றித் தின்மையின் ஒன்றிற்காகக் குருவா
னவர் உன்னை வருத்தப்படுத்தமாட்டார். மேலும்
குருக்களும் தங்கள் கடமையைச்சரிவர நிறைவே
ற்றாவிடில் தேவதண்டனைக்குப் பாத்திரவான்களா
வார்கள்.

" ஓர் துரைக்கு எப்போதும் ஓர் பாவத்தைக் கட்
டிக்கொள்ளுந் துர்வாடிக்கை யிருந்தது, யாதொரு

யாற்றமுமின்றித் தான் அந்தப் பாவத்தைக் கட்டிக்
கொண்டு வந்தாலும் இவனுடைய குருவானவர் இவ
னுக்கெப்போதும் பாவப்பொறுத்தல் கொடுத்துக்
கொண்டே வந்தார். இவன்செத்தபின்பு, நரகத்திலே
வேறொருமனிதன் இவனைத் தோள்மேல் வைத்துச்
சுமந்துகொண்டு திரிவதாயுலகிற் காணப்பட்டான்.
இவனைச் சுமக்கிறவன் யாரென்று கேட்டதற்கு இ
வர் தன்னுடைய ஆத்தும குருவென்றும் தான் வாடி
க்கையாய் எப்போதும் ஓர்பாவஞ் செய்து கொண்டு
எத்தனைவிசை பாவசங்கீர்த்தனத்திற்குப் போனா
லும் அத்தனைவிசையவர் தடையின்றி என்னைமன்
னித்துவந்ததினாலே அவர் தன்னை நரகத்திற்றள்ளி
னார். ஆதலால் நான்நரகத்திற்குப் போனதுபோலவே
தன்னை விழத்தாட்டின இவரும் அங்குவந்து சேர்ந்
தாரென்றும் அவர் தாம் படும் வேதனையோடு என்
னையும் சுமந்து கொண்டு திரிகிறாரென்றும் சொன்னா
ன். என்று அர்ச். கிரேகோரியார் எழுதியிருக்கிறார். இவ்
வளவு பயங்கரமான சரித்திரத்தைக் கேட்டபின்
னும் குருக்கள்பேரில் முறையிட ஞாயமுண்டோ!
சற்றென்கிலும் கிடையாது. ஆகையாற் குருக்கட்ட
ளைக்கு அமைந்து நட. 10, 15நாளைக்குள் இன்
னகாரியத்தைச் செய்துவிட்டுவாவென்று அவர்கற்
பித்தால் அப்படியே போய்வா. அதற்குள் எனக்கு
ச்சாவுநேரிடக்கூடுமே. சாவானபாவத்தோடு நான்
சாகத்தகுமோ வென்பாய் பாவசங்கீர்த்தனம்பண்ண
ஆசையோடு உத்தமமனஸ்தாபப்பட்டுப் பாவஉச்சா
ரணம்பண்ணப் பொருந்திகொண்டால் பாவமன்
னிப்பு கிடைக்குமென்று முன்னமே சொன்னதுண்
டே. கூடியசீக்கிரத்தில் குருக்கட்டளையை நிறைவே
ற்று. அடிக்கடி முன்கண்ட பிரகாரம் உத்தமமன
ஸ்தாபப்படு.

3-வது.—துயரத்தோடு உச்சரித்தல் பாவசங்கீ
ர்த்தனத்தில் அநேகர் சாவான பாவங்களைச் சொல

லும்போது முதலாய் ஓர் கதை சொல்லுமாப்போ
லே சொல்லுகிறார்கள். நீ ஒரோவொரு சாவானை
வத்தைக் கட்டிக்கொண்டாலும் அதினால் நீ பசா
க்கடியாயா யிருக்கிறாயென்றும் நரகத்துக்குப்போ
வேண்டுமென்றும், தேவதுரோகியாகி மோட்சமி
ந்தாயென்றும், இவ்வாறு யோசித்தால் துக்கம்வ
தோ! பாவத்தின் விஷத்தையும் அதனால் கர்த்த
க்கு வருத்துவிக்கும் அவமானத்தையும் அர்ச். பவு
ல் அப்போஸ்தலர் வசனித்தாற்போல பாவத்தினா
ஆண்டவனைத் திருப்பவும் சிலுவையில் அறைகிறே
மென்றும் சிந்தித்தால் மனதிற்கஸ்திவராதோ! நன
றாய்க்கவனித்து மனஸ்தாபப்பட்டால் துயரமும் உ
ண்டாகும்.

அர்ச். பிராஞ்சீஸ்கு சாலேசிடத்தில் ஓர் மனித
ன் பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணப்போய், தன்பாவ
களை யொன்றின்பின்னொன்றாய்க்கதைசொன்ன போ
லேயாய்ச் சொன்னான். இவனிடத்தில் மனஸ்தா
பமில்லை யென்று குருவானவர் இவன்சாடையினா
கண்டுபிடித்து தாமேயழுதார். சுவாமியார் அழு
வதைக்கண்ட மனிதன் அதற்குக் காரணமென்ன
வென்று குருவிடத்திற்கேட்டும் அவர் யாதொருமறு
மொழியுமுரைக்கவில்லை. அம்மனிதன் திரும்பவும்
முன்போலவே தன்பாவங்களை யுச்சரிக்கிறதைக்க
ண்டு குருவானவர் அதிகமாயழவே, மனிதன் குரு
வைநோக்கி யவரழக்காரணம் என்னவென்று மறு
படியும்வினவினான். குருவானவர் பிரத்தியுத்தரமாக
நீ யிவ்வளவு பாவங்களை யுச்சரிக்கையிற் சற்றுவது
அழாததைக்கண்டு நானே அழுகிறேனென்றார். தே
வஉதவியால் அம்மனிதன் உடனே துயரப்பட்டு அ
ழத்துவக்கி, நான் சொன்ன பாவங்களைச் சரியாய்
ச்சொல்லவில்லை. அவைக்குமுதல் இரும்பவும் சொல்
லவேணும் என்று சகல பாவங்களையும் மறுபடியும்
அழுதழுது உச்சரித்தான். ஆகையால் சகோதர

ரே நீங்களும் உங்கள் பாவங்களுக்காக நன்றாய் மன
ஸ்தாபப்பட்டு மனதிற்சலிப்புற்றுத் துயரத்தோடு உங்
கள் பாவங்களைக் குருவிடத்திற் சங்கீர்த்தனம் பண்
ணுங்கள்.

4-வது.—நிர்வஞ்சகம் அதாவது குருவானவரை
வஞ்சிக்கக் கருதலாகாது. பாவத்தின் கனத்தை கூ
ட்டிக்குறைக்கும் நோக்கமுள்ள வார்த்தைகளை யுப
யோகிக்கத்தகாது. தான் செய்த பாவங்களுக்குச்
சாக்குப் போக்குரைக்கவுங் கூடாது. பாவசங்கீ
ர்த்தனத்தில் தன்னைத்தானே குற்றவாளியாய்க்கா
ண்பிப்பதேயன்றி, சுத்தவழியாக்கிக்கொள்ள முய
ல்வது சரியல்ல நம் ஆதித் தாய், தகப்பனானவர்கள்
ஆண்டவர் கட்டளையைமீறிப் பாவஞ்செய்தபின்
ஆண்டவர் ஆதாமையழைத்து நீயேன் பாவஞ்செய்
தாயென்று கேட்க, இது என் குற்றமல்ல நீர்தந்த
ஸ்திரீயின் குற்றமென்றான். ஆண்டவர் இவ்வகைச்
சாக்குப் போக்குகளுக்குக் காது கொடுக்காத
வராயினும் அதை யேற்றுக் கொண்டாப்போல
ஏவையிடத்தில் விசாரித்தார். ஏவையும் இது தன்
குற்றமல்லசாத்தான் ஏய்த்ததென்று தன்னை நீர்த்
தோஷியாக்கிக் கொள்ளப் பிரயாசித்தாள். ஆ
யினும் ஆண்டவர் ஆதாமையும்! ஏவையையும் சாத்
தானையும் ஆக மூவரையும் தண்டித்ததினால் அவர்
கள் சொல்லிய சாக்குப்போக்குவீணென்று காண்
பித்தார். பாவசங்கீர்த்தனத்திலுஞ் சிலர் தங்கள்
பாவங்களுக்குப் பலசாக்குப் போக்குச் சொல்லித்
தங்கள் குற்றத்தைக் குறைக்கவும், தாங்கள் குற்
றவாளியல்லவென்று ஒப்புவிக்கவும் பிரயாசிக்கி
றார்கள், "இது என்குற்றமல்ல நானிதற்குக் காரண
மல்ல. இன்னாரதற்குக் காரணமா யிருந்தார்கள்."
என்பார்கள். சிலபாவங்களுக்கு இரண்டு மூன்று
பேர் பங்காளிகளா யிருப்பார்கள். இவர்கள் பாவ
சங்கீர்த்தனத்திற்குப் போய் ஒவ்வொருவரும் மற்ற

வனைக் குற்றவாளியாகவும் தன்னைக் குற்றமற்றவ
கவும் பாவித்துப் பேசுவார்கள். இதுவிபரீதம
ல்லவா? ஓர் குற்றஞ் செய்யப் பட்டது மெய்
யானாலும் அதைச் செய்தவர்க ளொருவருமில்
லையென்றாகும். பலசாக்குப் போக்குச் சொல்லித் த
னை நிவாரணையாக்கப் பிரயாசிக்கையில், அவனு
க்குப் போதுமான மெய்யான மனஸ்தாபமில்லை
ன்று திட்டமாய் விளங்கும். ஏனெனில் மெய்யா
மனஸ்தாபமுள்ளவன் தன்குற்றத்தை யதிகக
மாயெண்ணுவானே யன்றி குறைக்க யோசிக்கமா
ட்டான். உன்குற்றங் களுக்காக நீயுன்னையே குற்ற
சாட்டாவிடில் ஆண்டவரதை மன்னிக்கமாட்டா
மேலும் நீயப்படிசசெய்வதினால் ஆண்டவரை
கமாய்க் கோபமூட்டுகிறாய்.

ஓர் நாள் ஒருராஜகுமாரன் சிறைச்சாலையி லடை
பட்ட வர்களைப் பார்க்கப்போய் அங்குள்ள ஒ
வொருவனையும் வினவி நீசெய்த குற்றமென்ன?
துகாரணத்தினா லகப்பட்டாய்? எவ்வளவுகாலஞ்
றையிலிருக்க வேண்டும்? என்று இவ்வகையாய்வி
ரித்தவிடத்தில் அவர்களில் ஒவ்வொருவனுஞ் செ
ன்னமறுவுத்தரமாவது:—"நான் இத்தனை வருட
அல்லது ஆயுசுபரியந்தம் காவலிலிருக்கத் தீர்ப்பு
பெற்றேன். ஆண்டவனே இதுஎன்குற்றமல்ல நா
யாதொன்று மறியேன் என்பகைஞர் எனக்குவிரோ
தமாய்ப் பொய்ச்சாட்சி சொல்லி என்னை இக் கடு
சிறைக் குள்ளாக்கினார்கள், நானோ சுத்தவாளி ஒ
மறிகிலேன்." என்றிவ்வாறு பலசாக்குப்போக்கு
ளைச் சொன்னார்கள். இப்படியேசகலருஞ் சொ
அவர்களுக்குள் ஒருவன் மாத்திரம்:—"முன்னே
க்கு, நானின்ன குற்றத்தைச் செய்ததுண்மை அ
ற்காக இவ்வாக்கினைக்குள்ளானேன். என்னுடை
அக்கிரமத்திற் கிதுபோதாது இதிலும் அகோரம
ன தண்டனைக்கும் நான்பாத்திரவானாயிருக்கிறேன்

என்றான். உடனேராசகுமாரன் சொல்வதாவது:—
"இவன் மாத்திரம் குற்றவாளியென்கிறான். சுத்தவா
ளியென்கிறமற்றவர்களோடு இவனைவைக்கத் தகாது.
இவனைவிடுதலையாக்கிவிடுங்கள்." என்றுகற்பித்தான்.
பாவசங்கீர்த் தனத்திலும் இவ்விதமாகவே நடந்து
கொள்ள வேண்டும், நாமதாமே நம்மைக் குற்றவா
ளாராக்கிக் கொள்வோமாகில், கர்த்தர் நம்மைச் சுத்
தவாளராக்குவார். தாவீதரசன் ஓர் கொடிய பாவ
த்தைக் கட்டிக்கொண்டதினால் தீர்க்கதரிசியானவர்
தேவதிருவுளப்படி இராசாவிடத்திற் போய் ஒருவ
மையினால் இக்குற்றத்தின் கொடுமையைத் துணிடி
க் காணபித்தார். உடனே அரசன் "நான் ஆண்ட
வருக்கு விரோதமாய்த்துரோகஞ் செய்தேன்." என்
றார். அப்போது தீர்க்கதரிசியானவர் அவரை நோ
க்கி "நீருமது குற்றத்தை யொத்துக்கொண்டதினால்
ஆண்டவரும்உமதுகுற்றத்தை மன்னித்துவிட்டார்."
என்றார்.

இதோ பாருங்கள். பாவசங்கீர்த்தனத்திலும் இவ்
விதமாகவே புறத்தியார் பேரிற் குற்றஞ்சாட்டா
மல், நான் தானே குற்றஞ்செய்தேன் என்றுரை
யுங்கள். குற்றத்தை யொத்துக்கொள்வதினால் கர்
த்தரிரங்கி மன்னிப்பார். காயீனைப்போல குற்றத்
தை மறைக்கப் பிரயாசித்தால் தண்டனைக்குள்
ளாகிக் காயீனைப் போலவே தேவசமுகத்தினின்ற
கற்றப்பட்டு நித்திய ஆக்கினையை வருவித்துக்கொ
ள்வீர்கள். வேறுசிலர் குருவிடத்தில் தங்கள் பாவ
ங்களை யறிக்கையிட்டு என் எஜமான் கடினமுள்ள
வனாதலால் நான் தூஷணிக்க நேரிடுகிறது. என்சி
நேகிதன் அல்லது அண்ணன் தம்பி சொன்ன சொ
ல்லைப் பொறுக்கக்கூடாமல் நான் ஏசினேன். நானி
ன்ன முகாந்தரத்தி னிமித்தம் இந்தப்பாவத்தைக்
கட்டிக் கொண்டேன் என்பார்கள். ஓர் பெண்பிள்
ளை பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணும்போ தெல்லாம்

தன் பாவங்களுக்குச் சாக்குப்போக்காகத் தன் புருஷனுடைய பாவங்களைச் சொல்லி வருவது வழக்கமாயிருந்ததைக் கண்ட குருவானவர் கடைசியாய் ஒருநாள் இவளுக்குப் புத்திவருத்துவிக்கத்தக்கதாக பாவசங்கீர்த்தனத்தி லவளுக்கிட்ட அபராதமாவது:—"நீயுன் பாவங்களுக்காக ஒருவிசை கிருபைதயாபத்து மந்திரஞ் சொல்லு, உன் புருஷனுடைய பாவங்களுக்காக ஒருமாத முழுதும் தினந்தோறும் ஒரு சந்தியாயிருக்கவேண்டும்," என்றார். அதற்கவள் என் புருஷனுடைய பாவங்களுக்காக நான் அபராதஞ்செலுத்த வேண்டுமோவென்றாள். குரு, ஆம், உன்பாவங்களுக்குச் சாக்குப்போக்காக உன் புருஷனுடைய பாவங்களையெல்லாம் நீயுச்சரிக்கும்போது அவைகட்காக அபராதமும் செலுத்த வேண்டும் என்றார்.

தான் செய்யாதபாவத்தையும் செய்ததாக, மனதறிய வேணுமென்று பொய்சொல்லுதலும் பாவம். அப்படியே தான்செய்யாத வேோர் பாவத்தைச் செய்ததாகக் குருவிடத்திற்சொல்லுதலுஞ் சாவாரனபாவமாயிருக்கும்.

5-வது.—பூரணமாயிருத்தல், இத்தலட்சணம் மிகவும் விசேஷித்ததும் பாரதூரமானதுமாயிருப்பதாலும் இக்கடமையை அசட்டை பண்ணுவோர்க்கு நேரிடும் அபாயம் பரிதாபத்துக்குரியதாயிருப்பதாலும் இதைக்குறித்து மிகவும் தெளிவாய் விவரிப்பது அவசியமாய்த் தோன்றுகின்றது. இதினிமித்தம் அநேகர் நரகத்துக்குப் போகிறார்கள் இதை யொப்பிக்க எண்ணிறந்த அத்தாட்சிகளும், புதுமைகளும் காட்சிகளும் அர்ச்சியசிஷ்டவர்களின் சரித்திரங்களும் உண்டு. அர்ச்சியசிஷ்டவர்களும், கிரந்தகர்த்தர்களும் இவ்விஷயத்தைக் குறித்து வெகுவாய் எழுதியிருக்கிறார்கள்.

இவர்கள் வசனித்திருக்குமாப்போல, நமது கி

ஸ்துவர்கள் சாதாரணமாய்த் தங்கள் மரணத்தரவா
யில்பாவசங்கிர்த்தனம் பண்ணித் திருச்சபைக்குரிய
தேவத்திவ்விய அநுமானங்களைப் பெற்றே சாகிறா
கள். ஆயினும் கிறீஸ்துவர்களும் நரகத்துக்குப்போ
வது சத்தியந்தானே. இதற்குக் காரணமென்ன
இவர்கள் செய்வதைச் சரியாயும் பூரணமாயும் செ
ய்யாமையே காரணமாம். சகல சாவான பாவங்க
ளையும் ஒன்றுமொளியாமற்குருவுடனே சொல்ல
வேண்டியதென்றறிந்தும் இவ்விஷயத்தில் அநேகர்
பசாசின் சோதனையிற் சிக்கிக்கொள்ளுகிறார்கள். ஐ
ந்தில் ஒன்றை மறைத்துவைத்து மாத்திரம் சங்
கீர்த்தனஞ் செய்வதினலவைகட்காவது மன்னிப்
புப் பெறலாமென்றிருக்கலாமோ? அதில்லையே. இ
வனுக்கு முன்னே ஐந்துபாவங்களிருந்ததாலே வெ
பேசுது கள்ளப்பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணியதற்காக
ஒருபாவங்கூட்டி ஆறுகும். ஆண்டவரை பெய்க்க
ப்பார்த்தது ஒருபாவம். தேவகாரியத்திற்குச் சங்
கையினஞ்செய்தது மொருபாவம், நற்கருணைவாங்கு
வது மொருபாவம். இப்படியே ஒவ்வொன்றாய்த்தி
ரிந்த திகரிப்பதே தவிர இவனுடைய பாவங்களொ
ன்றிற்கு மன்னிப்பு கிடைக்கமாட்டாது. சிறிதுகா
லம் அல்லது வருடங்கழிந்தபின் அந்த மறைக்கப்
பட்ட பாவத்தைச் சங்கீர்த்தனஞ்செய்து மன்னிப்
புப் பெற்றுக் கொள்ளலாமென்றும், சிலர் எண்ணிக்
கொள்ளுகிறார்கள். அதாவது இன்று ஓர்பாவத்தை
ந் கட்டிக்கொண்டு பாவசங்கீர்த்தனத்திற்குப்போ
யதை யுச்சரிக்காமல் விட்டுவிட்டு வேறு பாவங்களை
யுச்சரிப்பார்கள். இதனடுத்த பாவசங்கீர்த்தனத்தி
லாவது தன்குறையை நீக்கப் பிரயாசிக்கிறதில்லை,
இவ்விதமாய் 5, 6, 10, 20, வருடம் பாவசங்கீர்த்த
னம் பண்ணிவந்தாலும் முன் ஒளித்த அந்தப் பா
வத்தைச் சொல்லாமல் மறைத்துக்கொண்டு வருவா
ர்கள், கொஞ்சக்காலஞ் சென்றபின்பு அந்தப்பாவத்

தைத் தன் குருவானவரிடத்திலேயாவது அல்லது வேறேயோர் குருவிடத்திலே யாவது அறிக்கையிட்டு மன்னிப்புப் பெற்றுக்கொள்ளலாமென்று எண்ணிக் கொள்வார்கள். இதுமகா தப்பறை. எந்தக் குருவிடத்திலும் சரி நீ மறைத்த பாவத்தை மாத்திரம் பின்பு சொல்லி மன்னிப்புப் பெற்றுக் கொள்ளலாமென நம்பவேண்டாம். நீ எந்தப்பாவசங்கீர்த்தனத்திலோர் பாவத்தை ஒளித்தாயோ அதுமுதல் இற்றைவரையும் செய்த சகல பாவசங்கீர்த்தனங்களும் கள்ளப் பாவசங்கீர்த்தனமாதலால அப்பாவசங்கீர்த்தனங்களி லுச்சரிக்கப்பட்ட பாவங்களெல்லாவற்றையுந் திரும்ப வுச்சரித்து மன்னிப்புப் பெற்றுக் கொள்ளவேண்டும.

இன்னுமிதைத் தெளிவாக்கத் தக்கதாக நீமாசந்தோறும வாடிக்கையாய்ப் பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணி வருகிறாயென்றெண்ணிக் கொள்வோம். நீ போனவருடம் தைமாதம் பண்ணிய பாவசங்கீர்த்தனத்தில் ஒருபாவத்தை ஒளித்து மற்றவைகளையுச்சரித்து, குருவானவரிடத்திற் பாவமன்னிப்பும் பெற்று, சற்பிரசாதமுமுட்கொண்டிருந்தால் நீசெய்தஇந்தப்பாவசங்கீர்த்தனங் கள்ளப்பாவ சங்கீர்த்தனமென்றெத்துக்கொள்வாய். மாசிமாதமும் நீபாவ உச்சாரணத்திற்குப் போய் போனபாவ சங்கீர்த்தனஞ்செய்த நாள்முதலிற்றைவரைக்குஞ் செய்த பாவங்களை யுச்சரித்து மன்னிப்புப் பெற்றாய். ஆயினும் போன பாவசங்கீர்த்தனத்திலோர் பாவத்தையொளித்தேனென் றிப்போதாவது குருவானவரிடத்திற் சொல்லவில்லை. பங்குனிமாதமுமிவ்விற்போய் அந்த மாதத்திற் கட்டிக்கொண்ட பாவங்களையெல்லாமுச்சாரணம் பண்ணுகிறாய். இப்போதாவது நீசெய்த தோஷத்தை யறிக்கையிடவில்லை. இவ்வித மாய்ப் பத்து, பதினொரு மாதம் பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணிக்கொண்டுவந்து 12-வது மாதம் ஓர் குருவிடத்திற்

பாவசங்கீர்த்தனத்திற்குப் போய், நான் இன்னபாவத்தை ஆதாவது. முன்னொளித்த பாவத்தை ஒருவிசை கட்டிக்கொண்டே னென்று சொல்லிப்பாவப்பொறுத்தல் பெறுகிறாய். இதனாலும் அப்பாவம் மன்னிக்கப்பட்டிருக்குமோ? இலலை இல்லை. அந்தப்பாவம் மன்னிக்கப்படாதது மாத்திரமல்ல பின்போன பன்னிரண்டு மாதமாய் நீபண்ணிவந்த பாவசங்கீர்த்தனங்களுக்கும் பாவப்பொறுத்தல் கிடையாது. இப்பன்னிரண்டு மாதத்துக்குள் நீ கட்டிக்கொண்ட பாவங்களொன்றுக்கு மன்னிப்புப்பெறவில்லை யென்று சத்தியமாகவே யெண்ணிக்கொள்.

இப்படியே ஒரு வருடமாத்திரமல்ல, 10, 20, வருடம் பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணிவந்தாலும் அவைகளெல்லாவற்றையும திரும்பவும் பண்ணவேண்டும் அப்பாவங்களனைத்தையும் ஆராய்ந்து நல்ல ஆத்துமசோதனை செய்து மனஸ்தாபத்துடன் உச்சரித்து மன்னிப்புப் பெறவேண்டும. உன்னாலியன்றளவு பிரயாசித்துப் பாவங்களை ஞாபகப்படுத்து. இப்படி வெகுநாள் தங்களைத்தானே வஞ்சித்துக் கொண்டு இவ்வித மோசத்தில் நடந்தவர்கள் தங்கள் சந்தேகங்களைச் சுத்தமாக்கிக்கொள்ளச் சாதாரண பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணலாம். "குருக்களே! பிரசங்கியுங்கள், கள்ளப்பாவசங்கீர்த்தனத்தைப்பற்றிப் பிரசங்கியுங்கள். ஏனெனில் அநேகர் இதினிமித்தம் நரகத்துக்குப் போகிறார்கள்." என்று அர்ச். தெரேசம்மாள் எழுதிவைத்தாள். கிறீஸ்துவர்கள் பாவசங்கீர்த்தனத்தில் ஏன்பாவங்களை யொளிக்கிறார்கள். வெட்கத்தினாலே யாம் ஒருவன் துன்மார்க்கத்தில் நடந்து பெரும்புண்ணுண்டாகி, சாவுக்காயத்தமாயிருக்கையிலாவது, வைத்தியனிடத்திலறிவிக்க நாணி மறைத்துக் கொண்டிருந்தால அதன் மூலமாய்ச் சாவுக்கக்காரணமாயிருக்கும். பாவசங்கீர்த்தனத்திலும் ஆத்தும வைத்தியராகிய குருவிடத்தில் யாதோர்

பாவத்தை மறைப்பதினால் சரீராரோக்கியங் கெட்டழி
வதில்லை. ஆத்துமமும் கூடவேநாசமாகும்.

பூர்வகாலத்தில் சோக்கிரற்றீஸ் என்னுநாமமுள்
ளபேர் பெற்றோங்கிய வோர் சாஸ்திரியாரிருந்தார்.
இவர் மிகவே யூகியாதலால் அநேகர் இவரிடத்திற்
கல்விகற்கவருவார்கள். ஓர்நாள் இவருடையசிஷரெ
ருவன் கெட்டவோர் ஸ்தலத்திற்குப்போய் உள்ளே
யிருந்து புறப்பட்டு வெளியேறும்போது, தன்னுபா
த்தியாராகிய சோக்கிரற்றீசை வாசலுக்கெதிரேக
ண்டு, வெட்கிப், பின்வாங்கித் திரும்பவும் வீட்டுக்
குட்புகுந்தான் சோக்கிரற்றீஸ் இதைக்கவனித்து
வாசலுக்குள் நுழைந்து தன் சிஷனைக்கூவிச் சொ
ன்னதாவது:—"பிள்ளாய் பயப்படாமல் வா இவ்வ
கை ஸ்தலங்களுக்குட் செல்ல வெட்கப்பட வேணு
மேயொழிய அங்கிருந்து வெளியேற வெட்கப்பட
லாகாது என்றார். இவை யதார்த்தமான வார்த்தை
கள். அறிவுள்ளபுத்திமதி. கிறீஸ்துவர்கள் பாவஞ்செ
ய்ய வெட்கப்பட வேண்டுமேயன்றி அவற்றை யறி
க்கையிட்டு மீட்கப்பட்டு இரக்ஷணியமடையவேண்
டியபோது நாணக்கூடாது. கடவுள் பாவத்தோடு
வெட்கத்தை யொன்றித்திருக்கிறார். மனிதர் பாவ
த்தைக் கட்டிக் கொள்ள வெட்கப்படுகிறார்கள். யா
வரேனும் இதைக் காண்பார்களோ வென்றுகூசி அந்த
ரங்கத்தை நாடுகிறார்கள். அர்ச். கிறிசோஸ்தோம்வசு
னித்தாப் போல, பாவத்தோடு வெட்கத்தையும்
பாவவுச்சாரணைத்தோடு நம்பிக்கையையும் தேவன்
சேர்த்திருக்கப் பசாசோ இவ்வொழுங்கைத் தலைகீ
ழாய்ப்புரட்டிப்பாவத்துடன் நம்பிக்கையையும் பாவ
உச்சாரணைத்துடன் வெட்கத்தையும் இணைத்தது. இ
வ்வாறாய் ஒருவன் பாவஞ்செய்யும்போது வெட்க
ப்படவேணுமென்று கர்த்தர் சித்தமாயிருக்கப் பசா
சு மனிதருடைய புத்தியை மயக்கி வெட்கப்படா
மல் துணிவோடும் நம்பிக்கையோடும் பாவங்களைக்
கட்டிக்கொள்ளச் செய்கின்றது.

பாவ[illegible]த்தில் தேவதயையைக்கொண்டு
மன்னிப்புப்பெறுவதற்காய் அத்துடன் நம்பிக்கை
யைச்சேர்த்திருக்க, கொடிய பகைஞனை இச்சத்து
ராதி, பாவத்தையறிக்கையிடும்போது வெட்கத்தை
மூட்டுகின்றது.

ஓர்நாள் ஒருஸ்திரீ பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணுகை
யில் அவளருகாமையாய் ஒருபசாசு நிற்பதைக் கண்
டகுருவானவர் அதைநோக்கி நீ இங்கென்ன செய்கி
றாய் என்று வினவ, பசாசு பிரத்தியுத்தரமாக நான்
ஓர் நல்லகாரியஞ் செய்கிறேனென்றது. அதென்ன
வென்று குருவா[illegible] கேட்க, நான் திருடிய
பொருளை[illegible]திரும்பச் செலுத்துகிறேன். பாவஞ்செ
ய்யும்படி. இவ்விஸ்திரீயை நான் சோதிக்கையில் வெ
ட்கத்தை இவளிடத்தினின்று அபகரித்துக்கொண்
டேன். அப்பாவத்தை யிப்போது அறிக்கையிடாதி
ருக்கத்தக்கதாக அவ்வெட்கத்தை யிப்போதிவளுக்
குக்கொடுக்கிறேன். என்று சொல்லிற்று. இம்மேரை
யாகவே சகோதரரே பசாசு இக்காலத்திலும் பல
ரைச் சோதனைக்குட்படுத்தி, [illegible]
ன்று இதன் கண்ணிக்குத்தப்பி [illegible]
யிக்க முயலுங்கள். ஒன்று [illegible]
பாவங்களையுங் குருவுக்கறிக்கை யிட[illegible]
யன்றி யாதோர் பாவத்தை மறைக்கக் காரண
மென்ன? வெட்கம் என்றே ஒத்துக் கொள்வோம்.
இது மனிதருக் குண்டென்பது மெய்யேயாயினும்
இந்தவெட்க மிப்போதல்ல நீ பாவத்தைச் செய்யும்
போதே யுன்னைத்தடுக்க வேண்டியது. அர்ச்சிஷ்டிய
வெட்கத்தைச் சட்டைபண்ணாதிருக்கலாம், சற்றிரி
யைமாத்திரம் அதற்கு ஆசாரம பண்ணவுஞ் சம்மதி
ப்பது தகுதியல்லவே. இரட்சணியத்தைப் பூரண
மாய் விரும்புகிற எவனும் தன் பாவங்களையும் பூர
ணமாய்ச் சங்கீர்த்தனம் பண்ணக்கடவான். பூரண
டவர் இதைவிடக் கடினமான வோர்வழியை நியமி

163

க்கிருந்தாலும் அதை யநுசரிப்பது கடமை யல்லவா? பூலோகத்தில் நமது சரீரவியாதி யாதொன்றைத் தீர்க்க எவ்வளவோ பிரயாசிக்கிறோம். ஒருமருந்தினால் குணமாகாவிடில் 2, 3, 10, 20 விசை வெவ்வேறான பலமருந்துகளை யுட்கொள்வோம். ஔஷதம் எவ்வளவு கசப்பாயினும், அதையுட்கொள்ள வெறுப்பாயிருந்த போதிலும் அதைச் சாப்பிடாதிருப்பவரில்லை. இம்மட்டிலல்ல உயிரைக் காப்பாற்றுவதற்காக எப்பெரிய கொடிய வேதனைக்கும் உட்படுவதைக் காணலாம். சரீரத்தின் ஓர் பாகத்தை வெட்டவும் சில சமையங்களில் உட்படுவதுண்டு. அழிந்துபோகுஞ் சரீரத்திற்காக இவ்விதமுயற்சியும் பிரயாசமும் வருத்தத்துடன் கைக்கொண்டு, அழியாத திரவியமாகிய ஆத்துமத்தை அற்ப வெட்கத்தினிமித்தம் சுட்டெரிக்கலாமோ!

"நிர்ப்பாக்கியமுள்ள ஆத்துமாவே, நீ வெட்கத்தைமாத்திரம் கவனிக்கிறாயே யொழியப் பாவத்தை அறிக்கையிடாதிருக்கிற் கெட்டுப்போவா யென்பதைச் சிந்திக்கிறாயில்லை." என்று அர்ச். அகுஸ்தின் வசனித்தார்.

ஆ! பாவி [illegible] வெட்கப்படுகிறாய்! கொடியபாவிகளாயிருந்து அர்ச்சியசிஷ்ட பட்டம் பெற்றிருக்கிற அநேகர் [illegible] பாவங்களைச் சங்கீர்த்தனம் பண்ணக்கூசவில்லையே. மரியமதலேனாள் மகா பாவியல்லவோ! எஜிப்து மரியாள் பரிசுத்த மனுஷியோ! மார்கரீத் கோர்த்தோனா வென்பவள் அநேகவருஷகாலம் மோகபாவச் சேற்றில் சிக்கியிருந்தது மாத்திரமல்ல, அவள் இம்மாய்கையின் இன்பத்தைச் சுகிக்கத் தன்பெற்றோர், சுற்றத்தார், ஊர், யாவற்றையும் விட்டுத் தன் [illegible] புதியதோர் தேசத்துக்கோடிப்போய்த் தன் இச்சைப்படி ஏராளமான பாவங்களைக் கட்டிக்கொண்டாளல்லவோ! இவர்களெல்லோருந் தங்கள் பாவங்களை யறிக்கையிட வெட்கப்படவி

ல்லையே. இப்போது அவர்களெல்லோரும் அர்ச்சியசிஷ்டவர்களாகத் தோத்தரிக்கப் படுகிறார்களல்லவோ! வால வயதிலே துன்மார்க்கனாய்ச் ஜீவித்த அர்ச். அகுஸ்தீன் தம்முடைய சகல பாவங்களையும் சங்கீர்த்தனம்பண்ணினது மாத்திரம் போதாமல் குழந்தைப் பிராயமுதல் தமது ஜீவியகாலத்திற் கட்டிக்கொண்ட கொடிய அவலட்சணங்களனைத்தையும் அற்ப காணமும் கூச்சமுமின்றி ஓர் புத்தகத்திலெழுதி லோகத்தாரனைவருக்கும் பிரசித்தம்பண்ணியிருக்கிறார். இன்றளவும் [illegible] வரையும் அப்புத்தகம் அநேகபிரதிகளாக அச்சிட்டப்பட்டு பற்பல இடங்களிலும் இச்சிந்து தேசத்திலும் வழங்கிவருகின்றது. இதை யெழுதும் என்முன்பாகவும் அதிலொன்றிருக்கின்றது.

நீயோ உன் பாவத்தை யாருக்கு அறிக்கையிடுகிறாய். லோகத்தாரனைவரோடுமல்லவே, தேவாலயத்திற்கூடியிருக்கிற சகலஜனங்களோடுமல்லவே, ஒவ்வொரு ஆளிடத்தில் மாத்திரஞ் சங்கீர்த்தனம் பண்ணி [illegible] சொல்லக் கடனாகிறாய். அதை எத்தனைவி[illegible] புறத்தியாமைப்பட்டிருக்கிறாய்! ஓர்தடவை [illegible] தன் சிநேகிதருக்காவது தன் பெற்றோருக்காவது பிரசித்த[illegible] பண்[illegible] யாகிய குருவிடத்திலாவது [illegible] உன் பாவொன்று அஞ்சுகிறாயோ! இதற்கிடமில்லை [illegible] முதலாவத்தைக்கேட்டபின் அதை உன்னிடத்தில் சொல்லயப் பேசார். அல்லது பாவஉச்சாரணத்திற் சொல்லப்படும் பாவத்திற்குப் பிரசித்த ஆக்கினையிடுவாரொன்று பயப்படுகிறாயோ! இல்லை இதையுஞ் செய்யார். பாவசங்கீர்த்தனத்திற் சொல்லப்பட்ட பாவங்கள் எவ்வித கொடுமையாயும் நிஷ்டூரமுள்ளதாயும் இருந்தபோதிலும் பிரசித்தமாய் உன்னைத் தண்டிக்கக்கூடாது. மற்றும் வகைவாய்க் குருக்கள் கேள்விப்படுகில் பிரசித்த பாவங்களுக்கு மாத்திரம் பிரசித்ததண்டனை விதிக்கப்படும். புறத்தியாருக்குத் துன்மாதிரியாகப் பி

ரசித்தாய் நீ கெட்ட வழியில் [illegible] வந்தாக் குரு விடத்தில் யாராவது தெரிவிக்கில் அதை விசாரித்துச் சகலருக்கும் எச்சரிக்கையாக உன்னைப் பிரசித்தமாய்த் தண்டிப்பாரோ வென்றிப் பாவசங்கீர்த்தனத்தில நீ யெவ்வகைப் பாவத்தை யறிக்கையிடினும் அவ்வி தமாய் உன்னைத் தண்டிப்பாரென்று சற்றும் அஞ்சாதே. புதுமைகளைக் கேட்கவும், தேவதரிசனங்களைக் காணவும் குருவானவர் பாவசங்கீர்த்தனக் கூட்டிலிராமல், பாவங்களை! மாத்திரம்!! கேட்கவேகாத்திருக்கிறார். உங்கள் பாவங்களைக் கேட்டு அவருங்களை யரோசிப்பாரென்றாவது அல்லது [illegible] சலப்படுவாரென்றாவது கருதவேண்டாம். அவர் ஆசிக்கிற விஷயம் ஒன்றுண்டு. நீங்கள் மனஸ்தாபப்பட்டுப் பாவத்தைவிட்டு, நீங்கள் மெய்யாகவே விரும்புங்கால் மிகவே சந்தோஷப்படுவார். அப்படியெங்கிலும் தேர்ச்சியின்றி வாடிக்கையாய் எப்போதும் பாவச்சேற்றிற் புரண்டு கொண்டு வருவதைக் காண்கையில் மாத்திரம் அவர் துயரப்படுவார். பாவத்தினின்று நீங்கும் ஆசையை உன்னிடத்திற்கண்டால் அவர் சந்தோஷப்படுவாரே யன்றி [illegible] சலிப்படைவதில்லை. இதிலும் உன் பாவங்களுக்காக அவர் சந்தோஷப்படாமல் அவை [illegible]யினின்று உன்னைத் தாமும் இரட்சிக்கப்பட்டுப் போகிறதினாலேயே சந்தோஷ மடைகிறார்.

இரட்சகர் சுவிசேஷத்தில் திருவாய்மலர்ந்திருக்கிற பிரகாரம் தவஞ்செய்ய அவசியமில்லாத தொண்ணூற்றொன்பது நீதிமான்களினிமித்தம் உண்டாவதைவிடத் தவஞ்செய்கிற ஓர் பாவியினிமித்தம் பரமண்டலத்தில் அதிக சந்தோஷமிருக்கும். 99 நீதிமான்களின் பொருட்டன்று, மனந்திரும்பிய ஓர் பாவியினிமித்தமாய்ச் சகல சம்மனசுகளும், வானராச்சியத்தாரனைவரும், சந்தோஷப்படுகையில் குருவானவர் மகிழ்ச்சியடையாமற் சடைவாரென்னத் தகுமோ?

அப்படியிருக்கிற சிலர் மீண்டிடிகாரரா யிருந்த

மையால் அவர்களை இரட்சிக்க வருகிறபோது "நீங்கள் [illegible] விட்டு என்னைப் பின்செல்லுங்கள், இனி முதல் நீங்கள் மனிதரைப் பிடிக்கிறவர்களாயிருப்பீர்கள்," என வசனித்தார். இதன் அர்த்தமாவது, இப்போது மீன்பிடிக்கிற நீங்கள் மனிதரைப் பிடிக்கிறவர்களாயிருப்பீர்கள் என்பதாகும். இவர்கள் மீன்பிடிக்கிறவர்கள் என்றதற்குப் பதிலாய் மனிதரைப் பிடிக்கும் [illegible] திரிகிறார்கள். மீன்பிடிகாரர் மகிழ்ச்சியடைவதற்குக் காரணமென்னவெனில் [illegible] மெய்யோ! [illegible] நம்மை, சால் இவையொத்த [illegible] இவையும் [illegible] ஆயினும் [illegible] பெரிய மீன்கள் அகப்படுகையில் [illegible] குருவானவருடன் அங்களிப்படைவார்கள். இவ்வண்ணமே [illegible] கொழுத்த [illegible] லவருக்காகவல்ல, பாவவழியில் உல்லாசமாய்த் திரிந்து [illegible] பாவிபொருவனை வெருவாய்க் கூட்டிக்கொண்ட [illegible] மெய்யாகவே விரும்புவதைக் காண்கையில், இவன் தனது [illegible] அக்ஷணமேயிருந்து தெய்வீக இருபாகடாக்ஷத்தால் மோட்ச பாதையை யண்டிவருவதைக் கண்டு குருவானவர் ஆனந்தத்தால் பூரிப்பாரென்றி[illegible]மில்லை. நீங்கள் பாவசங்கீர்த்தனத்தில் எப்பெரிய கொடிய பாவங்களையும் அறிக்கையிட்டாலும் அவை குருவானவருக்குச் சலிப்பு வருத்துவிக்குமென்று அந்தரவாவது, சுசலாவது இடங்கொடாதிருங்கள். நீங்கள் பின்னேயும் தேர்ச்சியின்றி மூர்க்கமாய்த் திரியும்போது மாத்திரம் அவர் மனந்துயரப்படுவார். இதற்கு திருஷ்டாந்தமாய் ஓர் சரித்திரத்தைக் கேளுங்கள்.

அர்ச். ஞாயிஸ் பெர்தார்டோ என்பவர் அருமையான பிரசங்கங்களைப் பண்ணுவதில் பிரசித்தமாய்

விளங்கினார். இவர் ஊருக்கூர் சுற்றித்திரிந்து, பிரசங்கஞ் செய்ததில் வெகுபேர் மனந்திரும்பினார்கள். ஓர் சமையத்தில் இவர் பிரசங்கம் பண்ணுகையிலே திரளான ஜனங்கள் கூடினார்கள். அவ்வூரிற் பிரசித்தபாவி ஒருவனிருந்தான். இவன் வேதக்காரனாயிருந்தும், அநேகவருஷம் பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணாதிருந்தான். இவனுக்குக் கோவிலுமில்லை, கும்பிடுதலுமில்லை, பிரசங்கமுமில்லை, உபதேசமுமில்லை. இப்படியே ஞானகாரியங்களிலே பூரண அசட்டையுள்ளவனாய்த்திரிந்த இவன் அன்று அநேகர் பிரசங்கங் கேட்கப்போகிறதைக் கண்டு. அதில் நாட்டமற்றவனாயினும் வேடிக்கைபார்க்க ஜனத்திரளோடு சென்று, முட்டிடாமலும், ஆசாரஞ்செய்யாமலும், ஓர்கதவண்டை மறைவாய்நின்று, அப்பிரசங்கத்தைக் கேட்டான். குருவானவர்சொல்வதெல்லாம் உண்மைதானென்று சொல்லிக்கொண்டும் வரவர அதிக ஆவலாய்ப்பிரசங்கத்தை உற்றுக்கேட்டுக்கொண்டிருந்ததுமன்றி, பிரசங்க முடிந்தவுடன் சடைந்தாப்போல இன்னமும் பிரசங்கித்தால் நல்லதுதானே என்றான்.

இந்த ஆசையோடு மற்றநாட்களிலும் அப்பிரசங்கத்தைக் கேட்கப்போனான். பிந்திய நாட்களில் கோவிலில்முட்டிட்டுச் சிறிதுசெபஞ்செய்யத் தலைப்பட்டான். அவ்வாறு தொகுத்துப் பிரசங்கம் முடியுமெறப் பலநாள் தொடுத்துக் கேட்டதின்மேல தானும் பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணக் கருத்துக் கொண்டான். இவனோ பாவசங்கீர்த்தனத்தின் ஒழுங்குகளையும், அதைச்செய்யும் மேரையையும், அறியாதிருந்தான். தனது நெடுங்கால அசட்டையினால் சகலமும்மறதியாகி விட்டது. இதுதவிர மேற்கண்ட குருவிடத்திற் பாவசங்கீர்த்தனம்பண்ணக் கூச்சப்பட்டு யாவராலும் அர்ச்சியசிஷ்டவர் யெனனப்பட்ட அக்குருவானவரிடத்தில் அறிக்கையிடுவதற்குத் தன்னுடைய பாவங்கள் மகா அவலட்சணமும் நிஷ்டூரமு

முள்ளவைகளாதலால், அப்பாவங்களைக்குருவானவரிடத்திற் பாவசங்கீர்த்தனம்பண்ணினால் அவர்இடுக்கிடுவரென்று இவ்வாறு அங்கலாய்த்துப் பின்வாங்கக் கருதினான். கடைசியாய்த் தன் மனப்போராட்டத்தை யடக்கி, மனதைத் திடப்படுத்திச் செய்த பாவங்களை வெறுத்து, நல்லபிரதிக்கினை செய்து, அந்தக் குருவானவரிடத்திலேயே போய், சுவாமீ, நான் மகா பெரிய பாவியென்று சொல்லித் தன் பாவங்களை யுச்சரிக்கத் துவக்கினான் ஒவ்வொன்றையும் உச்சரித்தவுடனே. குருவானவருடைய முகத்தை எறிட்டுப் பார்ப்பான், அவர் முகத்தைச் சுளிக்கிறாரோ! சினந்து கொள்கிறாரோ! வென்று கூடாமையாய்க்கவனிப்பான். இவன் நிறுத்தியவுடனே குருவானவரவனை நோக்கி வேறே பாவமில்லையோ! எல்லாஞ் சொல்லி யாயிற்றோ வென்றார். அதற்குமறுமொழியாக "வேறே பாவமில்லையென்று நான்சொல்லமாட்டேன்." என்றான்.

குரு:—வேறே உண்டென்றறிவாயாகிற் சொல்லென்றார்.

இவன்:—சுவாமீ! இன்னமோர் பாவமிருக்கிறது. நான் இங்கேவந்ததின்பின் இப்போதுதானே அதைக் கட்டிக்கொண்ட படியால் அறிக்கையிட வெட்கப்படுகிறேனென்றான்.

குரு:—பயப்படாதே! வெட்கப்படுவானேன், இவ்வளவு பாவங்களை யறிக்கையிட்டபின் ஒன்றைமாத்திரம் மறைப்பதிற் பயனென்ன வென்றார்.

இவன்:—சுவாமீ. நான் ஒவ்வொரு பாவத்தையுஞ் சொன்னவுடனே உமது முகத்தை எறிட்டுப் பார்த்தேன், நீரோ புன்சிரிப்புக்கொண்டிருக்கிறதைக் கண்டு, இவ்வளவான கொடிய பாவங்களைக் கேட்டும் [illegible] சிரித்துக்கொண்டிருந்தமையால் நீர் இவ்வகைப் பாவங்களிற் பழகின பெரும்பாவியென்று எனக்குட்சந்தேகங் கொண்டேனென்றான்.

குரு [illegible] காப்பாற்றுகிறு [illegible] இந்தப் பாவங்களை [illegible] காப்பாற்றுகிறார். [illegible] சொல்லுகிறேன். [illegible] வருகும்போது [illegible] பாவங்கள் [illegible] இரட்சிக்கப்பட்டு, [illegible] பாவங்களையும், [illegible] ஆசையையும்; [illegible] வேண்டுமென்றீர்.

ஆகையால் குருவானவர் உன்னை அசோசிப்பாரென்றாவது, பிரசித்தப்படுத்துவாரென்றாவது பாவங்களை மறைக்கக் காரணமில்லை, அல்லது அவ்வளவு வெளிப்படுத்துவாரென்றும் அஞ்சி [illegible] அவசியமில்லை. குருக்களில் சிலர் இந்த [illegible] செய்வதிலும் சீவனை யிழக்கத் துணிந்து [illegible] அரசர்களுக்கும், சத்துருக்களுக்கும், அஞ்சாது கலங்காதிருந்து [illegible] சில சரித்திரங்களால் தெரியவருகிறது. இப்படியிருக்க இவ்வித வீணான பயத்துக்குட்படுகிறவர்கள் பின்னும் என்ன சாக்குப் போக்குச் சொல்லாதிருப்பார்கள். இவ்வாறு பலர் ஏய்க்கப்படுவதற்குக் காரணமென்ன! அவர்கள் கருத்தென்ன நோக்கமென்ன!

பாவசங்கீர்த்தனத்தில் சிலபாவங்களை மறைப்பதற்கு இரண்டு காரணம் அல்லது நோக்கம் [illegible] ஒன்றில் அப்பாவங்களைத் தன் சீவியகாலத்திலும் மரண சமயத்திலும் ஒருபோதும் அறிக்கையிடுகிற

இல்லை யென்கிற தீர்மானம்- அல்லது சிறிதுகாலத்துக்கு, மரணம் வருமட்டும் [illegible] குறிக்கப்பட்ட பாவத்தை யறிக்கையிட்டு [illegible] கொள்ளவேண்டுமென்கிறதுண்டிவு. இவ்விரண்டில் ஒன்றாயிருக்குமே யொழிய வேறு நோக்கமிராது.

முதலாவது நீ ஓர் பாவத்தை யொருபோதுஞ் சொல்வதில்லை யென்று உறுதிசெய்துகொண்டிருந்தால் உன் குருட்டாட்டத்தைக் குறித்துப் பரிதபிக்கக்கூடுமேயன்றி வேறென்ன செய்வோம். உனக்கு ஒரு உபதேசஞ் செய்வதுமினே, உன் சரீரக் கண்களையும், ஞானவிழிகளையும் மூடிக்கொண்டு நரகத்துக்குப் போகவேண்டும், தடைசெய்யாதிருக்கவென்னும்போது உனக்காகப் பிரலாபித்தழுமாத்திரங்கூடுமே யொழிய வேறென்ன செய்யக்கூடும்.

பிசாசுபிடித்துச் செவிடனும் ஊமையனுமாய்ப் போன ஒரு மனிதனைச் சொஸ்தம் பண்ணுவதற்கு சேசுநாதரிடத்திற் கொண்டுவந்ததாகச் சுவிசேஷத்திற் காண்கிறோம். மெய்யாகவே உனக்கும் இப்படியே நேரிட்டிருக்கிறது. பிசாசு உன் வாயைப்பூட்டிக் காதை யடைத்திருப்பதினால், உன் பாவங்களை யுச்சரிக்கிறாயில்லை, அர்ச்சியான புத்திமதிகளுக்குச் செவிகொடுக்கிறாயில்லை. அர்ச். கிறேகோரியார் சொல்லுகிறாப்போல ஓநாயானது ஆட்டின் குரல்வளையிற் பாய்ந்து பிடிப்பதினால் சத்தத்துக்கு இடங்கொடாமல் தாராளமாய்த் தன்னிஷ்டத்தை நிறைவேற்றிக் கொள்ளுகிற வண்ணமே, பிசாசு உனக்குங் கண்ணிவைத்துச் சரியானவிடத்திற் பிடித்துக்கொண்டது. உன்னைத் தன் இஷ்டத்திற்குக் கொண்டுபோவதற்குச் சந்தேகமில்லை. நீ உன் பாவங்களை எக்காலமும் மறைபொருளாய் வைத்துக் கொள்ள [illegible] சமையமொன்றுண்டு, [illegible] உன் சகல அந்தரங்கங்களும் எல்லாப்பாவங்களும் கர்த்தருக்கு மறைந்திருப்பதல்ல, நீ

அஞ்சிய ஒருகுருவானவருக்கு மாத்திரமல்ல, உ
ன்பெற்றார் சுற்றத்தார், சிநேகிதர், பகைவர், மற்று
லகத்தாரனைவர் முன்னும் பிரசித்தமாகும். இப்போ
தினைவரும் அறிவார்கள். இப்போது ஒரு குருவிடத்
தில் ஒருவிசை பச்சாத்தாபப்பட்டு மன்னிப்பையும், இர
ட்சணியத்தையும் அடையவெட்கப்படுகிற நீ, அந்நா
ளில்முழு லோகத்தார் முன்பாக அவலட்சணப் பா
வியாய்த்தோன்றி, நித்திய தீர்ப்பைப் பெறுவா யெ
ன்பதிற் சந்தேகமில்லை. ஆகையால் நீயுன் சீவிய
காலத்தில் இதைச் சீர்தூக்கி இரண்டிலொன்றைத்
தெரிந்துகொள். நீஎவ்வகையாய் முயன்றாலும் உன்
பாவங்கள் எக்காலமும் அந்தரங்கமாயிராது. இங்
கே அற்பவெட்கத்தை யடக்கமாட்டாதவன் அங்கே
சகலமானிடர் முன்னே வெட்கத்தைச்சகிப்பதெப்
படி? இரட்சகர் வசனித்திருக்கும் பிரகாரம் மலைக
ளே! குன்றுகளே! எங்கள்மேல் விழுந்து எங்களைக்
கொன்று போடுங்களென்று தீயோர் கூக்குரலிடுவா
ர்கள். ஆயினும் தேவ நடுவிலின்றவர்களைத் தப்பித்
து விடுபவர் எவருமில்லை. நல்லோருடைய பா
வக்கிரியைகளும் நடுத்தீர்வையன்று சகலருக்கும்
வெளியாகாதோ வென்று கேட்கில, இது விஷயத்
தில அர்ச்சியசிஷ்டவர்கள் எழுதியிருக்கிற பிரகாரம்
ஒன்றில அவைஒருவருக்கும் அப்போது வெளியாக
மாட்டாது, அல்லது வெளிப்பட்டாலும் அதனால்
நல்லோருக்கும் அநுவளவாவது வெட்கமும் நாண
மும் உண்டாகாமல் சந்தோஷமும் அக்களிப்பு மு
ண்டாகும், அவைகளுக்காக அவர்கள் பொறுத்தல
டைந்து கொண்டதினாலே நாணப்படமாட்டார்கள்.
இவர்கள் தங்கள் [illegible] களிகூரும் வண்
ணமே [illegible] கட்டிக்கொண்ட [illegible] துர்க்கிரியையினி
ன்று தெய்வீக கிருபையால் மீட்[illegible]
னிமித்தம் சந்தோஷமடைவார்கள். 31ம் சங்கீதத்தி
ற்பாடியிருக்கும்பிரகாரம் "எவரெவர்பாவம் பொறு

க்கப்பட்டதோ அவர்கள் பாக்கியவான்கள் எவரெ
வர் பாவமு மறைக்கப்பட்டதோ அவர்களும் பாக்
கியவான்கள் ஆண்டவர் எவனுடைய பாவத்தை அ
வன்மேல் சாட்டாமல் இருக்கிறாரோ அவன் பாக்கி
யவான்." பாவிகள் அப்போது வெட்கத்தையும் தி
கிலையும் அடைவதைவிட இப்பொழுதே பாவ அறி
க்கைசெய்து நித்திய கேட்டுக்கும், தாங்கொணு வெ
ட்கத்திற்கும், வேதனைகளுக்கும் தப்பித்துக்கொள்
வது உத்தமமன்றோ!

இவ்விதநோக்கமுள்ளவர்கள், அதாவது:-ஒருபோ
தும் யாதோர் பாவத்தைக் குருவிடத்திற் சங்கீர்த்த
னம்பண்ணுவதில்லையென்கிற ஸ்திரமான உடன்படி
க்கையை மனதோடு செய்துகொள்பவர்கள் மிகவும்
சொற்பப் பெயரென்பது மெய்யே. சாதாரணமாய்
இவ்வகைத்தீர்மானங் கொண்டிருப்பவர்களில்லை,

வேறொரு சமையத்தில், சிலகாலத்துக்குப் பின்
இந்தப் பாவத்தை யறிக்கையிட்டு மன்னிப்புப் பெற்
றுக்கொள்ளலா மென்கிற நம்பிக்கையோடு இப்போ
து அதைப் பாவசங்கீர்த்தனத்தில ஒளிக்கிறவர்கள்
அநேகர். இந்தப் பாவசங்கீர்த்தனத்திற் சொல்லப்ப
ட்ட பாவங்கள் ஒன்றுக்காவது மன்னிப்புக்கிடை
யாததுபோலவே, குறிக்கப்பட்ட பாவத்தை யறி
க்கையிடுங் காலம் வரையிற் செய்த சகல பாவசங்
கீர்த்தனங்களும் பலனற்றவை யென்று முன்னே
ஒப்பித்தாயிற்று. சிறிது பாவங்களை மறைத்துக்கொ
ண்டு பலநாள் பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணிவருகிறவ
னுக்குக் கிடைக்கிற பலன் நான்குவகைப்படும். இ
தோ பொழுதே அது பலனென்றறிய ஆசிப்பாய். இதோ பொறு
மையோடு உற்றுக்கேள்.

1-வது பலன்.—இவன் செய்து வருகிற சுகிர்தகிரி
யைகளுக்குண்டான பலன்களெல்லாவற்றையும் இ
ழந்துபோவான். அவை இவனுக்குப் புண்ணியம் வி
ளைவிப்பதுமில்லை, பாவப்பரிகாரமாவது மில்லை. நல

லவர்கள் எவ்வகை நற்கிருத்தியத்தைச் செய்கினும்
எவ்வளவு அற்பமாயினும் அது ஆண்டவருக்குக் க
ண்கொடுத்தாற்போல வெண்ணப்படும். அவரத
ற்குப் பலனளிப்பார். பாவத்தை வைத்துக்கொண்டு
செய்யப்படும் சுகிர்த கிரியைகளின் பலன் வீணாய்
ப்போம். இவர்கள் இந்த அந்தஸ்திலிருந்து செய்யுத
நற்கிரியைகளுக்குரிய பலனியாவற்றையும் இழந்து
போகிறதாயினும் இதனிமித்தம் சிலவேளை இவர்கள்
மனந்திரும்பத் தேவ ஒத்தாசை கிடைக்கக்கூடும்.
இந்த நம்பிக்கையோடு துணிந்து பாவத்தை ஒளித்
ததினிமித்தம் தான் செய்து வருகிற மற்றெலலாப்
புண்ணியக்கிரியைகளின் பலன்களை யிழந்துபோவது
பரிதாபத்துக்குரிய விஷயமாயிருக்கின்றது. இவர்
களை ஓர் இரக்கதரிசியானவர் ஓட்டையுள்ள பாத்தி
ரத்தில் மிக்க வருத்தப்பட்டு தண்ணீர் நிறைத்து, பல
பேற்றுள்ள சாக்கில் அரிசியளந்து போடுகிற அறி
வீனருக்கு ஒப்பிடுகிறார். இவைகளொன்றும் நிய
மித்தவிடத்திற் றங்காமற் சிதறி அபத்தமாய்ப் போ
வதுபோலவே முன்கண்ட அறிவீனன் பண்ணிவ
ருகிற நற்கிரியைகளும் சம்பவிக்கும்.

௨-வது பலன்.—காட்டோக, இவன் பாவத்தினின்
று நீங்குவது அதிகப்பிரயாசையும் வருத்தமுமாகும்.

௩-வது பலன்.—அப்பாவந் தனக்குள்ளிருக்கும்
வரையில் இருதய சமாதானமிராது. ஒரிஜின் என்
னும் சாஸ்திரியானவர் எழுதியிருக்கிற வண்ணம்,
நஞ்சைச்சாப்பிட்ட மனிதன் அதைக் கக்கினாலொ
ழியச் சொஸ்தமடையான், இவ்விதமே ஒருவன்
ஓரேயொரு பாவத்தைமாத்திரம் மறைத்துவைத்தி
ருந்தாலும் அதைக் கக்கிவிடுமளவில் மனச்சமாதா
னமின்றி உபாதிக்கப்படுவான். அந்த மறைத்துவி
ட்ட [illegible]சித்தாலும், சற்றே [illegible]
திரும்பவும் [illegible] பூனையைப் போல
மனதை [illegible] ஓர் அர்ச்சிய

சிஷ்டவர் வசனிக்குமாப்போல, பூரண சௌக்கியத்
தையுடையவனுடைய தேகத்தின் எப்பக்கத்திலா
வது சிராய், முள், முதலிய யாதேனுமொன்றிருக்கு
மாகில் அவ்விடத்தில் ஓயாத நோவுண்டாகும். வீ
க்கமும் அங்கேயே தங்கும். மற்றெவ்வகை ஆறுதல்
இன்பசுக முடைத்தாயிருக்கினும் இவைகளைப் போ
க்கவே பிரயாசிப்பான். முள்ளை எடுத்தெறிய வே
ணுமென்று யாவருஞ் சொல்லியும், எடுக்கும்போது
அநுபவிக்க வேண்டிய அற்ப வருத்தத்தினிமித்தம்
அதற்கிணங்காமல் பலனற்ற தைல திராவகங்களை
யும் ஔஷதங்களையும் அதன்மேற்பூசுவதிற் பயனெ
ன்ன? சற்றே வருத்தத்துடன் அதைப்பிடுங்கி எறிவ
தேயுக்தி. அப்போது நோய்மாறும் வீனவுவேறுகும்.
யாதோர் பாவத்தை ஒளித்துவைத்துக் கொள்ளுகிற
வனுடைய ஸ்திதியும் இதுவே. இதைப்போக்கு மள
வில் இருதய கிலேசங்கம் இவனுக்கிராது. நேன்றாய்ப்
பாவஉச்சாரணம் பண்ணினால் அந்நேரத்தில் அற்பம
னவருத்தமிருந்தாலும், பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணி
யபின்பு தெய்வ கிருபையால் மிக்கச் சமாதானமு
மனத்திர்ப்தியும் உண்டாகும். இப்படி நிரம்பப்பேரு
க்குச் சம்பவித்தது சத்தியமே. பாவசங்கீர்த்தனம்
பண்ணுமுன் மனவருத்தத்தோடு தத்தளித்தவர்கள்
பின் "ஆ, என்னெஞ்சிலிருந்த பாரமான சு
மை நீங்கியதேயென்று பிரமிப்படைகிறார்கள். இதற்
கோர் திருஷ்டாந்தத்தைக்கேள். கொஞ்சக் காலத்
துக்குமுன்னே பிரசித்த பிரசங்கியான ஓர் குரு
வானவர், பாவசங்கீர்த்தனத்தினால் உண்டாகும் இ
ந்தச் சமாதானத்தைக் குறித்தே பிரசங்கம் பண்
ணினார். இப்பிரசங்கத்தைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்த
ஓர் பெரிய சேர்வைக்காரன், இவ்வகைச் சமாதான
[illegible] பெற்றுக்கொள்ள ஆசையுள்ளவனாய்
நல்ல பாவசங்கீர்த்தனஞ் செய்தபிறகு, மெய்யாக
வே தனக்குள்ளிருந்த சந்தோஷத்தையும் மகிழ்ச்

சியையும் உள்ளடக்கக் கூடாமல் மற்றவர்கட்கும் அறிவிக்கவிரும்பி உத்திரவுபெற்றுக் கோவிலில் எழும்பி நின்று சொன்னதாவது:—நான்மகாபாவி, அநேக பாவங்களைக் கட்டிக்கொண்டேன், நெடுநாள் பாவ உச்சாரணம் பண்ணாதிருந்தேன், இப்போது செய்த பாவ உச்சாரணத்தினால் எனக்குண்டாயிருக்கிற சந்தோஷம் இவ்வளவென்று ஊகிக்கத்தக்கதல்ல. என் உத்தியோகத்திலிருந்து உயர்த்தப்பட்டு நான் ஒரு இராசாவானாலும் இதிலும் அதிக சந்தோஷத்தை யடையேன் என்றான். தக்கவிதமாய்ப் பூரண ஆயத்தம்பண்ணி நல்ல பாவசங்கீர்த்தனஞ்செய்வோர் இவ்வகையான சந்தோஷத்தைப் பெறுகிறார்கள்.

4-வது:—பலன். மேற்கண்டபடி பாவத்தை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறவன் என்னேரமும் நரகத்தில் விழப்பாத்திரவானாயும ஆயத்தமாயும் இருக்கிறான். மரித்தவுடனே நரகத்துக்கிரையாவான். சிறியோர் பெரியோர், ஆண் பெண் முதலிய அநேகர் இது முகாந்திரமாக நரகத்துக்கு ஆளானதற்கும் பல சரித்திரங்களும், புதுமைகளும் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. இக்கிர்ப்பாக்கியருக்கு நேரிட்ட கதியை நிச்சயித்தெழுதியது எப்படியென்று கேட்கில் சிலவிசை அந்தந்த ஆத்துமாக்களே தோன்றி தங்கள் மோசத்தையும் பிரலாபத்தையும் அறிவித்தார்கள். வேறு சமையங்களில் அர்ச்சிஷ்டவர்களுக்கும் அறிவிக்கப்பட்டது. நரகமுண்டென்றும் கள்ளப்பாவசங்கீர்த்தனஞ்செய்கிறவர்கள் நரகத்திற்குள் போவது சத்தியமென்றும் விசுவசிக்கிற கிறீஸ்துவர்கள்தானே சற்றுப்பொறுத்து கொஞ்சக்காலத்திற்குப் பின் இக்குற்றத்தைச் செவ்வைபண்ணிக் கொள்ளலாம் என்கிற கெட்ட எண்ணமேயொழிய அதை ஒழிக்கிறதில்லை. ஐயோ! இவர்கள் தங்களுக்கு நேரிடும் மோசத்தைக் கவனியாதிருக்கிறார்கள். இந்த அபாயத்துக்குத்

தப்பித்துக்கொள்ளத்தக்கதாக, பயங்கரமுள்ள பல சரித்திரங்களை அர்ச். லிகோரியார் தமது புத்தகத்திற் சேர்த்தெழுதியிருக்கிறார்.

மந்தகுணமுள்ள ஒரு ஆளாயிருந்தான் இவன் சில சமயங்களில் கோவிலுக்குப் போவான். இருந்திருந்து பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணுவான். அதிலே தனக்கு மனதானதை யறிக்கையிடுவான் மற்றப்பாவங்களை மறைத்துக்கொள்வான். இப்படியே பாவசங்கீர்த்தனம்பண்ணி வந்து, கடைசியாய் வியாதியில் விழுந்து சாகுந்தருணமானது கண்டு மரணத்துக்கு ஆயத்தம்பண்ணச் சொல்லிக் குருவானவரைப் பாவசங்கீர்த்தனங் கொடுக்க அழைத்துவரச் சிலர் எத்தனிக்கையில் அத்துரை சொன்னதாவது:—அவசியமில்லை, என்னை வருத்தப்படுத்த வேண்டாம், அதிற் பிரயோசனமில்லை யென்றான். வைத்தியரும் பெற்றோர் சுற்றத்தாரும், எவ்வளவு புத்திமதிகளையுரைத்தும், பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணிச் சற்பிரசாதம் உட்கொள்ள ஏவியும் அவன் அதற்கிணங்கவில்லை. மீளவும் அவர்கள் அவனை நோக்கி நீ மரிக்கும் விஷயத்தில் உனக்குக் கோவில்மரியாதை ஒன்றும் செய்யார்களே ஆனகவே அவனதை யோர்த்துக்கொண்டு மெய்தான் ஓர் நாயைப்போல என்னை எடுத்துப் புதைப்பது தகுதியல்லவே யென்றெண்ணிப் பாவசங்கீர்த்தனஞ் செய்தான். இப்போதாகிலும் தன் பாவங்களெல்லாவற்றையும் உள்ளபடி அறிக்கையிடப் பசாசு இவனைவிடவில்லை. தன் வாடிக்கைப்பிரகாரம் இத்தரவாயிலும் கள்ளப் பாவசங்கீர்த்தனமே செய்தான், நற்கருணையும் உட்கொண்டான், அவஸ்தைப்பூசுதலும் பெற்றான், கடைசியாய்ப்பாப்பாண்டவருடைய ஆசீர்வாதமும் பெற்று, யாவராலும் நல்லவனாய் எண்ணப்பட்டு வேதசடங்குகளோடும் நகக மேன்மைமரியாதையோடும் ஆரவாரத்துடன் பூமிதானம் பண்ணும்பொருட்டு தேவாலயத்திற்குக்

கொடுபோனார்கள். இவனுக்குக் கௌரவமாக விசே
ஷித்தவிடத்திற் குழிவெட்ட வேண்டிய திருந்தமை
யாலும், அதுவற்கனவே வெட்டி ஆயத்தமில்லாதிருந்
ததினிமித்தமும் சடலத்தை அன்றிரவில் கோவிலு
க்குள் வைத்துப்போனார்கள். இரவிற் சம்பவித்ததா
வது:—இத்தரையினுடைய ஊழியனைப்போலவுடை
யணிந்த காலவர் அங்குள்ள சந்நியாச மடத்துக் கத
வைத்தட்டிக் கூப்பிட்டார்கள். ஓர் சந்நியாசியார்கத
வைத்திறக்கவே வேலைக்காரர் அவனைநோக்கிச் சற்
பிரசாதம் ஏந்துகிற ஒரு பாத்திரம், அல்லது ஒருத
ட்டுடன் வாருமென்றார்கள். சந்நியாசி இரவில் இந்
நேரத்தில் என்ன அதிசயம் என்று சொன்னார். அத
ற்கு வேலைக்காரர் இல்லை யில்லை சீக்கிரமாய் வாரும்
என்கவே சந்நியாசியானவர் தனியே போகப்பயப்ப
ட்டுத் தம்மோடு வேறொருசந்நியாசியாரையும் அழை
த்துக் கொண்டு, பாத்திரத்தோடு அவ்வூழியனைப்
பின் சென்று கோவிலுக்குள்ளே போனார்கள். பி
ரேதத்தை யண்டியவுடனே, இவன் வாங்கிய சற்பி
ரசாதம் அவன்வாயிலிருந்து எடுக்கப்பட்டது. உட
னே அவ்வூழியர் தங்களுடுப்பைக் களைந்தார்கள்.
அப்பொழுது அந்நால்வரும் பசாசுகளாய்க் காணப்ப
ட்டார்கள். இவர்கள் சந்நியாசியாரைநோக்கி சற்பிர
சாதமிருக்கும் வரையில் எங்களால் ஒன்றுஞ் செய்
யக்கூடவில்லை. இப்பொழுது எங்கள் பிரியம்போல்
செய்துகொள்வோமென்று பிரேதத்தைக் கொண்டு
போய்விட்டார்கள். அதற்கென்னநேரிட்டதென்றும்
எவ்வாறானதென்றும் ஒருவருமறியார்கள்.

பசாசு இப்போது சரீரத்தைச் சாதாரணமாய்க்
கொண்டுபோவதில்லை. ஆத்துமத்தையே கெடுத்து
தன்னோடு இழுத்துக் கொள்ளுகின்றது. கடைத் தீர்
வைக்குப்பின்பு சரீரமும் அதோடு போய்ச்சேரும்.
இக்காலத்திலும் அநேகர் இதைப் போலவே வீண்
சலாக்கியத்திற்காகவும், கௌரவ அடக்கத்திற்கா

கவும், ஆத்துமக்கடமைகளை சிலவிசை நிறைவேற்
றிவருகிறார்கள். வெள்ளையடிக்கப்பட்ட சுவர்போல
புறத்தியார் பார்வைக்குக் காணப்பட்டாலும் இவர்
கள் அந்தரங்கங்கள் அனைத்தையும் கர்த்தரறியா
திருப்பாரோ! இதுதவிர வாடிக்கையாய் இவ்வகை
யான கள்ளப் பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணி, ஒருவ
ர்களைப் பசாசு பலமாய்க் கட்டிக்கொள்வதால் க
டைசியாய் அதை யவிழ்த்தெறியக் கூடாமற் போ
கின்றது. மரணத்தறுவாயில் முதலாய்இவர்கள்பாவ
சங்கீர்த்தனம் பண்ணுகையில் தங்கள் முறைமைப்
பிரகாரம் அப்பாவங்களை வெளிப்படுத்த விடங்கொ
டாமல் பசாசு இவர்கள் கழுத்தை நெரித்துக்கொண்
டிருக்கிறதாயும், சிலபேர் அச்சமயத்திற் சொல்லவி
ரும்பியும் கூடாமற்போனதாயும் சிலபுதுமைகளால்
தெரியவருகிறது.

சேசுசபைக்குட்பட்டவராகிய ஜோன்மிரோஸ் என்
னும் கீர்த்திபெற்றகொண்ட குருசுவாமியாரின் சரி
த்திரத்திற் காண்கிற வண்ணம் இவர் ஓர் நாள் பிர
சங்கம் பண்ணிக் கொண்டிருக்கையில் உயர்ந்த குல
த்திற் பிறந்து கன்னிமையிலொழுகி சுமுத்திரையாய்
நடந்தவளான ஒரு பெண்பிள்ளைக்கு அவஸ்தைப்
பாவசங்கீர்த்தனங் கொடுக்கும்படி யழைக்கப்பட்டு
உடனேபோனார். இவளோ அடிக்கடி நற்கருணை வா
ங்கி உபவாசஞ்செய்து தவக்கிரியைகளை நிறைவேற்
றிவந்தாள். சாகுந்தறுவாயில் மிக்க அழுகையோடு கு
ருவானவரிடத்திற் பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணினாள்.
குருவானவர் சந்தோஷத்தோடு மடத்திற்குத் திரும்
பியபோது இவருடைய சீஷன் அவரைநோக்கி, மேற்
கண்ட வாலிபப்பெண் பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணு
ம்போது, கறுப்பு நிறமான ஓர்கை அவளுடையதொ
ண்டையை நெரித்துக்கொண்டிருக்கத் தான் கண்ட
தாகச் சொன்னான். உடனே குருசுவாமியார் திரு
ம்பி அவள்வீட்டுக்கு வருகையில் வீட்டுக்குட்புகு

முன் அவள் மரித்தாகக்கேட்டு மடத்துக்குப்
பிரசப்பிரயாணத்திலிருக்கையில் அக்கினிச் சுவ
லாற் சூழப்பட்டு, சங்கிலிகளினாற் கட்டப்பட்டு,
பயங்கரமான ரூபமாய் மரித்தவள் தோன்றி, தா
னவிபரோடு கட்டிக்கொண்ட பாவத்தை வெ
ளிப்படுத்தாமல் பாவசங்கீர்த்தனத்தில் மனதறிய ஒளித்
தவும், மரணசமயத்தில் அதைச் சங்கீர்த்தனம்
பண்ணவிரும்பியும், முன்போல இவ்வெட்கத்தினால்
அதை மறைக்கப் பசாசு பண்ணிற்றென்றும், அத
னால் நரகாக்கினைக் குள்ளானதாயும், சொல்லி பயங்
கரமுள்ள கூக்குரலோசையோடும், கிகிலுண்டாக்கும்
இடி ஓசையோடும் மறைந்துபோனாள்.

சகோதரரே இவ்வளவு பயங்கரமுள்ள திர்
க்கேட்டும் அஞ்சாதிருப்பீர்களோ? பாவசங்கீ
ர்த்தனத்திற் பாவங்களை மறைக்கிறவர்களைக் கொ
திக்கிற எண்ணெய்க் கடாரத்துள்ளிறக்கி, அவர்கள்
பாவத்தைச் சகலருக்கு முன்பாக வெளிப்படுத்தும்ப
டித் தேவகட்டளை யிருந்தால், பாவத்தை ஒ
ப்பவருண்டோ? இல்லையே அப்படியானால் இந்த
வெட்கத்திற்கும், ஆக்கினைக்கும், அவைக்குப்பின்சேரு
வெட்கத்திற்கும், நித்திய ஆக்கினைக்கும் வித்திய
மில்லையோ! இந்தமோசத்தை யுணராதிருக்கும்
மாண்மைக்கென் செய்வோம். பாவசங்கீர்த்தனத்
மற்றக்கடமைகள் எவ்வாறாயினும் பாவத்தை ந
பயத்திற்கு என்ன சாக்குப் போக்குச் சொல்லக்
கூடும். ஏதுகாரணத்தைக் காண்பிப்பீர்கள். இ
தப்புவதற்கிடமிராது. இப்பாவத்தினாலேயே
ல் அவர்களில் அநேகர் நரகத்துக்குட்படுகிறார்க
ள். அர்ச். தெரேசம்மாளும், மற்றும் அர்ச்சியசிஷ்ட
ர்களும், கிறீஸ்தவர்கள் இந்த அபாயத்திற்குத் த
ப்பித்துக் கொள்ளும்படியாய்ப் பசாசையும் வெட்
கத்தையும் மேற்கொள்ள முயலவேண்டுமென்று அ
டிக்கடி எச்சரிக்கிறார்கள்.

நன்மை பொருந்திய பலபொருட்களைக் கொண்டு
பல தின்மைகளை வருத்துவித்துக்கொள்வது போ
லும், நற்பிரயோசனத்துக்காகச் சமைக்கப்பட்ட ஆ
யுதத்தைக் கொண்டு தன்னுயிரைப் போக்கிக்கொ
ள்ளுகிறதுபோலும், ஆத்துமத்தை இரட்சிக்க ஏற்ப
டுத்தப்பட்ட எத்தனத்தைக் கொண்டு ஆத்துமத்தை
க்கெடுத்துப் பசாசுக்கு அடிமையாக்கிக் கொள்ளு
கிற நிர்ப்பாக்கியரான கிறீஸ்தவர்களுடைய புத்தியீ
னத்தைப் போக்கத்தக்கதாக, இதைப்பற்றி யிம்ம
ட்டில் நிறுத்தாமற் பரிதாபத்துக்குரிய இரண்டொ
ரு புதுமைகளை யிதனடியிற் சேர்க்கிறோம். முன் வி
வரித்த புதுமைகளையும் பின்வருபவைகளையும் யித
ற்காக வேறநேக சரித்திரங்களையும் அர்ச். லிகோரி
யாரே சேர்த்தெழுதிவைத்திருக்கிறார்.

1-வது.—பெலேகியஸ் என்றொருவன் தன் பெற்
றோருடைய ஆடுகளை மேய்த்துக்கொண்டு சகலருக்
கும் முன்மாதிரிகையாய்ப் பரிசுத்தமாயும், சுமுத்தி
ரையாயும் நடந்து, அர்ச்சியசிஷ்டவனென்று சகலரா
லும் அழைக்கப்பட்டான். பெற்றோர் மரித்தவுடனே
வறிஞரான அவர்கள் தனக்கு வைத்துப்போனகொ
ஞ்ச ஆஸ்தியை விற்றுத் தவசியானான். இங்கிருக்குங்
காலையில் ஒரு சமையத்தில், கற்புக்கு விரோதமான
வோர் கெட்ட கருத்துக்குச் சம்மதித்தான். இந்த
நினைவுக்கிடங்கொடுத்தபின்பு அதைத் தனதாத்தும
குருவிடத்தில் அறிக்கையிடுவது தனக்குள்ள நல்ல
பெயருக்கு ஈனமென்றெண்ணி அதைச் சங்கீர்த்த
னம் பண்ணாதிருந்ததினால் தனக்குட் பெருங்கலக்
கமுண்டாயிற்று. இவன் இவ்வகைக் கலக்கத்தினால்
வருந்துகையில் இவன்முன்னே நடந்துபோன ஒரு
வழிப்போக்கன் சொன்னதாவது:—பெலேகியசே!
“உன் பாவத்தை அறிக்கையிடு, ஆண்டவர் உன்பா
வத்தை மன்னிப்பார். உன் சமாதனம் உனக்குத்
திரும்பிவரும்.” என்று சொல்லி மறைந்துபோனான்.

இம்மொழியைக் கேட்டும் பெலேகியுஸ் தன் பாவ
திற்காகத் தவஞ்செய்யக் கருதினதேயன்றிப் ப
உச்சாரணம் பண்ணக் கருத்துக் கொள்ளவில்
பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணாமலும் கர்த்தர் சிலவே
தன் பாவத்தை மன்னிப்பாரென்று எண்ணிக்கொ
ண்டான். மடத்தில் இவனுட்படவிரும்பியபோ
பரிசுத்த முள்ளவனென்று கீர்த்திபெற் றிருந்தமை
யால் தடையின்றிச் சேர்த்துக்கொண்டார்கள் அ
கே கடுந்தவசு செய்து, ஒறுத்தல் உபவாசங்களின
சரீரத்தைச் சிலுவையிலறைந்து கொண்டு நாளி
டுக் கடைசியாய்ச் சாவுவேளை முடுகிற்று. ஈருங்
காலத்திற் பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணியும்
வாடிக்கைக் கொப்ப இப்போதும் வெட்கத்தின
அப்பாவத்தை யொளித்தான். அவஸ்தைப்பூசுத
பெற்று, மரித்தபின்பு அர்ச்சியசிஷ்டவனாய் பே
லப் பாவித்து அடக்கம் பண்ணுவித்தார்கள்.
றிரவு பெலேகியசுடைய சரீரம் கல்லறைக்கு வெ
யே கிடக்கிறதைச் சங்கிரீஸ்தன் கண்டு பழயபடி
தைத்து வைத்தான். இரண்டாம் மூன்றுநாள் இர
லும் இப்படியே கண்டு, மடாதிபதியை யழைப்
த்துக்காண்பிக்கவே, அவர் மற்றுஞ் சந்நியாசிகளெ
திரில்திருவுளம்பற்றியதாவது:—பெலேகியசே சீவி
காலத்தில் எப்போதும் நீ கீழ்ப்படிந்து நடந்தா
செத்தபின்னும் அப்படியே கீழ்ப்படியக்கடவாய்,
ன்னுடைய சரீரம் யாதொரு விசேஷித்த விடத்தி
வைக்கப்படத் தேவசித்தமானால் ஆண்டவரைக்
த்துச் சொல்லென்றார். மரித்தவன் கூக்குரலு
னே "ஐயோ! நான் பாவசங்கீர்த்தனத்தில் ஓர்
வத்தை மறைத்ததினிமித்தம் நரகத்திற் றள்ளு
டேன். ஓ மடாதிபதியே என் சரீரத்தைப்பாருமெ
ளன்" உடனே அவனுடைய சரீரம் உலையிலிட்
இரும்பைப்போல அக்கினிமயமாய்த் தோன்றிற்
நெருப்புப் பொறிகள் அதினின்று புறப்பட்டே

லரும் ஓடிப்போனார்கள். பெலகியசோ மடாதிபதி
யைத் திரும்பவும் கூப்பிட்டுத் தன் வாயிலிருக்கும்
நற்கருணையை எடுத்துப்போகக் கேட்டுக்கொண்ட
பிரகாரஞ் செய்யப்பட்டது. அதற்குப்பின் மீள
வும் பெலேகியஸ் அவர்களை நோக்கித் தன்னுடைய
சடலத்தைக் கோவிலிலிருந்து எடுத்துப் [illegible]
ரோட்டில் நாய்க்குச் சமானமாயெறிந்துவிடச் சொ
ன்னான். அவ்வண்ணமே செய்தார்கள். சகோதர
ரே! அர்ச்சியசிஷ்ட வர்களிலும் உன்னத மகிமை
க்குப் பாத்திரவானாய்ச் சீவித்த பெலேகியஸ் கிரி
யையில் அற்பமேனும் வழுவாமல் நினைவில் மாத்தி
ரஞ் சம்மதித்தவோர் பாவத்தைச் சங்கீர்த்தனம் ப
ண்ணாததினிமித்தம் தன் சகல பிரயத்தனங்களின்
பலனிழந்து, மோட்சகதி மறந்து நரகவாசியானதை
யறிந்தும் இந்த மயக்கத்தில் நித்திரை செய்கிற மதி
கேட்டை யகற்றுதிருப்பீர்களோ வென்ன?

2-வது.—மிக்கப் பக்தியுள்ள ஒருஸ்திரீ அடிக்கடி
பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணிச் சற்பிரசாதம் உட்கொ
ண்டு தியானஞ்செய்வதிலும் தவக்கிரியைகளை நி
றைவேற்று வதிலும் சுமுத்திரையாய் நடந்தமை
யால், இவளுடைய ஆத்தும குருவாகிய மேற்றிரா
ணியார் இவளை அர்ச்சியசிஷ்டவளாக வெண்ணியி
ருந்தார். இவள் ஓர் நாள் ஓர் ஊழியக்காரனைப்பார்
த்துக் கெட்டநினைவுக்கு இடங்கொடுத்தாள். இவள்
மனச்சாட்சி இவளை யினைவிடாது உபாதித்தாலும்
அப்பாவத்தை நினைவினால் மாத்திரங்கட்டிக் கொண்
டபடியால் அதைச் சங்கீர்த்தனம் பண்ணுவது கட
மையல்லவென்று தனக்குள் வீண்போக்குச் சொ
ல்லிக்கொண்டாள். தன் மரண வேளையில் விசே
ஷமாய் மனப்போராட்டம் அதிகமாயிருந்தும் அச்
சமையத்திலும் வெட்கத்தினால் அதை யொளித்
தாள். இந்த அந்தஸ்தில் மரித்தபின்பு இவளை அர்
ச்சியசிஷ்டவளாய் எண்ணியிருந்த முன்குறித்த மே

ற்றிராணியார் பிரேதத்தை கல்லவுஞ் சுற்றி தமது ஜெபாலயத்துக்குள்ளேயே பக்திநிமித்தமாக அடக்கஞ்செய்தார். மற்றநாளுதயம் ஓர்பிரேதம் கல்லறைக்கு வெளியே கிடப்பதையும் அக்கினிச் சுவாலையில் வேகிறதையுங் கண்டு, நீ யிப்படி வேகுறதற்குக் காரணமென்ன நீயார் என்று சொல்லும்படி கர்த்தருடைய நாமத்தினாற் கற்பித்த வுடனே பயோர்சத்தம் புறப்பட்டு, தான் இன்னாளென்றும், தனதாத்துமம் கெட்ட நினைவொன்றை ஒளித்ததின் பொருட்டு நரகத்துக்குள்ளானதையுஞ் சொல்லி சுக்ராவிட்டு நித்திய கேட்டை வருத்துவித்த தனது வெட்கத்தைத் தூஷணித்துச் சபித்தது.

3-வது.—வேறொரு புண்ணியவதி கற்புக்கு விரோதமானவோர்பாவத்தை யநேகவருடகாலமாய்ப் பாவசங்கீர்த்தனத்தில் ஒளித்து வந்தாள். ஓர் சமையத்தில் அர்ச். தொமினிக் சபையைச்சேர்ந்த இரண்டு குருக்கள் போவதைக்கண்டு தன்னை யறியாத ஒரு குருவிடத்திற் சங்கீர்த்தனம் பண்ணுவதற்கு விரும்பியிருந்தவளாதலால் அவர்களில் ஒருவர் தனக்குப்பாவசங்கீர்த்தனங் கொடுக்கும்படி மன்றாடினாள். குருவானவர் பாவசங்கீர்த்தனங்கொடுத்து தம்வழி செல்லுகையில் இவரினது துணைவரான மற்றக்குருவானவர் இவளை நோக்கி:—முன்சொன்னதுளாசாணி பாவசங்[illegible]ணுகையில் அநேக சர்ப்பங்கள் அவள்வாய்க்குள்ளிருந்து வெளிப்பட்டதாகவும், ஆயினும் அவலட்சணமும், பயங்கரத்துக் குரியதுமான ஓர் பெரிய சர்ப்பத்தின் தலைமாத்திரம் வெளியேதோன்றி, பின்புஉட்செல்லுறதாயும், உடனேமுன் வெளிப்பட்ட சகல சர்ப்பங்களும் உள்ளே திரும்பப் பிரவேசிக்கவும், தாம் கண்டதாகச் சொன்னார். இச்செய்தியைக் கேட்ட குருவானவரானவர் அத்தனாசாணியின் வீட்டிற்குத் திரும்பிவந்து, உட்பிரவேசிக்கையில் அவள் சடுதியாய் மரித்ததாக வு

பின்பு இவர் [illegible]பத்தியானத்திலிருக்கையில் அந்த நிர்ப்பாக்கியமுள்ள ஸ்திரீ யிவருக்குத்தோன்றி, "ஐம்மிடத்திற் பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணின நிர்ப்பாக்கியவதிநானே. நான் கட்டிக்கொண்ட வொருபாவத்தை அவ்விடத்திலுள்ள குருக்களுக்கு அறிக்கையிடாமல் வேணுமென்று மறைத்தேன். தேவன் உம்மை என்னிடத்திற்கனுப்பினார். அப்பொழுதும் வெட்கம் என்னை மேற்கொண்டது. என்பாவத்தை யறிக்கையிட்டேனில்லை. ஆகலால் நீர்வீட்டுக்குட் பிரவேசிக்கையில் சடுதியாய்க் கடவுள் என்னைச்சிட்சித்து நீடியபிரகாரம் நரகத்திற்கனுப்பினார்." என்றாள். இவ்வார்த்தைகளை யுச்சரித்தவுடனே பூமிபிளந்தது இவள் அந்த பிளப்பில் விழுந்து மறைந்து போனாள்.

4-வது.—பத்திபுள்ள விதவை ஸ்திரீ யொருத்தி ஒருவாலிபனோடு அந்நியோந்நிய சிநேகம் பண்ணியதின் மூலமாய் அவனோடு பாவத்தில் விழுந்தாள். அதன்பிறகு, பலதவக்கிரியைகள் நிறைவேற்றி தானதர்மஞ் செய்தாள். கன்னியாய் ஓர் மடத்திலுஞ்சேர்ந்தாள். ஆயினும் தன்பாவத்தை யறிக்கையிட்டவளல்ல. இங்கேயிவள் [illegible]யமாளாகி, அர்ச்சியசிஷ்டவளா யெண்ணப்பட்டுச், செத்தபிறகு அங்குள்ள வேதுர்கன்னியாஸ்திரி:—அக்கினிச்சுவாலை[illegible]யில் ஒரு ஆவேசத்தைக் கண்டு, நீயாரென வினவவே நான் சிரேஷ்டம்மாளுடைய ஆத்துமம், நான்நரகத்திலிருக்கிறேன் என்றாள். ஏன் என்று கேட்க, பூலோகத்திலிருக்கையிற் கட்டிக்கொண்டவோர்பாவத்தை ஒருபோதும் அறிக்கையிடாததினாலேயே. நீ யிதை மற்றக் கன்னியாஸ்திரிகளிடத்திற்கும்போய் அறிவித்து, இனிமேலெனக்காகச்செபஞ்செய்யவேண்டாம் என்று பெருஞ்சத்தத்தோடே மறைந்துபோனாள்.

[illegible]தரரே! நடுக்கமுந் திகிலுமின்றி யிவைதவாசிப்பீர்களோ? "பச்சை மரத்துக்கு இப்படியானால்

பட்டமாத்திற்குள்வாரோ" என்று கீர்த்தர் தம்மைப்
பின்பற்றிய ஸ்திரீகளுக்கு உரைத்தார். சாங்கோபா
ங்க நெறியிலுயர்ந்து, தெய்வப்பிரசைகளாகியவாளோ
ரைப்போல தூய்மையாய் நன்னெறியிலொழுகி வ
ந்தவர்கள் தாமே ஓர் சமையத்தில்கினைவினால் மாத்தி
ரம் கட்டிக்கொண்ட ஓரேபாவத்தை அறிக்கையிடாத
ததினிமித்தம் பிசாசின் மக்களானார்களென்று அறி
ந்தும் அவ்வளவு அபாயத்தில் அகப்பட்டுச் சிக்கிக்
கொள்ளுகிற கிறீஸ்தவர்களுடைய மதிகேடு சமுத்
திரத்திலும் அகண்டதென்ன வேலை [illegible]
செவ்வை செய்யலாம், கொஞ்சக்காலத்துக்குப் பி
ன்பு இப்பாவத்தைச் சங்கீர்த்தனம் பண்ணலாம், எ
ன்று *துணிவோடு இரிக்தவர்கள் தாங்கள் விரும்புஞ்
சமையத்தில் தங்கள் கருத்தை நிறைவேற்றச் சக்
தியற்றவர்களாய்ப் போனதைக் காண்கிறோம். இக்க
ண்ணியிலகப்பட்டவன் சுணங்காமலும் காலத்தை
ப்போக்காமலும் தீவிரத்திலெழுந்து அர்ச்சியசிஷ்ட
ஆஞ்சலாகுயினி யென்பவளைப் பாவித்து நடக்கவே
ண்டும். இவள் ஒருநாள் பாவசங்கீர்த்தனத்தில் ஒரு
பாவத்தை யொளித்ததினிமித்தம் அன்றிரவில ம
னக்கலக்க முண்டாகி, ஆறுதலற்று, நித்திரையின்
றெழும்பி, மனத்துயரப்பட் டழுதுகொண்டு, "ஆ
ண்டவரே யெனக்கு ஒத்தாசைசெய்யும், இந்த மோ
சத்தினின்று நீங்கக் கிருபைசெய்யும்" என்று வேண்
டிக் கொண்டாள். அப்பொழுது ஆண்டவர் "நீநா
ளை உதையம் கோவிலில் [illegible] வேளையில்
கோவிலுக்குப் போய்க்குருவானவரிடத்திற் பாவச
ங்கீர்த்தனஞ் செய்." என்று [illegible]ற்பித்தார். அப்படியே
அவள் செய்தாள். ஒருதடவை மாத்திரம் இந்தமோ
சத்தில் அகப்பட்டாள். அதிலே தங்காமல் உடனே
அதிசீக்கிரத்தில் எழும்பினள். இப்பொழுது இவளை
அர்ச்சியசிஷ்டவளாய்ச் சங்கிக்கப் படுகிறான், ஒரு
நாளானபின் கெடுதி சம்பவிக்கும். [illegible]ர்க்

ந்தரிசியானவன் "கண்ணிருந்தும் காணாதிருக்கிறார்
கள். காதிருந்துங் கேளாதிருக்கிறார்கள்" என்னு
மேனையாகவே இவ்வித கிறீஸ்துவர்களுஞ் செய்கி
றார்கள். நமதிரட்சகர் பூலோகத்திற் செய்த பிரசங்
கங்களை முகித்த வசனத்தைக் கொண்டே யிந்த வி
சேஷ உபதேசத்தையு முகிக்கத் தக்கதாமே "காது
ள்ளவனெவனுங் கேட்கக் கடவான்."

ஆறாம் அதிகாரம்.—முற்றிற்று.

ஏழாம் அதிகாரம்.

குரு கட்டளையிட்ட அபராதத்தைத்தீர்த்தலைக்குறித்து.

நல்ல பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணுவதற்கு அறிய
வேண்டிய ஐந்து கடமைகளில் நான்கை விவரித்
தாயிற்று. ஐந்தாவது குருகட்டளையிட்ட அபராத
த்தைச் செலுத்தல். பாவசங்கீர்த்தனத்தில் குருவா
னவர் ஒரு அபராதத்தை நியமிக்கிறார். பொதுவா
யது சுலபமானதாயுங், கடினமற்றதாயு மிருக்கும்.
சிறிது வேளைகளில் மாத்திரம் அவசிய நிமித்தங் க
னத்த அபராதத்தைக் கட்டளையிடுவார். "நன்றாய்
மனஸ்தாபப்பட்டுப் பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணு, அப்
போது உன்பாவங்களை மன்னிப்பேனென்று கர்த்
தர் திருவுளம்பற்றி யிருக்கக்கொள்ள பாவசங்கீர்த்
தனத்தினாற் பாவமன்னிப்பை யளித்து அத்துடன்
ஓர் அபராதத்தை நியமிக்கக் காரணமேதென்று சி
லர் கேட்பார்கள். தேவனைவிட்டு வழுவிப்போன
வர்கள் கட்டிக்கொண்ட பாவங்கள் ஏராளமாயினும்
மெய்யாகவே அவற்றிற்காக மனஸ்தாபப்பட்டுப் பொ
றுத்தலைப் பெற்றுக் கொள்வது நன்மையே. இரட்ச
கர் தமது அளவிறந்த தயைப்பெருக்கத்தினாற் சிந்திய

விலைமதியாத இரத்தப்பேறு பலன்களினால் மன்னிப்பைப் பெற்றுக்கொள்கிறோம். ஆயினும் இந்தமன்னிப்பு எவ்வகைப்பட்டதென்று அறியவேண்டும்.

ஒருவன் ஓர்பாவத்தைக் கட்டிக்கொண்டவுடனே பாவத்தினால் அவனுக்குத் தோஷமுண்டாவதும் த விர அது சாவானபாவமாகில் உடனே நரகத்தீர்ப்பு எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. அதனால் தேவதுரோகியாகி, மோட்ச உரிமையிழந்து, நித்திய ஆக்கினைக்குப்பிராப்தியாகின்றான். அதுடன் மரித்தால் நரகபாதாளத்தில் விழுவது சத்தியமே. இவ[illegible]ஸ்தாபப்பட்டுப் பொறுத்தலை யிரந்து கொள்கையில் ஆண்டவர் திரும்பவும் அவனுக்குத் தேவஇஷ்டப்பிரசாதத்தை யளிக்கிறார். அப்பாவத்தில் விழுமுன்னதாக அவன் பண்ணியிருந்த நற்கிரிகைகளின் பலன்களை இவன்பட்சமாய்ச் சேர்க்கிறார். சாவானபாவஸ்திதியிலிருந்து செய்த நற்கிரிகைகளை மாத்திரம் இழந்துபோவான். மோட்சஉரிமையைப் பெறுகிறான். தன்பாவத்தினால் வருவித்துக் கொண்ட நித்திய ஆக்கினையினின்று தப்பித்துக் கொள்ளுகிறான். நித்திய ஆக்கினைக்குத் தப்பித்துக்கொள்வதே யொழிய, ஆக்கினைக்கு முற்றிலும் தப்பித்துக்கொள்வதல்ல. ஆக்கினையைப் பூரணமாயகற்றி விடாமல் நித்திய ஆக்கினை அநித்திய ஆக்கினையாக மாற்றப்படும். அந்தந்தப்பாவத்திற்குத்தக்க தண்டனை விதிக்கப்படும். இது அவருடைய தயைக்கு ஈனமெனக்கலாமோ? இப்படிப் பிதற்றுகிறவர்களும் நித்தியம், அநித்தியம் என்னப்பட்டவைகளின் பேதத்தையுணராதவர்களும் கர்த்தருடைய மட்டில்லாத தயையையும் நீதியையையும் பகுத்தறியாதவர்களாமே. ஒவ்வொரு பாவத்தைக் கட்டிக்கொண்டவனும், நாறுபாவங்களைக்கட்டிக்கொண்டவனும் இருவரும் சமானமாக நித்திய ஆக்கினைக்குத் தப்பிக்கொண்டாலும் ஒருவன் தனது ஒருபாவத்திற்கு இவ்வுலோகத்திலவது, மறுவுலோகத்தி

லாவது உத்தரிப்பான். மற்றவனுடைய உத்தரிப்பு அதிலுங்கனமாயிருக்கும். இதினிமித்தமே குருவானவர் பாவசங்கீர்த்தனத்தில் ஓர் அபராதத்தை நியமிக்கிறார். இப்படி குருவானவர் செய்வதற்கு இரண்டு காரணமுண்டு. 1-வது:—பாவத்தால் எவ்விதத்திலும் தண்டனைக்குட்படவேண்டுமென்றும், 2-வது:- பாவசங்கீர்த்தனத்தினால் மன்னிப்பைப் பெறுகினும் பிராயச்சித்தம் பண்ணவேண்டியதிருக்கிறதை நினைப்பூட்டவுமே குருவானவர் அப்படி செய்கிறார். தா[illegible]மே உனக்குவரவேண்டியசகல அநித்திய ஆக்கினையையும் போக்கிவிடுமென்றெண்ணி குருவானவர் அதைக்கட்டளை விடாமல் இந்தப் பாரமான கடமையைஉனக்கு நினைப்பூட்டவே அப்படி செய்கிறார். அதனோடு நீயும் உனது ஆவிபிரியுத்தனையும் பற்பல நற்கிருத்தியங்களை நிறைவேற்றிவருவது உன்பேரிற் சுமந்தகடன். இவ்வுலோகத்தில் உதவியகாலத்தில் உன்னிச்சைப்படி தெரிந்து செய்யும் கிருத்தியங்கள் மிக்க பலனுள்ளதாயிருந்து பரிகாரக்கடனை குறைத்துப்போடும். அல்லது போக்கியும் விடலாம். இங்குசெலுத்தாது அசட்டையாயிருந்தில் உத்தரிக்கிற ஸ்தலத்திற்கொரோமாய் வாதிக்கப்பட்டுச் செலுத்தலாகும். ஆயினும் முன் மனஸ்தாபத்தை குறித்து விவரிக்கையிற் சொன்னாற் போல ஏராளமான உத்தம மனஸ்தாபத்தினிமித்தம் நித்திய அநித்திய இருவகை ஆக்கினையும் அற்றுப்போவதுமுண்டு. பிறக்கும்போதே நாம் ஜென்மபாவத்தோடு உலகிற் பிரவேசிக்கிறோம். சிலர் ஜென்மபாவத்தினின்று நீங்கிப் பிறந்ததாயும் அறிவோமே. நாமோ எண்ணிறந்த சாவான பாவங்களைக் கட்டிக்கொண்டிருக்க, சில அர்ச்சியசிஷ்டவர்கள் தங்கள் சீவிய முழுவதிலும் சிறிது அற்பபாவங்களை மாத்திரம் கட்டிக்கொண்டதாயும் காண்கிறோமே. சிலபேருக்கு இவ்வகைப்பாக்கியங் கிட்டியபடியால் அனே

வளையும் இதற் கிணையாக்குவது தகுதியல்ல. இவ்
வண்ணமே மிக்குள்ள மனஸ்தாபத்தினால் சிலர்
ஆக்கினைக்குத் தப்பித்துக்கொண்டதினிமித்தம் நாமும்
சுகமே யங்கொரு வருத்தம் பிரயாசையின்றி நாள்
விடலாமென் றெண்ணிக் கொள்ளலாமோ? பொது
வாய் நித்திய ஆக்கினை நீங்கிப் போவதில்லை யென்ப
தற்கு வேதாகமத்திற் றானே பல திருஷ்டாந்தரங்க
ளைக் காணலாம்.

நம்முதாதையோராகிய ஆதம் ஏவை யென்பவர்
கள் தேவகற்பனையைமீறிப் பாவஞ்செய்த பின்
ஆண்டவர் அக்குற்றத்தை மன்னித்தார். இவ்விரு
வரும் நரகத்திற்குப் போனார்களென்று எண்ணவே
ண்டாம். அர்ச்சியசிஷ்டவர்கள் ஆதம் ஏவை இரட்
சிக்கப்பட்டதாய் நிர்ணயிக்கிறார்கள். கர்த்தர் அள
விறந்த தயையுள்ளவராதலால் அவர்கள் குற்றத்
தை மன்னித்தார். மட்டில்லாத நீதியுள்ளவராத
லால் அவர்கள் பாவத்திற்கு அநித்திய ஆக்கினையைக்
கட்டளையிட்டார். சாகா வரமுள்ளவர்கள் சாவுக்
குள்ளானார்கள். ஏதேன் தோட்டத்தினின்று ஓர்
தேவதூதனால் தடுக்கப்பட்டார்கள். தங்கள் பாவ
த்திற்காகத் தொளாயிரம் வருஷம் இவ்வுலகிற் பல
துன்பதுயரங்களையும் கஸ்தி நோவுகளையும் அநுபவி
த்தார்கள். இவ்வாறு வேறநேக ஆக்கினைக்குள்ளா
னார்கள். பூலோக துயர உபத்திரவங்களோடு நாம்
பிறந்தநாள்முதல் பழகியிருக்கின்றமையால் நமக்கிது
கடினமல்ல. பரிசுத்தமும், பூரணபாக்கியமுமுள்ள
ஸ்திதியில் வாழ்ந்த இவர்கட்கு அவை யெண்ணமாயி
ருக்கும்? ஒரு நிமிஷமுதலாய் அவர்கள் அனுபவிப்
பது பெருங்கஷ்டமெனினும் தொளாயிர வருஷம்
அதைச் சகிக்கவேண்டிட்டது. இவர்கள் அநித்திய ஆக்
கினைக்குத் தப்பித்துக்கொள்ளவில்லை. இவ்வாக்கினை
யின் அகோரம் எத்தன்மை யென்று நம்மால் நினை
க்கவும் கருதவுங் கூடுந்தன்மையல்ல.

தேவ்தாசனும், பரிசுத்த அரசனும் என்னப்பட்ட
தாவீதுராசா ஒருவிசை விபசாரத்தைக் கட்டிக்கொ
ண்டார். இதற்காக வெகு மனஸ்தாபப்பட்டு அழு
ததாய் அறிவோம். இவர் எழுதிய சங்கீதப் புஸ்த
கத்தில் இது பிரத்தியட்சமாகின்றது. இவ்விதமாய்
அர்ச்சியசிஷ்டவர் ஆனார். இவர் அந்தப்பாவத்தைக்
கட்டிக்கொண்ட பிறகு தேவஏவுதல் பிரகாரம் நாத்
தான் தீர்க்கதரிசி இராயர் முன்சென்று ஓர் உவமை
விடுத்தார் அதாவது:—

"[illegible]லாபதி உமதுராச்சியத்தில் மகாகொடுமை யொ
ன்று சம்பவித்தது. ஐசுவரியவான் ஒருவன் இரு
ந்தான், அவனுக்குப் பெருந் தொகையான ஆடுமாடு
கள் இருந்தன, வெகு சம்பத்துடையவனாகவு மிருந்
தான், அவ்வூரில் தானே மிக்க தாரித்திரன் ஒருவ
னிருந்தான், இத்தாரித்திரனுக்கோ, தான் கொண்டு,
வளர்த்த ஒரே ஒருசின்ன ஆட்டுக்குட்டி இருந்தது.
அது அவனோடும், அவன் பிள்ளைகளோடும் கூட
இருந்து, வளர்ந்து அவன்வாயின் அப்பத்தைத் தி
ன்று, அவன்பாத்திரத்திலே குடித்து, அவன்மடியி
லே படுத்துக் கொண்டு, அவனுக்கொரு மகளைப்
போலிருந்தது. இவ்வாறிருக்க முற்சொன்ன ஐசுவ
ரியவானுடைய வீட்டிற்கு ஓர் வழிப்போக்கன் வந்
தான். அவன் தன்னிடத்தில் வந்த வழிப்போக்கனு
க்குச் சமையல் பண்ணுவிக்கத் தன்னுடைய ஆடுமா
டுகளில் ஒன்றையடிக்க மனதில்லாமல் இந்த தரித்
திரனுடைய ஆட்டுக்குட்டியையடித்து அதைத்தன்
னிடத்தில் வந்த மனுஷனுக்குச் சமையல் பண்ணு
வித்தான்." என்று சொன்னார். அப்பொழுது தா
வீது அந்த மனுஷன்மேல் மிகவும் கோபமூண்டவ
னாகி, நாத்தானைப்பார்த்து, "இக்காரியத்தைச்செ
ய்த மனுஷன் மரணத்திற்குப்பாத்திரவான் என்று கர்த்
தருடைய ஜீவனைக்கொண்டு சொல்லுகிறேன். அவ
ன் இரக்கமற்றவனாயிருந்து, இக்காரியத்தைச்செய்

நடபடியினாலே அந்த ஆட்டுக்குட்டிக்காக நாலத்தனை திருப்பச் செலுத்தவேண்டும்," என்றான். அப்பொழுது நாத்தான் தாவீதை நோக்கி, நீயே அந்த மனுஷன். [illegible]த்தியனாகிய உரியாவைப் பட்டயத்தால் மடிவித்து அவன் மனைவியை நீ எடுத்துக்கொண்டாயே யென்றார். அப்போது தாவீது மெய்தான் நான் கர்த்தருக்கு விரோதமாய்ப் பாவஞ்செய்தே னென்றான். இதை யுரைக்கையில் தாவீதுபட்ட மனஸ்தாபம் எத்தன்மையோவெனில், உடனே நாத்தான் அவனை நோக்கி ஆண்டவரும் உனது குற்றத்தை மன்னித்துவிட்டார். நீர் சாகமாட்டீர். (அதாவது நரகத்திற்குப் போகமாட்டீரென்கிற அர்த்தமாம்) ஆயினும் நீர் செய்த பாவத்திற்கு ஆக்கினையாக,

1-வது.—உமக்குப்பிறந்த உரியாவின் மனைவியின் பிள்ளை சாகும்.

2-வது.—பட்டையம்உன்வீட்டைவிட்டுநீங்காது.

3-வது.—இரகசியத்தில்இந்தபாவத்தைச்செய்தீர். கர்த்தர் பிரசித்தமாய் உம்மை சிட்சிப்பாரென்றார்.

இதோ பாருங்கள் பாவத்தை மன்னித்தபின்னும் ஆண்டவர் ஆக்கினையிடுகிறார். ஆதலால் பாவதோஷத்தினின்று நிவாரணையாக்கினாலும் நித்திய ஆக்கினையைத் தமது மட்டற்ற தயவைக்கொண்டு அநித்திய ஆக்கினையாக மாற்றிவிடுகிறார். தாவீது நான் பாவஞ்செய்தேனென்று அறிக்கையிடுகிறார். தீர்க்கதரிசியும் ஆண்டவர் உம்முடைய பாவத்தை மன்னித்துவிட்டார் என்கிறார். மன்னிப்பாரென்னும், மன்னித்து விட்டாரென்றே சொல்லுகிறார். ஆயினும் நித்திய ஆக்கினைக் கிடமாக அநித்திய ஆக்கினையை நியமிக்கிறார். இது மறைபொருளல்ல, உச்சிப் பகலினுந் தெளிவுறத் தோன்றுகிறது. பொதுவாய் எல்லாரும் இத்தண்டனைக்கு உள்ளாயிருக்கிறார்கள் என்பதை மேலும் திருஷ்டாந்தப் படுத்துவது அவசியமில்லை. இதினிமித்தமே பூலோகத்தில் நமக்கு

நேரிடுகிற துன்பதுயர கஸ்தியிக்கட்டுகளைப் பொறுமையோடு அனுபவிக்கக்கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். அநேகர் வாலிப பிராயத்திலேயாவது மற்றக்காலங்களிலாவது நன்னெறியினின்று வழுவி, துன்மார்க்கராய்த்திரிந்து, பலபாவங்களைக் கட்டிக்கொண்டபின் மனந்திரும்பி, தேவபயத்தை யுட்கொண்டு, சீர்திருந்தி, நன்மார்க்கத்திலொழுகும் சமையத்தில் சிலவேளை கர்த்தர் இவனைத் தண்டிக்கிறார். உடனே அவன் மனங்கசிந்து, நான் தேவனுக்குப் பயந்து நடந்தும் தண்டிக்கப் படுகிறேனே யென்று முறையிடத்துடங்குவார்கள். இது தகுதியல்லவே. இப்போது நீ பரிசுத்தனாகவே நடந்தாலும் உன்னில் உள்ள அநித்திய ஆக்கினை இன்னம் நீங்காதிருக்கலாம். ஆதலால் கர்த்தர் உன்னைச் சிட்சிக்கையில் அவருக்கு நன்றியறிந்த தோத்திரம் பண்ணக்கடவாய். தகப்பன் தன் பிள்ளையைச் சிட்சிக்குமாப்போல கர்த்தர் தாம் சிநேகிக்கிறவர்களைச் சிட்சிக்கிறாரென்று அர்ச். சின்னப்பர் வசனிக்கிறார். பாவப்பரிகாரத்திற்காக இவ்வுலகத்திலேயே நாம் பிராயச்சித்தம் செலுத்தக் கிடைப்பது கடவுளுடைய [illegible] கிருபையாமே?

இப்போது [illegible] ஆசாரத்தைக் கவனிப்போமாக.—

1-வது.—பாவசங்கீர்த்தனத்தில் இடப்பட்ட அபராதத்தை நிறைவேற்றுவது கடனோ இல்லையோ?

ஆம் கடன்தான்.

2-வது.—அதை செலுத்தாமல் விட்டுவிட்டால் அற்ப பாவமாகுமோ? சாவானபாவமாகுமோ?

இதிற் கவனிக்கவேண்டியதாவது:—அபராதத்தை முழுதும் நிறைவேற்றுவேனென்கிற ஆசை கொண்டிருந்தும் பின்பு முற்றிலும் அதை மறந்துபோய் விடின் இதினிமித்தம் தோஷமில்லை. ஆனால் மனதோடின் கூடவேணுமென்று அக்கடமையை நிறைவேற்று

மல் தள்ளிவிடுவதைப் பற்றியே இவ்விடத்திற் பேசப்படுகிறது. இது சிலவேளை அற்ப பாவமாயும், சிலசமயம் சாவானபாவமாயும் இருக்கும். இப்பேதத்தையறிவதெப்படி? குருவிதித்த அபராதம் அற்பமாயின் அதனால் விளைகிறதோஷமும் அற்பமாம். அபராதம் கனமானதாயின் இதுவும் கனமானதாம். அவ் லகு, கனம் என்பதைப்பற்றி யறிவதெப்படி? அவ்வபராதங் கற்பிக்கப்பட்ட பாவ உச்சாரணத்தில் நீ அறிக்கையிட்ட பாவம் அற்பமேயாகில் அபராதமும் அற்பமாகும். சாவான பாவ முண்டேயாயின் அபராதமும் கனமானதாகும். அதை நிறைவேற்றாதிருப்பதும் சாவானபாவமாம்.

3-வது.—அவ்வபராதத்தை யெப்போது செலுத்தவேண்டும்?

குருவானவர் ஓர் காலத்தைக் குறித்திருந்தால் அதற்குள்ளாக நிறைவேற்ற வேண்டும். இன்னநாளில் இன்ன நேரத்தில் செய்யென்று கற்பித்தால் அப்படியே செய்யக்கடவாய். காலத்தைக் குறியாமல் ஓர் அபராதத்தை யிட்டு இத்தனைவிசை செய்யென்று மாத்திரங்கற்பித்தால் அதைக் கூடியசீக்கிரத்தில்செய்வது போதும்.

4-வது.—குருவிட்ட அபராதம் ஏதோ வென்று மறதியாகி தயக்கமாயிருக்கும்போது என்ன செய்யவேண்டும்.

அக்குருவிடத்திலேயே போய் அதைச் சொல்லி அவர் ஏவியபடி நடந்துகொள். இப்படி செய்யாமல் அதற்கு ஈடாக அதிலும் மேலானதாய் மிகக்கடுமையான ஆக்கினையை நீயேயுன் மனப்பிரியப்படி தெரிந்துகொண்டாலும் ஈடாகாது. நாமே நமக்கிட்டுக் கொள்வதைவிட குருவானவர் நியமிப்பதை மேலானதாயும் வெகுபலனுள்ளதாயும் மதிக்க வேண்டும். இதற்காக வேறே குருவிடத்தில் போகக்கூடாத காரியமாயிருக்கில் மற்றொரு குருவைத்தெரிந்து கொள்

ளலாம் அவரிடத்திலேயே போகக் கூடியதாயிருக்கில் அப்படி செய்யக்கடவாய்.

5-வது.—குருவிட்ட அபராதம் கனமாயிருக்கில் என்னசெய்ய வேண்டும்.

அதை தணிக்கும்படி தாழ்மையாய் அவரை மன்றாடு. வாதாடாதே.

6-வது.—அபராதம் நியமிக்கும் நேரத்தில் அது வருத்தமாய்த் தோன்றாமையால் அங்கீகரித்துக் கொண்டாய். பின்பு கடினமாய்த்தோன்றினால் என்ன செய்யவேண்டும்.

அதையிட்டகுருவினிடத்திலேபோய் விவரித்துக்கொள். அவரண்டையே போவது அவசியம். அவரிடத்திற் போகக்கூடாதபோதுமாத்திரம் வேறே குருவிடத்திற் போகலாம். முன் பண்ணிய பாவசங்கீர்த்தனத்தில் அறிக்கையிட்ட பாவங்களையெல்லாம் இவரிடத்திலும் சங்கீர்த்தனஞ்செய்ய அவசியமில்லை. ஆயினும் அவற்றைக்குறித்து இவர் ஏதும் வினவுவாரேயாகில் அதைத் தெளிவிக்கவேண்டும்.

7-வது.—குருக்கட்டளையிட்ட அபராதத்தை செலுத்தாமல் விட்டுவிடும்போது [illegible] அப்பாவசங்கீர்த்தனத்திற்கு ஈனமுண்டோ? பலனுள்ளதாயிருக்குமோ? பலனற்று வீணாகுமோ?

சிலவேளை அப்பாவசங்கீர்த்தனத்திற்கு ஈனம் நேராமல் பலனுள்ளதாகவேயிருக்கும். வேறு சமயத்திலோ வீணாகிவிடும். அவஸ்தைப்பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணிமரித்துப்போன கிறீஸ்துவனுடைய பாவ உச்சாரணம் பலனுள்ளதாயிருக்கும். அன்றியும்ஒருவன் பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணும்போது அபராதந்தீர்க்க ஆசைகொண்டு, தனக்கிடப்பட்ட அபராதத்தைத் தீர்க்க ஆசையாயிருந்தும், தான் போனபின்பு மனமாறி அக்கட்டளை அநுசரிக்காமல் விட்டு விட்டாலும், அல்லது அசட்டையால் செய்யாமலிருந்துவிட்டாலும் இதன்பொருட்டுப் பாவசங்கீர்த்தனத்தி[illegible]

முண்டாகாது. அது பலனுள்ளதாகவே யிருக்கும். அபராதத்தைச் செலுத்தாத [illegible] முன் விளக்கித் தூண்பித்த பிரகாரம் அற்ப பாவமாவது சாவான பாவமாவது சம்பவிக்கும். மற்றப்படி பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணுகிற சமையத்திலேயே குருவிடம் அபராதத்தைச் செலுத்தேன், குரு எதையும் சொல்லட்டும் நான் அவற்றை நிறைவேற்றேன் என்கிற தீர்மானம் பூ கொண்டிருக்கில் அப்பாவசங்கீர்த்தனம் பலனற்று அபத்தமாகும்.

குரு அபராதத்தை நியமிக்கும் போது நல்லது சுவாமி! நல்லது சுவாமி! யென்று பாசாங்கு செய்ய வேண்டாம். அப்போதே அது வருத்தமாய் தோன்றுமாகில் மவுனமாயிராமல் உடனே அவரை யிரக்[illegible]ள், அவ்வாறு செய்யாமல், மனங்கோணுவதும், முறையிடுவதுஞ் சரியல்ல. பூரண மனஸ்தாபமுனக்குள்ளிருந்தால் அவரிடும் அபராதம் உனக்கு மிக்க லகுவாகவே தோன்றும். குருக்கட்டளையிட்ட அபராதத்தை உன்னிச்சைப்படி மாற்றிக்கொள்ளாதே. நீயேதெரிந்து செய்யுங் கடினதபசைவிட அது அதிகபலனைக் கொண்டிருக்கும். ஆகையால் அதை நன்றாய்ச் செலுத்துவதற்கு ஆசிப்பாயாக, இவ்வபராதத்தை எவ்விடத்திலுமிருந்து செலுத்தக்கூடும். கோவிலிலே செய்யக் கூடுமானால் மிகநல்லது.

8-வது.—பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணிய பின் [illegible]ராதக் கடனைத் தீர்க்குமுன் நீ யொரு சாவான பாவத்தில் விழுந்தால் இந்த அந்தஸ்திலிருக்கையில் அக்கடனைச் செலுத்த வேண்டுமோ? இல்லையோ? செலுத்த வேண்டும். அதனால் தன் கடமையை நிறைவேற்றுகிறானா? ஆம்!

இத்தடைவாய்க் குருபாதசந்நிதானத்தில்முட்டிட்டுப்பாவசங்கீர்த்தனஞ் செய்கையில் உன் பாவங்களினின்று உன்னைக் கழுவுவதற்காக ஆண்டவர் சிந்திய இரத்தம் உன்மேல் பொழிகிறதாகப்பாவித்து நினை

த்துக்கொள். அந்த விலைமதியாத திருவிரத்தப் பெறுபேறுகளினாலேயே நாம் அனைவரும் கழுவப்படுகிறோம். அர்ச். அகுஸ்தீனும், அர்ச். கிறீசோஸ்தோமும் வசனித்திருக்கிறபிரகாரம் ஈட்டியால் ஒருசேவகன் விலாவைத்திறக்க அங்கிருந்து புறப்பட்ட தண்ணீரும் இரத்தமும் ஆழ்ந்த இரகசியத்துக்குரியதாமே! தண்ணீர் ஞானஸ்நானத்திற்கும் இரத்தம்பாவவுச்சாரணத்திற்கும் அடையாளமாம். இவ்விருவகையாலும்நாம்கழுவப்பட்டு இரட்சிப்பைப்பெறுகிறோம். அர்ச்.மக்தலேனாளென்கிறகன்னியாஸ்திரிபாவசங்கீர்த்தனத்திற்குப்போகும்பொழுது "யேசுநாதருடைய திருவிரத்தத்தாற்கழுவப்படப்போகிறேன்" என்பாள். இவ்விரத்தம் இல்லாவிடில் நமது கதியென்ன? நம்பிக்கையென்னும் நாமம் எங்குள்ளது? நாம்பாவஞ்செய்வதே யன்றிப் பாவப்பரிகாரஞ் செய்ய சக்தியற்றவர்களா யிருப்போம். இத்திருவிரத்தத்தினாலேயே நமது அற்பக்கிரிகைகளுக்கும் ஏராளமான பிரதிபலன் கிடைக்கின்றது.

9-வது.—குருவிட்ட அபராதத்தை நிறைவேற்றியபின்னாவது அநித்திய ஆக்கினை முற்றிலும் நீங்கிப் போகுமா? இல்லை! இல்லை! குருவானவர் அபராதம் நியமிப்பதற்கு இரண்டு காரணமுண்டென்று உணர்க்கப்பட்டது. அவையாவன:—பாவத்திற்காகத் தண்டனைக்குட்பட வேண்டுமென்றும், அதற்குப் பரிகாரஞ் செய்யக்கடவாயென்றும், நினைப்பூட்டவுமே; குருக்கட்டளையை நிறைவேற்றுவதினால் உனது அநித்திய ஆக்கினையிற்சிறிது பொதுவாய்க் குறையுமேயன்றி பூரணமாயற்றுப் போயிற்றென்று நம்பத்தகாது. சகல தண்டனைக்கும் ஈடாக ஓர் அபராதத்தை நிருபிக்க வேண்டுமென்பதும் குருவின் கருத்தல்ல. தவசுசெய்யக் கடவாயென்று நினைப்பூட்டி அவரும் சிறிதை ஆக்கியாபிக்கிறார். அதுபோல மேலும் மிக்குள்ளகடன் உன்மேல் சுமந்திருக்கும். பாவசங்கீர்

த்தனம்பண்ணிச்செய்து பாவமன்னிப்புப்பெற்றுக்கொண்டதாக நம்பிக்கை யுனக்குள்ளிருந்தாலும் கடவுள்முன்பாக உன் சகலகடனும் தீர்ந்ததென்று விசுவசித்து, அசட்டையாயிருக்கத்துணியாதே. உன்பாவதோஷமிகுதியையும், அதினால் ஆண்டவருக்கு வருத்திய கனக்குறைவும் இவ்வளவென்றுஉத்தேசிக்க உன்னால் கூடாதாகையால் உன்னுயுசுபரியந்தம் அதை உன் சிந்தையில் நிறுத்தி, பாவப்பரிகாரஞ் செய்வதில் ஓயாதே. தவசு செய்யாவிடில் எல்லோரும் மோசம் போவீர்களென்று இரட்சகர் தாமே திருவுளம்பற்றினார். தவசுக்கடுத்த பிரயத்தனங்களை இவ்வுலோகத்திலேயே ஆராய்ந்துஉதவிக்கொள்வது எளிதாயிருக்கும். தபாலிற் கடிதமனுப்புவோர் அதற்குரியவரியை அத்துடனே செலுத்தி யிராதிருக்கில் அக்கடிதம் சேருந்தலத்தில் உள்ளதற்கதிகமாய் இருமடங்காய் அறவிடுகிறதைக் காண்கிறோம். சாமான் ஏற்றிய கப்பலை வேறுதலத்திற்குப் பிரயாணப்படுத்துமுன் ஆயங்கட்டாதிருக்கில் குறிக்கப்பட்ட துறைமுகஞ் சென்றவுடனே அங்கே அதிக வருத்தப்பட வேண்டியதென்றறிவோம். இவ்விதமாகவே நாமும் இவ்வுலோகத்திலேயே பரிகாரஞ்செலுத்துவதோ? மரித்த பின் வேதனையோடு தீர்ப்பதோ? எது உத்தமமென்று ஆராய்க்கடவோம். ஓர் அற்பபாவத்திற்கு முதலாய் எவ்வளவு தண்டனை கிடைக்குமென்று நாமறியோம்? சாவானபாவங்களுக்கெவ்வாறோ ஆரறிவார்? நாம் கட்டிக்கொண்ட ஏராளமான பாவங்களுக்கு எப்படியோ? யாராலுரைக்கக்கூடும்?

நமதிரட்சகர்மலைமேற் செய்தருளியபிரசங்கத்திற் சொல்வதாவது:—உன்னெதிராளி ஓர் சமையத்தில் உன்னை நியாயாதிபதிக்குக்கையளியாமலும், நீசிறைச்சாலைக்கு ... படாமலும் இருக்கும் பொருட்டு உன்னெதிராளியோடு வழியிலிருக்கிறபோதே

சீக்கிரத்தில் அவனோடு சமாதானமா யிருப்பாயாக. நீ கடைசிக்காசு உத்தரிக்குமளவும் அவ்விடத்தினின்று வெளிப்படமாட்டாயென்று உனக்குச்சொல்லுகிறேன். என்றார். நடுவன் சமுகத்திற்கேகுமுன்னே வழியிலேதானே ஒழுங்குபடுத்தும்படி சொல்லுகிறார். அதாவது:—பூலோகத்தில் எப்பொழுதும் நாமிலைப்பவர்களல்லவே. இப்பூமி பரலோகத்திற்கேகும் பாதைதானே. வழியிலிருக்கும் போதே சகலத்தையும் விசாரணை பாக்கிகொள்ளக் கற்பிக்கிறார். சீக்கிரம்! சாவுசமீபமாய் நேரிடுவதால் காலதாமதம் பண்ணாதே! தித்திரை செய்யாதே! அசட்டையாயிராதே! என்றாற் போலாயிற்று. சீவியகாலத்திலேயே காடோறும் உனகடனைக் கொஞ்சங் கொஞ்சமாய்க் குறைத்துப் பரிகாரம் செலுத்தமுயலு. அனாதியாதித்தன்முன் அழைக்கப்பட்டு வெகு கடினத்துடன் அணுவளவுதப்பிப்போகாது உத்தரிக்கலாகும். இந்த உத்தரிப்புஸ்தலத்தை விசுவாசசத்தியமாய்க் கைக்கொண்டும் மவுனிகளாய் நாள்விடுகிற கிறீஸ்துவர்களினது அசட்டை மகா ஆச்சரியத்துக்குரியது. உத்தரிக்கிற ஸ்தலத்திற்கு அத்தாட்சியாகச் ... சகாலத்திற்கு முன்னடந்த ஓர் சத்தியமான சரிதையைக் கேளுங்கள்.

1859-ம் ஆண்டில் பிரலஞ்சவென்னுமூரில் கார்த்திகை மாதத்தில் தெரேசாளென்னும் நாமத்தையுடைய ஒரு கன்னியாஸ்திரி தனது மடத்திற் றியானவாதத்தினாற் பாவசங்கீர்த்தனம், அவஸ்தைப்பூசுதல் முதலியவையின்றிச் சடுதியாய்மரணித்தாள். ஆயினும் அவள்மோட்சம் சேர்ந்தாளென்று சகலரும் எண்ணியிருந்தார்கள். அக்கமாதம் 17-ஆ அக்கன்னியாஸ்திரியினுடைய அறைக்குள் அங்குள்ள ஓர் கன்னியாஸ்திரி போகும்போது அவ்வறைக்குள்ளே அழுகைப் பெருமூச்சுவிடும் சத்தத்தைக்கேட்டுத் திகைத்துச் சற்றே தரித்துச் சிந்தித்து உற்றுக் கேட்கவேகவே சம

மாளுடைய சுத்தமென்பதாய்த் தோன்றித்து, இதேது கா
ரணமென்று வினவ வறுமைக்குச் சற்றே விரோதஞ்
செய்தபடியால் 40-வருஷம் இந்த அகோர ஆக்கினைக்கு
ள்ளானேன், என்க! அம்மா! இதெப்படியாச்சுது? நீ
யுன் சிறியகாலத்தில வறுமையை வெகுவாய் நேசி
த்ததோடு உறவாடியிருந்தவளேயென "மெய்தா
ன் என் சுயகுற்றமில்லாவிடினும் மடத்திலென் அதி
காரத்திற்கு உட்பட்டிருந்த மற்றக் கன்னியாஸ்திரி
களின் தேவைக்கு மிஞ்சிய சில உடைகளை அணிய
நான் இடங்கொடுத்தபடியால் இந்த ஆக்கினைக்குள்
ளானேன்." என்று பிரதியுத்தரவளித்தாள். அ
தோடு அங்கிருந்து புகைபுறப்பட்டது. அதினடுவில்
தெரேசம்மாளும் இருந்தாள். அவள் அவ்வறையின்
சுவர்வலஞ் சென்று வாசல்வழியாய் வெளியேயிப்
போகையில், கையை ஓங்கிக் கதவிலறைந்து விட்டுப்
போய்விட்டாள். கைபட்ட தலங் கரிந்து விரலகளும்
பதிந்திருந்தன.

இவ்வதிசயத்தைத் தெரிசித்த கன்னிகை பிர
மித்தழுது கூக்குரலிட்டாள். உடனே மடத்தி
லுள்ளவர்கள் அனைவரும் வந்து விசேஷத்தை வி
சாரித்துத் திகிலடைந்தார்கள். இதன்றியே வெகு
திரள்கள் அங்கே கூடி வந்து பார்த்தார்கள். இவ்
வதிசயத்தைத் துவக்கத்தில் கண்ட கன்னியாஸ்தி
ரியை நித்திரை செய்யும்படி அனுப்பி விட்டார்கள்.
இவள் படுக்கையிலிருந்து கொண்டு குயில் கதவிற்
பதிந்திருந்த அடையாளத்தை எவ்விதத்திலாவது
நீக்கிப்போட வேண்டுமென்று தனக்குள்ளிருந்த கல
க்கத்தினால் ஆலோசித்தாள். அப்பொழுதே தெரேசாள்
கன்னியாஸ்திரி அவளுக்குத் தோன்றி நானிந்த அகோர
உபத்திரவத்தை அனுபவிக்கிறேனென்று லோகத்தாரு
க்கு அக்காட்சியாக அந்த அடையாளமிருக்க வே
ண்டுமென்று ஆண்டவர் சித்தமாயிருக்கின்றார். அதைத்
தொ[illegible] நீக்க எத்தனித்தால் [illegible] அதிககொடுமை

யாய் நீ உபரிக்கப்பட்டே சம்பவிக்குமென்று உரைத்
துப்போனாள். இந்த அம்மாளுடைய ஆத்துமத்திற்
காக 17-உ ஆகிய அன்றுமுதல் 19-உ ஆகமூன்று
நாள்வரைக்கும் ஓயாமல் இரவும்பகலும் அநேகர் கோ
விலில் ஏகோபித்து, செபங்களைச் செபித்து, பற்பல
தவக்கிரிகைகளை யநுசரித்தார்கள். எண்ணிறந்த
ஜனங்கள் சூசித்த ஆத்துமத்திற்காக வேண்டிக்
கொண்டார்கள். 19-உ முன்கண்ட கன்னியாஸ்திரி
படுக்கையிலிருக்கையில் தெரேசம்மாள் அலங்கிர்த
சோபனத்தோடவளுக்குத் தோன்றி, "நான் 40-
வருடம் உத்தரிக்கத் தீர்வை பெற்றிருந்தும் எனக்
காகச்செய்யப்பட்ட வேண்டுதல்முதலியவற்றால் மீ
ட்கப்பட்டு இதோ மோட்சம் சேருகிறேன்." என்று
மறைந்துபோனாள்.

இப்புதுமையைப் பற்றி எள்ளளவேனும் சந்தேகி
க்க ஏதுவில்லை. இதற்குச் சாட்சிகள் ஒருவரிரு
வரல்ல, அவ்வூர் ஜனங்கள் முழுதும் கண்டார்
கள். அவர்களில் அநேகர் இந்நாள்வரையும் சீவ
னோடிருக்கிறார்கள். அங்குள்ள உத்தியோகஸ்தர்
களெல்லாரும் இவ்விநோதத்தை யறிந்து நன்
றாய்ப் பரீட்சித்தார்கள். அன்றியுமக் கன்னியாஸ்
திரியினுடைய சரீரத்தைக் கல்லறையினின்று எடுத்
துக் கையைக் கதவிலுள்ள அடையாளத்தோடு பொ
ருத்திப்பார்க்கவே சிறிதும் பெரிதுமாயிராமல் சரியா
யிருக்கக்கண்டார்கள். இதையெல்லாந் தங்கள் புஸ்
தகத்தில் எழுதிக் கொண்டார்கள். உத்தியோகஸ்
தரும் குடிஜனங்களும் இதற்குச் சாட்சி கொடுப்பார்
கள். அந்தக் கதவில் அடையாளம் இப்போது மங்
கியிருக்கிறதன்றியே பலர் இதை போய்ப்பார்த்து வ
ருகிறார்கள். இச்சத்தியமான சரித்திரத்தை ஆ
ட்சேபிக்க இடமில்லை இதுவுமது சத்தியமே! சாங்
கோபாங்கத்துடனேர்ந்து பரிசுத்தவதியான இந்தக்கன்
னிகை தன் பராமரிப்புக்குள்ளிருந்தவர்கள் தேவ

வைக்கநிகமா யணிந்து கொள்ளப் பார்த்துக்கொண்டிருந்ததின் பொருட்டு 40-வருடம் கொடூரமாய் உபாதிக்கப்படத் தீர்ப்புபெற்றாள். அப்படியானால் நமதெல்லாம் நிறைந்த அற்ப பாவங்களுக்கும் சாவான பாவங்களுக்கும் உரிய அபராதம் இவ்வளவென்று உபதேசிக்கத் துணிபவனார்? எவ்வளவு காலத்திற்கோ அறிவார்! காலத்தைக் கவனித்தென்ன! உத்தரிக்கிறஸ்தலத்தில் ஒரு நிமிஷம் வேதனை யனுபவிப்பதின் அகோரத்தை இப்போது நாமுணர்வதரிது. பூலோகத்திலுள்ள சகலவித கொடிய ஆக்கினையெல்லாம் உத்தரிக்கிற ஸ்தலத்தின் அற்ப வேதனைக்கிணையல்லவென்று அர்ச். அகுஸ்தின், அன்சேலம், தோமாஸ் மற்ற அர்ச்சியசிஷ்டவர்களும் வேதபாரகாரரும் நிச்சயித்திருக்கிறார்கள். இதை ரூபிக்கக்கூடுமான பல புதுமைகளுள் அர்ச். கிரேகோரியா ரெழுதி யிருக்கிற தொன்றைக் கேளுங்கள்.

ஒரு வருஷகாலமாய்ப் படுக்கையிற் கிடந்து வியாதியால் வருந்தி பலவாறு துன்பப்பட்டவோர் மனிதன், தன்னை இவ்வுலோகத்தினின்று எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கர்த்தரை வேண்டிக்கொண்டதின் பேரில், ஆண்டவர் ஓர் தேவதூதனை அவனிடத்திற்கனுப்பி, [illegible]ன்றில் இங்கே இன்னும் ஒருவருடம் இக்கஸ்தியை யனுபவித்துக்கொள், அல்லது உத்தரிக்கிற ஸ்தலத்தில் மூன்றுநாள் உத்தரிக்க வேண்டும், இவ்விரண்டி லொன்றைத் தெரிந்து கொள்ளென்றதற்கு உத்தரிப்பு ஸ்தலத்தையே தெரிந்துகொண்டான் அப்படியே மரித்து உத்தரிக்கிற ஸ்தலத்திற்கு போனான். அங்கே இத்தேவதூதனைக்கண்டு, நீர் என்னை வஞ்சித்தீர் மூன்றுநாளென்றீரே இதோ நான் அநேக வருடகாலமாய் அவதிப்படுகிறேனே யென்றான். அதற்குத் தூதன் இல்லை! நீமரித்து இன்னம் ஒருநாளாகவில்லையே, உன்சரீரமும் இன்னம் புதைக்கப் படவில்லையே, அப்படியிருக்க அநேக

வருஷமாயிற்றென்று முறையிடுகிறாயே! யென்றார். அப்பொழுது அவன்தான் உலகத்தில் வந்து முன்பட்ட ஆக்கினையையே அநுபவிக்க உத்தரவாக வேண்டுமென்று மன்றாடினதின் பேரில் அப்படியே கொடுக்கப்பட்டது. இவன் மறுபடியும் உலகத்திற்றோன்றிச் சகலரும் இவ்வுலகத்தின் கஸ்தியுபத்திரவங்களைப் பொறுமையோடு அநுபவிக்க வேண்டுமென்றும் மறுலோக வேதனைக்குக் காத்திருக்கலாகாதென்றும் புத்தி சொல்வான். கடைசியாய்க் குறிக்கப்பட்ட காலமட்டும் வியாதி உபத்திரவங்களை யநுபவித்து மரித்தான், இதை நன்றாய்க் கவனித்தால் உத்தரிப்பு ஸ்தலத்தின் பாடுகளின் கொடூரம் இன்னதென்றும், பல துயர கஸ்தியைப் பொறுமையோடு சகிப்பதினால் விளைகிற நன்மை இவ்வளவென்றும், உத்தரிப்புக் கடனை யிங்கேயே அனுபவிப்பது எவ்வளவெளிதென்றும் திட்டமாய் விளங்குகின்றதாமே. பூலோகத்திலே தீர்க்காதிருக்கில் உத்தரிக்கிற ஸ்தலத்தில் கடினமாய் உபாதிக்கப்படவேண்டுமென்றும், சீவனோடிருக்கையில் நாம் செய்கிற நற்கிருத்தியங்களை ஆண்டவர் எத்தன்மையாயேற்று ஏராளமாய்ப் பலனளிக்கிறாரென்றும் பாருங்கள். கன்னியாஸ்திரிக்கு இடப்பட்ட 4[illegible] வருட உத்தரிப்பு ஜனங்கள் செய்த தபங்களினாலும் பூசை [illegible] ரசாதம் பெறுதல் முதலிய பல பத்தி[illegible]களினாலும் இரண்டுமூன்று நாளைக்குள் [illegible]க்கப்பட்டு நிவாரணையானதைக் காண்கிறோம்.

சீவியகாலத்தில் நமது நற்கிரிகைகளின் மகத்துவம் அளவிறந்த தன்மையாய்த் தோன்றுகிறது. இப்பலனைக்குறித்து அர்ச். ஜோன்தாமஸ் என்பவர் சொல்லுமுவமையாவது. ஓர் மனிதனை ஒருராசா தன் சமூகத்திற்குவரக் கட்டளையிட்டார். அந்த மனிதன் ராசாவுக்கு கடன்பட்டிருந்தமையால் அவரைப் புக்கமைந்து அவர் சமூகத்திற்கேக அஞ்சினான். அ

தற்காகத் தனது சிநேகிதனொருவனைச் சந்தித்து சங்
கதியைச்சொல்லித்தனக்கு ஒத்தாசைசெய்யவேண்டு
மென்று மன்றாடினான். சிநேகிதன் மறுமொழியாக
நீ இராசனெதிரில் போகையில் அணிந்து கொள்ள
ஒரு வஸ்திரம் தருகிறேன். இதற்கு அதிகமாய் என்
னாலாவதொன்றுமில்லை யென்றான். ஆகையால் அ
வன் வேறொரு சிநேகிதனிடத்திற் போய், முன்
போல வேண்டிக்கொண்டதின் மேல் அவன் பிர
த்தியுத்தரமாக நல்லது நான் என் வேலைக்காரனை
யனுப்புகிறேன். அரசனின் அரண்மனை வாசல்மட்
டும் அவர்கள் உன்னைக் கூட்டிக்கொண்டு போய் விடு
வார்கள், அதற்கப்பால் என்னால் ஒன்றுஞ் செய்ய
முடியாதென்றான். அம்மனிதன் தன் ஸ்திதியையுண
ர்ந்து, அதிக வருத்தப்பட்டு, தன் தோழரிடத்திலிரு
ந்தாவது தனக்கு உபயோகமான சகாயம் கிடைக
காததையிட்டுச் சலித்துத் தயங்கி வேறொரு சிநேக
னிடத்திற்சென்று தனது ஸ்திதியையறிவித்து, தன
க்குத்தக்க சகாயஞ்செய்ய வேண்டுமென்று மன்றா
டினான். உடனே சிநேகிதன் அதற்குடன்பட்டு, அவ
னுக்கு ஆதரவான வார்த்தைகளை யுரைத்து நல்லது
உன்னோடே நானும் அரசன்முன்னே சென்று இவ்வா
பத்திலுனக்காக வேண்டிய சகல கருமங்களையுஞ்செ
ய்து முடிப்பேனென்று உத்திசொன்னான்.

இவ்வுவமையிற் குறிக்கப்பட்ட அரசன் சர்வேசு
வரன். தாம் முதற்சிநேகிதன் பூலோக சம்பத்தாம்.
இது மனிதனுக்கு நேரிட்ட ஆபத்தில் அந்த வஸ்திர
த்தினால் அற்பமென்கினும் பயன்படாதது போலவே
பூலோக சம்பத்துக்களினிமித்தம் தேவ சமுகத்தில்
நலம்பெற ஏதுவிராது.

2-வது.—சிநேகிதன் உடன் பிறந்தார், தமது பெ
ற்றோர், சுற்றத்தார் முதலிய பந்து ஜனங்களாகும்.
இவர்கள் கல்லறைமட்டுமே வருவார்கள்.

3-வது.—சிநேகிதனே நாம செய்யும் நற்கிரியைக

ளாம். இவைகள் நம்மைப் பின்றொடர்ந்து ஆண்டவ
ரிடத்திற் பரிந்துபேசும், கொடுக்க வேண்டிய கட
னைத்தீர்க்கும், சகல பொல்லாப்பையும் அகற்றியொ
ழித்துவிடும். ஆபத்தில் உதவுகிறவனே மெய்யான
நேசன். ஆகையால் நாடோறும் நாம் பற்பல நற்கிரி
யைகளைச் சேகரிப்பதினால் அதிக வருத்தமின்றி யிவ்
வுலோகத்திலிருக்கும்போது நமது பாவங்களுக்குப்
பரிகாரம் செலுத்துவது யுக்தியுங் கடமையுமாமே?
இது மகாவருத்தமென்று உரைப்பதற்கு இடமில்லை.
இக்காலத்தில்நமதுதிவ்வியதாயாகியதிருச்சபைஏரா
ளமான சகாயங்களைச் செய்து இரக்கத்தோடும் பட்
சத்தோடும் தன்பிள்ளைகளைப் பராமரிக்கின்றது. பூர்
விக கிறீஸ்தவர்கள் பாவஞ்செய்கையில் அவர்களுக்
கும் மகா கடினமான ஆக்கினையிடப்படும். சிலருக்குச்
சிலசமையங்களில் 2-3-5-10-20, வருடமளவும் சில
அபராதங்கள் கட்டளையிடப்படும். ஒறுத்தல் உபவாச
முதலிய தவசுகள்தவிர பிரசித்த பாவிகளுக்குப் பிர
சித்த தண்டனைகள் பலவுண்டு. சகலரும் அறியத்தக்
கதாக சுபாவஉடுப்பைமாற்றி இரட்டு,கோணி, முத
லியவைகளை யணிந்துதிரியவும், பலதவக்கிரிகைகளை
நெடுங்காலம் அனுசரிக்கவும வேண்டுமென்று ஆக்யா
பிக்கப்படும். இதையே, பெரியோர், பிரபுக்கள், பிர
சைகள், வறிஞர், ஐஸ்வரியவான்கள், இராசாக்கள், ரா
புத்திரிகள் என்னப்பட்டவர்களுக்கும் பட்சபாதமி
ன்றி இவ்வகைத் தண்டனை நிருபிக்கப்பட்டது. இத
ற்கு அத்தாட்சியாக மகாதியடோசியு சென்பவனு
டைய சரித்திரத்தைக் கேளுங்கள். பல சம்பன்ன
னும் மகிமையுடைத்தலைவனுமாகிய இப்பெரிய அ
ரசன் தன் அரசாட்சிக்குட்பட்ட தெசலோனிக்கவெ
ன்னும் ஊரிலுள்ள சில ஜனங்கள் செய்த ஒரு கல
கத்தினிமித்தம் ஆழ்ந்த ஆராய்வும் அமரிக்கையுமி
ன்றி அவ்வூர் ஜனங்களில் நல்லோரையும் தீயோரை
யும் பேதமின்றிச் சகலரையும் வாளுக்கிரையாக்கச்

பொதுவான கட்டளையை விதித்தான். இதனாற் குற்றமில்லாத அநேகர் மாண்டார்கள்.

இராயன் மிலான் எனனும் ஊரில் இராசகௌரவத்தோடும் ஆரவாரத்தோடும் கோவிலுக்கு வருவதைக்கண்டு அர்ச். அம்புரோசியு தலைவாசலுக்குப் போய் மகா இயடோசியலை நோக்கி, "வெளியே போ." என்றார். இவர் யாரோடு பேசுகிறாரென்று கவனியுங்கள். இராசா விடத்தில். ஏன்? அவன் தெசலோனிக்க ஊரார்க்குச் செய்ததை நினைத்துப்பாரென்கிறார். இராசா ஆம் மெய்தான் தாவீதரசனும் பாவஞ் செய்யவில்லையோ? என்றான்.

அம்புரோஸ் ஆம் தாவீது பாவஞ்செய்தான் அதற்காகத் தவஞ்செய்தான். நீயும் அவனைப்போலே பச்சாத்தாபப்படக் கடவாயென்றார்.

இராயன் மனத்துயரத்தோடு அழுதுகொண்டு தன் அரமனைக்குத் திரும்பிப்போய் கடுந்தவசு செய்தான். அவசரமின்றி ஒருவரும் தன் அறைக்குட் பிரவேசிக்கக் கூடாதென்று கட்டளையிட்டு இராச அங்கிகளைத் தரியாமல் தான் மகா பாவியென்று மனங்கசிந்து சஞ்சலத்தோடு அழுது கடின தபசுகளை ஒன்பது மாதமளவும் செய்தான். அப்போது அர்ச். அம்புரோசியு அதை யங்கீகரித்து அப்போது மென்று சொன்னார். ஆண்டவர் பிறந்து நானூறு வருடத்திற்குள்ளாக ஏறக்குறைய 387-ம் ஆண்டில் இது நடந்ததாகச் சரித்திரங்களினால் அறியலாம். பூர்வீகந்தொடுத்து அபராதஞ் செலுத்தும் இம்முறைமை வழுவின்றி யநுசரிக்கப்பட்டதென்பது இதால் திருஷ்டாந்தப்படுகின்றது. ஆயினும் தேவகிருபையால் அக்காலத்தைவிட இக்காலத்துக் கிறீஸ்துவர்களாகிய நமக்கு ஏராளமான எளிதான வழிகள் இருக்கின்றன. சுலபமாய்ப் பரிகாரஞ்செய்யத்தக்க வழிகளினால் சூழப்பட்டிருக்கிறோம். எவ்வகைப்பட்ட நற்கிரியையும் இதற்குதவும்.

அர்ச்சியசிஷ்டவர்களின் வகுத்திருக்கிற பிரகாரம் பாவப்பரிகாரம் செலுத்தும்வழிகள் நான்கு வகைப்படும்.

1-வது.—செபஞ்செய்தல்.

2-வது.—தர்மஞ்செய்தல்.

3-வது.—சரீரவொறுத்தல்.

4-வது.—நாளுக்குநாள் மனஸ்தாபத்தை யதிகரித்தல்.

1-வது.—செபஞ் செய்தலிலே, செபம், தியானம், பூசைகாண்குதல், சபைகளின் ஒழுங்குகளை யநுசரித்தல், நற்கருத்தோடு [illegible] பல நற்கிருத்தியங்கள் முதலியவைகளடங்கும். பலனுள்ள செபங்களும் முறைமைகளும் அநேகமுண்டு. இவைகளையறிந்து உதவிக்கொள்ள வேண்டும். நமது தாயாகிய திருச்சபையின் அளவுளமுள்ள நோக்கத்திற்கு நாம இசைந்து பலன்களைப் பெற்றுக்கொள்வதுசித்தமாமே. இச்சிறியசெபங்களினால் 100, 200-நாட் பலனென்கையில் உத்தரிக்கிற ஸ்தலத்தில் அத்தனை நாள் ஆக்கினை குறைகின்றதென்றெண்ணாமல், முன் காண்பித்தாப்போல பூர்வகாலங்களில் இசாவேலர் 100, 200-நாள் அல்லது வருஷக்கணக்காய் அபராதஞ் செலுத்துவதினாலே உத்தரிப்புஸ்தலத்திற் குறைவுபெறும் ஆக்கினை யெவ்வளவோ அவ்வளவு இப்போ இச்சிறிய செபத்தினால், அல்லது கிருத்தியத்தினாற் பெறலாகும்.

பரிபூரணப் பலனென்பது சகல உத்தரிப்பையும் நீக்குவதாயினும், அதை முற்றிலும் பெறுவது அரிதாகையால், பல பரிபூரணப்பலன்களைப்பெற முயற்சிப்பது தகுதியாமே.

[illegible]ில் பரிபூரண பலனைப் பூரணமாய்ப் பெறாதிருக்கில் [illegible]ட்பலனைப்போலாகின்றது.

அரைகுறையாய்ப்பெற்ற அநேக பரிபூரண பலன்கள் சேர்ந்து ஒரு பரிபூரண பலனின் சுதந்தரத்தை-

முற்றிலும் நமக்கடைந்து போகக்கூடும். ஆத்துமத்தி
லோர் அற்ப பாவ முதலாயிருக்கில் பரிபூரண பல
னைப் பூரணமாய் அடையக்கூடியதல்ல. சில செப
ங்களைச் செபிக்கும் ஒவ்வொரு விசைக்கும் இத்த
னைநாட் பலனென்றும் அதைத்தொடர்ந்து 30-நாள்
செபிப்போருக்கு ஒரு பரிபூரண பலனும் அளிக்கப்
பட்டிருக்கும். இதற்காகப் பாவசங்கீர்த்தனம் பண்
ணி, சற்பிரசாதம் வாங்கி யாதோர் கோவிலைச் சந்தி
த்து அர்ச். பாப்பானவரின் கருத்துகளுக்காக வே
ண்டிக்கொள்ளவுங் கற்பிக்கப்பட்டிருக்கும். இத்த
ன்மையாய் பற்பல செபங்களைத் தொடர்ந்து 30-நாட்
செபித்தபிறகு பரிபூரண பலன்களை யடையத்தக்க
தாக, என்ன செய்யவேண்டுமென்றால்:- அந்தந்த பல
னுள்ள செபங்களை ஒருமாதமுழுவதும் தினந்தோறும்
செபித்து, அவைகட்கென்று குறிக்கப்பட்ட பத்துப்பரி
பூரணபலன்களை யடையத்தக்கதாக, பத்துமுறை பா
வசங்கீர்த்தனம் பண்ணிச் சற்பிரசாதம் பெறவேண்
டியதென்கிறதல்ல, ஒரேதடவை பாவசங்கீர்த்தனம்
பண்ணிச் சற்பிரசாதம் பெற்றால்போதும், ஆனாலும்
பத்துவிசை கோவிலைச் சந்தித்து அர்ச். பாப்பான
வரின் கருத்துகளுக்காக வேண்டிக் கொள்ள வேண்
டியதவசியம். எத்தனை பரிபூரண பலன்களையடைய
வேண்டுமோ? அத்தனைவிசை கோவிலைச் சந்தித்துச்
செபிப்பது அவசியம். சற்பிரசாதம் பெற்ற அன்று
தானே அத்தனைமுறை சந்தித்துச் செபிக்க வேண்டு
மோவென்று கேட்கில், சற்பிரசாதம் பெற்றநாள்மு
தல் பின்வரும் எட்டுநாட்களுக்குள்ளாக செப்க
டமைகளை நிறைவேற்றிப் பரிபூரண பலன்களைப்
பெற்றுக்கொள்ளக்கூடும். செபங்கள் முதலியவற்றி
ற்குக் குறிக்கப்பட்ட பலன்களையடைய இஷ்டப்பிர
சாதத்தோடிருந்து அவ்வகைளை நிறைவேற்ற வேண
டும். சாவான பாவத்திலிருந்து பலனுள்ள செபங்
களைச் செபிக்கில் அவைகட்குரிய பலனை யடை

யார்கள். ஏனெனில் சாவான பாவத்தை யுடைத்
தானவன், நித்திய ஆக்கினைக்குள்ளா யிருக்கின்ற
மையால் அநித்திய ஆக்கினைக்கு உத்தரிப்பது வி
ணே. பலன்கள் பாவதோஷத்தை யகற்றமாட்டாமல்
பாவசங்கீர்த்தனத்தினால் தோஷம் தவிர்க்கப் பட்ட
பின்பு நிலைக்கும் அநித்திய ஆக்கினையை மாத்திரம்
பரிகரிக்கும். ஆகச்சே, நமது சீவியகாலத்தில் ஏராள
மான பலன்களை யடையத்தக்கதாயிருக்க அசட்டை
செய்யலாமோ? அரைநிமிஷத்துக்குள்ளாக அநேக
பலன்களைப் பெறலாம். சீவியகாலத்தில் நாம் சம்பா
திக்கிற பலன்களனைத்தையும் உத்தரிக்கிற ஆத்து
மாக்களுக்குக் கொடுப்பது மிகவும் நலம். அவை எ
ண்ணிறந்த மடங்கு வட்டியுடன் நமக்கே திரும்பும்.

2-வது.—தருமக்கிரியையாவது:—ஆத்தும சரீர
சம்பந்தமான புண்ணியங்கள் 14-ம் ஓம் குறிக்கப்ப
ட்டவைகளேயாம். மற்றவர்கட்குச் செய்யும் எவ்வ
கை அற்ப உபகாரமும் இதைச்சார்ந்திருக்கும்.

3-வது.—சரீரவொடுக்கம்.—இது ஒறுத்தல் உபவா
சமாத்திரமல்ல. முழங்காலின்பேரில் நின்று செபித்தல், (யா
தொரு ஆசனத்தின்மேல முழங்காலில இருப்பதுவுங்
குற்றமில்லை.) கையை உயர்த்திச் செபஞ்செய்தல,
சரீரத்தை ஆத்துமத்திற்காகச் சற்றே வருத்தப்படு
த்தல, நோயில், விட்டுவேலை. பல அலுவல் முதலிய
வைகளையுங் கிரமமாய்ச் செய்து நற்கருத்தோடேயவ
பரிகாரமாக ஆண்டவருக்கொப்புக் கொடுக்கவுங்கூடு
ம். இவை வீண்வேலையல்ல. பாவமே வீண்வேலைதான்.
வீணும் விஷமுமுள்ள கருமமிதுவே. நம் கிரியைக
ளையுந் தொழில்களையும் நிறைவேற்றுவதிற் படும்பி
ரயாசையையும் பாவப்பரிகாரத்திற்கு ஈடாக ஆ
ண்டவர் ஏற்றுக்கொள்வார். சகல கிறீஸ்தவர்களும்
தாங்கள் செய்கிற நற்கிருத்தியங்களுக்கு இன்னின்ன
பலனென்று அறியாதிருந்தபோதிலும் அதற்கு
நியமிக்கப்பட்டிருக்கிற பலனை யடையலாம். ஆய்

னும் ஒவ்வொருவருந் த[illegible]னம் அதிகாலமே வி
ழித்தவுடனே தா[illegible]று செய்யப்போகிற செ
பங்களுக்கும், நற்கி[illegible]களுக்கும், குறித்திருக்கிற
பலன்களெல்லாம் [illegible]டையவேணுமென்றாவது, அல்
லது உத்தரிக்கிற ஆத்துமாக்களுக்கு அல்லது இன்
ன ஆத்துமாவுக்கு உதவவேணுமென்றாவது கருத்
துக்கொண்டிருப்பது உத்தமம். இவ்வாறு ஒவ்வொரு நா
ளிலேயே திரளான பலன்களைச் சம்பாதிக்கிறது
மன்றியே, சிலவருடங்களுக்குள் இவை ஏராளமாயி
ருக்குமே. இந்நற்கிரியைகளையும் இஷ்டப்பிரசாதத்
தோ[illegible]ம். அப்படியானால் சா
வானபாவ அந்தஸ்திலிருந்து கொண்டு செய்த சகல
செபதவங்களுக்குரிய பலன்கள் நமக்குச் சற்றுங்கி
டைக்கமாட்டாதோ? ஆம்,—கிடைக்க மாட்டாது.
அவற்றால் சற்றும் பிரயோசனமில்லையோ? அவற்
றிற்கு உரிய பலன்களையிழந்தவராயினும் தயவு
ள்ள கர்த்தர் தமது கிருபைக்கண் கொண்டதினி
மித்தம் சிலவேளை உன்னை நோக்கி உனது நிர்ப்பா
க்கியத்தைவிட்டு மனந்திரும்ப உதவி செய்யலாம்.
ஏனெனில் தேவன் பாவிகளின் மன்றாட்டிற்கு இர
ங்குகிறதை யறிவோம்.

சாவான பாவத்திலிருந்தவன் நித்திய ஆக்கினைக்
குப் பாத்திரவானாயிருந்தாலும் அப்பாவதோஷம்
அ[illegible] போருமளவில நற்கிரியைகளினால் தனக்
குப் பயன்படாதென்கிலும் அவை உத்தரிக்கிற ஆத்
துமாக்களுக்கு ஒப்புக்கொடுப்பதற்கு உதவ மாட்
[illegible]? திவ்விய பூசைப்பலியை நிறைவேற்றுங் கு
ருவானவர் சாவான பாவத்தோடு இருக்கினும், அ
தின் சத்துவங் குறையாது. ஏனென்றால், இக்கிரு
த்தியத்தில் சேசுநாதர் தாமே பூசாரியாகவும், குரு
வானவர் அவர்கையின் கருவியாகவும் இருக்கிறார்.
மற்றப்படி சாதாரணமான செபதவங்களையும் மரி
த்தவன் சொல்லிச் செத்ததினிமித்தம் அவன் குறி

த்தவைகளை நிறைவேற[illegible]நிறைவேற்று
கிறவன் சாவான பாவத்தோடு இருக்கினும் அவை
மரித்தவனுக்குப் பி[illegible]னைப் பமே. மற்றப்படி
யொருவன் தன் மனச்சுயாதீனத்தினால் மரித்தவனு
க்காதுயாதோர் பலனை ஒப்புக்கொடுக்கையில் இவன்
சா[illegible] பாவத்தைக் கட்டிக்கொண்டிருந்தால் இ
[illegible]ன் நோக்கம் எப்பொழுதுந் தவறாமல் அநுகூல
மாகுமென்று எண்ணக்கூடியதல்ல. ஏனெனில் பா
விகளின் மன்றாட்டையும் கர்த்தர் கேட்பதுண்டே
[illegible]தும், இது தமது நீதிப்பிரகாரமல்ல, தமது
தயாளத்தினிமித்தமே அப்படிச்செய்கிறார். இந்தப்
பிரகாரம் இவனுடைய நற்கிரியைகளையும் உத்தரி
க்கிற ஆத்துமாக்களுக்காக ஆண்டவர் தயவாய் அங்
கீகரித்துக்கொள்வாரென்[illegible] நம்ப இடமிருக்கின்றது.
[illegible]ம் அவ்வித[illegible] நமது நோக்கம் எப்போதும்
அநுகூலமா[illegible]மென்று சத்தியமாய்ச் சொல்லத்தக்க
தில்லையென்று வேதபாரகர்கள் சொல்லுகிறார்கள்.

4-வது.—சாவுக்குரிய மனஸ்தாபத்தை யதிகரி
த்தல். அதாவது:—நாம் செய்த பாவங்களுக்காகப்
பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணும் போது மனஸ்தாபப்
பட்டது போதுமென்று எண்ணாமல், தாவீதாசன்,
பேதுருஸ்தலர் முதலானவர்களைக் கண்டு பா
வித்து எக்காலமும், ஏகாளும் மனஸ்தாபத்தைப் பு
துப்பிப்பதும் அதிகரிப்பதும் தேவசிநேகத்தை மு
டிவதுமாம். தயாதிக்கமனஸ்தாபத்தை விசேஷமாய்
வருவித்துக் கொள்வதினால் அக்கினியைப் போ
ல பாவ அசுத்தங்களையுஞ் சுட்டெரித்து [illegible]
ளைப் பரிசுத்தப்படுத்தும், இவ்வகையாய்க் கண்ணு
க்குத் தோன்றாததுபோல[illegible]னது சுமையின் பாரம்
சாவுக்குரிய குறைந்து இலேசாயாவாய்.

உ அர்ச். மத்தேயு சுவிசேஷம் 6-ம் அதிகாரத்தில்
பூமியில் உங்களுக்குப் பொக்கிஷத்தைச் சேர்த்து
வையாதிருங்கள், [illegible]விடத்தில் அவற்றைத் துருவும்

புழுவும் அழிக்கிறது [illegible] திருடரும் கோலிடித் திருடுகிறார்கள். ஆனால் பரலோகத்தில் உங்களுக்குப் பொக்கிஷங்களைச் [illegible] வையுங்கள் அவ்விடத் தில் இவற்றைத் துருவும் புழுவும் அழிக்கிறதுமில்லை. உன் பொக்கிஷம் எங்கே யிருக்கின்றதோ அங்கே உன்னிருதயமும் இருக்கின்றது என்று [illegible] வியி இரட்சகர் தாமே வசனித்திருக்கிறார். லோக சீவியத்தில் வெகுவாய்மதிக்கப்படுகிற தங்கம், பொன், நவரத்தினம், ஆடை யாபரணங்கள், நமக் குப் பயன்படாமல் இங்கு அற்பமாய் மதிக்[illegible] கிற செபம், [illegible], [illegible]சை, ஒறுத்தல் இவைபோன்ற சுகிர்த கிருத்தியங்களே நம்மை ஆதரிக்கும். இவ்வ கைப் பொக்கிஷத்தை [illegible] சேகரிக்கக் கர்த்தர்நம்மை ஏவுகிறார். இவற்றின் உச்[illegible] தன்மைக்குத்தக்க மேரையாய் நன்குமதிக்கவும், அதின்பல[illegible]பூரணமாய் நாம் இப் போதே உணரவுங்கூடுந்தன்மையாக [illegible] ஓர்கன்னியா ஸ்திரீயின் [illegible]யமுள்ள ஆத்துமம்தோன்றி, உரைத் ததை யிதோ கவனாய்க்கேட்டு நெஞ்சிற்தரித்துக்கொ ள்ளுங்கள். இன்னுமொருவிசை பிரியதத்த மந்திரத் தைச்செபித்தவினால் பரலோகத்தில் பெறக்கூடியதா கிய அதிகப்பேறுகளினிமித்தம்நான் மறுபடியும்பூலோ கத்திற்குத் திரும்பிவர ஆசிப்பதாய்ச் சொன்னாள்.

ஒரு ரிஷியானவர் வெகுநாள் வனாந்தரத்திலே தபசு பண்ணினபிறகு அதிலே அவருக்குவந்த சலிப் பை நீக்கத்தக்கதாகச் சம்மனசு பண்ணின உபா யமாவது:—அந்தரிஷி வனாந்தரத்திலேநடக்கிறபோ து [illegible]மனசானவர் ஒருபிள்ளை ரூபமாக அவர் பிறகே ஒன்று! இரண்டு என்று எண்ணுகிற சத்தத் தைக் கேட்டு, ரிஷியானவர் திரும்பிப் பார்த்து, நீர் யார்? என்ன எண்ணு[illegible]றீரென்று கேட்டார், இதற் குக்குழந்தை ரூபமாய்நின்ற சம்மனசுசொன்னதாவ து:—நான் உனக்குக் காவலான சம்மனசுதானே நீ தபசு பண்ணுகிறபோது வைக்கி[illegible] அடிக்குழுதவாய்

யரிசியானவர் மரித்தபின் தோன்றிச் சொல்லுவ தாவது: நானும், இஸ்பாஞியாதேசத்து ராசனுகியஇரண்டாவது பிலிப்பும் மோட்ச மகிமை பெற்றோம். ஆயினும் எங்க ளிருவருடைய மகிமைக்கெவ்வளவு வித்தியா சமோவெனில், பூலோகத்தி லவர் எனக்கெவ்வளவு மேலாயுயர்த்தப்பட்டிருந்தாரோ, அவ்வளவாய் நான் [illegible]ட்சராச்சியத்தில் அவருக்குமேலாயுயர்த்தப்பட் [illegible]க்கிறேனென் றொருவாறு ஒப்பிட்டுக் கூறினார். ((Preparation for death VI. Ed. P. 158.)

[illegible] தன்மையாய் நம் சீவியகால முழுவதிலும் இ [illegible]மட்டும் தவக்கிரியை[illegible]ப் பண்ணிப் பலன்க [illegible] திரட்டி, பரலோகத்தி [illegible]பொக்கிஷத்தைச் சேகரிக்க முயல்வோமாக. [illegible] ஒத்தாசையின்றி நாம் யாதொரு நற்கிரியையை செய்யவுங் கருதவுங் கூட [illegible]தெள்புதாலும், [illegible]வரித்தவண்ணமே, தேவ [illegible]ட்டப் பிரசாதத்தை யிழந்து செய்யும் நற்கிரியை களின் பலனி வீணாய்ப் போகின்றபடியினாலும் [illegible] பல நாளும் தேவ உதவியையும், அர்ச்சியசிஷ்டவ பல ன் வேண்டுதலையும், பரமநாயகியின் கிருபை [illegible] அனு க்கலத்தையும் இரந்து இஷ்டப் பிரசாதத்தில் [illegible] கத்தெண்டிக்க வேண்டும். பாவத்தை யொழித்து, இஷ்டப்பிரசாதத்தில் நீடிக்கும் வரத்தை யிடைவி டாத [illegible]கமுள்ள [illegible]ண்டுதலினால் பெறலாகும். தேவ இஷ்டப்பிரசாதத்தின் உச்சிதத்தை நாம் நன் றுணராததின் பொருட்டு அதை நன்கு மதியா திருக் கிறோம். அற்ப பொய்ச்சுக மாய்கைக்காக அதை விற்றுப் போடுகிறோம். இஷ்டப் பிரசாதத்தை [illegible] ருக்கிறவன் தேவ சுபாவத்திற் பங்கு பெற்றிருக்கின் றமையால் சகல வரங்களி[illegible] இதுவே [illegible]த்தம வர மென்று மகா சாஸ்திரியான அர்ச். தோமாஸ் வச னித்திருக்கிறார். இவருக்கு முன் அர்ச். பேதுரப் போஸ்தலரு மிப்படியே வசனித்தார். (2 பேதுரு. I. 4) இஷ்டப் பிரசா[illegible]தோ டிருக்கிறவன், [illegible]

புத்திரனென்றும், இஸ்பிரீத்து சாந்து கடவுளாகிய பிதா, சுத
ன், இஸ்பிரீத்து சாந்து அவர்களுக்குள் வாசம் பண்ணுகிறா
களென்றும், நமதிரட்சகர் சுவிசேஷத்தில் திருவுளம்
பற்றியிருக்கிறார். இஷ்டப்பிரசாதத்தைக் கொண்
டிருக்கிற போது ஆத்துமத்தின் மகிமை யலங்கார
த்தை யொரு மனிதன் கண்டால் சந்தோஷ மிகு
தியால சாகாதிரானென்று அர்ச். பிர்ஜித்தம்
சொல்வாள்.

அர்ச். சியென்னாக் கத்தரீனம்மாள் இஷ்டப் பிர
சாதத்தோடிருக்கும்போது ஆத்துமத்தைக் ...
அவ்வாத்துமம் இவ்வித அலங்காரத்தைத் திரும்ப
இழந்து போகா திருக்கத் தக்கதாக, தனது சொந்த
உயிரைக் கொடுத்தும் முதலாய்ப் பூரண சந்தோ
ஷமா யிருப்பதாகச் சொன்னாள். இஷ்டப் பிரசாத
த்தையுடைத்தாயிருக்கும் ஆத்துமமான ஒவ்வொ
ரு நிமிஷத்திலும், எவ்வளவோ ... ளமான ...
... ஞான நன்மைகளையுஞ் சேகரிக்கக் கூ
டியதா சிநேக பிரமாணத்தைச்செய்யும் ஒவ்வொரு வி
னாடியும் அவ்வாத்துமம் நித்திய சீவியத்தைச் சுதந்த
ரித்துக்கொள்ளுகிறதென்று அர்ச். தோமாஸென்னு
ம் கீர்த்தி தங்கிய பரம சாஸ்திரியார் வசனித்திருக்
கிறார். இஷ்டப் பிரசாதத்தோடு ... வர்கள்
மோட்ச முத்திரை யணிந்து மரித்த பின் என் பி
தாவினா லாசீர்வதிக்கப்பட்டவர்களே உங்களுக் கா
யத்தம்பண்ணப்பட்டிருக்கிறமோக்ஷராச்சியத்தைச்
சுதந்தரிக்க வாருங்களென்னும் இனிய மொழியைக்
கேட்டு ஆனந்தத்தாற்பூரித்து நித்திய பேரின்பவீட்
டில் நீடூழி வாழ்ந்திருப்பார்களாக.

பாவசங்கீர்த்தன விளக்கப் பிரசங்கம்.

முற்றிற்று.

... மோக்ஷராச்சியத்திலே ... க்குப் பலன் ... நாம் எ
ிறதினாலே ... எத்தனை அ... நடந்தார்.
... பார்க்கிறோம் ... ராகிய நாம் செய்யும்
இத்தன்மையாய் ...
நற்கிரியைகட்குத் தேவன் ... தருவதனால் ஏ
ராளமான பலனை ... போலாகின்றது.
... ராவிகத்தில் ஓர் தேசத்தின் பிரசைகள், வருடந்
தோறும் தங்களுக்கு ஓர் அரசனைத் தெரிந்துகொண்
டு வருஷக் கடைசியில் அந்த இராசாங்கம் ஆண்டவ
னை ... தீவுக்கேற்றி யனுப்பிவிடுவார்கள். அங்கே அ
வன் பலவாறு கக்கிஷப்படச் சம்பவிக்கும். இப்படி
இருக்கப் பின்வருந் துன்பத்துக்குச் சட்டைபண்ணா
மல் ஒருவருடம் இராசமகிமையைத் தரித்துக்கொ
ள்வதற்காகச் சில அறிவீனர் இதைவிரும்பி பின்
னே அத்தீவிற் பெருந் துன்பத்தை யடைந்து வந்தா
ர்கள். இவ்வாறு வருடந்தோறும் நிறைவேற்றி வரு
ங்கால் ஓர் வருடம் இராச சிம்மாசனத்தில் உட்கா
ர்ந்த வொருவன் தானனுப்பப்படும் தீவிற்குப் பல
தட்டுமுட்டுகளையும் ஆளும் உடைமைகளையும் அனு
ப்பிச் சிறந்த மாளிகை யொன்றை யங்கே கட்டிச்
செவ்வையாய்ச் சவதரித்து, தான் சுகமே சீவித்து
நீடித்து, ... வதற்கான பிரயத்தினங்கள் யாவுஞ்
செய்து; "நான் அங்கே போகவேண்டியதிருப்பதால்
இப்போதே அதற்கு ஆயத்தம்பண்ணுவேன்." என்
றான். குடி ஜனங்கள் இதைக்கண்டு, இவன் மற்ற
வர்கள் எல்லோரையும்விட அதிக யூகமுள்ளவனெ
ன்றறிந்து, இவனே இராசாங்கத்திற்குத் தக்கவனெ
ன்று கருதி அவன் தன் சீவியகாலமுழுதும் தங்கட்
கே அரசனாயிருக்கும்படி ... கட்டுக்கொண்டார்கள்.
அவனோ இந்த மன்றாட்டைச் சட்டைபண்ணா ...
நீங்கள் வழக்கம்போல உங்களுக்குப் புதிய ...
இராயனைத் தெரிந்து கொள்ளுங்கள், நானோ அத்தீ
விற்போய்ப் பவுசா ... ருத்தமின்றி வாழ்ந்திருப்...

மென்றான். இவனுடைய ஞானத்தை அனைவரும் மெய்த்துக்கொண்டு இவன்தான் புத்திசாலியென்று எல்லோரும் புகழ்ந்[illegible]ள். இவனுக்குமுன் [illegible]ண்டவர்களை அப்படி[illegible] பித்தர் என்றும் பே[illegible] வேண்டுமல்லவோ! ஆம்! அப்படியே நம்மையும் [illegible]தென்[illegible] அவ்வாசனைப்போல வாழத்தக்கதாகப் [illegible] செய்து நட்டுமுட்டுகளைச் சேகரித்து மோட்ச[illegible]ச்சியத்தில் ஓர் மாளிகையைக்கட்ட முன்[illegible]புச்செய்ய வேண்டுமல்லோ! பூலோக கலைகட்[illegible] வரு[illegible]தப்படுமாப்போலவே இவ்விஷயத்திலுஞ் சற்[illegible]த்தமுண்டென்பது மெய்யே. அற்பவருத்தமு[illegible] [illegible]யாதையுமின்றி மோக்ஷமுடிபெறக் காத்திருப்ப[illegible] [illegible]. அவரவர் அந்தஸ்துக்குத்தக்கது [illegible] சுமுதாயாய், நடந்[illegible] கடமைகளையும் தொழில் காரியாதிகளையும் கிரமமா[illegible] [illegible] [illegible]ரிடுந் துன்பதுயரங் கஸ்தி பீடைகளைப் பொறுமையோடு சகித்து, சாங்கோபாங்கத்தில் இயன்ற அளவு வர்த்தித்துத் தவங்கிருத்தியங்களைச்செய்வதேயன்றி; நம்மாலாகாத காரியத்திற்குக் கர்த்தர் நம்மிடத்திற் கணக்குக் கேட்கவேமாட்டார். ஒரு தலேந்து வாங்கினவனிடத்தில் ஒன்றையும், இரண்டு பெற்றவனிடத்தில் இரண்டையும், ஐந்துள்ளவனிடத்தில் ஐந்தையும் கணக்குக் கேட்பார். மட்டற்ற வல்லபமும், சர்வ ஞானமும், அளவில்லா நீதியுமுள்ள சர்வேஸ்வரன் அற்ப மென்கிலும் பிசகமாட்டார். அர்ச். [illegible] வசனித்திருக்குமாப்போல தேவன் [illegible]கைக்கப்படார். அவரவன் கிரியைக்குத்தக்க பலனை [illegible]. ஆம் மோட்ச வீட்டில் வாழ்பவர் [illegible]கள்ளாம் ஒரே [illegible]கையான மகிமையுண்டென்[illegible] [illegible]லாகாது. "என் பிதாவினுடைய இராச்சியத்தில் அநேக வாசஸ்தலங்களுண்டு." என்று இரட்ச[illegible] திருவுளம்பற்றினார். வ[illegible]ப்பட்ட வோர் சக்கி

இ[redacted]

"[illegible]மாசுமை" என்பது தபசுகா[illegible]ம்.
"பஸ்சை[illegible]" என்பது கிரீஸ்துவின் திருநாள்.
"[illegible]யாதிக்கம்" என்பது அடிமை மனஸ்தாபம்.
"தயாதிக்கம்" என்பது உத்தம மனஸ்தாபம்.

இது ஆக்கியோன் கொள்கையென வறிக.

பிழை திருத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
2	31	குசேகலை ...	குசேலகலை
3	19	பொருத்தனை ...	பொருத்தனை
5	5	சுதந்தரித்[illegible]	சுதந்தரித்துக்கொ
,,	29	தப[illegible]	[illegible]செய்வ
9	9	பரி[illegible]	[illegible]த்தனை
14	27	பெ[illegible] ...	பொருட்களை
19	17	அல்லது ...	அல்லது
[illegible]	8	இவன் விடு ...	ஒருவன் [illegible]
[illegible]	8	காகளை ...	[illegible]
[illegible]	2	அடிமைகளை ...	அடிமைகள்
36	12	ஆகையால் ...	ஆகையால்
38	8	சாவனை ...	சாவானை
40	3	Comunion ...	Communion
,,	29	சகல ...	சகல
41	4	கொப்பிடு ...	கொப்பிடு
45	7	அறிக்கையும் ...	அறிவிக்கவும்
47	[illegible]	சகாகல ...	சிலகால
49	[illegible]	தரிப்பதே ...	தரிப்பதே
55	30	அர்கமித்த ...	அதக்கமித்த
[illegible]	[illegible]	[illegible]ணம் ...	[illegible]
[illegible]	34	உயிருக்க ...	உயிருக்க
[illegible]	23	[illegible] ...	[illegible]
[illegible]	[illegible]	வித்தனை ...	வித்தனை
[illegible]	[illegible]	இஸ்டாக்தங்கள் ...	இஸ்டாக்தங்கள்
6[illegible]	[illegible]	கொண்டிருந்த ...	கொண்டிருந்த